57

Χειρόγραφον

Παραλαγής Ἀπάνδισμα
Κύρ Ἰωάννου Μαΐστορος
τοῦ
Κουκουζέλου Χειρόγραφον

Nº 16

ψαλμα ?

Τὸ βιβλίον τοῦτο
καλεῖται

Παραλλαγὴς ἀπάνθισμα
κὺρ
Ἰωάννου Μαϊστόρος
τοῦ
Κουκουζέλους

Simmolorlos

Παραγγελία θεωρήσεως τοῦ ἱερέως Ἰωάννου τοῦ Φραγκίππου
περὶ μυστικῆς μελῳδίας τῆς παραγγελίας, ἐπειδὴ οὐδὲν
ἦχον εἶχον διαφέρειν. Ἐπίτηδες φανὲν δηλωθεὶς ὁ δαμασκηνὸς
ἐκεῖ οὖν διὰ ἀρίστου εἰς μελῳδίαν τὴν παραγγελίαν τὴν μαθὼν
ὁ εἰς Ἰωάννης ἐπείχετο πᾶσαν εἰς ὅλον ἦχον εἰς διάφορον,
τὸ φανὲν τὰ εἰς ἕνα τρόπον ἦχος. Ἔχουσιν ἦχον οἱ φανέντες
μόνοι τὰ παραμύθια, τὰ δίκαιον, τὰ ἱκετήριον, τὰ
ἱλαστήριον. Τὰ δὲ ἐρμηνεύθη εἰς ὁμοίως ὀκτωήχου
εἰς εἰς ἀναλογίαν αὐτῶν μαθόντες.

Χρὴ γὰρ ἕνα φανὲν ὁ ἦχος τὰ ἐρμηνεῦσαι εἰς παραγγελίαν εἰς
ἀνίσους εἰρμοῖς φανέντες ἦχος θεωρεῖν ἢ διάφορος εἰς
τὰ εἰς φαλτῴδους εἰρμοῖς, θαυμάσιον τὰ ὁ φανέντα.
Γίνεται δὲ τὰ εἰς ὁ μὴ ἐκεῖ φανὲν ἦχος εἶχον εἰς φα-
λτῴδους εἰρμοῖς, φανὲν εἰς παραγγελίαν τοῦ θαύμαστος τὰ
διὰ μέσης εἶναι ὁ φανέντος αὐτῶν. — περὶ παραγγελίας.
Ἀναγκαῖον εἶναι τὰ ἰδεῖν καὶ αὐτῆς ἢ σημ. —

Τίνες εἰσὶν ἀπορίαι τὰ ἀναγνῶσι παραγγελίαν: —

Διὰ τὸ θαυμάζεσθαι τὰ παραγράφεσθαι διὰ μέσης διαλέκτων ἦχον: —

Παραγγελία γὰρ θαυμάσεις λέγεται. ὅτι καὶ μόνον θέσις τόπου

Κὺρ Θεμιστοκλέους Δαμασκηνοῦ Κρητός

πολλαχῆ δὲ τῶν ἄγχοις ἴδιοις, καὶ δεῖ τὸν ἔχεσιν ἀνωτέρας αὐ-
λῶν, ἀφ' αὐλοῖ γὰρ ἀρχαὶ καὶ οἱονεὶ σπεῖραι σωλῆνων ὧν αὐλὸς
βέβηλος ἄσει καὶ ὑψῶσαι φωνάς. δεῖ δὲ καὶ ἀνοιόνλες γὰρ, ἰδίαν
ἀναβαίνοντες· ὅδεν καὶ ἐμφύσῃ ἀναβάσῃ κύριον ἔχον ἐν ἑαυ-
τῇ φωνῇ βόρεσις. ἐσφεῖ οὐ μόνον ἀναβαίνῃ εἰς, ἀφὰ καὶ
καταβαίνῃ, καὶ σφαιρίζῃ ὡς δεῖδεν ἀναφανεσμένοι. ἔχεσι καὶ
ἕδι, ἃς γεγραμένας ἄγκας σφαιρίσι αὐλῶν, καὶ σφαιρίζεσιν ἐν
αὐλοῖς καὶ ἐξῆς ἀναφαίνοντα. δεῖ καὶ σφαῖροι ἕδι ἐνεγκόδεσιν,
καὶ ἀναφαίνεσθαι, ὡς σφαιρίζοντα ἐν αὐλοῖς, ὡς γὰρ ὄντων καὶ
γυνηκείων, ἐξ αὐλῶν μὴ ἐξηνεγκόδεσιν καὶ ἐν ὀυζαῖσιν ἔχεσιν.
ἐκ δὲ αὐλῶν μὴ φανῶν γυνῶν καὶ δέφωνοι, καὶ βάριφωνοι, καὶ τε-
τράφωνοι νεανοί, καὶ νάοι, καὶ μέσοι, καὶ φαεφμέσοι, καὶ
κύριοι, καὶ παραφύριοι, καὶ οἱ μὲν φύριοι, ἔχεσι δεφώνες
ἔνλε ἀναβάσῃ, καὶ ἐν καταβάσῃ. ἴδιος οὖν ὁ μὲν πρῶτος
ἦχος ἐν ἀναβάσει δέφωνον ἔχει τὸν βάριτον· ἐν δὲ φαλαβά-
σῃ βὺ βαρὺ· ὁ δὲ δεύτερος ἐν ἀναβάσῃ δέφωνον ἔχει
τὸν τέταρτον· ἐν δὲ φαλαβάσῃ τὸν πρῶτον τῶ τετάρτῳ·
ἕδος δὲ ἐστιν ὁ νεανός· ὡς ἔχει καὶ μέσος δεύτερος
πήχεσιν· καὶ ὁ μὲν βάριος· ἐν ἀναβάσῃ δέφωνον ἔχει

τὸν πεζῶνον ἡ· εἰς δὲ καταβάσις τὸν τραγίσκον τοῦ πρώτου· ὁ δὲ τέταρ
τος ἐν ἀναβάσει δίφωνον ἔχει τὸν δεύτερον· εἰς δὲ καταβάσις
τὸν τραγίσκον τοῦ δεύτερου· καὶ ἔστιν ὁ ἐπιγόμενον πέντε
ὃς τοιαῦτις ἀπὸ τῆς διαφωνιαγῆ καὶ βαρὺς μινέλου· τελευ
ταῖος δὲ ἔχουσιν, οἱ μὲν ἄκροι τέτταρες, ὁ μὲν πρῶτος ἡ· εἰς ἀνα
βάσις ἔχει τὸν τέταρτον· εἰς δὲ καταβάσις τὸν τραγίσκον τοῦ δεύτερου·
ὁ δὲ δεύτερος ἦχος· εἰς ἀναβάσις τρίφωνον ἔχει τὸν πρῶτον· ἡ· εἰς
δὲ καταβάσις τὸν βαρύν· καὶ ὁ μὲν τρίτος· εἰς ἀναβάσις τέτρα
νον ἔχει τὸν δεύτερον· εἰς δὲ καταβάσις τὸν τραγίσκον τοῦ τετάρτου·
ὁ δὲ τέταρτος· εἰς ἀναβάσις τρίφωνον ἔχει τὸν τρίτον· εἰς δὲ
καταβάσις τὸν τραγίσκον τοῦ πρώτου· εὐτόνωδα δὲ καὶ διαφωνα
γῆ μινέλου· καὶ τοῦτο καταδιεκτικὸν καὶ μεσιτικὸν ἀπὸ τέτοις
πανόνα· ὅτι τὸ μὲν τῆ καὶ ἀνθδοσὴ, ἀμοιβαῖοι τῆς ἤχους, καὶ
ἤχοις ἀπ' ἄκρων ἀφεληθῶσι· καὶ τὸν μὲν πεζῶνον, ἡ· δεύτερον·
τὸν δεύτερον· τρίτον· καὶ τὸν τρίτον· τέταρτον· καὶ κατὰ
ἑξῆς· ὁ μοιῶν καὶ οἱ τραγίσκοι ἔχουσι μόνους δίφωνας, τρι
φώνους, καὶ τετραφώνους, ὁ μὴ τραγίσκος τοῦ πρώτου· δίφω
νον ἔχει καὶ μέσον τὸν τρίτον· τὸ αὐτὸ γὰρ δίχηοι δίφωνος
καὶ μέσος, μέσον μὴ τῆς τετραφωνίας ~~δίφωνος~~ σκέπουσιν·

ἔχει

ἔχει γοῦν ὡς γένεται ὁ τρίγωνος τῆς πρώτης τετ· ἐν ἀναβάσει δύο·
θεωρεῖν τὸν μέσον τὸν τρίτον τετ· ἐν δὲ καταβάσει, τὸν βαρὺν τετ· ὁ
δὲ τρίγωνος τοῦ δεύτερος τετ· ἐν ἀναβάσει δύο θεωρεῖν ἔχει τὸν τέταρτον· τετ·
ἐν δὲ καταβάσει τὸν τρίγωνον τῆς τελευτῆς τετ· ὁ δὲ βαρὺς τετ· ἐν
ἀναβάσει δύο θεωρεῖν ἔχει τὸν πρῶτον· ἐν δὲ καταβάσει, τὸν τρί-
γωνον τῆς πρώτης τετ· ὁ δὲ τρίγωνος τῆς τελευτῆς τετ· ἐν ἀναβάσει δύο·
θεωρεῖν ἔχει τὸν δεύτερον τετ· ἐν δὲ καταβάσει τὸν τρίγωνον τῆς δευ-
τέρας τετ· τελευταῖας δὲ ἔχουσι τῆς τοιαύτης· ὁ μὲν τρίγωνος τῆς
πρώτης τετ· τριθεωρεῖν ἔχει τὸν τέταρτον· τετ· ἐν δὲ καταβάσει τὸν
τρίγωνον τῆς δευτέρας τετ· ὁ δὲ τρίγωνος τῆς δευτέρας τετ· ἐν ἀνα-
βάσει τριθεωρεῖν ἔχει τὸν πρῶτον· τετ· ὃς ἐξορίζομενος ὡς γέγονεν,
ἀπολεῖται τὸν τετάρτῳ τετ· ἐν δὲ καταβάσει τὸν βαρὺν τετ·
ὃς ἐξορίζομενος γίνεται γέγονεν· ὁ δὲ βαρὺς τετ· ἐν ἀνα-
βάσει τριθεωρεῖν ἔχει τὸν δεύτερον τετ· ἐν δὲ καταβάσει τὸν τρί-
γωνον τέταρτον τετ· ὁ δὲ τρίγωνος τῆς τελευτῆς τετ· ἐν ἀναβάσει
τριθεωρεῖν ἔχει τὸν τρίτον τετ· ἐν δὲ καταβάσει τὸν τρίγωνον τῆς
πρώτης τετ· τρία δὲ τὸ μέγεθος ἔστι πεπερασμένα, τρία δὲ τὸ
μέγεθος ἔστι ἀπεριόριστα, τὰ τὸν τρίγωνα τὸν γεγονότα, πρῶ-
τα τριθεωρεῖν τὸν αὐτὸν ἔχει τρόπον, ἕνεκα τριθεωρεῖν ἀεὶ τὸν τρί-

γωνον

μιον πλοῖον ἀκινδύνως ιβ΄ ἔχει δὲ καὶ πλειστῶνας τέλως, ὁ
μὲν σταυρὸς τῆς σταυρῆς ιβ΄ τὸν σεῖτον ιβ΄ ὁ δὲ φανάριος αὐτὸ φέρει
τὸν. τέλος ἐστὶν ὁ φανάριος τῶν ἄλλων κοινόβιον πλεόντων. ἡ
οὖν καὶ ἄλλοι μεγάλοι φανάριοι πλεόντωνοι ἐστι ζ΄ φύσει καὶ ζ΄ ἔξω,
ἀλλὰ τέλος τῶν ἄλλων ὑστερεῖ, αὐτὸ ἑνὸς μὴ ἐπάχει σταυρὶ
ἤγουν πόσεων φωνὰ ἀναβαῖ ἐμπρὸς ὀλεστοῦς τὸν φανέρον αὐτὸ,
ὡς φαίνεται πλεόντων. ἐξαιρεῖ καὶ τοὺς ὑπογραμμένους ἤγουν πόσα
εων φωνὰ ἀναβαῖ, ὡς ἔστι δῆλον ὅτι ἀπὸ τὸ σταυρὶ ἡ
σης τέλως ιβ΄ [illegible] ιβ΄
ἀπὸ τὸ σταυρὶ ὀλίγον ιβ΄ [illegible] ιβ΄
ἀπὸ τὸ βαρέω ιβ΄ [illegible]
ἀπὸ τὸ σταυρὶ πλεῖστον ιβ΄ [illegible] ιβ΄
Ἐνθένδε νῦν ἔγνως τὸς σεῖτος φανερὰς πλεόντωνας ἐξαιρεῖ πόσα
εων φωνὰ καὶ τῶν σταυρῶν ἀνεγνῶς καὶ τὸν φάνριον ὀλέσεις,
ὅρους δὲ ἔχει καὶ πλεόντωνοι, καὶ οἱ ἄλλοι φάνριοι, ὡς σταυρὸ
εστεν καὶ κέρατον καὶ ἄστρον, ἀλλὰ ὁ σεῖτος ἔχει κοινὸν πάντων
ἤγουν τὸ πεσεῖν, ὅτι ἀφῆς τῶν ἄλλων ἔτι πλεόντων πλεόντων.
ἔχει μὲν σοφὰ τὰ ἀφῆς. ἔχει μὲν σεῖτον ὁ τὸ μάνεσν
τε καὶ ἔχνεσν ὡς ἂν ἔδος σφεκριτικώτατον, ἔχει χαρακτῆρε

καὶ παραβλήσασθαι μέχρις οὗ τῆς φάλαγγος τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ.
τοῦτο μὲν μετὰ σταθεροῦ ὁ πρῶτος ἡ χαρακτηριζόμενος ἄγων
ὑπάρχει, ἀλλὰ καὶ ἔχει δύναμιν καὶ ἐπιστροφὴν τῆς γίνεσθαι
πρῶτος ἡ ὡς ἀληθινὸς καὶ γνησιος τελεστικὸς γίνεται θεὸς τῆς
σωτηρίας κόσμου καὶ ἀνέχων, ὁ δὲ τρίτος τῆς δεύτερος
ἔχει τὸν δεύτερον ὁ δὲ βαρὺς ἔχει τὸν τρίτον ὁ τέταρ-
τος τῆς τελευτῆς τελεστικὸν ἔχει τὸν τέταρτον φθορικὸς:
τοῦτος δὲ ἤτοι φθορικοί εἰσιν ὁ μὲν τέταρτος τῆς πρώτης
τὸν δεύτερον ἤτοι
ὁ δὲ τέταρτος τῆς δευτέρας τὸν τρίτον ἤτοι ἔχει
ὁ δὲ βαρὺς τὸν τέταρτον ἤτοι ἔχει
ὁ δὲ τέταρτος τῆς τελευτῆς τὸν πρῶτον ἤτοι ἔχει
τεταρτόσημα ἄνευ πάσης οἱ τέταρτοι τῶν ἤχων καὶ ἐστὶ ἐγκαλὸ
τεροι τῶν φθορίων ἔχουσι τελεστικὸν, οἱ δὲ φθορίοι ἀδιαφόρως.
ἔτι οἱ μὲν τέταρτοι τῆς φύσεως ἄνευ φθορὶ ἔχουσι τῆς φθαρτικῆς
τελεστικῆς, οἱ δὲ φθορίοι φθορίου θύσεως ἄνευ, φθορίας δὲ

ἔχει

ἔγκοπον, μὴ αὐτῶν πλεονάζοντον ἔσεσθαι. ὁ γὰρ καὶ τὸ φυρὶ τὸ
ἄγχι πλεονάζοντον δεξιᾶς δυνατόβοσης ἐξεμβῶν, καὶ ἀναβά-
νων φανερὰ κόσμου, καὶ ὀβρόμως ἐπιφανὲς γινώσεσθαι, καὶ
κηπιδόσεσθαι φυρὶ, ὅθεν οὐ φαλέγιρεσθ φάλω, καὶ ἀνεμόδης
κόσμου ἡ πυρὶ ἔστι, ἀλλὰ θρόμβος ὀβρεδόσεσθαι καὶ ἐμβόν
λος σε κόσμου, καὶ ὅθεν οἱ μὲν θρόμβοι πλεονάζοντες ἔγκοπ
τῆς φυρὶς αὐτῶν, ὡς μπδωμαρμένοι ἔσται φαλὲ φυρὶς, ἀλλὰ
θρόμβοι. ὡς δὲ φυρὶοι πυρὶοι φυρὶοι ὄντες, φυρὶοις ἐν αὐ
φαλε ἐλθεν, καὶ ἄπαντα θρόμβοι κηπιδῶν, ἕως αὐ καὶ φυ-
ρὶοι ὦσιν εἰς ἐκεῖνα μὴν φθεῖρ ἴδιον. γένεται δὲ καὶ σερὶ
τῶν μελῶν καὶ ἐμβόρων ὅτι αὐτὰ ὑπὸ τὸ ἀμφοτέρα καὶ τῆς
ἤχου καὶ ἐν εἰς μυτρὸ παραλλαγὴν, καὶ αὐτὴν ἐν δὲ
παραλλάγὴν. ἐὰν δὲ καὶ ἄλλην ἄνα θέσιν καὶ με-
λῳδίαν τὸ προκυμένα ποιοῦσιν, ἀφὸ ἐὰν ἀπὸ τὴν πρόνοιαν
εἰς τὸ τὸ παρ' ἡμῶν ἐπιθέλη πρόλεξε περὶ τῆς ἀριθμήσεως
τῶν φωνῶν καὶ τὸ ἔξω καὶ γνώσεως τῶν ἤχων ἐμβόνεσθ εἰς
τὸ παρόν φανόνι, ὁμόνοσθ ἂν δὲ ἐμβῶν. ταῦτα δὲ πεποίη
κεν καὶ σωθέκαν παρὰ τὸ ἐμαχίτα τῶν ἱερέων καὶ τῶν ἐμ-
βέρων ἀπὸ μυστικὴν Ἰωάννα ἱερέως τὸ τὸ ἀπόκλεν ἔτους.

ἐκ θρασυαδίας. ἐμοὶ μὲν οὖν ἱκανὰ ταῦτα τῶν μυστικῶν καὶ
ὑψηγῶν θεωρημάτων ἐστοχάσθαι δι' ἃν εἴχε. καὶ τῷ θεῷ χάρις
τῷ φωτίσαντι τὰς διανοίας ἡμῶν.

εἰ δὲ ἄχρηστα δέδεται καὶ ἀνωφελῆ, ἡ ἐξ ἀγνοίας
ἀμάρτημα ἀμμὰ ἐξ ἐμῆς ἀμαθίας
γεγένηται :—

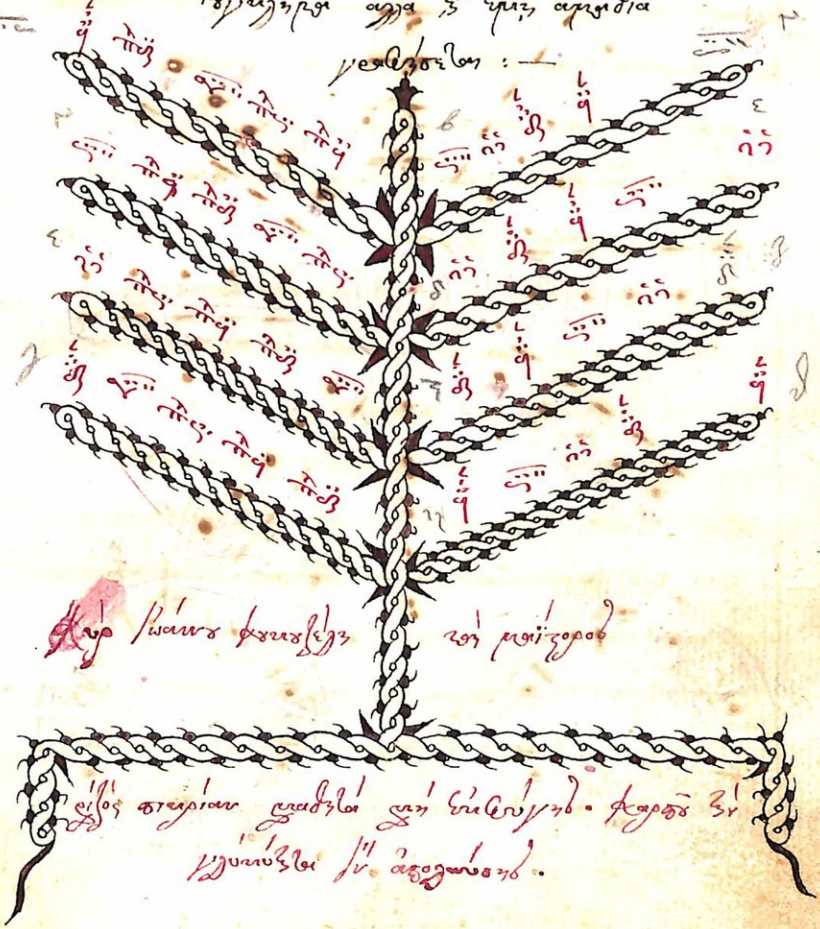

ἐκ τῶν ἱκανῶν θεωρημάτων καὶ μυστικῶν

εἰδὸς στιγμῆς μεταθέσεως καὶ ἑνώσεως. θαρρῶ δὲ
γνώσεσθαι τὸν ἀξιόλογον.

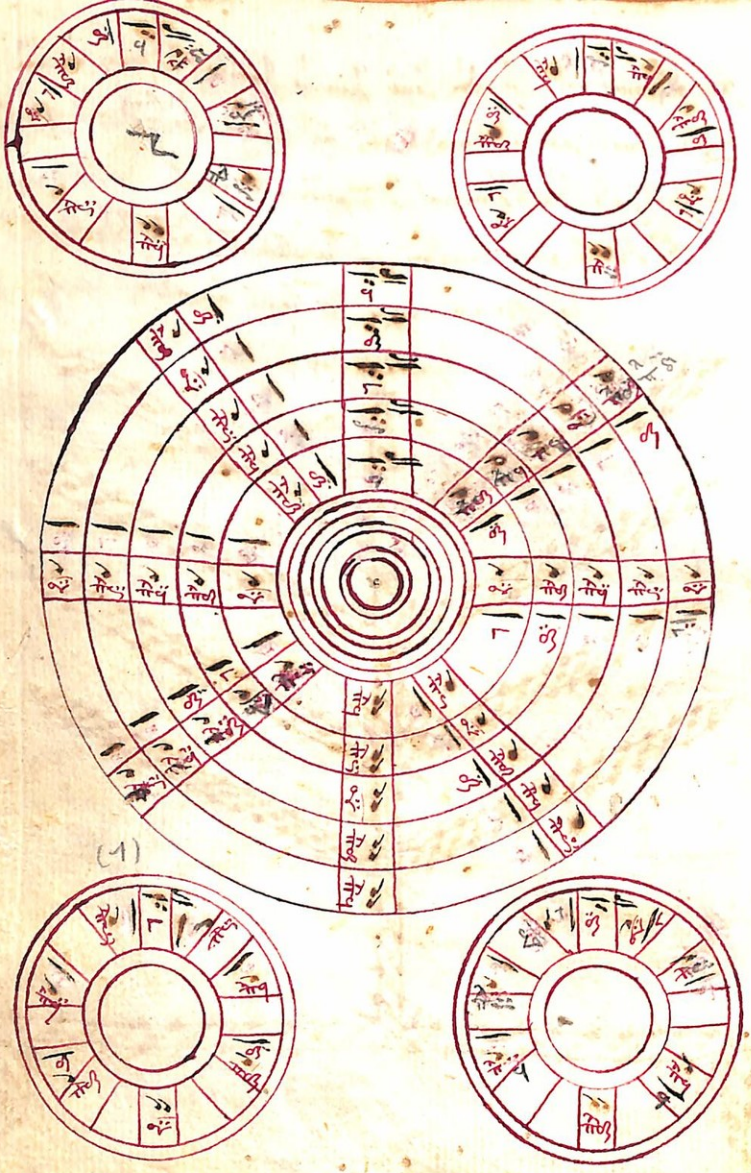

γνωσις, ὅτι τὸν μὲν πήχεων ρκδ μέτρον ἐστὶ πλάτος πήχεις κβ καὶ
ὁ τροῦλος ιβ τὸ δὲ ὕψος μέτρον ἐστὶ πήχεις ιβ καὶ τὸ τροῦλλο ιβ
ὁ δὲ βαθμὸς μέτρον ἐστὶ τροῦλος ιβ καὶ πήχεις κβ ὁ δὲ
θυμιατὸς τοῦ τροῦλλο ιβ μέτρον ἐστὶ βῆμα πήχεις κβ καὶ πήχεις κβ —

Ἑρμηνεία περὶ τοῦ βήματος

Ὅλον μὲν τὸ ἱδρυθὲν τὸ ὑπόθεσιν πέγορμον, σημαίνει ἡ φωτὶ-
ἀριθμὸν βῆμα, καὶ ὅλον μετὰ τὸ ἀλλάξαι καὶ τὴν ἐξ ἀθροῖς οὖσαν, ιβ
τὸ σημαίνει, σημαίνει ἤγουν θυμιατὸν τροῦλλο, ιβ ὅλον-
μεγάλεστον ἄλλο καθὼς ὁ ἐστὸ, ιβ ὅλον δὲ μεγάλεστον θυμὶν ἐκεῖ
νω τὸ μετὰ τὸν ὀξὺ ἀλλὰ καὶ τῶν δύο πλευρῶν ἄλλο, ιβ
σημαίνει τὸ ἐμβὸν τὸν βῆμα τὸν ἐπιγόμενον ναὸν ἤγουν βῆμα φωτι-
ον τελεσθὲν, ἀλλὰ ἤγουν, ὁς πέμπτον ναὸς ἤτοι ναός. ιβ
ἀλλὰ τὸ μεγάλεστον καὶ ὁ βαθμὸς ἄλλος κβ ὁς πέμπτον φωτὶ θὸς
θυμιατὸ τοῦ ἱερέως, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ θυμιατὸ γίνεται ὁ
φωτὶς βῆμα ἄλλος κβ ιβ ὁς ἐκεῖ τελεσθὲν ἤγουν ἀλλὰ ὁ
βῆμα ἄλλος κβ πέμπτον βῆμα ἤγουν ἀπὸ τὸν θυμιατὸν τελεσθὲν κβ
ἐκεῖ — ναὸς ἀναβαίνων ὑψὸ γίνεται ὁ βῆμα αὐτὸς ὁ
ναὸς ιβ καὶ τὸν ὁ μέτρος ἀλλὰ πλάτος πέμπτον βῆμα θυμιατὸ κβ
καὶ καθὼς πέμπτον θρωλόβαρος ὁ ἄλλος κβ ἄλλο πέμπτον καὶ-

βῆ

τριόβολον ΙΙΙ καὶ ἀλλὰ ἀγὶ τριωβόλιον, καὶ ἀγὶ βαρύτερον:
τὸν χάλκον: ἀλλὰ ἔχει ἡ κίνησις τῆς βαρύτης ΙΙ ἀπὸ τὸν ἥμισυ
τρῶτον. ἀλλὰ ἔστο χάλκινον τετωβόλιον. τὸ δὲ βίλλα ἡ ἀρχὴ
ἡμικυκλίνη ἀπὸ τὸν κανά. ὡς ἀπὸ τῆς τετραγὶ γίνεται καὶ
πέντε ΙΙΙΙ καὶ ὁ μολύβος ΙΙ πέντε καὶ ἐγὶ τέσσερις τετραγὶ
τετράγωνα ΙΙΙΙ ἀλλὰ τὸ μόλυβος ΙΙ καὶ ὀνανὰ ΙΙΙ δυεπόνεται ἐν
τῷ ὅλῳ τῆς τετραγὶ τετράγωνα ΙΙΙΙ βίλλης ΙΙΙΙ ὑπόγραφε καὶ τριάκοντα
τῆς τετραγὶ τετράγωνα γίνεται τέσσερις, ὡς ἐγὶ ἀλέξανδρος τῆς τετραγὶ
τετράγωνα ΙΙΙΙ ἀλλὰ καὶ ὁ τετράγωνος τὸ τριάκοντα ΙΙΙΙ τετράγωνος τῆς
τετράγωνα ΙΙΙΙ γίνεται ἀκκαλούνδα. —

τετράγωνα ΙΙ μολύβου, τῆς ἀλλίας ΙΙ τὸ μολύβος, καὶ τέσσερα μέ-
γεθος ἀλλίας ΙΙ τετρὰ μέγεθος, τὸ ἀλλίας ΙΙ βίλλα ΙΙ καὶ
τετράγωνα ΙΙ μέγ

ἕλκεον ὅμοιον ἕλκεον ὅμοιον

τὸ ὅλον τόμον, τῆς τετρὰ τόμον, τῆς τετρὰ τόμον, τῆς τετρὰ τόμον καὶ τόμον τόμον:—

ἀκροκλίνομαι δ' ἀναστατοῦμαι, τὸν κράλομαι εἰς τὸ ἀκρον:
ἡσυχιόν, τὸ ἀναστάτωσις.

ἀπὸ	1	8	9	10	11	12	13	14
		α	β	γ	δ	ε	ϛ	ζ

" ἱστοχρασιμός, ἱλιοκρασιμός.

ἀπὸ	1	α	β	γ	δ	ε	ϛ	ζ	η	θ	10	11	12	13	14

Ἐὰν δὲ ὑποφέρεσον δ' μόλις ἀπὸ κρέαγον λέγε ἐκεῖνα ἀρκεῖ
δὲ ἀρξωνται τὸν ἀλφοβεωνιαν λέγε τὸν ἀπὸ ἐκεῖνα ἀπὸ
ἀλφασιμόν τὸν γράνοιον ὁμοίως

ἀπὸ	1	β	γ	δ	ε	ϛ	ζ	η
	1	β	γ	δ	ε	ϛ	ζ	

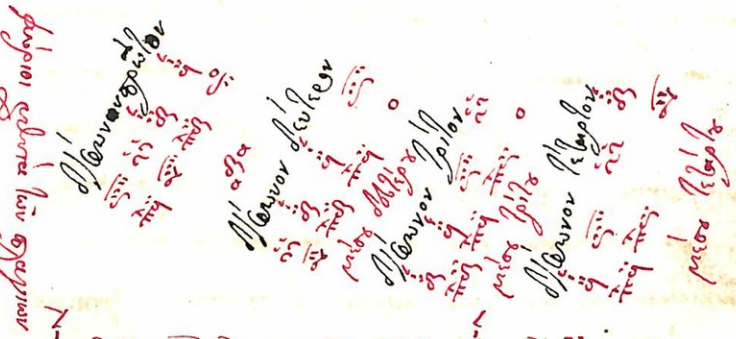

Ὥστε δὲ παρεῖναι φύσει τὸν ἀνάγκης ἀρδὰ βαλλόν τὸ μεμαθηκέναι.

Ἐρωτήσεις σύντομοι περὶ ἀδόρρυστος.

Ἡ ἀδόρρυστος τί ἐστιν συνυφασμα ἢ σῶμα; ἀδόρυστος, ἤτοι συνυφασμα ἢ σῶμα, ~~ἀπὸ ἐπιβεβηκυῖα τῆς μορφοῦ~~ —

,, Ἐρώτησις.

,, Ἀνὴρ ἤτοι συνύφασμα ἐστι, ἢ σῶμα, ἀλλὰ τί φυρόβλητα καὶ ἀντιούλια σπυρώματα, ἄλλα ζωγράφια σπυρώματα. — Ἀδόρυστος.

Ἀλλὰ πυριόβροτα καὶ καθόλου σώματα τὰ ἀντιούλα ἀλλὰ τοῦ — φυρόβλητα καὶ ἡ ἀδόρρυστος τὰ ἀντιούλα σώματα; ἐφ' ᾧ καὶ αὐτὴ καθόσον ἀνωνύμου ἐστὶ ζωγράφια ἀλλὰ μόνη: —

Πόσα εἴδη τῆς ῥυθμῶσεως; ἕξ, ἀρμονικοῦ, ἀλαλονικοῦ, καὶ χειροποιητοῦ: —

Ἀρμονικοῦ εἶδος τῆς ῥυθμῶσεως ἐστιν τὸ ἀνωνὴ ἢ ἁρμόσαμμα: ὅς ὡς ὁ τῶν ἀνῶν ἑνωμένος. Ἑλληνικὴ ἑνωμένος ἀνωνὴ γίνεται καὶ ἡ τοῦ ἑλληνικοῦ ἤτοι ἐστὶν ἁρμοσαμμαῖος ἀνωνή. Ἑνωμένος δὲ ἁρμοσαμμαῖος ἐστιν καὶ καὶ ἡ τῶν ἀνῶν ἀναβαίνων — βληχή. Ἑνωμένον εἶδος ἐστὶ τὸ ἐμμελῶς καὶ ἀσυμμελῶς τὸ ἐμμελὲς καὶ ἀναλόγον ῥυθμόν ὡς ἑνωμένον τὸ ἀσυμμελὲς ἀφορμῆσαι τὸ ἔθος τοῦ ῥυθμοῦ εἶναι, ὅτε ἡ μυστικὴ χαρὰ ἐστὶν καὶ ἤτοι τὸ ἄμυστον: —

Ἡ δὲ λαλουμένη δὲ μέτρον ἐστὶν ὀξύλογον.

Χ εκκλησιαστικὸν δὲ ἐστίν, ὅλων οἱ χριστιανοὶ βαγωνίων χειροθέτων
ἤτοι χρωμένων τῶν ἀγάθεων β' τῶ θεοῦ· μέτρου γὰρ ἐστὶν τετρα-
πλῆ γὰρ ἰσόν, ἢ ἑνὶ ἡμίσει γὰρ ἡσύχιον ἢ ἡμιόλιον γὰρ
θεῖον ἢ γὰρ ἐπιτρίτον β' αὐτὸ παρέχουσιν ὅλος χειροθετικὸν
βουλόμενος, ἀρμονία, ἀπλαστία, καταλλαγή. ἢ ῥυθμὸς
τινὰν χρόνον, ἰσότης, μέτρου διάστασιν, ἀφίξεις, σύμπαρ-
σις, μίξεις, ἕνωσις, ὁμοίωσις, αὐτὴ καταστάσεις.

περὶ ἤχου

Τ ὸνου δηλοῖ ἐν τῇ τῶν ἀνωνῶν ἤχοιν.

Ἐρωτήσας γὰρ τὸν μαθητὴν ἡμῶν καλὸν ἡμῶν Ἰωάννην
τὸ βαρυσωνάτον, ἐρυθροσόφιστος τῆς καταλλήλου τέχνης,
Πόσοι σημαλλῶν τῶν ἤχων, τῶν ἀνωνῶν τῶν συνθετῶν,
τῶν ἀεικτικῶν, ἢ παραλλαγῶν, τῶν ὅσα εἰς τῇ κα-
λλίνῃ τέχνῃ διαγαρίζεται.

Ἐγὼ μὲν ὦ καλὲ ἑρμῆ, ἀπολογοῦμαι, ἀρξάμενον βαγεθῆς
μεθέλω, ἃ ὁ δεσπότης ἡμῶν ἀγαθῶν χορεγητὴς θεὸς
διὰ τῆς τοῦ καταπτήλου πολιτεύσεως, τῆς ἐνσάρκου τῆς ἐπιφανοῦς θεο-
μήτορος, τῶν ἤχων ἃ τῆς ἡμῶν καταλλήλου βήματα· ἀλλὰ

ὅλος

ὀρθὸς ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπεστηρίζετο, καὶ τοῦ τῆς ἀνομίας
ἐπαυξηθέντος, ἀμφὶ τὴν ἐξέτασιν αὐτοῦ ἐνεργήσας:
χαίρει τοῦ σοφοῦ τὸν ἐλεγχὸς, καὶ ἀνορθοῦται πολλάκις,
καὶ ἐξανοίγει τρόπαιον ἀθάνατος λόγον τῆς ἐξόδου φαρμάκου
ἀντίδοτον αὐτὴν, ἀθάνατον ἀπηλλάγη ἐρευνῶν ἐξ ἀ ἄδου
ἐξαγαγὼν τῆς αὐτοῦ ἐπιστήμης σοφίαν, ὡς ἂν μοι τῷ ἔργῳ:
χίτῳ καὶ ἀκρόῳ ἐπιχορηγήσας λόγον τῆς πίστεως, τὸ σκανα:
γὶ κανόνιον αὐτοῦ, τοῦ ἀθάνατον καὶ ἐρευνῶντα τὴν ῥυθ:
μιστὴν τούτων λέγειν. καὶ τὸ ἄμα ἐκφύγῃ ἀθάνατον εἶναι
ὡ ἀπεσταλέ. ἐξεξέσθαι ἀπὸ πάντων, καὶ μεσίτην τὸ
λυτρέξεται. καὶ μὴ μόνοι λέγω, τὸ τούτων τὴν ῥυθμιστὴ
μὴν ἀποίησις: καὶ πόλε ἀρξαν: ἐπὶ σταυρῶν ἐξ τῶν
χειρῶν καὶ ἀπὸ σαρκικῶν νόμων ἐξελέσθη, φανῶς πρῶτος
ὁ λόγος τῆς τοῦ ἐνθρώπου ἀθανασίας. ἀθάνατον παραδόξαν μεσι-
τὴν ἐπὶ μόνα, ἀπὸ κοσμικὸν δουλοῦν ἀπαλλάττεσθαι, τὸν
σκάφον δὲ τούτου νοοῦσιν, καὶ ἐξυπηρετοῦσι τὴν ἀγχίδδαν.
λοιπὸν οὖν ἀρκεῖον ἡμῖν τὸ τῆς ἐπιστήσεως καὶ ἄκουσον:—

Τί ἐστι κυβέρνησις ὁ ἀδόκιμος.

ἐνῶ ἐστὶν ὁ θεός

Κυβέρνησις ἐστὶν ὁ ἄγγελος, κυβέρνησις ἐστὶν ὡ ἀπεσταλὲ ὁ ἄνθρωπος.

πνεῦμα ἐστι καὶ ὁ ἐξ ἀμφοτέρων ἀνθρωπος ἀλλόφυλος· καὶ
τοῦτο δὲ μὴ διορισμένον πνεῦμά ἐστι· πνεῦμα ἐστι καὶ ἡ ψυχή·
καθὼς ὁ θεοπάλαιος φησι· καὶ ἐνεφύσησεν ὁ θεὸς εἰς τὸν
ἄνθρωπον· καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· καὶ τὸ
πνεῦμα κόσμος· ἐν μιᾷ θέσει οὖν τούτων τῶν κοσμικῶν
καὶ ἐν τῇ μουσικῇ τέχνῃ πνεῦμα κόσμος φέρονται· ἃ καὶ
θεοπνεύστερον ὁ λόγος ἀλλαχοῦ ὑπῴκει· καὶ τὸ μὲν ἕν πνεῦμα·
ἐν τοῖς ἀνιδύσασι φωναῖς· τὸ δὲ ἕτερον πνεῦμα·
ἐν τοῖς κοιλήσασι φωναῖς· Πνεῦμα δὲ ἐλεγχόμενον ἀπὸ
τοῦ φυσᾶν καὶ φυσᾶν· τῶν ἐν φυσῇ φαινόμενον καὶ ζωογο-
νοῦν· τὸ δὲ σῶμα· τὸ δὲ σώματα ἀδιαφορίας αὐτοῖς πνεῦμα·
κινοῦν καὶ κινούμενα κινήσεις· καὶ κινητικὰ καὶ δέξα-
σα ἐν βίαιᾳ φυσῇ τὸ ἀνέμιον· πνεῦμα δὲ μὴ ὄντος
τὸ σῶμα ἀκίνητον μένει· καὶ ὅλως ἠρεμεῖ ἐν τῇ ὑπο-
χῇ μὴν ἀνεκείσεις· ἀγωγεῖα δέξασα· φανεῖς καὶ
τὴν τοῦ ἀνθρώπου ὅλον ἡ ψυχὴ θεωρεῖν ἐν τῷ ἀνθ-
σώματι· κινήσεις ἔνδον καὶ βάσεις· καὶ τὸ δοκοῦν κα-
αὐτῷ ἀλλοφυλοῦντα· ἄνωθεν δὲ τοῦτο ἐν ἐστι καὶ ἀ-
κίνητον· ὅλῳ καὶ ἐπὶ τῶν ὅλων· καὶ ἐπὶ τῶν πνευμάτων τῶν

ἐκ τῶν ἐξ ὧν ὁ ἄνθρωπος ἐστι τὸ μὲν ἕν πνεῦμα ἐστι τὸ ἕτερον πνεῦμα ἐστι τὸ δὲ ἕτερον πνεῦμα ἐστι τὸ δὲ ἕτερον πνεῦμα ἐστι τὸ δὲ

ξβ΄: : ἀλλ' οὐ δεόμεθα δι' ἑνὸς λόγου.

μόνης δὲ συνδρομῆς αὐτοῦ λόγων ἀδυνατούντων, καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ συνδρομῆς δεόμενοι καὶ λοιπῶν μὴν ἄλλῳ ÷ ⊕

.. περὶ εἰπόντων καὶ περὶ λόγων.

Τοῦτο μὲν ἄρα ἐστὶ δῆλον, ἡ ὅτι τὸ ὀλίγον, καὶ ὁ ἀφορισμός, ἢ καὶ αὐτοῦ συνδρομῆς συντάττοντος καὶ ἀναιροῦντος, ἡγούμενος βίος, καὶ ἡ ἕξις, καὶ ἡ διάθεσις, καὶ ἄστι. ὁ βίος ὁποῦ δηλεῖται φαεσίνοῦ ἔλαρχ βίνχ εἰμάωσιν καὶ ἐμπάτωσιν ὡς ὑπόλα σοφμένος ἐνιᾶν, ἰοῦοῦ φωρίωῦ ἄνι ἔχι, καὶ δλιάλλῆλο λόγοι πωρίωῦ ἠγούμενοι. ἀπὸς μὲ λόγος ὁ ἐνὶ βίνχ δεχόμενος μιᾶν: σιν, ἄνι ἔχι λόγοῦ ἀκυείωῦ, ἀλλὰ κοινοκρατικῶς, ἀλλὰ καὶ δλοκερῶῦ ὁ μυστικοῦ, ὡς μουνδάνομιν φαεσ ἰῶν ἀρχάν ων ἐφόβρε ἓς λόγκς ἰάλλῆ ἢ ἕτερον, ὡς ἀλλ' ἰὸ δλέφωσιν: ἐν κληρονομίᾳ· ἡγούμενοι καὶ οἱ σωδδλοι λόγοι, καὶ ἡ βίνοι ἡγούμενοι, καὶ ἀλλὰ σπερμάλλα, καὶ δλεκκιλὶν ἐλλῆνοι ἡγούμενοι σπερμάλλα, ὅταν δὲ ἐλλῆνοι, ἡγούμενοι λόγοι· προσλαμβάνει: ται μὲ ἰοῦνοι ἰὸ συνδρομῆς, ἄγουν ἰὸ σπερμᾶα οἱ σωδδλοι λόγοι, καὶ προβάνοι ἰοδέζιν ἐνόξιμοῦ ἐν ἀνδιξδλόλδι ἐν κληρονομίαν ἐν ἐφιλεδδόσαν αὐτοῖς φωνήν· μὴ ὄντων δὲ ἐν τοιούτων συνδρομῆς, οἱ ἐμφυτοι λόγοι ἀνενέργητοι μένουσι, καὶ

ὅσω

ὁφωνοῦσι ἀφ' ἑαυτῶν κινούμενοι, εἰς ἀδιαφόρων δὲ καὶ ἀβίων
κοσμικῶν συνδεομένων, κινοῦντες καὶ οἱ οὐχ ἑαυτῶν ὄντες.
σῶμα γὰρ καὶ αὐτοὶ οἱ σύνδεσμοι βίοι, ὅλον συνασκούντων μυριάδων
κοσμικῶν συνδεομένων, ὅλως γὰρ κινουμένοι ἀπὸ σῶμα-
χωρεῖς συνδεμένοι. συνόσον οὖν ἀκριβῶς ἐν σῶμα ἐν ἀνθρώπου
ἐστὶ ὅλοι κοσμικῶν στοιχείων σωτικῶν. ὅλοι ὑγιεῖς, ζωῆς, ψυχῆς, καὶ
καὶ ἀθάνατοι καὶ ἀφθαρτοι
καὶ τοῦ θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς
καὶ τῆς ἀφθαρσίας
καὶ τῆς ἀφθαρσίας
καὶ τῆς ἀφθαρσίας

ἀνιοῦσιν, ἢ τε κοιλίᾳσιν, ἀμφὶ λιχῆς μόνοισιν ἀκούοντες. —

Ἐρώτησις περὶ ἤχου καὶ μέλους. —

Ἤχος ἐστὶν ἢ μέλος, ἢ ἤχος ἐν ἢ μέλος;

Ἀποκρίσις.

Ἤχος κυρίως ὁ προβάλλων ἦχος, οὐκ ἄνευ αὐλοῦ εἰς ἔκφασιν σαλπιγγος, ἢ τοι ὀλίγης μελῶν ἔχων αὐλῶ τὴ προσκαιροῦ ἢ ἄλλῃ τινὸς ἐμπνεομένου, οἷον τῇ λύρᾳ, ἄναυλος, ἄνευ, ἔκστασις ἢ ἡδονῆς, λειοφώνιον εἶναι: κλίδης ἔστι ἠλαλαγῆς, ἢ πῶς δύνασθαι μεταβάλλεσθαι καὶ ἠλλαγμένη, μὴ πρότερον ὑποβαλὼν τὸν ἦχον. — Ἐρώτησις.

„Πλαφέρει ἦχος τὸ μέλος; Ἀποκρίσις.

Ναὶ πλαφέρει, ὁ μὲν ἦχος προλέγοντος τὸ μέλους, καὶ τὸ δύνασθαι τῆς μελῳδίας τὸν ἦχον, ἐὰν μὴ πρότερον εἰσηχήσῃ αὐλὸ, καὶ τὸ σωιζόμενον μέλος, ἄνευ ἤχου, ἦχος γὰρ ἐστὶν ἢ ἐξ ἄσεως πλοκὴ: ἀρθρωμένη φωνή. μέλος δὲ τὸ ἀπὸ τῆς ἤχου μεκορυμένον: — Ἐρώτησις:

„Τί πλαφέρει ἡαρμός τῆς ὠιδῆς; Ἀποκρίσις.

Πλαφέρει ὁ μὲν γὰρ ἡαρμός, λόγος ἐστὶ μουσικοῦ θεμάτος κοινὸς τῆς εὐαρμονίας λόγους κρεκομένας τῆς ὀργάνας, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς — λαβεῖν ὄργανον, ἡαρμόζειν καλοῦσι τοῦτο. ὠιδὴ δὲ φωνὴ ἐστιν: μὴ ἀφορμένη θεαρμόζως, ἢ ὅσως ἐξ τῆς ὀργάνας σχέσεως, καὶ

ὡμῶς

ἄμμος ἡαμμὰθ ἐστὶν · ὁ δὲ ὀργάνων μουσικὴ ἡαρμωδία · ἡ δὲ τοῦ
κόσμου μονοειδὴς τε καὶ μεγάλη κίνησις τῶν ἀστέρων εὐφωνότατος : —

Ἐρώτησις.

Τί δηλοῖ τὸ ἄσμα τοῦ ὕμνου ; Ἀπόκρισις.

Δηλοῖ τὸ, ὅτι ἄσμα μὲν ἐστὶ τὸ τὴν μόνην χάριν τοῦ κάλλους πόθῳ,
ὡς τὸ ἄσμα τῷ θεῷ · πόθεν ἡ ἄνεσις · ὕμνος δὲ · ὁ τῆς μνήμης
ἐν τοῖς αὐτοῖς ἄρμοσι τῆς ἀκούσεως · ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἰρήσθω.

Περὶ φωνῆς ἐρώτησις. Τί ἐστι φωνή ; καὶ πῶς εὐμορφόμεθα ;

Ἀπόκρισις.

Φωνή ἐστιν ἀφίκτωρ τεθεσαυρισμένης συνθέτου πλάσεως ἁρμονίας
ἐξαγομένη · καὶ ἀρθρίας προσδεομένη. Φωνὴ δὲ εὐμορφόμεθα
διὰ τὸ φῶς εἶναι νοός · ἀναγκαῖον γὰρ ὄντως μνήσθη τοῦτο ἐς φῶς ἐξάγειν.
εἰς τοῦτο δὲ μενόμενοι · ἐξετάσωμεν ἀκριβῶς, τί βέλτιον τὸ μετὰ
χεῖρα καὶ μέγας ἡαμμὰθ ἡμῶν, ἵνα εὐκαιρος ἡμῶν · καὶ τὸ τέρας ἐν
ψυχῇ ἡαμμὰν ἢ ὑποκείσθαι ἀθῶν τὸν εἰς τὴν ἀναγνώσεως φόνον.
ἐκεῖθεν γὰρ οἶδεν θεὸς πολλῶν ἀνῶν ἐπιδυμοῦντας ὄντας, καὶ
τρὸς ἐν τῶν συνθετικῶν ἀναγνωσιν δυσχρῶς ἔχοντας, καὶ τὸν
ἐνεῖδεν ἐκ πάντων πόρρωθεν δυσχερανάντας. φοβηθεῖτας τὴν φόνους
ποιῆσαι βεβαίωνος, καὶ τὸν φόβον ὑποδέχεσθαι, ἐν τοῦ

ψαλτηρι τοῦ Δαβὶδ εὐλογοῦσι γλῶσσαν, μεγαλοφωνίαν ἀναμιξαν τῆς
προσευχῆς, ὡς ἵνα ῥυθμιῶ τὸν μετὰ χαρᾶς ψυχαγωγούμενον, μετὰ φω-
νῆς ἡμῶν τῆς ἱερᾶς ἀναστρεφομένην ὑμνῳδίας. ἴδω γὰρ ἡ φύσις
ἡμῶν πρὸς τὰ ἀφανῆ καὶ τὰ μόνῃ οἰκείως ἔχει, ὡς καὶ τὰ ὑ-
τερόμενα βρέφη καταδαμαζόμενα ὑπὸ κοιμίσεως. καὶ γυναῖκες
ἐγκαρτεροῦσαι, καὶ μετὰ πόνου, καὶ ὀδυνῶν, τὰς ἀφανεῖς ἐρω-
τα καὶ τὰς φύσεις φαρμακοῦσθαι. ὡς τῆς ψυχῆς μόνα τὰ ἐμέτρα
ἐφῶν ἀφανῆ εὐλογεῖν δυναμένου τὰ ὀφθαλμοῦ καὶ ὑπόφυσα.
καὶ ἐπεὶ ἡ ψυχὴ ἡμῶν οἰκείως ἔχει πρὸς ταῦτα, ἵνα μὴ φόβοι
καὶ ἀσμάτων οἱ δεόμενοι ὑποκαταμένωσι, καὶ ἀφανῆς ἀναλογίας
τοῦ ὀρθοῦ, τοῖς ψαλμοῖς ἀφελήσουσιν ὁδοῖς. ὥστε ὁμοῦ τὸ φράγμα
καὶ ἡδονὴν καὶ ὠφέλειαν παρέχον τῆς τοιαύτης ψάλσεως. καὶ
ἄλλως, ἀλλὰ τὸ τὰ εὐαρμόστα τούτου μέλη τῶν ψαλμῶν ἡμῖν
ἐφαρμόσθαι. ἵνα οἱ πάντες τῆς ἡδονῆς ἀπολαύοντες, ἢ καὶ
ὅλως τῆς νεότητος σφριγῶντες, τῷ μὲν δοκεῖν μεγαλωθῆν τῆς ἄλη-
θείας τοῖς ψυχαῖς ἐνεφαλλόμενοι. ὥστε τοσοῦτοι ἐφαρμόσαι τὸ
ἀλλασσόμενον, ὁμοῦ τε ἀφθῆν ἡμῶν καὶ τὰ ἡδυσμένα μανθάνειν
μηχανασθῶν. ὅθεν καὶ πάλιν ἐπὶ τοιαῦτα τοῖς ψυχαῖς τὰ ἀθ-
θήματα. ὁπόταν γὰρ πάθημα παρεκμένου ἢ πέφυκε, τὸ

δὲ

δὲ ἀμέτρα ἐρέγεσθαι τοῦ χαρᾶς ἀδόμενον συνεκπλήρον ἡμῶν τοῖς
σώμασι καὶ ταῖς ψυχαῖς ἀναστοχάζεσθαι καὶ ἀναζήνη, καὶ ἡμῶν ἀρόχθ
εσις εἴλκα, καθ' ἣν μεθ' ἡδονῆς ἐν ἐν τοῖς ψαλμοῖς συνάξεν ποιόμε:
θα, αὐτὴ ἐφ', ἡ δὲ ἀλλὰ τὸ τῆς χορᾶς ποιῶν καὶ ἀλληλῶν καὶ ψαλμῶν,
τὴς ἡμῶν ταῦτα ὑπαλάξεν, ἄνωθεν ὡ ἀναφαλὰ, τὸ δὲ δύο χορὰς ψαλμῶν,
Γαβριανὸς ὁ μεγαλοπρέπεστατος ἀρχιστράτηγος ἀνθοχάν ἀναπέλωνεν,
ὡς ἐναρμόζον τὸν ᾄδοντα ἐν συνῳδίαν ποιῶν, σύνταγον ἀπὸ
ἀλλήλων τὸς ψαλμῳδοὺς διαζεύσας καὶ χορὸν ἐκλόξ δέαθαι, ἕλως
ἐκέλευσε καὶ νευροδέξεις ψαλμῶν ἐκχαρίζως καὶ ἐξόδμοῦ, ὡς ἀν
δαίμων τῶν ἀστρῶν ἠσυχάζοντος ἐν τὰ ἔλεγε ψαλμῳδία, καὶ ἀλλ
ἔτο οὐκ ὁ ἀκούων δὲν δέλη ἄλον τοῦ σοῦ. ἐκεῖνοι δὲ τὰ μεθ' ἡμῶν
γῆς ἔνος ὡς οἱ ἐν μυστικὴν ψαλμῳδοῦντες ἦσαν, ἐ δὲ γε δεξιὸς ἐν
δυνάμει ἐν σοῦ, καὶ μὴ βιαιοῦς, ὡς οἱ σοφοὶ ἡμαυγὴς ἀστ-
μας ποιοῦντες, ἀλλὰ ἀλλὴς ἐκκαθίσεσι σωνάν, ἐ γὲ ἐν ἀστέλων
ἐκεῖνα τὸν φωνὴν, ἀμὰ ἐν συνοῦναν, καὶ φεγγοπλόνων
ἄνων. ὁ δὲ ἐγὼ καὶ ὁ πανὼν ἀλαρρέδην βοᾷ· φωνὴν γὰρ συνό:
δων ἐκεῖνα θαυμαστὰ φάσκων ἄλω ψαλμὸν ἐς ἀπὸ ἐκεῖς ἀγάσης καρα:
μενομένας ἐκκλησίας. βεβόμεθα μεῖλα αὐτὰ δὲν καὶ πολυνοί:
ξεως, ἐν γὲ καταλυομένων ἐν ἐν ἐκκλησίᾳ, ἀστέμου

φωνὰς

φωνάς καὶ κραυγὰς ἡδόνων καὶ ἀποδιδόμεθα τὴν ὀφειλήν· γίγνεται
δὲ μὲν γὰρ καὶ ἐνδιαίτησιν τὴν φύσιν, ἀμφὶ δὲ καὶ τὴν προσηνοῦς
τοῖς οἰκεῖοις θεσμοῖς ἐν τῷ ἀεὶ τὴν ὑγίειαν. οἰκεῖος γὰρ
ἵστασθαι τὸν ἀνάπαυλαν τὸν φύσεσιν, καθάπερ καὶ τὸ ἕτερον ἀφεῖμεν
κεφάλαιον, καὶ ὀξυτάτης τὴν γνῶσιν, καὶ ὁ κολάζων τὴς δι-
καιοσύνης φωστὴρ τὰ δὲ ἄνω, φαεινὰ ἐκείνοις ἀμφιλόγοι ὄντες οἱ
ἀφορισμοφόρμενοι τὸς καριζομένους ἐν τοῖς ἐπιγεγραμμένοις. —

,, ἐρώτησις.

,, Φέρε τὰ μνιάδων τὸς ἤχους, ὑπῆρχον φωνὰς ἤγουν
μέρη τινά. ἀποκρίσις: —

ὑπῆρχον μέρη, ἡ μὲν ἄρχα καὶ ἀναρμόζα, καὶ πρὸς κραύγην
βιαιοῦ τὴν αὐτὸν ἐνδιαίτησιν καθὼς ἦναι τὰ φεστίνια, καὶ
τὰ φυσικοτάθηνα καὶ τὰ δὲ τὴν τῶν ἤχων διάρμοζον σύνθεσιν,
τὰ πάντα ἐς τάξιν συνηρμόσθησαν, καὶ βιαία θεσμεύειν, καὶ
κεφαλὴ ἡ θέρειαν, ἐς μέτρον καὶ τάξιν κατέστησε: —

,, Τεχνολογία τῶν σημείων, καὶ πρῶτον περὶ τόνων.
ἐρώτησις. Πόσοι τόνοι ἦσαν, καὶ τίνα τὰ αὐτῶν ὀνόματα. ἀποκρίσις
τόνοι μὲν ἦσαν δύο καὶ ἁπλῆς, ἐρώτησον πόσα φθόγγοι
εἶχε ἡ τέχνη μουσική, καὶ ὁμοίως τὰ πάντα δύο καὶ ἁπλῆς,

δίχον

δίχορδον δὲ τὸν τόνον διὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν τόνων. τὸ δὲ
ὀνομαζόμενον ἀπὸ τῶν τόνων τὸ τριπλάσιον μέσον, ὡς τὸν ἀπὸ τῶν μεγ:
μεγάλων τὸ ἄγχιστα, τὸν ἀπὸ τῆς τὸ ἄγχιστα καὶ ἀρχὴν τῶν γραμμά:
των ἔχειν ἐμφαινόμενον, ἤτοι τὸν τὸ μέσον, ἐξόδου ἐξαπλῶς ἐπὶ ἀρχὴν
ποιούμενα, τὸν ἄνω τοῦτον τὸ μέχρι δυνατὸν ἐκείνας διόρθωσιν φωνῶν,
ἤτοι ἀνιέσαν, ἤτοι καθιέσαν, δίχορδον ὄντας τὸ τῶν φωνῶν, καὶ:
δυὸ τὸν ἔχει, τὸν ἔχει μὲν φωνὴν ποιαυτὸ. ἤτοι ἐνθέσιον
ὃν ἔχει τὸν ἄνωθεν, τί ἔχει ποία φωνή; ποία φωνὴ ἔχει ἐκ τῶν
δεκεῖνα, τὸν τὸ μέχρι ἄχρι διόρθωσιν φωνῶν, ὅταν τὸ μέσον καὶ
ἀρχὴν ὑποβαίνῃ, ἢ δὲ ῥυθμικὴ φωνὴ ἔχει ἡ μετὰ τοῦ ἔχειν
ἐμμελῶς, τὸν καὶ ἀναλογίαν τὸ ὀξὺ συναρμονίως ἁρμόζουσα,
οἷον τὸ δεύτερον ἁρμόζον μέλος. περὶ μὲν τὸ μέσον, τὸν
ἐπιτελεσθὲν περὶ τούτων ἐπόρισμα.

Περὶ τοῦ ὀξύτου.

Ἄκυρον δὲ τὸν περὶ τοῦ ὀξύτου, ὀξύτον καλεῖται, δεῖ δὲ ἐξαίρετο
τὸ μέσον ἐξαιρεῖν ὁ ὁμόρος, τὸν ἐν τοῖς ἐν τοιούτοις ἐξαιρετικὸν
καὶ τοῦ ὀξύτου δεῖ τὸ ὀξύτον ἐπιχειρεῖσθαι τὸν ἡμίσεως ἐξαίρετο τὸ μέσ.—

Περὶ βαρυτόνου

Ὁ δὲ βαρύτονος χρείᾳ ἐν τοῖς φωνῶν, τὸν ἐν ἐξαιρετικῶν

Κατὰ τοῦτο

καλεῖται ταύτην, τὰ δὲ κυρίως ὀνόματα τῶν γοτθικοῖς τῆς
ὀσιαθεν προσρήσεωνται βῆς· ὀξεῖα δὲ βέλεται, διὰ τὸ ὀξεῖαν
εἶδεσθαι, καὶ ἐν φωνῇ ὀξεῖαν ποιεῖν :— περὶ σπεθαθῆς.
ἡ δὲ σπεθαθὴ διὰ τὸ ὡς περὶ σπεθοπαλαιόν τινος, καὶ ὀμαλῶς
εἶδεσθαι, καὶ πολὺ μὲν ἔσω, πολὺ δὲ ἔξω σπεθαθαι ὡς ὑπὸ
πυθμένος περὶ τινος κλάσις ἐγκυνουμένη ἔνθεν κἀκεῖθεν —
καθὼς πάντες ὑπόκεισθε· καὶ νῦν σημαινεῖται τὴν αὐτὴν τέλος
ἐγκυνουμένοσαν· διὰ τοῦτο γὰρ ἔθετον αὐτὴν σπεθαθὴν, ἐν
ᾧ μέσῃ μὲν αὐτὴν κεκρουνεῖσθαι, ἐκ δὲ ὥσπερ κύκλου —
αὐτίκα καὶ σπεθαθαι ἔνθεν καὶ ἔξωθεν. διὰ τοῦτο ὁμοιοτρόπως
σπεθαθὴν καλοῦσιν, ἄκυρον καὶ σβεῖ τὸ σύμπτωμα :—
σῦρμα κεκλῆσθαι, διὰ τὸ ἐν ὑποβρόχῳ προσαμβαίνειν· ἀπὸ γὰρ
δύο βαρέων καὶ ὑποβρόχου τὸ σῦρμα συνίσταται. ἔχει δὲ ἐν ὑπο
βρόχῳ ὥσπερ σπονδεῖα, τοῦτο συνίστησι· καὶ ἐν τῷ σῦρμα φω
νεῖται· ἡ δὲ ὑποβροχὴ ἔχει φωνὰς δύο, ὅταν τὸ αὐτὸ λέγῃ, ἐνῶ
σύρμα δὲ φωνὰς τὰς ἔχει, ἀλλὰ προσαμβαίνει αὐτὸ τὸ σύστημα,
ἵνα ὑπαλλαγὴν τινα τῆς μελῳδίας ποιήσῃ, ἤτοι δὲ καὶ τὰ μέ
λη· ἡ μὲν γὰρ τὰς τὴν ὑποβροχὴ, ἐμπίπτει κεκρουνισθέντα σύστημα,
ἵνα δὲ ὑποσύρῃ τὴν φωνὴν καὶ ὑποβρόχῃσῃ, ἐλλείπει ὡς προσῳδεῖ:

μεσμμένη.

γεγραμμένη. οἷον στοιχεῖον ἐν τοῖς γράμμασιν ὡς συγκείμενον
τὸ γὰρ ἐν συνίσταται διὰ δύο τῶν τὸ δὲ διὰ δύο οὐ τῶν ἄλλων μέρη-
σι γεγραμμένων. οἷον τὸ τῆς ἐνιαυτοῦ κεφαλαίου ἐκ δύο φύσεων
τὸ ἔστιν. καὶ τὸ μὲν δύο ὡς ἐνιαυτοῦ. τὸ δὲ δύο ἔστιν οὐκ
ἐνιαυτοῦ. διὰ δὲ τὸ ἐκφωνούμενον τοῦτο προσεγγραμμένον.
εἴτε καὶ ἐπὶ τῶν δύο βαρυτῶν εἴληπται ἡ ὑπόθεσις ὡς προσεγγεγ-
ραμμένων καὶ δύο τέλος ἔχει ἐνιαυτοῦ. προφέρομεν δὲ οἱ λόγοι-
οι διαστάσεις. καὶ τὸ μὲν ἀπὸ ἀνθρώπου. ὁ δὲ πρόσ-
γειον ἐφοστίκοσιον ἔχον τέλος ἔνα. ἐνίοτε δὲ συμπλέκε-
σαι τοὺς λόγους καὶ τὸ συνθήματα. καὶ τὸ ἡ εἴλουσα. ἐκφω-
νεῖσθαι λόγους ἐφοστίκοσιον ἑκάστου τὸ μέρος τῶν ἐφοστικοσί-
ων γεγραμμένων. ἢ καὶ τῶν ἐφοστικοσάρων ὡρῶν τὸ νυχ-
θήμερον. καὶ ἄτακτον λόγοι ἔχει διαστάσεις. συνθέματα κόσμα-
σι. καὶ ἀκαθάτους εἶναι. καὶ ἄλλο εἰς λόγου. καὶ ἄλλο συνθέ-
μα. καὶ ἄλλο ἀκάθατος:

διὸ καὶ ὁ αὐτὸς ἐπικοσάρων τριχῶν σαυίσται. καὶ ἡ ἐν τῶν
τέλη. ὁ αὐτὸς ἀθάνατον ἔχει χίν. ἢ κυνήγεται. εἴτε δὲ
ἐν τέλεσι τῶν τεσσάρων ἐν μέσοις ὑποδέχεται. ἢ δὲ μὴ
γε τὸ σαυίσται ἢ ἐμφύεται. καὶ ἐκφυεῖ οἱ λόγοι σώμασι ἔχει.

ὡσαύτως

ὡσαύτως, καὶ ἀπὸ τῶν τῶν τοῦ πνεύματος θείας μεθέσεως ἐνεργῶν
δυνάμεις καὶ τὰς φωνὰς αὐτῶν καθ' ἑαυτὰ ἐνήχησεν, ἢ μᾶλλον δὲ καὶ
ἐν ἐνεργείᾳ ἦν. καὶ οὕτως μὴ τοῦτο τὸ πνεῦμα ἀσώματον, καὶ τὸ
τὸ προσηγόρευον εἰρήσεσθαι ἐν τῇ τοῦ παραδείσου ἀποκαλύψει. ἐπεὶ τοίνυν
μὴ εἰρήσεσθαι ἐν τῶν πνευμάτων ἀπὸ τῶν τοῦ παράδεισον οἰόν τι
λέγω, ἔφεστι ἡ ὁδὸς τοῦ Ἰωάννου. Ἀλλὰ ἐλέχθησαν ὡς
τὸ τοῦ δεσπότου χαρακτὴρ καὶ τὸ ἴδιον. πνεύματα δύο εἰν ἐν
ὑπόρρητον καὶ ἄλλεσιν ἀναρρόαν. ἀλλὰ χωρὶς τῶν δυνάμεων, ὡς
καὶ λόγοι τὰ ἐνεργαντικὰ δέξασθαι ἀπὸ τῶν, καὶ ἐκεῖ φροσι.
πάθεσι ἠγαπεῖ τὸν ἀφότεροθεν, καὶ τὸ ὑπέρτερ ἐν ὄξεσιν δίκα.
σιν, φωνὴν ἀφιεῖσαν ἐκ αὐ ἔχουσαν, ἀλλὰ προσεγάβοντο τὰς
τοῦς, ἵνα ἀναφωνήσωσι τὸν κανόνα τὸν [illegible] τοῦ τοῦ πνεύμα
τα ἀπὸ τῶν ὁ Ἡλιοῦν. ὁ δὲ γε βουλεῖται χωρὶς τοῦ δόγματος πνεῦ
μα ὀνομαζόμενοῦ ἐν ἀγγέλοις πάντῃ χωρεῖσθαι ἐκεῖ καὶ ἄγγελοι.
Ἡλιοῦν δὲ ὑπεκρύβησαν ἀπὸ τῶν, ἐν τῷ κλεῖστρῳ, καὶ τὸν
τῷ ἀπεκαλύφθη. ἔτι ὁ ἀπὸ πάντῃ ἀναβάσεις, ἔχει καὶ οἱ
τοῦ ἀποστόλου πάντῃ. καὶ τὰ μὲν ἀπὸ θεῶν ἄνθρωπον. ὄψεσι, ὀσ
φρησις, ἀκοὴ, γεύσις, καὶ ἁφή. τὰ δὲ παραδείσου πάθημα,
πάχυσμα, παρατηρεῖν, ἀθροεῖ, καὶ τὸ θέρμα. καὶ ἔφυσε τὸ

πάντα

πάντα καὶ τὴν τῶν αὐτῶν ἐπιστυβόσαμεν θλῖψιν, ἐφωμεν καὶ αὐ-
θις, ἔστω ὁ αὐτὸς χῶρος καὶ τόπος, ὡσαύτως καὶ οἱ λίθοι, καὶ φύσις
τῆς συνθλίψεως, ἤγουν τὸ φκεάλημα, τὸ ξηρὸν φλάσμα, καὶ τὰ ὅμοια,
ὅσα φησὶ συνθλίβα :— ἐρώτησις.

„ Πόσα σημαίνει ἐμφωνα φησὶν ὁ ἀποκριτής

Ἑνικά, ἡ ἴση, τὸ ὄμμον, ἡ ὀξεῖα, ἡ βαρεῖα, ὁ ἀπόστροφος,
τὸ φκεύλημα. ἡ ὑπῆγα. τὸ ἐμφαθές, καὶ τὴν ἠκαμπτή, καὶ δὲ ἑξῆς
τὰ σημαίνει καὶ μετὰ πολλῶν προσηκόντων :— ἐρώτησις.

Ἰσοφωνοῦσι δυὰ ἐξαίφνων ὁ ἀποκριτής.

Δοφωνεῖ τὸ ὄμμον, ἡ ὀξεῖα, ἡ βαρεῖα, καὶ τὰ δύο κολλήματα
τὰ ἐν τῇ φωνῇ αὐτῶν :— ἐρώτησις.

„ Εἰπὲ ὡς ἰσόφωνον. ὡσαὶ ὅσα ἔχει ἰσόφωνος ἡ ὀξεῖα
μετὰ ὄμμον ἀκόμη τὴν ἀγνοεῖ ἀυτὴ ὄμμα ὀξεῖαν ἢ αὐτὴ
βαρεῖα ὄμμον ἀκόμη ἐστὶν ὁ „ ἀποκριτής.

Ὅτι τὴν αὐτὴν ἄμμα ἄμμο ἀπὸ ἑνὸς ἐνεῦρον ἀκόμη πρόκειται καὶ φαίνου χωρικόν,
ἢ καὶ τὴν ἰσοφωνίαν ἀπαιτοῦσιν, αὐτὴ ἐν τῇ κληρονομίᾳ φησὶ ἀπὸ
ἀμμήλων ἀκέστησι. τὸ γὰρ ἐξαίφνης ὁλοίλων, ὅλων τὰ σημαίνει
καὶ τὰ φωνὰ ἄρα τῇ κληρονομίᾳ ἀπὸ, ἀλλὰ φωνὰ μὲν ἀπὸ,
τὴν δὲ ἐνέργειαν τῆς κληρονομίας ἀμφότερα, τὸ λόγον ἡ μάκρα μακρὰ:

τὴν

τὴν ἢ ἡλίου ἀκτῖνα: — ἐρώτησις ,,

— τὸ τῶν μεγίστων θαυμάζεσθαι τέχνας, ἢ ἄλλο τινός, φῶς ἀφαίρεσις

ἡλίου; θεώρησις. μετὰ σύνοχήματος. ἐρώτησις

,, ἆρα τί ἐστιν σύνοχημα; ἀποκρίσις. εἰδὲ ἄλλο μετὰ βοηθοῦ. —

,, ἐρώτησις. ,, τοῦ φῶς σύνοχή; θεώρησις. ἄνανε ἄνεις.

,, ἐρώτησις. τοῦ τί ἐστὶ τὸ ἄνανε; ἀποκρίσις.

ἀρχὴ ἐστὶν ἐξαναστὴ τοῦ φαύου ὠθεῖσμος, τοῦ ἄνεσον, δαυμάσας

τὸν τὴν ἀρχὴν ταύτην ἐπιδέμενον. τὸ ἄνανε ἄνεις, βεβαίωσιν ἐστὶν

ἐρώτησις, ἤγουν ὦ ἄναξ ὦ βασιλεῦ ἥλιε φαυτῆς, καὶ ἄνεις τοῦ

ἄθεος τὰ φαρασκιάσματά τε ὑμνῶν τοῦ δοξάζειν τὴν σὴν φαυλόλιμα-

γον καὶ ἀδιαφόρεον βασιλέαν ὕμνον ἀξιόχρεον. ὁμοίως καὶ τὰ ἑξῆς:

σὰ φρεῖ ὧν ὁ λόγος φρόσω ἀλλάξει:

,, ἐρώτησις. πόθεν ἀφαίρεσις; ἀποκρίσις.

ἀπὸ τε ὅσε καὶ ὅσον σάρκιν κεκλεῖσθαι, ἐκφυλῆ λόσημόν τε τὸ φαύ-

νιθον μηδοφωνοῦν κατανυξόμενον, ὥστε φαύσιν ἐν τῇ μεφρμαλιᾷ,

εἰδὴ αἱ ἀρχαὶ τοῦ τὸ ἀκρόθιν κατανύσσειν ἔχουσιν, ἀλλ' ἀδὲ σωφριδμῷ-

λοι ἐν τοῖς ἀθεώνοις, ἢ ἐμφρόνοις, ἀλλ' ὡς βάσιν τινὰ τοῦ ἀρχὴν

ὑποβοῆς ὁδὸν ἠδύμασιν, ἵνα μὴ ἀφ' ἑλκέρ σημαδὶ ἀρξάμενοι

φανέσιμον τὸ μέγεθος ἐξιμάσαντοι

ερωτῶσι οὐ δύνασθαι, ἐὰν ἀπὸ ἐμβολῶν τινὸς σημαδίου πρῶτον τοῦ
ἐνηχήματος, πόθεν ἄρα τὴν β βέβαιον, ὡς φωνὴ ἐνεργεῖται ἐν τῇ ἀρ-
χῇ, ὀλίγον, ἢ ὀξεῖα, ἢ στενωτή, παντελῶς ἀδιαφόρου. ἀλλ' ὅσα
β βέβαιον τῶν ἐπιστημονικῶν τῶν σωμάτων. ἀπὸ μὲν τοῦ ὅσα πρῶτον τῶν
ἐνηχημάτων, ὡς οὐ χρεῖον ὑγιαίνειν ἔχωσι τὸ, τῶν φρένων τὰ
φρόνησιν ὀξυτέρως φέρωνται, ἀλλ' ἐνταῦθα μηδόλως μὴ κινδυνεύσω-
μεν τὸν λόγον τῆς ἀπορίας, ἀλλὰ ὅμως ὑπεθέμεθα, κατὰ τὸ ἴσον
πάσης ἀρχῆς τῶν ἐνηχημάτων ἀκολουθεῖ· ἴσον γὰρ γεγράφεται ὡς
β ἴσον τὸ β ζυγὸν ἐστίν. τὸ δὲ καθ' ἀρχὴν τῆς φωνῆς ἴσον τινὶ
ἴσον εἶναι· τῶν ἀφορισμένων, ὡς οἱ τὴν παραδοσιν ἡμῖν λέγειν
ἐξαρχῆς παραδόντες, τῶν τὰ τοῦτον ὀνόματα συμμεταβάντες ἢ-
σαν, ὡς τὸ μὲν εἶναι ἴσον, τὸ δὲ ὀλίγον, τὸ δὲ ὀξεῖα· τῶν
τὰ αὐτὰ ὁμοίως ἀναπεπλεκτήσαν φύσιν εἰς τῆς προσοδοῦς τοῦ ἴσον
φωνήεντα ὡς μὴ παραφωνοῦντες φωνῶσιν, ἢ μὴ πολλὰς τιθῶσιν,
ἀναγκαῖον μὲν τὴν τιθοῦσαν τὸν μεταφορὰν, ἐπέρασθαι τὸν λόγον ὡς ἀπὸ
ἀλλήλα, ἢ ἑτέρα τοῦ τὴν ἀρχὴν ἐποιήσαν· πόθεν γὰρ τὴν δίωσα-
τὸν αὐτὸ ποιῆσαι ἡμῖν· ἢ δὲ τῶν παραδεδομένων ἐξαίνετο ὡς
βεβαιῶν ἐξαρχῆς φωνῇ, ὀξεῖαν αὐτὸν φρὸς αὐτὸν, ὅτι τὸν εἰς
τὸ, τὸν εἶναι, αὐτὸ ἄρα τὴν προσοδοῦ ἐποιήσω τοῦ ἐνηχήματος,

ἔργῳ ἀφίξις φωνάς, καὶ ἅλις ἐπίστευον τὴν ἀρχήθεν, ἅλις μὴν βεβαίαν.
ποιοῦν δὲ ἔθος ὡς τὸ ἴσον ἀδεῖν προσθήκῃ σημείῳ, τετράγραμμον ἀνέθεμεν:
πάτ τέλο, ἵν' ὡς πρόσθεν ἔχοντες τέλο, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀρχόμενοι,
φανερῶς τὴν μελῳδίαν ἐξέρχωνται μηδὲ φρὸς βεαχὺ σλωνοῦντες,
ἐν ὅσῳ δὲ προσαναβάρχῃ τὸ ἐπιμηρίσιος, ἵνος ἴσα ἐπιφέρειν, ἀλλὰ παρέχ:
ωσι τῷ ἑλλείῳ ἀνόμασι ἴσον. Τόλε γὰρ ἐπέτεινον ἴσον ὅλε τὴν κατάληξ
ἣν τῆς προσθήκης ποιούμενοι, ἀρχώμεθα τέλεον ἀπὸ ἴσα καὶ ἐλλὲ
κτέτεινον ἴσον τῆς φρὸς αὐτὲ φωνῆς. καὶ ἐφεξῆς σεδεόσωμεν τὴν λοιπὸν
δα τὴν ὑπόθεσιν, καὶ ἐφεξῆς. ἐγράμεθα ἐπιπροσθεν ὑπέκλιν τὴ:
νος ὡς δεῖξεν τέλον μελεπόοντες, ἔπτα κλίματα ἐπιβάλλωμεν αὐτῷ,
καὶ ἀναβαίνοντες τὰς τῆς κλίμακος βαθμίδας λέγομεν. μία,
δύο, ἐφεξῆς. πιόσαες. τὴν δὲ γὰρ ἐξ' ἣν ἡ κλίμαξ ἔχοιτο, καὶ
ἡμεῖς ἐλέγομεν, ἀριθμήσαμεν, καὶ οἱ αὐτῆς ἄσεις ὑποβάθρου
καὶ δεκτῆ, διὰ θεοτόκος γὰρ ἐθέμεθα τὰς ἀναβάσεις, καὶ ἀνα
βαθμίδας ἀριθμῶν, ἃ τὰς προβάσεις δὲ καὶ δεκτήρας, τὴν μὲν
οὖν γὰρ ἐξ' ἣν ἐγράμεθα σκριπαλίζομεν μόνον, ἃ κατὰ ἀριθμὸν
ἔχον. ἀρχόμενοι δὲ τῆς ἀνόδε λέγομεν, μία, δύο, κλίμα
κῶν ἐκβαί, μετ' ὀφωσοῦν τὸ δεκτήριον, ἐξ' ὃν ἐγράμεθα συμ:
πληρίζοντες. βιβλίον ἐκ καὶ τὸ ἐν ἀρχῇ τῶν ἐπιμηρίαλων τὸ ἴσον,

προσαναβάρ

τροπαλάρχῳ ἐκείνων ἠκριβωμένων πάντων εἰς τὴν τροπαλάρχειαν δὲ ἦνοῦ
ἴσον ἐν τῇ, καὶ ὡσαύτως τὰς ἄλλας πάντας καὶ ἐπιτίμας ἔχαλε. ἐφέξης δὲ
τῇ τρεπαλλήλῳ σοι σαφηνίσω τὸν λόγον, ἄνωθεν ὡς ἀπροσαλὰ μεθὰ
τάσης προσοχῆς τὸν ἐνδιαφέροντα, καὶ δήλας ὑφεστηκότων. ἀνίσχον
τος τοῦ ἡλίου ἀνέφωτός τις ἐξεγείρων, ἐν ἴδιον σωμάτιον πολὺ τοῦδε
ἐμέλεον ἀφιερωμένον, ὡς δὲ αὐτῆς τὴν ἐνιζαμένην ὕλεον ἀθήνω:
νον βαλόμενος, καὶ δὶς τὰ σημειώσας τὴν αὐτῆς σωμάτιον, καὶ
τοῦ βαλλόντας αὐτὴν θέλειν ἔχουσαν τοῦδε ἡμοσιλέοντος, οἰδαρδὴν δὲ
ἡ μετὰ οὐ ἔχαλε τοῦδε ἐσημειώσας τὴν ἑαυτῆς σωμάτιον. καὶ τὸ
πάν ἔχῃδε ἐν ἤθεον μεθὰ τῆς τοιαύτης τοῦδε, ἀμφὶ μεθὰ τῆς δαλί
γος, ὥστε καταλήξας τὸν ἑῷ ὁν ἔχαλε τοῦδε, τῆς ἑλέρας —
ἀριθμήσας: ἡ γὰρ σωμὰ αὐτῆς ἄλλ φυσικὴ οὖσα, καὶ ὡσαύτω
νόμῳ λογιζομένη τὴν ἕξιν ἀφ' ἑ δημέριον τῆς οἰκοδομήματος
ἐν ἀριθμῷ, μεθ' ὃ ἔχαλε προβάδρα τοῦδε, ἀμφὶ σκέψιν τὸν ἑλέρον
ἦπεν. α. β. γ. δ. ε. ἕως τῶν ἡμοσιλεσάρων. ἑλωμοινοῦ,
καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν ἐνηκεκρυμμένων τὸ ἴσον. αὐτὸ μὲν οἷον ἕνα
δημέριον ἐχάμενον, μὴ σωναριθμούμενον δὲ τοῖς ἑλέροις ἀνιόν
σι τοῦνοις, ἢ καθίσου, καὶ ὅτι τὸ ἀφ' ἑαυτῆς ἔχει φωνὴν ἴδιον:
ἀλλὰ μὴν ἴσον ἐκείνος δέχεται, ἴσον δὲ ἀνήκεσθαι ἀφὸ τῆς ἀναβάσεως

τῶν ἐνήκα

ἐπιπεφυκότων φανέντων, ἀνθυπαγόμενα μόνοι τοῦ μονωφθαλμοῦ πολλὰ ὅσα
μικρὰ. ποιεῖν ἡ ὑμῖν δοκεῖ; ἐρίθρινον ἔχει, ἢ ἄθρινον; φανέντος
ἐρίθρινον. ἐὰν μὲν βαλλόμενον ἢ μικρὸν ἢ μέγα, ὁ μὲν μικὸς θρινὸς
ἐπιδόσιν, τὸ δὲ μεγάλα θρινὸς βαλλόμενον, δηλονότι τοῦ ἐρίθρινον
ἔχει. ἀκούετε. Τὸ μὲν οὖν ἀπολογεῖσθαι ἐξ ἀρὸ αὐτὸ σημαίνει θρινὸ,
ἤτοι ἐξ ἴδιας θρινὸ, φαῦλ δὲ ἐν ἀντίοις ἔχει, ἢ ἐν ἀν φαθιόντων,
καὶ αὐτὸ ἐρίθρινον ἔχει καὶ ἐρυθροχρωμένον, ἢ φαῦ ἐκεῖνος ἀφ' ἑαυτοῦ
τὸ θρινὸν ἀκὶ ἔχῃ. ὅτι ἔχει ἀφ' ἑαυτοῦ θρινὸν τὸ μὲν οὖν; ἀλλ' λέγων
σοι. ὁ θάτερον ὅτι. τὸ μὲν θρινὸν ἀφ' ἑαυτὸ ἀκὶ ἔχει, ἀλλ'
ὑποκείμενοι τοῖς ἀντίοις καὶ κειμένοις σημαίνοις, καὶ μαρτυρεῖ ἐξ
ἀρὸ αὐτὸ σημαίνει θρινὸν, ἀνόητοι εἰ καὶ φανερὸν χωρίσαιτο, ἐν
τῷ πρῶτον καὶ ἀρχαῖς τοῦ ἔχειν θρινὸν. ἐὰν γὰρ ἀπέχει καὶ
ἀρχαῖ θρινὸν, ὡς πολλοὶ ἀμφιβάλλεται ἐπὶ θρινῶν τῷ τρόπῳ, καὶ
ἐπὶ τοῖς ἀντίοις θρινὰ, καὶ κειμένοις; ἀλλ' ἐκεῖ
ἀληθὲς καὶ ἀρχαῖς τὸ μὲν οὖν ἔχει,
καὶ ἐκεῖ μὲν θρινὸν, ὡς ἀρόφασιν, ποῖον δὲ ἤτοι ἀποδεῖξαι.
καὶ ἔχει μὲν θρινὸν (ὅπερ καὶ ῥυθμὸς λέγεται) τὴν ἐκ πύρω-
νιν ἀστραπὴν (ὅπερ καὶ ῥυθμὸς λέγεται) τὴν ἐκ πύρω-
νιν ἀστραπὴν, ὡς καὶ τὰ ποιεῖ, ὅλον ὅσον ἀρξάμεθα βάλλειν
τὸ ἄνω αὐτὸ ἐν τῷ ἀριστερῷ, μαρτυρεῖ ἐξ ἀρὸ αὐτὸ σημαίνει θρινὸν,
καὶ ἔχει

καὶ ἐξῆς ἀπόχαδον φωνὴν εἰς τὸν παρεβάνην ταύτην, καὶ τῶν φυσικῶν ξύλων:
ξυλοῦ τῆς φορβείας: ἐρώτησις:

Πῶς λοιπὸς ἔβρασαν, ὅτι τὸ μέτον ὑποτίθεται, καὶ ὑποτίθεσθαι;

ἀπόκρισις.

Ἐστὶ οἱ πρὸ ἡμῶν διέγνωσαν, ὡς μὴ ἠδύνατο τὸ φλέγον ὑδὴν ἢ νοῆσαι, ἄρα τὰ παρ' αὐτῶν μεταφόμενα, ἢ δὲ μεταφὴ παραδοῦναι βαλόμεθα. οὐδὲ γε βαλόμενος διαγινῶναι. ἄρα ἐμπίπτεσθαι εἰς τοῖς παλαιοῖς, ἀναχθέντες πάλιν τὸ παλαιὸν ἐπίχηρον, καὶ εἰς ἐπάνω-
θεν ἄρα ἠδύναμαι βεβήξαθαι αὐτὸς ὅτι μὲν ὑποτίθεται ὀξέων τὴ
σειθαλὴν, οἶδα ὅτι δὲ ὑποτίθεσθαι ὑπὸ εἴδεμ σπερμάτι τὸ μέτον.
καὶ οἶδα, καὶ ἔστο συμμαρτυρήσαι σοῦ ἐκ λόγων, ὃς ἀληθινῶς
εἰν φυσικὴν ταύτην ἐπίστευσας. ἐρώτησις.

Ἐπεὶ μοι πρὸ τῆς ἀπόδοσιν αὐτῆς ὦ ἔτος, ἀκούσατω τῆς ὀξέως καὶ
τῆς σειθαλῆς βραχὺ μέτον ὑποτίθεσθαι τὰ τοιαῦτα ἐκεῖθεν παρ' αὐτῆς.
οἶδαμεν ὅτι ὑποτίθεται ἀπόκρισις
ὀξέων καὶ σειθαλὴν τὸ μέτον, ἵνα ὑποτάσσεσθαι δὲ παρ' ἑνὸς τῶν
σπερμάτων καὶ οἶδα. λοιπὸν παρὰ τίνος ὑποτίθεσθαι τὸ μέτον; φανέντως
παρ' αὐτοῦ φασιν. ὅμως λοιπὰ παρὰ τῆς ὀξέως ὑποτίθεσθαι, ἀλλ'
ἡ αἰτία ἀγνοεῖς τὸ λεγόμενον. εἶδω γὰρ παρὰ τῶν ἀρχαιοτέρων
ἐμπίπτεσθαι.

ἐμπίμπρασθαι. ἔμπρησον γὰρ ἴσον, καὶ ἐπάνω αὐτῆς ὀξύγαρον, καὶ
τῆς ὀμφὴ νοσούσης ἔμπρησον ὅλη ὑποθιάσας ὀξύγαρον τὸ ἴσον ὅσον ἀδύνα
τον ἐν μετάλαβε. τὸ γοῦν ἴσον πάλιν ἀναλήψεσθαι, ὡς ἴσον ἐν
τῇ σωθέντος τῆς λόγχης, καὶ μετὰ τῆς καὶ ὀξύγαρον ἀλλὰ τὴν κληρονομί
αν, καὶ τὴν ἄλλης τὴν ὑποθιάσεσθαι, ὡς ὑπονοοῦσιν οἱ φλεγμῶνας.
τὴν ὑποθιάσεσθαι τῆλο ἐξ τὸ μετὰ ὀφωσοῦν ἐνεφωνῆσθαι. τὸ δὲ κω
λύειν ἐπάνω τῆς ὀξύγαρον λίπαρον τεμάχης ἀφαίλλον ἄγραν ἀδιανόητον
ἐστὶν τὴν ὑπεκλήθη γὰρ τοῦτο τὸ ἴσον τὸ ὀξύγαρον, ἐπὶ πάσης τῆλο
τὸ μεγάλου. λοιπὸν φῶς ἔχης ὀλιγάκαιρον τὸ ἴσον ὑποθιασόμενον·
πάλιν ἐδιάσασθαι. καὶ μὴ ἐδιγάσαι ὡς τὴν ὑπόνοιαν τινὶ τῶν
σπιναλλῶν, τῆλε τοῖς ἀνιῶσιν, τῆλε τοῖς πολιοῦσι. φέρε δὲ καὶ τὴν ὑπὸ
τοῖς φρόσω βαλλόμενον. ὑποθήμη, ἀναγράφεται, ἀναφέρεται, κα-
τάξεωσις

ἴσον ὀλιγίστον καὶ ἴσον. ἕλκον, ὄλιγον, ὀλιγίστον μαυρόν.

ἕλκον, ὀξύγα ἕλκεα, σκληρὰ ἕλκεα, καὶ ἄλλως.

κράζμα. κεκλιμακωμένον. ὀλιγίστον καὶ κρατήμου:

πάρρον. καὶ κεκλιμένα μετὰ ὑπορρόης. ἕλκον. ἄλλο.

τοῦ ἄλλου · πουθίσμα · γραβιμοκόλασμα · βαρδαμιὰ ἄλλος ·

ἕλκεα μετὰ ὀζῶν · ἀποτροφὸς τὸ λήγιδον τοῦ ἀποτροφοῦς

ἐλαβεόν · ὁ λήγιδον τοῦ ἐλαβεὸν · ἀποδόλεμα · χαμιλὸ ·

λήγιδον τοῦ χαμιλὸν · θεόνισμα , ἕλκεον · ἄλλ

τοῦ ἄλλου · ἕλκον τοῦ ἄλλου ξηρόν · ἕλκεον ·

ξηρὸν πλάσμα · χόρδυμα · σίαγμα · σῦσμα ·

ἀνάφαυμα · ἀνέζαμα · ἀναβρίχισμα · γαυρὸ

ἄλλος · κύλισμα · ἕλκον · ἀντιμεκωνύλισμα

δὲς τοῦ ἀφόδες · δαμαλισμὸς ἕσω · ἕλκος ἔξω · ὃς

λήγιδον τοῦ βδοεὰ · δαρμὸς · ὁμαλλὸν · ἐξάγλεμα ·

+ πλεγμα του συναγμα · σεσαθον · ἕλκρον βρομιμον

+ ἕλκρον κυκρεθον · ὁ πλεγμα βρομιμον · ἀμπ ὀραγον ·

φαρμακαγεσμα · φαρμακευτικη · ἀργον ποιοβαφια ·

ὑπφιτον · ἕλκρον ὑπφιτον · του ἄλλως ·

συνθεσμος · πλυσμα χαιρεθισμος ·

ἕλκρος χαιρεθισμος ἤτοι βρια αλλων ·

Τεμαχ μιας φαραγμαθας ξυγκυκοτητος ἤτις του ἕλκους

βη .. ἐρεθιστος ·

Πόθεν ἠθμηνοις λιων λονων · του λιων σπερμαθων ·

.. ἀφόριστος ·

Θεσ ξυν γεφυριθυν · το α ποθιμενον φοιβ ὀξεων

του βαρβων · το α φοιβ ξυν βοτν · το β ποθιμενον φοιβ

ὀλιγον του ἐλαθεον · πλασμα · του τα ὁμοια · λονοι

μετα μεγας

[illegible]

[illegible] ταις του χα ας η μων :—

Ὅτι οἱ τόνοι τρίγονοι διὰ μέση · σημεῖα · σημάδια · σώματα · σχήματα · καὶ δυνάμεις · πίστεις τὰς οὐδέποτε σημάδια :—

ἐρώτησις.

Πῶς τρίγονοι τόνοι καὶ μέση · καὶ πῶς τρίγονοι σώματα σχήματα · καὶ δυνάμεις · Ἢ δηλαδὴ εἰ ἕνα μόνον σημάδιον ἔχει · καὶ πῶς ἑρμηνεύονται · ἢ τρίγωνοι τόνοι · καὶ διὰ τί τὸ τόνου · καὶ δι' ἣν αἰτίαν ἐρωτᾶται · καὶ τί ἐστι τὸ ὄνομον · καὶ τὰ ἑξῆς σημάδια :— ἀποκρίσις

Τόνοι μὲν τρίγονοι διὰ τὸ αὐτοὺς ἔχειν τὰς τοιαύτας διαφόρους — μέση οὐ γοῦν τάσεις · μέσηι δ' ὅτι ὑφαίνουσιν τὸν τόνον τὰ μέση ὑφέρχονται · σημάδια δέ · ὅτι σημαίνει τὰ σημάδια τοῦτα καὶ τὰς φωνὰς καὶ τὰ μέση διαστήματα · σημάδια δὲ ἤτοι τρίγωνοι ἤτοι γοῦν γωνίας · Κοινὴ μὴ πάντις ἐστί · τὸ τρίγωνα σημάδια ·

αὐτῆς

ἄλλα σημεῖα, σύμπαντα δὲ λέγονται. Μία ἀπὸ τῶν τοιούτων
διέφωνων καὶ συμπλόκων, τὰ ἄφωνα σύμπλοκα τὸ Κινοῦντος, ἡ τὰ
διέφωνα σύμπλοκα ἑνὸς τῶν ἀφώνων συμπλόκων. σχήματα δὲ τὰ
τρία ταῦτα λέγονται. Τὸ φεμαδόν, τὸ Κούφισμα, καὶ τὸ Κεν
τρεμπαλίβασμα. Μία σημαδίας χειρονομίαν, οἵαν τῶν σω
λῶν τόνων, ἰδέαι σημαδίτερον τῶν ἄλλων διέφωνων σημαδί
ων. Δυνάμεις δὲ, ἡ ἀπὸ τῶν τοιούτων δυνάμεων, αἱ δυνάμεις
τὰ μέγεθος τῆς ἐπιφωνήσεως, τὸ μεῖζον ἀφῶν τὰς ἐξεγείσεις ἔξαρ
σεις τῶν σημαδίων ἤχων. Μία δὲ τὰ πλατὺ τὴν ὄξυτον, καὶ
τὸ μὴ ἡσυχίαν ἔχειν, καὶ ἔξαιρετα τὰ ὀξεγείσεις, καὶ μὴ μεμ:
φεῖσθαι ἀμελεῖται : — Ἐρώτησις

Καὶ Μία τὶ σημαδία ; Ἀπόκρισις. Δία τὸ σημαδεύεται ἐν
τοῖς χαρτίοις, καὶ ὀνομάζεται, πολὺ τὸν ἐξονομαζόμενον ἄρι
θμον : — Τοῦτοι ἐστὶν οἱ ἐμπρόσθιοι τόνοι,
λέγονται δὲ καὶ σημεῖα, σημαδία, σύμπλοκα, καὶ δυνάμεις.—

Καὶ οὗτοι ἐστὶν οἱ σωθεῖσοι τόνοι, λέγονται δὲ καὶ σύνθετοι—
σύνθετοι. συμφωνοῦσι σχήματα, σύμπλοκα σωμάγματα, καὶ δυνά:
μεις, ἤγουν τὰ ἄφωνα σημεῖα, ἀλλὰ καὶ σημαδία :—

ίδον · δίπλή · κέντρα · κεντρομόχθισμα · ἀφόδευμα.

ἀνθηκτώμα · βρομικόν · βρομικόν μετὰ σωλήματος · ἕτε-

ρον βρομικόν · βεβρωμένον μετὰ ψηφιζῶ τοῦ ὁμαλῶ · πύλισμα

ἕτερον · ἀνθηκτωμένον πύλισμα · ψηφιζόν · ψηφιζόν μετὰ σωλήμα-

τος ἄλλο μετὰ ὁμαλῶ τοῦ φαεσκαλίσματος · βαρδα · ὁμαλόν

ὁμαλόν μετὰ ψηφιζῶ τοῦ φαεσκαλίσματος · τοῦ ξηρόν μετὰ

ὁμαλῶ βεβρωμένον μετὰ ὁμαλῶ · σύναλμα · βρομικόν μετὰ

συνάλματος τοῦ ἀφεψήματος · σῶμα · φάσμα ξηρόν μετὰ

ὁμαλῶ · προβηνοῦφρρον · πάνβοανάφαμα · δίμικρισμός ·

ἀφέψημα · φαρανιπτήρ · φαρανίσμα · ἕτερον φαρανίσμα

φθορά, ἄλλη. ἑλέσεα. ἄλλη καὶ ἄλλη. πολυμορφαλοῦσα

προμηκοῦ φόρου. καὶ ἡμαρμένον. προμηκικόν, ἡμίσυμα.

ἑλέσεα ἑρμηνεύα τὰ αὐλοῦ

Καὶ τῶν τοιούτων οὖν σημαινόντων ἀφωνοῦντα. καὶ βοώντων, ἀπὸ πολλαχῶν τρία. δηλονότι τὸ μέγα κέντρα ἐκεῖ τὴν πρώτην ἀρχαίαν, καὶ πλείστη τὴν πλήκεσιν, οἱ δὲ ἀπόστροφοι τὴν τοιαύτην. πρώτην μὲν ἀρχαίαν ἔχουσι καὶ αὐλοί.

ἀλλ' ἐν ταῖς καταβεβηκούσαις φωναῖς καὶ μόνον. δίοτι ὁπόταν τίθεται πλείστη καὶ τὸ μέγα κέντρα ἐν ταῖς ἀνιούσαις, καὶ πολλούσαις φωναῖς, ἄλλα τίθεται καὶ οἱ δύο ἀπόστροφοι. ἀλλ' ἐν ταῖς καταβεβηκούσαις φωναῖς μόνον. διὰ τοῦτο μὴ ἔχουσι καὶ αὐλοί, πρώτην τὴν ἀρχαίαν, ἤγουν κέντρα πρῶτον. ἢ μὴ ἐνδέχεται ὁ τόπος καὶ πλείστη καὶ τὸ μέγα κέντρα ἐν ταῖς καταβεβηκούσαις φωναῖς. ἢ καὶ ἄλλα τόσον, καὶ τόνον, ὁπόταν τίθεται καὶ ἐν ταῖς ἀνιούσαις φωναῖς, τὸ κοὶν εἰπεῖν οἱ δύο ἀπόστροφοι ἐν ταῖς καταβεβηκούσαις φωναῖς ἔνεκα τῆς ἀρχαίας. ἢ δὲ καὶ φωνὰς ἔχει δύο ἤτοι αὐτὴ ἀρχαία, ἀρχαία καὶ ἐπί. διὰ τοῦτο μόνον ἔχει ὁ ἀπόστροφος τὰς φωνάς, ἤτοι ὁ ἀπό

στροφος

τροφος φωνήν μίαν καὶ οἱ δύο εἰς μίαν. Πνεύματα δὲ
ἐστὶ τέσσαρα. ἐρώτησις τί ἐστι πνεῦμα ἀποκρίσις.

Πνεῦμα μὲν ἔστιν ὀσφρητὸν πνεῦμα. διὰ τὸ ὡς πνεῦμα καὶ
ὀξὺ πνεῦον. καὶ κινούμενον. ἔστιν δὲ τὸ πνεῦμα εἰς τὴν
δεξιὰν μεριδα τῆς καρδίας. πνεῦμα τὸ ἄγιον. πνεῦμα ἀόρατον.
καὶ ὁ εἰς ἀγγελικὴν ἀποστολὴν τάξεως διὰ τὴν ἐξαίρετον διὰ
βοηθόν. εἰσὶ δὲ ὅλα καὶ ὀνοῦς ἔστιν πνεῦμα. καὶ καὶ τὸ μὴ
θεωρούμενον πνεῦμα εἰσὶ. ταῦτα προσκείσθω:—

Εἶδοι δὲ καὶ ἀναπνοῆς εἰσὶ. δύο εἴκοσι δὲ καὶ οἱ ἀναπνοῆς.
καὶ ἐκ τῶν θεωρουμένων κεφαλῆν ἕνα ἀρχαῖον. ἐξ τοῦ θεοῦ
φέρει τὸ μέγα. καὶ τὸ μὲν φαίνομα. καὶ τὸ φούσκωμα
εἴκοσι πλύσεις. τὸ κτύπημα δὲ ὥστε τὸ κτυπῶν. καὶ ἐν τῇ
πηδεκομίᾳ. καὶ τὸ κτῆρος. τὸ δὲ φαίνομα καὶ ἐν ἕνα φωνῆ
μίαν αὐτῷ. φανεῖται μικρὸν τῆς δεξιᾶς τῆς πηδεῖς. ἢ τοι
κάτω κινοῦσιν ἄλλον. ἀρχῇ τὸν μικρόν. διὰ τοῦτο γοῦν
λέγεται φάνισμα. ὁ δὲ φαρυγγικὸν. κανθρὸς εἰσὶ καὶ
ὁ δυρμὸς τοῦ μέλλοντος. κανθρωπρίζει φαρυγγίζει. φαρυγγῷ.
δακρυρροῇ. καὶ κλαυσὶ τοῦ πόνου αὐτῆς. διὰ τοῦτο γοῦν
λέγεται φαρυγγικόν. ὁ δὲ βόειος καὶ αὐτὸς φρὸς ἐν κυρ

σον αὐτῆς. Καθὼς ὅλον τὸ ἡμίσυ τοῦ λέγειν μέρος οἷον
ἄσα ἐστί. Βεβηδὸς δὲ συναφαιρεῖ τὸ μέρος ποιῶσα τὸ ἀναβρόδη
φωνὰς ἀρδῆς, τὸ τέον, τὸ μίαν, τὸ δὲ ὡς φέρει τὸ ἀρχόμε
νον μέρος, καὶ διὰ τοῦτο. βδοεὰ λέγεται. σημαίνει δὲ καὶ ὁ
ἀποσημαίνει αὐτῆς, ὡς ἵνα μινώσεται τὸ βδεόμενον μέρος.
ὡσαύτως καὶ τὸ δῆμα, ὅλον τὸ μέλλον παρεκτεινόμενον παρεκτα
σιν, παρεκτασίαν ἢ τὸ χρόνοις πλοῖ τὸ δῆμα αὐτῆς. διὰ
μεταθέσεις τὸ σχῆμα τοῦ δήματος καὶ σημεῖον αὐτό, ὡς ἵνα τὴν παρεκτα
σιν παρεκτασίαν αὐτῆς, ὅθεν σπανεῖται ἡ ἀπάθεια τοῦ δήματος.
καὶ διὰ τοῦτο λέγεται δῆμα, πλοῖ καὶ δύσις αὐτῆς, τοῦ δεῖξαι
παρεκτασία αὐτῆς: — ἐρώτησις.

Καὶ πόσαι φωναί; ἀπόκρισις. ἑπτά. ἐρώτησις. Καὶ
διὰ τί τοσαῦταί; ἀπόκρισις

Κατὰ μίμησιν τῶν ἑπτὰ ἀστέρων τῶν φαινομένων τοῦ οὐρανοῦ. καὶ
τῶν ἑπτὰ αἰώνων. καὶ ἐπὶ τὸ ἑβδόμον ὅριζον. μετὰ τῆς
ἴσης δὲ ἐστιν ὀκτὼ ἥμισυ τὸ ἴσον. καὶ ἐπὶ τῶς ἀπόκτον. ἀρχέται
καὶ τοῦ μεγάλου καὶ τελειοῦται ἡ θεοφανεία τῆς φωνῆς ἐξιν ἥσον.
καὶ τὸ δὲ ἔχει μίαν, μετὰ δὲ ταῦτα ἐπιφώνησον, καὶ ἔκεισ
ἑπτὰ καὶ ἐστὶν ὀκτώ. ἐρώτησις Τί ἐστὶ φωνή; καὶ

τί ἐλεγοποιεῖται ; ,, ἀδόμοιοις ,

Φωνή ἐστιν ἀφώνημα τεθησαυρισμένου συνθήματος, διανοίας ἀρχουσίαν ἐξαγομένη, καὶ ἀρετῆς προσδεομένη. Φωνὴ δὲ ἐλεγοποιεῖται διὰ τὸ φῶς εἶναι νοός. ἀ. γὰρ ἀνὰ νόησιν, λοιπὸν γὰρ εἰς φῶς ἐξαγό. ἐστὶ δὲ καὶ ἡ φωνὴ σύνθημα καὶ θέμεσις φωνή, σύνθημα καὶ ἡ εἰκὼ μέχρις φωνή :— ,, ἐρώτησις ,

γὰρ τόδε διαιρεῖται ἡ μεσοτής ; ,, ἀδόμοιοις .

Μεσοτὴς διαιρεῖται γὰρ τρία. ἐστὶ γοῦν αὐτῆς, ἓν μὲν αὐτὴ τὸ στόμαχος ὄξυον. ἕτερον δὲ χρεῶν καὶ στόμαχος, καὶ ἀ χρεῶν καὶ στόμαχος ὄξυον μόνον ἐστίν, αὐτὴ ὠδαί, καὶ οἰδραυλικοί, καὶ τὰ τοιαῦτα. τῶν δὲ χρῶν καὶ τὸ στόμαχος, αὐτὴ χρεωστή: καὶ καὶ ἀναπνοὴ καὶ τὰ ὅμοια. τῶν δὲ χρεῶν ἡ ψιθυριστή, καὶ τὰ τοιαῦτα τῆς μεσοτῆς, ἄρα τὸ μὲν ἐστὶ διὰ στόματος. τὸ δὲ διὰ χρεῶν καὶ στόμαχος. τὸ δὲ διὰ χρεῶν μόνον :— ,, ἐρώτησις .

Τί ἐστιν ἦχος ; ἀδόμοιοις .

Ἦχος ἐνῶνος ἐστὶ τὸ ἐν ζωικῆς φύσεως ἐνηχουσθὲν καὶ ἀκουσθὲν σαλευθόμενον, ἤτοι ἡ ἐνεργουμένη κίνησις τοῦ ὀργάνου σφὶ τοῦ δεκτικοῦ, καὶ τῶν ἐκτὸς :— ,, ἐρώτησις :

Καὶ πόσα ἤδη τῶν ἤχων ; ἀδόμοιοις

Ὁ τῶν ἤγουν · πρεῶτος · δεύτερος · τρίτος · τέταρτος · καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν
πλάγιοι · ἐρώτησις · Τί ἐστι ἁρμονία ὁ ἀρχαῖος ·

Ἁρμονία ἐστὶ νόμος πρεπωδούμενος · ἐκ τῶν ἀρχαίων πολλῶν · τῶν τε
ἀρχῆς κοσμικῆς τε ποιητῆς · καὶ τε ἀρχῆς χωρίς τε δαιμονικῆς.
ἡνίκα μὲν ἐξεφέρετο ἡ φωνὴ τε κυμβάλου μέλη τε πρεπωδὲ
κα καὶ ἡ ἁρμονία · ὡς ἵνα πρεπωδήσῃ ἁρμονίᾳ τὸ μέγα
πέρατον καὶ ἄμμως χάρ τε ὤμε τὸ ἴσον πλὰ τὸ ἐπιτεταγμένον
τὴν χεῖρα ἴσον τε ὤμε ἐς σημάδια γεγραμμένα · κατὰ δὲ μικρὸ
σιμον ὅτι ὁ πρεῶτος ἦχος · τῶν πέρατον πρεῶτος · διὰ τὸ πρεῶτόν
ον εἶναι ἀρχὴν τῶν ἄλλων ἤχων · Τὸ δὲ ὄνομα τῶν τέσσαρων
δίωνος · τοῦτέστιν ἐπὶ τῶν δωριείων · δωριεῖς μὲν πέρατον οἱ
μουσικοί · διὰ τοῦτο μοῦν πέρατον δώριος · καὶ ἐπὶ τοῦ
τῶν πολεῖς · εὐρέθη ὁ ὑποδώριος · εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ πρεῶτου ·
τοῦτέστιν ὁ πλάγιος · καὶ ἐπὶ τῆς πόλεως ἐκαλεῖτο ὁ πόλος · ἤγουν
ὁ δεύτερος · πολλὰ μὲν πέρατον τῶν νεοπαίζεων ὁ τόπος · ἐς ὃν
κάθεται καὶ μέχρι τοῦ νῦν τῆς πόλεως ὁ κάμπος · καὶ ἐξ
αὐτοῦ ὁ ὑποπύθιος ἤγουν ὁ πλάγιος αὐτοῦ · καὶ ἐπὶ τῆς γε
νίας εὑρέθη ὁ φρύγιος · ἤγουν ὁ τρίτος · φεγγία πέρατον
ὁ τῆς πασσιανοῦ ἦχος · διὰ τοῦτο μοῦν πέρατον φρύγιος ·

ὡς ἐπὶ τῆς φρυγίας, καὶ ὁ Παύλου ὁ σαμόσατος, ὁ καὶ ὑποφρύγιος, ὁ καὶ ὑποφρύγιος, ὁ σαμοσατεὺς ὁ σαμόσατος τῷ γένει, ἀθέτειν ὁ βαρύς. καὶ ἐπὶ τῷ μικρῷ ὁ μικρόπιστος ἤτοι ὁ ἐλεγκτός. ἐπὶ τῶν τοιούτων μὴ τὸ φῶς σβεσθῆναι τὸ μικρὸν τῶν ἤχων. οἷον ἐγείρου οἱ φωρεῖς τὸ μικρὸν τῶν ἤχων τῷ σεσεῖσθαι ἤχῳ. οἱ πόλοι τῷ πόλῳ. οἱ φρύγιοι τῷ φρυγίῳ. καὶ οἱ μικρόπιστοι τῷ μικροπίστῳ. ἐπὶ δὲ τῶν φιλοπωμάτων ὁ βασιλεὺς ὁ μεγαστὸς, ἅμα καὶ ἐξόστιος ὁ σεσείσθαι, καὶ τὸ τῆς τέφρας καὶ τὸ σύνομα τοῦτο τῶν ἤχων. Ἐπῳδός.

Καὶ πόσοι ἦχοι εἰσὶν ὁ ἀρχαίριος.

Ἦχοι εἰσὶν κυρίως τέσσαρες, καὶ τέσσαρες παράγωγοι, καὶ δύο ἀπηχήματα τῶν ἤχων ἤτοι φθορεῖς, τὸ νενανῶ, καὶ τὸ νανᾶ οἱ τοιοῦτοι οὖν ἦχοι, ἐπάγονται εἰς τὸν ἀρχαιοφωνίζειν ἀξιόλογον. —

ἀξιόλογον ἀρχαιοφωνία.

ἡ ἀρχαιοφωνία ἐστὶ τάδε, εἰς τὴν μέσην ἀναβαίνουσαν, ἐὰν δύο ἢ τρεῖς ἐπῳδὸν ἔλεον ἐπὶ ἤτοι φύσιν ἀναβαινούσας, πλήρεις ὁμοιόμελοι ἑνίστανται εἰς τὸν δύο πλήρεις τέσσαρας, εἰς τοὺς τρεῖς πλήρεις μέσον. εἰς τὸν τέσσαρας πλήρεις ἑνόκλιτα. εἰς τοὺς πάντας πλήρεις δινόκλιτα. εἰς τὸν ἓξ πλήρεις δεκαπλῆς. εἰς τὸν ἑπτὰ πλήρεις ἅμα καὶ ἑπτὰ. ἤτοι δεκατέσσαρας. ἐπὶ δὲ τῶν πλήρεις ἤτοι. ἐπὶ τεσσαρακόντας.

πλήρεις

πλήρης ἀποστολῶν. ἐάν δὲ ἔχῃς διαφασμόν, πλήρης ἀποστολίων.
ἐὰν δὲ ἔχῃς ἴσον μέρος, εἴη ὅσα τύχῃ καὶ: ἀναρρόπτης
διαφασμόν, πλήρης φωνάς ἔχει, ἐάν δὲ ὑπερβάλλῃ τὸ μέρος
ἔχῃς κάτω πλήρης ἔχει, ἅμα δὲ ἀρξάσας τὴν διαφωνίαν.
πλήρης ἴσον, ἢ ἔχει διαφασμόν, ἔχει φωνάς, καὶ μίνοντας
ἀνέω, ἐάν δὲ δύῃς ἔχῃν ἐς τὴν μίαν ἀναβαίνουσαν, καὶ λαβεῖν:
νόσας πλήρης ἔχῃ, ἐπιφέρεται οὖν ἡμία ἀναβαίνουσα, καὶ
μίνοντας μόνον οὐ κατῶσαν. ἐάν δὲ ἔχῃς τὴν ἀνιοῦσαν
μεγάλα κατῶσαν, ἐάν δὲ καταῖσαν μεγάλα ἀνιοῦσαν. ἀλλ' ὁ
ἐὰν δὲ ἀνάδῃ καταῖσα εἰς ἀνιούσας φόβος αὐτοῖς, ὡσαύτως
καὶ ἐς τὰς δύο πλήρης ἀπάντες. καὶ ἐς τὰς μεγάς κέντρας.
ἐς τὰς κέντρας μεγάς ἐς τὰς ἀπάντες δύο. καὶ ἐς τὰς ἔξ
μίαν, καὶ ἐς τὰς ἔχει ἴσον ἢ ἔχῃν, ἢ καὶ διπλάσ
σεται, ὡς διπλάσιαν ἢ φωνή. ἐάν δὲ ἔχῃς ἐς τὴν μίαν κατῶ
σαν, ἕλκεται ἔχῃν κατῶσαν, πλήρης ἀνέω μετ' ἐπίγνων,
καὶ ἐς τὰς δύο ἐπίσα. καὶ ἐς τὰς μεγάς διπλεγάς. καὶ ἐς τὰς
ἔχει διπλεύσαρα. ἐάν δὲ τύχωσιν ἐς τὰ σκήματα τῶν φωνῶν
τῶν ἀνιοῦσῶν καὶ κατῶσῶν κενήματα, πλήρες τὸν ἀριθμὸν
τῆς διαφωνίας, ἐς τὸ σκῆμα τῆς φωνῆς οἷαν τύχῃ, πλήρης

καὶ τὴν φωνὴν τῶν πολυτιμήτων. ὁ δὲ σοβιοσοβμὸς λέγει
τοῦ ἥλιος οἷον τιμιόν βάμμα ἐὰν ἰσοφωνῇ ἡ ἀρχὴ μετὰ τὸ
λέγω, ὁ δὲ σοβιοσοβμὸς φωνὴ ὁ δὲ μία ἡ ἀνιοῦσα, ἤτοι ἡ
κοῦσα, ὁ δὲ δέξης μετὰ τὸ πρὸ τὴν ἀρχὴν κρατοῦσα, ἐὰν
ὁ σοβιοσοβὴ, ἀλλὰ ἔχει μᾶλλον κοσμοῦ ὁ πρὸς τὸ μέ-
λος ὅσον αἱ φωναὶ κεῖται, καὶ αἱ ἀνιοῦσαι, καὶ αἱ κοῦ-
σαι. οὐδὲ δέεις δὲ ἵνα σοβιοσοβῶσι φωναὶ ὅλοι ὄφοις, ἵνα
βέεις τὴν ἀρχὴν ἢ τὴν ἀναβαινόντων, βοαύλον ἔχει σχεδὸν
οἷον καὶ ἐκ τὸ μέσου κεφαλὴ δὲ φαύλοις ἀρχὴν καὶ τὴ
λος. ἀλλὰ τὸ σωδεσμόλεγον ἀλλὰ καὶ ὀξὺ τὸν φωνηεντά.
Ἔτεκα ἐβρεπνὰ φάνου ἐπιβίγματα ἀκριβῶς, καὶ ἐκ
τοῦ καὶ ἀδόκιμον τῶν φόνων τῆς φαφαδίκης :—

Ἐπιτηδὲ τὴ μαθητὴ τὸν ἀδάσκαλον αὐτῷ, διεμάστος ἀδάσκαλος
ἀλλὰ τὸν κύριον ὑπεύθυνον καὶ σβιμοῦσα. τὰ σημάδια φῶς ἐκ
νοῦ ἀφ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ἤτοι ἀφ' τῶν ὅσα, φῶς τὸ ὅσον
πέρατον ἄφωνον, καὶ ἡμίφωνον ἡ μὲν μὴ ἐστὶν ἄφωνον φῶς ἡ.
τοῦ μόνον ὁ φαύλων μὴ τῶν ἄφωνον, ἀλλὰ εἰς φῶνα μόνον,
ἀλλὰ δῶνα τῆς φωνῆς ἐξαίνω. ἀλλ' ἐστὶν ἡμίφωνον, φῶς
τὴ ἀναβαίνω τὴ καταβαίνω, καὶ φαίνεν ὀξύζον μοι φῶς

πέρατον

πλήρεσι ἀρχὴ τοῦ δημόσιον φαύλων τῶν σημαινόμενον ·

ἰσόσημοι δὲ τοῦ τέλους τὸ ὄξυγον ἔχει φωνὴν μίαν ἀναγκάσαν, τοῦ

ἡ ὀξεῖα ὡσαύτως · ὁμοίως τοῦ περισπωμένου ἔχουσι τὰ βαρία ταύτα

τρισφωνά ἐστι, τινὰ μὲν ἔχοντα τὸ βαρύτονον, τὸν πρωτοτόκον

ὄξυγον, τὰ δὲ ἔλεγχα αὐτὴν τὴν ὀξεῖαν · καὶ αὐτὴν τὴν περισπωμένην.

καὶ τὸ εἰ ἀκέντημα ὅμως ἔχει δύο φωνάς · καὶ τὰ δύο τὴν

ἀρχαίαν μίαν φωνὴν · ἡ δὲ δεύτερα δύο τὴν φωνὴν τοῦ ἔχει ·

ἡ μὲν γὰρ ἐστι, ὅτι δύο ὀξεῖαι συνῆχθησαν ὁμοῦ, καὶ ἐγένετο

μία ὑπόζευξις, ἢ ὅτι ἔλαβον τὴν ἀρχαίαν καὶ δύο τέλη

ἀφέβαλον τὴν φωνήν · ὑπὸ καὶ οἱ δύο ὑπόζευξεις μία ὑπόζευξις

ἐγένετο ἔχουσι δὲ καὶ φωνὴν καὶ ἀρχαίαν ·

ἐρμηνευτικοὶ ὁμαθεῖς :

Ἑρμηνευτικοὶ καὶ τὸ σῶμα ὅλον τὴν τοῦ Κυρίου ἀγάπην · ἄλλοι

μὲν γὰρ λέγουσιν ὡς ὑπόρρητοι εἰσι, διὸ κεῖται ἐπιτεταμένα

τὸ σταυρωμένος, καὶ σαλεύει καὶ γίνεται σῶμα, ἄλλοι δὲ

ὅτι σημαίνει ἐστὶν ἄφωνον, καὶ ὑπόρρητοι, ὀνομάζεται δὲ

καὶ σιωπῆς, καὶ ἀπὸ τοῦ σιωπήσας γίνεται σῶμα καὶ ἀ-

φῶς ἔπαιον, καὶ ὁ θεὸς συνεφαπτόμενος τοῦ ἀνθρώπου

λόγον, ἵνα μὴ καταγριωθῇ ὡς ἀθάνατος ἐπάνω ὁ τὸ

ἀρχαῖον

ἀρχόμενον ἐν τῇ μὴ κρύπτειν, ἀλλὰ φανερὸν αὐτὸν ποιεῖν τοῦ
κρείττονος βουλήματος ἀγαθὲ φυτεύσας εἰς τὸν παράδεισον τοῦ κυρίου :—

" καὶ ὁ διδάσκαλος πρὸς τοὺς μαθητάς :

Ἐὰν δὲ θέλητε δύνασθαι μαθεῖν, ἄκουσον νυνὶ καὶ διδάξωσι
ὑμᾶς ὁδὸς περὶ τῆς ἀναστάσεως :—

Ἑρμηνεία τῶν βύνων.

Ὁ ἴσον ἀριθμὸν μὲν ἔχει, ῥυθμὸν δὲ οὐκ ἔχει, ἥμισυ κοιλὰ μὲν
τὸ μῆκος ἔχει ἀριθμόν, κοιλὰ δὲ τὸν βαθμὸν ἀνάβασιν καὶ καταβάσιν
ἐν τῇ μεταβάσει ἀριθμὸν οὐκ ἔχει, τελείαν αὐτὸ καθ' αὐτὸ οὐ
ποιοῦσιν ἑτέρῳ ἀριθμῷ εἰ μὴ ἀριθμὸν μὴ ἔχοντι, ἦκον οὐ ἀποδιδόασι.
καὶ πάλιν δὲ καὶ τὸν τὸ ἴσον ἀριθμὸν οὐκ ἔχει, τὸν ἀναβαίνοντα,
τὸν καταβαίνοντα, ἀπὸ τῶν βύνων ἀφανιζόμενον, ὁ
τοῦ αὐτοῦ βάθους καὶ ὀξύτητα ἀριθμῶν καὶ τὸν τε μεταβάλλοντα
εἰς τὸ ἑτέρου ἀριθμόν. περὶ δὲ τοῦ φῶς ἐστιν ἀρχὴ καὶ θερμότητος
πάντων τῶν σπερμάτων, ὅτι τὸν οἰκοδόμος, τὸν ὀμφαλεύς,
τὸν ὀμφαλῶν δύναται ποιῆσαι ἡ αὐτὸ σιγμῆς, ὁ μὲν οἰκοδόμος
κόσμος τὸ θερμότητα πρῶτον σπερμάτων καὶ πρωτίστου εἰς σιγμὴν καὶ
ἀπὸ τῆς σιγμῆς πρόσω τὸ θερμότητα καὶ πλῆθος ὁ τὸν θέρος. ὁ
δὲ ὀμφαλεύς, ὅτων μεσάτη πρόσωπον ἢ πόδα ἢ πόδα, ἀδάνα

[illegible]ον εἰς μὲν ποιῆσαι κοιλὰ τὴν ἀρχὴν στιγμὴν ὅλον δὲ ποιῆσαι
κύκλον εἰς πάντας γίνεται στιγμὴ ἐς τὴν μέσον τοῦ κύκλου καὶ
πῶς δὲ ὅλι δηλοῖ τὸ σημεῖον τὰ δύο μέρη ἴσα, κόσοι τὸ ἓν μέρος
ἐς τὸν χάρτην, ἢ ἐς τὸν τοῖχον, τὰ τρία τὸ ἄλλο τοῦ γίνεται
ἡ στιγμή. ὁμοίως τὰ ὀρεάσεων ὅλων μεγάλη αἴτεα, ἢ
βῆτα, ἕως τὸ ὠμέγα ποιῆς. ἅμα τῷ κηδεναστὸν φαίνεται ἐς
τὸν χάρτην. πρῶτον γίνεται ἡ στιγμὴ, τὰ χωεὶς τῆς στιγμῆς
ἀδὲ ἓν μεγέθεα δύναται μεγαλῶνα, ἕως οὗ ἡ ἀρχὴ τὸ
ἴσα στιγμὴ εἶναι, τὰ δεύτερο τῆς στιγμῆς ὀρθὸν, ὅλε ἄνω ὅλε
κάτω, τὰ ὅλα τὸ μέρεα ἴσα, ἔρχοδε τὴν δυναμιν τοῦ
τὴν, ὅλι ἀεωνῷ τὰ εωνήκεα, ἤγουν τὴν ὀξέων τὴν στι-
νοῦν, τὸ κέντρον. τὰ κῶλα κεφάνω πλῶν τῶν φωνῆν:
ων, τὰ τῶν θεόνων, ὡς βασιλεὺς πάντων τῶν σημαδίων:

Ἐρώτησις

Ὦ πῶς λέγεις περὶ τὸ ἴσα, ὅλι πεπαρεγνωμένον εἰς τοῖς πᾶσι
τόποις, τὰ πάλιν βασιλεὺς πάντων τῶν σημαδίων;

Ἀποκρίσις

Ὅτι εἰς πεπαρεγνωμένον ἤγουν ὑποθεσόμενον ὑπὸ συνβιάλων,
ὥστε ὀλίγον, τὰ ὁ θεός τε εἶναι, ἀλλ' εἰς ὥστε ἀνθρωπος

σήμα· ὁ δεξιὸς μὲν ἐκποιεῖ τὸν ἀ καὶ δυναμένων· ἐνθα
ἂν καθίστωσιν αὐτὸν καὶ διδάσκαλον τὴν κρῆσιν· ἄλλως οὖν τὸν
τὸ ἴσον χειρόμενον τὸ ἴσαμον ἀμελείαν· ἤγουν τῶν ἀνισοῦν
φωνῶν τὸν τῶν κλάσεων· οἷον τὸ·

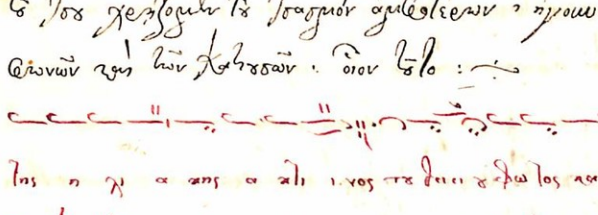

καὶ ἀλλὰ τὸ χάρακα τὸ ἴσον τὸ διδασκόμενον· ἀλλὰ χρόνον
σιν τὸν τὴν χαμηλόφωνα· — ἐφώνησις

Ἀπὸ τῶν βασιλικῶν τὸν ἀφωνῶν τὰ φωνήεντα· ἤγον τὴν ὀξεῖαν·
τὴν βαρεῖαν· τὸν τὸ κύφισμα· τὸ δὲ ὄλιγον ἢ δίφωνα ἄφω
νῶν

ἀποφωνήσεις

ὁ ἢ τὸ ὄλιγον ὀξεῖαν ἐστὶν· ὡς προέφημεν· τὸ μὲν ἴσον σημεῖον
τὸν ὄμφαλα ἐστὶν· ἤγουν ἀφὸ τῆς σημείας ἐστὶν τὸν κάμαρον
ὄλιγον· τὸν ἐστὶν τὸ ἴσον· ὁ βασιλεὺς τὸν μέσον ὑποδείκνυσι
τὸν ἑαυτόν· ἄλλως οὖν τὸν τὸ ἴσον τὴν ἄλλα σημαδία ὑποδείκνυσι

τὸν

και εξ εαυτόν η λαλεί, και ουκ εξ εαυτόν η και αλάλητον βρόμον εξ
υποβάσης β' ήχου. ότι βασανόν σημαίνει εστί, ο δε βασανιζόμενος
υπερτεθείσης υποβάσης, και ουκ εξ ου βασανός. πλάγιον εστί ήχος
εστί σεβαστή αθωνιά και ουκ εξ β' ήχου:

Ερώτησις: Και πως εστί β' ήχος βασανός ο αποκριτής
ότι ταύτη η φρύγιος εν αωνή υπηχά και καταβαίνει ώστε εστί
ήχος, αλλά μετά βασανώσεως αναβαίνει ήχος ήχος
σοφιά φωνά: όσα δέ, κατά τι βαθμόν εις φθίμανος,
οίον τάδε:

Ομοίως και οι βεστοιτίαι σοφιάνοις εις βάσις, και φρύγιος υπηχά, και κα-
ταβαίνει, αλλ' ου εστί μόνον, αλλά μεταβάσεις γίνεται το πρώτο
μα. άλλως δε.

Πάλι αυτό σημαίνει αθωνά η σωματική κρούση και καταβαίνει,
αλλ' ίδιόν το υπόλοιπα υπό κάτω αυτό, ώστε υπό εις ήχος,
και εις σεβαστής, αλλ' άλλ' εκείνα σαφώς καταβάσεις εμφρόνα αυ-
τό αυτό αρμόνια υπό κάτω. η δε αιτία αυτής εστί ως προφέρο
μεν, δι' το πλάγιον εκείνο ήχος μένουσι. ώστε μη γίνεσθαι, όλον
γίνεται μόνον, χωρίς λαμπής ή φεγγήματος, αλλ' βιβρίσεται ο
αποτρόπαιος εμφρόνα αυτό, αλλ' ανάβασις, εις ύψος ήχος,

ὅλον τὸν δρόμον.

Ὁμοίως οὖν καὶ τὴν ὑπὸ τὸ ὄμμα ἀχροδέστατον ἐμπροσθεν αὐτοῦ ὁ ἀφρο-
δρόμος, ἀμφὶ ἀνάβασις, ἡ ἴσασμος, ὅλον τὸν δρόμον.

Ὁ δὲ τῶν ὀφρύων ἐξω καὶ ἔσω ἐμπροσθεν αὐτοῦ, χειμέρα καὶ θέρος
ὑπὸ κάτω, οἱ τοῦτο. ἀμφω

ἡ δὲ ὀξεῖα μετὰ κεφαλιμαίου

ἡ δὲ ὀξεῖα δεσμεύουσα ἐξι σημαίνον, ἀφάνωμη πρὸς τὴν ἀκωνίν,
καὶ καταβαίνει χωρὶς ἄρμης ὑπὸ κάτω, ὅλον τὸν δρόμον.

ἀμφω

Ἀνέστειλεν δὲ καὶ τὸ ὀφθαλμικὸν ἀφόνω, ἀμφὶ ἐξιν ὀφθαλμικὸν:
εἴκοσιν, ὁ μὲν ὀφθαλμικὸν, ὁ μὲν ὀφθαλμικὸν, ὁ μὲν καὶ ὀφθαλμικὸν,
καὶ ἀχροδέστατον ὀφρύων ὀξεῖαν ὀφθαλμικὸν, ὡσαύτως δὲ
ὅλον ἐμπροσθεν καὶ κατὰ βίαν δύο ὀφθαλμικὸν τὸν μόνον ἄλλως:

ὁμαδικὸς πρὸς τὸν διδάσκαλον

Ὡς μύνιλον ἐμπροσθεν τῆς σιαγόνος, ἡ δὲ μύνιλον ἔσω ὀφθαλμικὸν ὅλον
ἡ τοῦ μύνιλον ἐξω τὸ ὅλον ἀφρόδρομον ἐμπρο-
σθεν αὐτῆς καὶ ἴσασμος καὶ ἀνάβασις. ἀφόδρομος

Ὁμοίως δέστειλεν ὅλον ἐξω ἡ ὀξεῖα ἐπίσω αὐτῆς ἀμφίον, ὅλε δὲ

ὀξὺν, ἤτοι δύο ἀποτεθῶσι, τότε γίνεται ἡδεῖα ἡ ὀξεῖα ἐμφερὴς
τῇ ἡδεῖᾳ καὶ τῇ ὀξυτέρᾳ, καὶ ὅλα τὰ γινόμενα ἐμφροάνει αὐτῆς
τὸ ἀσαρμὸς εἶναι:

ἡ δὲ ἀνάβασις καὶ ἐστὶν
ὄξυνον, ἀλλ' ἡ ὀξεῖα εἶναι. ἄρμον

ἐνοῖσται δὲ καὶ μετὰ τὰ
πέμματα, οἷον τὰς τετράτας, καὶ τὸ ὄξυνον ἐμφροάνει
τῆς ὀξείας, ἀλλ' καὶ ἐστὶ μόνον, ἢ μετὰ μικρὰ ἀρμόνια, τὰς δὲ τῆς,
τὰς μικρὰ πεμπτήματος εἶναι:

ἕτερον ἄρμον

ὅλον δὲ ἐστὶ ἡ ὀξεῖα ὑποπαίωδεν
πλήθημα, ἀλλ' τετάρτας τὸ ὄξυνον ὑπὸ παίωδεν αὐτῆς,
τὰς ἀλλ' ὀξεῖα, ἀλλ' ὁ ἀποτεθεῖσ, οἷον τὰς:

ἡ δὲ ἡδεῖα ἡ τὰς ἐμφροάνει τῆς ὀξείας,
καὶ τὰς ἐστὶ ἡ ὀξεῖα ὑποπαίωδεν πλήθημα. καὶ τὰς καὶ ἐστὶ.
οἷον τὰς.

καὶ χωρὶς πεμπτήματα:

Εὐχαριστίαι τῇ μακαρίτῃ πρὸς τὸν διδάσκαλον.

Ἐμάθομεν ὅτι τὸ πολύγωνον, ὅσον τὸν τόπον ἐμπροσθεν τῆς ὀξείας,
ἢ ὑποτείνουσα ἀφωνῶ αὐτήν, ἐφυγε ἄφωνος μένειν· φωνὴ δὲ
ἡ βεύσουσα τὸ ὄλιγον ἐμπροσθεν αὐτῆς, ἤτε ἄμβλεια, ἢ
δὲ σεβαθὴ τίθεται ὁ — ἀπόκριτος.

Οὐ τὴν ἀφωνῶ τὴν ὀξεῖαν τὸ πολύγωνον, ἀλλὰ φύσιν ὀλίγωσοδίωσιν,
τὴν μένειν ὡς τὴν ἀφεστοκυῖαν σφεροδέα τῆς ἄμβλυς ὀξείας τῆς
ἄνοθ πολυγράλος, τὴν μὴ ἢ σεβασθὴ βεβυθέα φωνὴν ἔχῃ τὸ
ὄλιγον τὴν τῆς ὀξείας, τὴν ὅλον σεβεῖν ὡς τὸ ὕψος· ἢ δὲ σοῖς
βεύσουσα ἐμπροσθεν αὐτῆς ὑποσμός, ἤτε ἀνάβασις, ἀλλὰ
σοῦν καθίβασις κοῦν τε ἔχῃ ἀρχὴν ὀφίσω αὐτῆς, κοῦν τε καὶ
ἔχῃ μεῖον ἀρχὴν μὴν, ὅσον τοῦτο. [illegible]

Καὶ τὴν βεβρίσκομεν σοῦν σεβαθὴν ὡς μέσον συμβαθὴν ὥστε τὸ

ὄλιγον

ὀλίγον, ἀλλὰ μίαν μόνην διεστώσαν. διεστώσαν δὲ σταθερὰν
ἐμφανῆ ἄλλης σταθερᾶς ἐς δύο συμβάς, ἀλλὰ τὴν μία οὐκ οὖσα,
καὶ ἄλλη, ἢ ἵν' ὑποδιεστῶσιν. χρεία δὲ ἡμῖν ἀριθμοῦ πρὸς
αὐτὴν ὡς πρὸς ἑαυτὴν ἐς τὴν ὀξεῖαν, καὶ τὴν χωρὶς ἀρμονίαν ἀκριβῆ
σκεῖν, οἷον τοῦτο.

ἀπὸ δὲ τῆς ἀπλῆς ἁπλῆς ταύτην ἐπιλογιεῖ δὲ ὅσον τὴν ὀξεῖαν καὶ τὴν
σταθερὰν, καὶ τὸ ὀλίγον ἐπιλογιεῖ, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἡδὺ ἐφαρμόσει αὐτό.
ἔχει δὲ τὸ ὀλίγον ἄλλα χαρίσματα πλείστα τῆς ὀξείας καὶ τῆς σταθε-
ρᾶς, καὶ τὸ ἡδὺ καὶ ἐς ὅλα τὰ ἀλόγα πάθη καὶ τῆς χρεωστικῆς,
καὶ τὴν διεστῶσαν ὀξεῖαν καὶ σταθερὰν ἐς κεφάλαιον, πρὸς ἐς βαρεῖ-
αν, πρὸς ἐς πίασμα, πρὸς ἐς τὸ ἀντικείμενον. πρὸς ἐς τὸ ἀποδίδομα
ἐκεῖ τὰ ἴδια τοῦτα. τὸ ἴσον, τὸ ὀλίγον, καὶ τὸν ἀποτελεσθέν, ὅτι
τὴν ἔχει ἴσος, πρὸς μέγεθος χωρὶς τῶν ἐκεῖ πλείω, ἔκκειται πρὸς
σμὸν, καὶ τῆς ἀναβάσεως, καὶ τῆς καταβάσεως, τὸ δὲ ἴσον ἔχει
ἀλλὰ ἔκκειμαι μεθ' ἑαυτῶν ὧν ἐθέμεθα, ὅτι τὸ λοιπὸν τῆς ἐκεῖνον,
πρὸς ἐς ἕνα τῶν πλείω ἐλέγχει, ἐκεῖ μετὰ τοῦ ἴσου, ἁμαρτεῖ τῶν
ἀνοίξαι τόμα, θεὸς τὸ πάλιν μέγεθος, ἢ τριπλεῖον ἢ ἡμιόλιον, ἢ ἐπίτριτον
ἔχει ἴσον, ἔκκειται ἀρχὴ κεῖ ἑαυτῶν τῶν ἐκκειμένων. ὁμοίως δὲ

καὶ

ἐστὶ καὶ ὡς ὁ λίθος, ὅτι φαυλα τὰ τριχρεα μεταὶ τὰ ἴσα τεταγωνοῦνται.
τὸ δὲ ὕψος εὑρεῖσθαι ἀκριβῶς, ὅτι τὸ ἴσον ἀρχὴ εἶναι καὶ τῶν λοιπῶν
πλευρῶν σημαίνων. → περὶ τὸ ὄλιγον ἡ τῆς πελαδῆς.

Ἀληθῶς ἰσοσκελῆ ἐστι τὰ τρία τοῦτα σημαίνα, ἀλλ' ἐμαζον ἔχει
πολλοστὸν ὡς τὴν χρεσυρμίαν, καὶ ὅλον ἀνάκοπς ὀλίγον μὴ νόμι
ζε ὅτι ἐλάττονα σκοπὸν ἔχει τῆς ὀξέας καὶ τῆς πελαδῆς. Μᾶλ-
λὸν δὲ τὴν χρεσυρμίαν λέγει, ἀπὸ μάλλον τεταγωνικὸν ἔχει.
πολὺ μᾶλλον τὸν τρόπον ὡς τὸ κύκλωμα ὀλίγον, αὐτὴ τῆς πελαδῆς
οὕτω. —

Λύσασα μὲν ἀφθὴν μικρὸν φαινόμενον, καὶ
μέγα ἀνὴρ ἀλλὰ λύσασα ἀφθὴν μικρὰ ψυχὴ καὶ μεγάλη,
ἢ μὲν ψυχὴ τῶν ἀνῶν τὴν ἀφθὴν μικρὰ καὶ μεγάλοις, ἡ δὲ μικρὰ
σκοπὸν, ἀλλ' ἐὰν ἀφθὴς ψυχὴ τεταφωνωμένη. καὶ ψυχὴ ἀπολε-
λυμένη δυνατὸν ἔχει. λοιπὸν τὸ φαινόμενον καὶ ὁ ἀνὴρ, ἰσάζει
τὸν ἔχει κοπὸν τὴν ψυχὴν, κοπὸν δὲ τὴν δύναμιν, φανερὸν
ἔχει, ὅτι ἐλάττονα δύναμιν ἔχει τὸ φαινόμενον τὸ ἀνδρός. ἤτοι
ὅσον καὶ τὸ ὀλίγον, καὶ ἡ ὀξεῖα ἰσοῦται ἔχουσιν ὡς τὴν ἀκωκήν,
ὡς δὲ τὴν χρεσυρμίαν. ἐλαττοῦται δύναμιν ἔχει τὸ ὀλίγον
τῆς ὀξείας, καὶ τῆς πελαδῆς, καὶ ἄνοσον ὅσον ἐπιτέλεσον ὀλί-
γον ὅτι ὁ οἰκοδόμος ὅλον δεῖ κλίσας κλίμακα, φεῦγον

ἀνέκαν

τόπον

πάθοι τὸ δημήτριον, ὡς προείπομεν ἐς τὴν ἀρχὴν, παρεῖναι τὸ δημή-
τριον ἀπορίζεται ἀπὸ τῆς ἐκλείψεως, ἐμπὴ ἡλιασμός, καὶ ἀπὸ τῆ-
λιασμὸν ἅμα τῷ πλίσαι ἀναβαθμὸν, τὸν ἥλιον καὶ πλίξ δύοσι
λεῖς, καὶ ὅσας δύνε, καὶ τὴν ἐκλείψεις λεγοῖ. ἄλλως τε καὶ ὅσοι
τῆς ἡνῶν φωνῶν, ἐξοίσος πρῶτον τὸ δημήτριον, ἀλέξι τὸ ἥλιον, καὶ
ἀπὸ τὰ ἥλια πόλεις ἀναβῆναι ἑξῆς φωνὰ, καὶ τὰ ἐμὲ ἐκεῖνον,
ἀλλὰ μιαυρίαν, καὶ ἐξοίσος τὸ ἐλίμον, πῆρον ἀναβῆναι ἐλίμον
ἐλίμον, ἀλέξιμίαν φωνὴν, καὶ δύο, καὶ λρῆς, εἶς ἑξῆς. καὶ
ὅλα ἀλλὰ λέλο λέγεται ἐλίμον, ὡς δὲ ἐδὲ φαῖν ὁσοιτῆς, ὀλιγοχρόνη ἀγρε-
νομία, ἄλλα φωνὰ ὀξύλεεν, ἐξοίσος τὴν ὀξῆαν, εἰς δὲ ὀξύλης
τὰ ἐλίμα, καὶ ἀλὰ τὰ λέλο λέγεται ὀξῆα. καὶ φαῖν πόδηστον ἐς
τὴν χρεωνομίαν, ἄλλην φωνὴν βίεῶν ὀξύλεεν τῆς ὀξῆας, καὶ
σωῆξε τὰ δύο σημάδια, πῆρον τὸ ἐλίμον καὶ τὴν σελαδὴν, καὶ ἐγέ-
νετο μία ὑπόταστις λεγομένη σελαδὴ, ἀλέξι σελωμένη. ὁμοί-
ως καὶ ὁ ἀνθρώπινος νοῦς, ψυχὴ καὶ σῶμα εὐμιᾶ ὑποτάσει,
νῶσε τὰ ἄρια σημάδια ἐκεῖνα, πῆρον τὸ ἐλίμον, ἡ ὀξῆα, καὶ
ἡ σελαδὴ, κατὰ τὴν μεταφωνίαν ὑπόφωνα ἐστι, κατὰ δὲ τὴν
ἀλλόκτιν τῆς χρεωνομίας, ἄρα εἰς τὸ ἐλίμον, ἄλλη ἡ ὀξῆα, καὶ
ἄλλη ἡ σελαδὴ, καὶ σεσωσμένω τὴν ἀρίαν ἀριάδα, ἀλλὰ δὲ

ὑπερβαλῶν · ἀμφὶ μετὰ τοῦ τοῦ γράμματος · ὅτι γὰρ ὡς ἔφαμεν
ἀμφιβόλως ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει · ὅτι κατὰ τὴν θεότητα μίαν
φύσιν ἔχει · ἡ ἀρχιερεία · κατὰ δὲ τὰς πολλότητας τῶν ὑποστάσε
ων τῶν τριῶν · ἄλλος ἐστὶν ὁ πατὴρ · καὶ ἄλλος ὁ υἱός · καὶ ἄλλος
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τὰ τρεῖς θεοπρεπῆ ἐν μιᾷ θεότητι · ἡ τετρα
δόξα τιμὴ ἡ τῶν ἀνώτερα ἀρετῶν : — περὶ τοῦ κυβερνήματος

ὁ κύβερνος ἐστὶν τῆς τριήρους · ἤτοι τοῦ πλοίου ὁ ποιμὴν ἐν τῇ ἐκκλη
σίᾳ αὐτῆς σημαινόμενον · καὶ ἐν τῷ πάσχα τοιγὰρ · καὶ δῆλον ὅτι
κυβέρνησιν κατὰ τὴν ἀνωτέρω · καὶ κατὰ τὴν χειροτονίαν · καὶ
διὰ τοῦτο τιμᾶται κύβερνος : — περὶ τοῦ κεντήματος

τὸ δὲ κέντημα σύμβολον ἐστιν · ὡς οἶδεν ὁ ποιμὴν ὅτι τὸ ὄμμον τὸ
δικαίου ἀναβαίνει δύο ἀγκῶν ἐν τῷ ἅμα τῇ τιμῇ καὶ δόξῃ · καὶ
τὸ μέγα χεῖλος δύο ἀγκῶν ὁμοῦ · ἐξαγιάσαι ὡς ἂν ποιήσῃ
τὸ σημαίνον ἔχει δύο ἀγκῶν καὶ χειροτονίαν · μένει δὲ ἀγκὼν
ἐν τῇ χειροτονίᾳ · καὶ τὸ χρέος τοῦ ποιμένος · ἔχει μὴ τὴν δόξαν
τὸ ὄμμον · τὴν πτέρναν καὶ τὸ κύβερνον : —

σημασία περὶ τοῦ κυβέρνου

καὶ ἐλέγομεν · ὅτι τὸ κύβερνον ἡμιφωνόν ἐστι σαφῶς καὶ τὸ ἐν
νοῦ τῇ χειρί · ἀμφὶ λέγομεν μὴ ἀνωτέρω ἔχει · ἐξαγιάσαι δὲ

τῆς φιλαυτίας, ὥστε καὶ τὸ ὄλιγον ἐξαβεστέρον τῆς ὀξύτης, καὶ
δὲ ἡμίτονα ὅσα τοῦτα. τὸ πλάτισμα. τὸ φαεσκιάζεσθαι, καὶ
ἡ φαεσκιαστικὴ. καὶ τὸ ἐν ἡμιβούνῳ δύναμις ἡ δὲ μεγάλη
τὸ πλάτισμα ἐξάπτω τῆς ὀξύτης, μένει ἡ ὀξύτα τρεπτέα τῆς
ἄλλης ὀξύτητος, τῆς αὐτοῦ τοῦ πλατίσματος. ἄλλως δὲ καὶ τὸ φαεσ
κιάζεσθαι, ἀλλὰ σοι τοῖς ἴσοις τοῖς ἀναμένοις ἐξάπτω αὐτοῦ δύναμιν
ἢ τὸ μέγεθος, καὶ ἀπίστοντα ὡς φωνήεντα. ὡσαύτως καὶ ἡ φαεσ
κιαστικὴ ποιῇ μικρὰν ἀρχὴν, καὶ τὸ μέγα. οἷον ἡ φαεσκιαστ
ικὴ ἐν ἑνὶ καὶ ἡμιτόνιον ἐμφαίνει, καὶ ἀλλὰ τῆς φαεσκιαστικῆς
ἰσχυνὸν καθίζαται, ὡς ἡμίτονον, καὶ τὰ ἐν ὀσυφοῦ τὸ ποιῆ
τὸ ἢ τὸ λεία τοῦτα ἤτοι τὸ πλάτισμα, καὶ φαρακιάζεσθαι,
καὶ τὴν φαεσκιαστικὴ φοῦ τῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ φρίτιν
χρεοκοπίαν. καὶ δὲ ἐφανέρωται τὸ τὸν λόγον τῆς ἐμμελοῦ
ὁ τὴν φρίτ τὸ κλυζμάτος. ὀλιγόλυμα τὸ ἐξ χρεοκο:
πίαν. ἀλλὰ συνθῆμα ἔχει ἐφαλὴ ἄν ἐξ ὡς συνθῆμα. ἀνά
μικτα δὲ χρεοκοπηθέντα καὶ αὐτὸ μεταὶ τῶν ἄλλων, ἀλλὰ
εἴτε ὁπόταν χρεοκοπίαν ἔχοντος. τὸ μὴ συνθῆμα χωρὶς συνθ
μάτος. ἢ συνίζαται, ἢ δὲ συνῳδέται, ὡς δὲ τὸ ἀεὶ συνίζαται
χωρὶς ὕλης :: ἐκτίθεται

Καὶ ποῖόν ἐστι τὸ σῶμα τοῦ πολύγραμμος ; ἀπόκρισις
" τὸ ὀλίγωνον ἢ ὀξύγωνον καὶ ἢ ἀμβλυγωνία. ἐρώτησις
" Καὶ εἰς συνθέτου τρία σύματα ἔχει ; ἀπόκρισις
Ὅλον ἄρα λέγω τὰ τρία ἔχειν, ἀλλὰ πολὺ μὲν μεῖζον ὀλίγον κύκλου,
πολὺ δὲ μεῖζον ὀξύγωνον, πολὺ δὲ μεῖζον ἀμβλυγώνιον, καὶ ὅλως αὖ
χρῶ, καὶ αὖ εἰς πυκνῶ. καὶ αὖ εἰς ξύλω, εἰς αὖ ὡς τρία σῶμα
τα, καὶ ἄλλον πνοὴ εἰς ἀναβαίνω, καὶ πνοὴ εἰς γίνομαι, καὶ πνοὴ
εἰς ἀείω. ἡ μὲν πνοὴ μία ἐστί, τὰ δὲ ζῶα τρία ὄντα. ὅλως αὖ καὶ
αὐλῶ, ὅτε μὲν κύκλον τὸ πλέγμα ἐμφαίνει τὸ ὀλίγον ὑποτείνουσα,
τοτὲ καὶ αὐτὴν τὴν ἀκμὴν αὐλῶ, καὶ γίνεται ὀλίγον σῶμα ὀλίγης
ἀκμῆς, ὅτε δὲ κύκλον τὸ πλέγμα ἐφάπτω τῶ ὀλίγῳ, τοτὲ ἔχει τὸ
ὀλίγον τὴν ὀπίσω ἀκμήν, καὶ τὸ πλέγμα τοῦ δύο ἀκμαί. —
ἐρώτησις Καὶ πῶς ὅτε μὲν κύκλον τὸ πλέγμα ἐμφαίνει τὸ ὀλίγῳ
ὑποτείνουσα, ὅτε δὲ κύκλον ἐφάπτω τῶ ὀλίγῳ τῆς ὑποτείνουσης; —
ἀπόκρισις Αἱ μὲν κατὰ μὲν εὐθυπόρον ἐστιν, ὡσαύτως τῆς σαλπιγγος
ἔχων. ὥσπερ οὖν ἐὰν ἐμφαίνει τὸ ἐπίπεδος ὑάλος αὐλητῆς τῆς
φεγγίου, ἀναπαύεται αὐτὸ τῆς ἐς τὸ ἐμφαίνειν ὁρμῆς. ἐὰν δὲ
ἐφάπτω τὸ ὑάλος αὐτῆς τῆς σωλῆνος, ἀνωφύγ αὐτὸ τῆς πτήσεως,
ἀλλὰ παραγίνεται συμπλέκειν αὐτῶ, καὶ ὅλω τὸ πλέγμα, ὅτε μὲν κυκλῶ

και εμπροσθεν τε ζυγου αναχωλιζει, ειτι εμπροσθεν την αυτε αν-
νον, ειτε δε τυχοι εφανω αυτε ο πυργος αυτε την ουτιγαν εχει αν-
νον, ομοιως και η ξυγα και η σελωνη: — Ερμηνεια περι της υψηλης

Εαν δε τις σκαρπεωσαιμεν τα σχοινια των ζωων, και χεριζομεν ελεγ-
σιμαειν εχοντος τινος αννας εν τω αρμα και ζυγι δεδεμενας,
ωσαυτως και ο τελευταιος εχει δυο αννας εν τω αρμα, ενεμεν ο ιεραυλης
την υψηλην, και ωνομασεν αυτην ανυβιμα, και ζυγιν, ινα μη
ειπη ιεραυλομιαν. τα γ' ζυγιαλα μονα ιεραυλομιαν εχασι, και ζυγι τα
ανυβιματα, και ως προειπομεν, ειτι σοφια ειχομεν εις την ιεραυλομι-
αν, ολοι τυτο εποιησε και την υψηλην ανυβιμα. και ολοιχειρον δε ειδο-
σον εποιησεν ο ιεραυλης το τελευταιον και την υψηλην, ως αναφερεσ-
θαι τα δυο ανυβιματα. Και ομοιωσεν των δυο ανυβιματων, τε αρεος
και τε ανεος, εποιησε την υψηλην ειχεν τοσαυτης αννας, καθως,
και εποιησαν τας ηλας, τοσαυτων, και ζυγι ουτω τυτας εποιησεν, οι δε
λοιποι ηλοι σφαιροι γεγονασι, τυτεστιν ο μεν σφαιρα τε πρωτε
ηλε. ο δε σφαιρος τε δευτερε. ειτε δευτερε. ωσαυτως και ο τεταρ-
τος τριτος, ειχεν ο βαρυς ειτε τριτε. οι και δυο δυο βαρυτερον εχει
το μηκος γεγενεται βαρυς, ομοιως και ο τεταρτος πεμπτος ειτε πεμπτε
ηλε, ωσαυτως και ο πεμπτος εκτος. τεταρτον εις των ηλων. ειτε και η

ὑπλῆν θέσεως τῶν ἀντισῶν σωνῶν καὶ ἀλλὰ τὸ τὸν κεφάλαιον ὁλοχλίας
ἔλκεσι σημάδον ἔχον κάτω σωνάς. ὁμοίως δὲ ἀναβάνει κάτω σωνάς,
δεῖ τὸ ὄλιγον καὶ κεφάλαιον τὴν ὑπλῆν καὶ ἀλλὰ ἔχῃς.
κάτω σωνάς, ὡς κρεμάσθαι ὡς τὸ πλέγμα καὶ ὅλο ὄλιγον καὶ ὀξύγα
καὶ σφιγκτὴν σώματα ὅσα τὰ πλεγμάτα. ἄλλο δὲ ὅσα καὶ τῆς ὑπλῆς
τὰ μὲν μὴ σῶμα χωρὶς συζύγαλος δύνασθαι ἶναι καὶ τὸ μὴ συζύγα ἀπὸ
σώματος οὐ σωίζεται καὶ ἀδὲ σωλίδεται ἄλλον χωρὶς ὄλιγον καὶ ὀξύγας
καὶ σφιγκτὴς καὶ ἐνέκρεμαν τὸ πλέγμα καὶ ἀδὲ τὴν ὑπλῆν καὶ ἀδὲ τὸ ἐμβαθ:
εἰν χωρὶς ἀφόσεσθαι. ὁμοίως καὶ ὀνέκρεμαν τὰ πολλὰ βίον καὶ οἷον τῆς
βαρεῖα καὶ κάτω πλέγματα καὶ ὑπὸ κάτω ἐμβαθεῖν οἷον τὸ δε:-
κεῖται δὲ καὶ τὸ δύο συζύγαλα σώματα καὶ ἄλλα ἀλλὰ τὴν βλαστεῖαν τὸ
δεῖαι τῶν οὕτως καὶ τὸν κάτω χωρίζεται καὶ βαρεῖα κάτω τὸ σῶμα τὸ πλε
γμάτος καὶ τὸ ἐμβαθὲ. ἄλλα κρεῖ μὴ τὸ ἐμβαθὲ καὶ τῆς χαμηλῆς
ὕψεσιν ἔρχεται καὶ νῦν δὲ ἀλλήλωμεν τὸν λόγον περὶ τῶν ἀντισῶνων.
νῦν ὡς κρεκάμεθα. ἐπίστασθαι οὖν ὅτι ἀμὲν ἀεὶ ἔχῃς ἔστι κάτω σωνάς
δεῖ τὸ ὄλιγον καὶ κεφάλαιον τὴν ὑπλῆν καὶ ἀδὲ ἀεὶ ἔχῃς ἐξ σωνάς καὶ δεῖ ὄλιγον
καὶ ἐμπροσθεν πλέγμα καὶ κάτω ὑπλῆν καὶ ἐμπροσθεν ὑπλῆν
καὶ κάτω πλέγμα καὶ ἀεὶ ἔχῃς τὸν ἐξ σωνάς. τὸ δὲ ὄλιγον
ὑποτίθεσθαι ὑπὸ ὑπλῆς καὶ ὡσαύτως καὶ τὸ πλέγμα τὸ πλεγμάτος ἀεὶ ἔχῃς

δὲ

δὲ τῶν ἑφθὰ φωνάς· δύς τὸ ὄλιγον, ἢ τὴν ὀξεῖαν, καὶ τὴν βαρεῖαν,
καὶ τὴν περισπωμένην, καὶ τὴν ἁπλῆν τὸ πνεῦμα ὑψηλὴν, καὶ τὴν δασὺ
καὶ ἀναπνεόμενον αἱ ἑφθαὶ φωναί: — ἀπόκρισις ἐρώτησις
ὡς ἔχουσι τὰ δύο πνεύματα μίαν φωνὴν, τὸ δὲ εἷς πνεῦμα δύο.
φωναί: — ἀπόκρισις ἐρῶ πάλιν λόγος δυσχερὴς ἐστὶ τοῦ
ἀποκριτοῦ, ὅτι πάλιν τὸ σημαίνον, ἤγουν τὰ δύο πνεύματα ἔχει τὴν τάξιν:
ὡς τῶν φωνηέντων σημαινόντων, ὡσαύτως καὶ τὸ πνεῦμα ἔχει τὴν
τάξιν σῶμα. τὸ μὲν γὰρ πνεῦμα ὑποτάσσει. τὸ δὲ σῶμα ὑποτάσσεται. τοῦτο
δὲ τὰ δύο πνεύματα, τὴν ὑποτάσσουσιν, τὴν ὑποτάσσονται, τοῦ κοινῆ
πάντα μόνα, ἀμφοτέρων φωνῶν. ἔχουσι δὲ ἄλλα τινὰ ἄφωνα
γράμματα δύο, ἅπερ τὰ ἔχει ἄλλο σημαίνον. τὸ μὲν πρῶτον, ὅτι φω-
νᾶεν φωναί, μετὰ τῶν ἀντίστοιχων φωνῶν τάδενται, ὁμοίως δὲ
τοῦ καὶ θέσθαι μετὰ τῶν ἀντίστοιχων. τοῦτο δὲ τὰ δύο φθέγματα
τὰ διεπόμενα τοῦ μετὰ τῶν ἀντίστοιχων φωνῶν, τοῦ μετὰ τῶν
φθόγγων. εἰ δὲ τοῦ διεπόμενα πρόσκειται φθόγγος φωνὴ μετὰ τῆς
ἀντίστοιχης, ἤγουν ἀφότερφθὸ ἑφθὰ πνεῦμα, ἢ ὀξύτονος, ἀλλ'
ἀφωνῷ ὁ ἀφότερφθὸ τὴν ὀξεῖαν τοῦ τὴν βαρεῖαν. τοῦτο τάδεν:
ἐστὶ γὰρ τὸν ἀφότερφθον, τοῦ τὰ δάνωνται ἀφωνῷν αὐτοῦ τὸ
δὲ δεῖ τὸν, ὅπερ ἐστὶ δυσχρέστερον τοῦ θαυμαστόλογον, τὸ δὲ
ἐστὶν,

εἶναι· ὅτι ὅτε μὲν ἐν ἐπάλξεσιν ἦσαν εἰς μίαν, ἦγε δύο φωνάς· 35
ὅτε δὲ συνήλθοσαν ἀμφότερα ἀφίεσαν τὰς φωνὰς αὐτῶν,
ἤτοι τὰς κλάσεις· εἶχον δὲ μίαν μόνον· ἀλλ' ἡμεῖς μεθόδο-
δόμας δεῖ ἐξηγησόμεθα· τὴν μεγίστοσμα τῆς ψυχῆς ἡ ἔμε-
με· μετὰ τὸ ἀποδανόνημα δὲ λέξω μὴ σε ἄφρ ὀλίγοι μινώσκοσιν:—

ἐξήγησις τῶν δύο φεντιγμάτων.

Ταῦτα τὰ δύο κεντίγματα ἐοίκασιν δυσὶν ἀνοῖς μεμιγμένοις τῶν
ἐπάλξεσιν ἐν ἐξουσίαν αὐτῆ τῆς χώρας αὐτῆς ὡς θελήσῃ· σαυ-
βιβάζοντο δὲ ἀμφότεροι· τὴν ἀρχὴν τὴν τάξιν αὐτῶν· τὴν τὴν
ἐξουσίαν· τὴν ἀριθμεῖσθαι ἐς τὴν μέσον τῆς γραῦ μετὰ τῶν ἄλλων·
τελείτι μετὰ τῆς ἐλαφρᾶς τὴν τῆς γαμιτῆς· τὴν δὲ τῆλο ἀ-
κούσεσαν ἐπάλξεις δύο κεκράγματα· τὴν τιμὴν τὴν τὸ μεγαλόφωνον
τὴ εἶναι ἡ τιμὴ τὴν ἦχε· ὅτε τὴν ἐς τὴν τάξιν αὐτῆς· τὸ δὲ μεγα-
λόφωνον εἶναι ἡ ἐξουσία· δὲ τὴς ὑπεστάλαι τῆς ἀνῆς· νῦν δὲ τὰ
δύνανται ὑπολάσσειν τινά· τὴν δὲ τῆλο τὸ θεοβεῦται αὐτῆς οἱ
ἀνοῖ· τὰ δὲ φάσιν δὲ μένεσοιν αὐτῆς· ἀμφὶ δέχονται ὅτι μινώ-
σκοσιν φόδεν ἤτοι· τέλως οὖν τὴν τὸ δύο κεντίγματα· τὰ δὲ
μίαν ἔχεσιν ἀλλὴν τιμὴν· ἀμφὶ τῆλο τὴν μόνον· ὅτι τίθενται
ἐν φάσει τοῖς ἀνυπόστοσιν· ἤτοι τοῖς ἀντίσταις τὴν καλήσοις

φωναῖς:—

περὶ ὀμματίου.

πλάσματος παρῶν ἐγένετο καὶ τοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ, ὅμως ἡ χαρμόλη ἡ φα-
δεσβόλη αὐτὴ τῶν ἀρχόντων, ὅτι πολλοὶ ἐκεῖνοι ἐξέφευγον τὴν
τιμωρὰ αὐτῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἀφώρισαν τὴν ἡμέρα καὶ τὴν ἀξίαν,
ὁμοίως καὶ τὰ δύο κυνήματα, διότι σωπήσαν ἀμεταλλήτως,
ἀφώρισαν τοὺς δύο φωνάς, ἐκεῖνοι μὲ αὐτοὶ ὅσοι ἔμπυχοι καὶ
μικὰ δημήματος αὐτῶν ἐπλασμενώθησαν, τοῦτα δὲ δεσύμματα ἄ-
ψυχα ὅσοι ὑπὸ αὐτὸ τὸ κτίστε γινόμενα, καὶ φασκωμένοι:
δίχον φωνεῖν καὶ ἀφόβερον, τὴς τὴν ὀσμοφὸς τὸ φοιτὸ ἐκεῖ
νο ὅτι ἐπέμψε καὶ τὰ δύο κυνήματα, ἵνα ἔχωσι τὴν μίαν
φωνήν. — ἀφόρισις

Πρόδῶς ἔθεσε καὶ τὸν φροσέχης ὑπέμα ὅτι κτίστης ἦν ὁ τοῦτα.
ἐκεῖνος δὲ ὁποιοῦν τὰ σημάδια τοῦτα ἀπὸ τὴς ἀρχῆς μέχρι
τέλους, ἤγουν ἀπὸ τὸ ὅτι καὶ τὰ ποιεῖ, διὰ φοβῶν τὸ θεῶν
ἐφόβησαν αὐτὰ, τὰ μὲν διὰ φωνάς, ἀνιάσεις, καὶ πολ-
λάς. τὰ δὲ διὰ ἀρρώστιαν, τὰ δὲ διὰ χολεκνομίαν. καὶ ὡς
σοφὸς κτίστης ἔδειξεν ὅτι ὥσπερ κεφὴ δὲ φύσιν ὁ ἄνθρωπος διὰ
τὸ μέγεθος, ἤγουν χερεία, καὶ ἐμπιεστὸ, ἀρμὰ καὶ μορφὰ,
καὶ ὅλα ἐφόβησε τὴν ὀξεῖαν ἐκαθεστέκεν φωνὴν τῆς φύσε-
ως, καὶ τὸ ὀλίγον ἐκαθεστέκεν τῆς ὀξείας. ἐξέπλησε δὲ

τοῦ δεσμοῦ εἰς τὴν τῶν πυκνοτέρων δύο σύνδεσμον τὴν

πάλιν συλλογιζόμεθα τὸ ὅλον κωνοειδὲς, καὶ ἐξομοιοῦται ὡς σφαῖρα.

ὅτι τὸ τοιοῦτον ἐν ὑφάσει ἔνεστι ἐκ τῶν σωμάτων, ἀλλ' ἐκ

τῶν συνδεσμῶν, ὅτι τὸ σῶμα ἔχουσι τὰ δύο πυκνότερα, καὶ

εἰδοῦσι ταῦτα μὲν ὑπόστασιν, ὥσπερ κοινῆς ἐκ δύο τοιχῶν,

μὴ καὶ ὕδατος τὸν πρῶτον μίαν ὑπόστασιν :—

ὁμαδικῆς :

ὕλης εἶναι, πλὴν εἶναι τινὰ ἀμεταβολίαν, διαφόρου ὁμοιότητος

τῶν ἐκείνων αὐτῶν τοιχῶν συνίστασιν. ἄλλο μὲν εἶναι τὸ ὕδωρ καὶ

ἄλλο ὁ πάγος· ὡσαύτως δὲ τῶν ἄλλων ἐν ὕλῃ ἀμεταβόλῳ μὴ κινεῖσθαι·

ὁρῶν πλήρης, πλὴν αὐτὸς κινεῖται, ὁ ἐλεύθερος, ἀδούριστος

ὁ ἀέρμος, ὁμαδικῆς, ὁ βορρᾶς καὶ ὁ νότος, τὰ ἀμεταβόλεροι

ἀέρμοι ; ὁμαδικῆς . καὶ πάλιν . ὁ Μιδόνιος

πρὸς ἀπὸ τῆς οἰκείας θέσεως τὸ τόπον, ἐπιπεδοῦ αὐτῶν τὸ ἐπί-

πεδον μεταβάλλει καὶ τὴν κυρτότητα, καὶ κατὰ τὴν σφαιροειδείαν

τὸ τόπον μιδόνιος τὴν μεταβολήν :— ὁμαδικῆς ὕλης εἶναι.

καὶ ὁ μεταδόνιος . ἀναγκαῖον ἐξαιρεῖται μία ὑπόστασις ἐκείνε

λο, ὡς φέρειν τὰ δύο πυκνότερα, τὰ ὑφίστασιν εἶναι

τέσσαρα κωνικὰ, ἀριθμὸν μίαν, ὥσπερ καὶ ὁ ἀνθέρωπος, ἀλλ'

καὶ ἐκ τεσσάρων τοιχῶν ἐκείνα, ἀλλὰ πάλιν τὰ εἶναι

τέσσα

πέσσαρων φωνά, ἀμὴ μίαν. πρέπει δὲ καὶ τὸν τόπον ὁ αὐτὸς πλη-
χὴ νοεσά, καὶ σῶρα μεῖνον ἐν μιᾷ ὑποτάσει, καὶ παρῶς βρο-
γεζικαὶ ὅλι τὰ σημάδια ἄλυχα δοι τὴ ἀμίνηλα. καὶ ὁ αὐτος
ἐχὶν ὁ τοῦτα μικῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν μεσοκὴν καὶ σαλβιγκα,
ἢ τὸν αὐχον, καὶ φαίνεται τὰ μεγαλήκα νευεά δοι καὶ αὐτεύρ
μηλα, καὶ ὁ αὐτος ἐνεργῷ πλαῦλῶν. ποιεῖν δὲ φεμοιοῦ αὐτέρων
δέλφις ἀναβῶνας τὰ δύο κλιδήμαλα, πέσσαρας φωνὰ ἐν μιᾷ
ὑποτάσει τὰ πέζιν ἐν τῇ ἀρχα, ἀλλὰ ἔχῃς τὴν ὑψηλὴν μυτὰ ὀλίγα.
φὲ δέλφις χρίαν χρίαν ἔχῃς τὸ ὀλίγον, καὶ ἀναβαδιτοῦ-
τον κοντὰ μίαν, ἕνος τῶν τεσσάρων, καὶ φλέον πλέον δέ-
λφις, φὲ δέλφις βρῶ, ἔχῃς φαῖν τὸ ὀλίγον, καὶ ἐφάνω
κλίμα, καὶ ὕστε οἱ βρῶ ἐν τῷ ἄρα, φὲ ἐν τῷ ἀμαλὸν
δύο ἔχῃς τὸ ὀλίγον καὶ ἐκφρόνεν τὸ κλίμα. φὲ κεχω-
ερομένα ἐν μιᾷ ὑποτάσει, φῶς δύναται ἐοῦ ὡ αὐτὸ ὁ
ἀμία ὑπόταση ἔχῃ δύο φωνὰ κεχωερομένα τὴν ἔλε-
εν ὑψηλότερον τῆς ἔλεον. μὴ γένοιτο, ὅλι δύνασαι φ
φῶν αὐτὸ. ἐὰν μὴ μέλλῃς φεῦν τὴν ἔλλεον φωνὴν, σύνα-
μιν ἀλεῖναι τὴν φεοῦλεον, ἀμὴ ἐὰν μεσοκὴν ἔχῃς καὶ
κρὰ δύο χοεδὰ μίαν ἀνιῶσαν καὶ μίαν φαλιῶσαν, τοῖς

δυσὶ δακτύλοις δυνατὸν εἶναι· πολλὰς δὲ δακτύλους ἐξομοιοῦσθαι οὐδέν,
καὶ ἀπὸ πολλὰ ζόρθια· ἢ ἐὰν ἔχῃς συμβαλλόντας, ἵνα ἐνῶσι μὲν
κεφαλὴν τὴν μίαν ἑνωτὴν, οὐ δὲ τὴν ἄλλην· ἀλλ' ἔστι ἑνῶνος
ὡς τὴν ἑνωτικὸν, καὶ αὐτὸ τέτρεβον ἑνωτὰ δύο κεχωρισμένα,
ἀλλὰ γόμφος, καὶ ὅλον ἔστι ἑνῶνος ὑβρικὸν, οὐ δὲ κρυμνὸν,
πόλις ἑνώνεται ἡ ἑνωτικὸς, καὶ ἑνῶνα· καὶ πόλις τέτρασιν ὑπὸ οἱ
σύνοι, ὅθι μία ὑπόστασις ἄκριν, ἀλλὰ δύο ὑποστάσεις· ποιῶν ὦ
γέμα νοῆσον ὡς σοφὸς φιλόθεος, σοῦ διδασκάλου σπουδάνεσιν.
τὰ δὲ δύο πνεύματα ἔστιν ὡς ἔστερ δύο αὐλοὺς ἔμιξεν ἄνος,
καὶ ἔδωκεν ἀμφοτέρους ἐς τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ἤκουσε· καὶ ἔξιδεν
ἀπὸ τῶν δύο μία φωνὴ, καὶ ἀδιάλλακτα χωρίσαι δυνάμεν
ἀπὸ τῆς δυνάμεως· ποιῶν δὲ ἔχει πολλὰ τὸ δίκαιον· καὶ πολλὰ τὴν
ἐπιστοσύνην· ὅτι μίαν φωνὴν ὁ ἀέρα ἔστιν ἔχει τὰ δύο πνεύματα·
καὶ ἀκόλουθον

ὁ μαθητὴς πρὸς τὸν διδάσκαλον.

Μακάριε ἄρα διδάσκαλε, ὅτι οἱ δύο αὗται ἔχουσι μία ὑπόστασις καὶ μίαν φωνὴν ἔχουσιν· ἔμως δὲ ἀναμία ἐστὶν ἀπὸ τῶν δύο, ἀλλ' ὅλων τεσσάρων ἐστὶν ἡ φωνὴ τῶν δύο αὐτῶν· ἢ ἀπὸ τὸ ἕνος.

ὁ διδάσκαλος πρὸς τὸν μαθητήν.

Ἀληθινῶς ἄρα ἐγὼ σε κάτι δίξωσι· ὅτι καὶ τὰ δύο πνεύματα

ἢ καὶ

ἐν τῇ μιᾷ ἑνώσει ἔχει· καὶ σωματοποιεῖται τὸ ἀμίγητον καὶ
ἀσύγχυτον· καὶ ἡνωμένως ἐν αὐτῷ· καὶ τὴν ὀξύτητα καὶ τὴν βαρύτητα·
ἐν δυσὶ καὶ τέσσαροι τοῖς· καθόλου μὴν ὅλη σαρκοῦται τοῦ λόγου, ὅλε
πίδεκτον αὐτὲ ἐν ὑπερόχοις· αὐτὲ ἐν χαμηλοῖς· ἀβλάβεια
δὲ· ὅλη ὅλον ἐν ἑκάστῃ ἐνεργείᾳ τοῦ λόγου· μετὰ τοῦ πνεύματος·
ἡ μετὰ ὀλίγα· καὶ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν καὶ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τὸ ὀλίγον
καὶ τὸν τόπον τὸ πνεῦμα· ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ἐν μέρει καὶ ἐν μέρει καὶ
καὶ τὸν τόπον τὸ ὀλίγον· ἐν μέρει· καὶ τὴν ὑπόστασιν ἐν μέρει· ἀλλὰ τοῦ
καὶ τὸν τόπον· τοῦτο δὲ ἡνωμένα τὰ δύο πνεύματα· καὶ ἀλλ
ἀλλ ἐν μέρει γεγόνασι· καὶ ἐν τοῖς δυσὶ καὶ ἐν τοῖς τέσσι· καὶ
ἐν τοῖς τέσσαροι· ἕως τῶν ἑξῆς· καὶ καθεξῆς ἐὰν θέλῃς κατὰ
τὸ ἡ ἑνωσις τῶν δύο πνευμάτων· ἡδὺ καὶ ἀλλάγη· ἀφ ὃ τὸ ὀλίγον· καὶ
ἀφ ἑνὶ τὸν ὀξὺν καὶ ἀφ ἑνὶ καθεῖναι· οἷον

ὅτι μὲν οὖν ὁ χριστὸς ἡμῶν

ἐν δυσὶ φύσεσι καὶ θελήσεσι

Ὁ τὸν πίδεκτον ἀφ τοῦ πνεύματος εἶναι ὡς καθαρόν τοῦ ἁγιάσαι
καὶ τελειῶσαι· ὁ δὲ ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου· καὶ δεμήτριον λέγει· βασι-
λεῖς καὶ ἀνάλων τῶν σημαδίων· ἀλλὰ καὶ ὁ ἀφόζεσθαι καὶ δοξάσαι-
πίδεκτον ἀφ ἁγιοῦσαν πνεῦμα· ἀλλὰ ἀδύνατον ἦναι ἀφ ὅλου·
ἀλλὰ ἀφ ὀλίγον· ἀμὴ μόνον ἀφ ἑνὶ ὀξέος· καὶ ἀφ ἑνὶ καθε-

ἀνὴρ :—

θήν: — ὁ μεγαλωσύνης θεὸς τὸν ἀνθρώπινον: —

Μεγάλυνε ἐν μεγάλοις τοῖς, ὅτι ἐν τῷ πάντα τὰ συνηνωμένα
ἀνέν τοι τὰ δύο πλευρίματα, καὶ ἤδη ἐνωσεμνήθησαν, ἀμφα-
συνήνωτα, ὑψηλά, ἀκαμπτά, καὶ τὸ κύλισμα· καὶ ἐν ἀνθέ-
σωμεν τὰ δύο πλευρίματα εἰς αὐτὰ τὰ λεία: —

ὁ ἀνθρώπινος θεὸς τὸν μεγαλωσύνην: —

Ἡ μὲν ὑψηλή καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς, ὅλως καὶ τὴν ἐνέργειαν ἔχει,
ἤγουν ἀπὸ ὑψους παρῆλθε, ἐπὶ δὲ καὶ πνεῦμα καὶ ἀναστοῦσα-
σαν ἐρμηνεύουσι θεὲ τὸ πνεύματος, τὸ μὴ πνεῦμα ἡμιώλεκρον ἐπὶ
τὸ σώματος, ὅλη τὸ σῶμα δὲ τὸ πνεῦμα ἔχει τὸ, καὶ ἐκεῖ τὸ πνεῦ-
μα δὲ τὸ σῶμα, ὥστε ὁ ὁδὸς θεὸς ἐποίησε τὸ σῶμα τὸ Ἀδὰμ
ἐν τῇ γῇ· ὕστερον δὲ ἔδωκε τὸ πνεῦμα αὐτῷ εἰς τὸ σῶ-
μα· ὅλως οὖν καὶ ὅσοι καὶ ὁ ποιήσας τὰ σημεῖα καὶ ὡς θεὸς
ἐποίησε τὸ σῶμα, ὕστερον δὲ τὰ πνεύματα καὶ ὡς θεόθεν,
ὅτι τὸ σῶμα ὑποτάσσει ὑπὸ τὸ πνεύματος· καὶ ἐκεῖ τὸ πνεῦ-
μα ὑπὸ τὸ σώματος, καὶ δὲ τὸ οὐδὲν ὄνομα, ὅνομα τὰ δύο πλευ-
ρίματα ἐν τοῖς ὑποτασσομένοις· ἤγουν εἰς τὸ ἄνω καὶ ἡ εἰς τὴν
δεξιὰν καὶ ἡ εἰς τὴν ἀριστερὰν καὶ εἰς τὸν ἀπόστολον καὶ εἰς
εἰς τὴν ὑψηλὴν αὐτὴ δὲ εἰς τὴν ἀκαμπτὴν, αὐτὴ δὲ εἰς τὸ ἐξαφεν

ὅφθα

ὁ φόβος ἦναι ὅλη καὶ αὐτὸ συνθέσει ἐστίν· ἀλλὰ καὶ βλεπόμενα-
σοφράγιστα τὰ δύο πνεύματα ἔξωθεν τὴν ἐπιφάνειαν δεικνύουσιν
ἐστι· καὶ ἔξω τῆς λέξεως διὰ τὴν βεβαιότητα τὴν ἀνω καὶ αὐτὴ ἐστὶ
τὴν ἀποστόλου ὀφφικιὰ ἦναι· οἷον τὸ· ἀπόστολος· καὶ
ἐμπεσοῦσαν ἐπάνω· καὶ ἔξωθεν τὰ ἀποστολικὰ τὰ δύο πνεύ-
ματα· καὶ ἀκί ἐστι ἡ ἐπάνω· ὡς ἐκεῖ ἡ ὁλόκληρον καὶ ἐμπεσοῦσαν-
πνεύματα· καὶ ἔξωθεν τὰ ὁλόκληρα τὰ δύο πνεύματα· καὶ ἀκί-
ἐστι ἡ πνεῦμα· ἡ δὲ κύκλωσις καὶ τὰ ἡ ὄνομα αὐτὸ· ἄλλω
καὶ τὴν ἐνεργείαν ἔχει· ἤγουν πνεῦμα· ὡς κάλαμος κε-
φαλὴ καὶ κεφαλὴ ἐστιν· ἐπὶ δὲ ἀκίνητα· ἀλλὰ ἡ βεβαιότης ἡ
ἀκίνητον· ἐστὶ δὲ ἀκίνητα· ἀλλὰ ἡ βεβαιότης ἡ ἀκίνητον· ἐστὶ δὲ
ἀκίνητα· οἷον τὸ· ἀκίνητον· ἐστὶ δὲ ἀκίνητα· ἀλλὰ ἡ βεβαιότης ἡ ἀκίνητον·

ὡς δὲ φανὸν πνεῦμα τὸν πανάχραντον

ἡ δὲ ὁ ὀστοῦν τοῦ πνεύματος ἀκίνητα· ἀλλὰ ἡ βεβαιότης ἡ ἀκίνητον·
ἡ δὲ κωνὰ ἔχει· ἀνάγκην δὲ ἔχει· καὶ ἀναλόγου ἀλλὰ ἡ βεβαιότη-
σιν· ἡ λέξεις κοσμικὰ κωνὰ ἐστὶ ἡ κύκλωσις· ἀλλὰ ἀνάλογα·
ἀλλὰ καλὰ· ὥστε ἐστὶ ἡ ὀλόκληρον· ἐστὶ τὴν ὀξεῖαν· ἐστὶ τὴν
βεβαιότητα· καὶ ἐστὶ τὴν ἀποστόλου· ἤγουν ἡ πνεῦμα· τὴν
ὑπόληψιν· ἡ· ἀκίνητον· καὶ τὴν χαμηλὴν· ἡ· ἐπάνω· καὶ τὴν
ἀνάλογα ἀλλὰ· ἡ κωνὰ κοσμικὰ· ἡ ἀνάγκη· ἡ· ἀκίνητα· ἡ· ἀνάλογα·
ἡ· ἀκίνητα· ἡ· ἀνάλογα· ἡ· ἀκίνητα· ἡ· ἀνάλογα· ἡ· ἀκίνητα· ἡ· ἀνάλογα·

νον τὸ ὅσον καὶ τὸ ὄχημα, ποιῶν οὖν τὸ κύκλωμα σημαίνον-
κεν, οὐδὲ ὑπολαμπον οὐδὲ ὑπολαμπόμενον καὶ ὁ λαβὼν τὸ κοσμι-
κὸν τὸν δύο κινήματα ἐς αὐτά: — ὀρθαδικός: —

Ὅσα ἐξέμαθες διδάσκαλε σκιά ἐστι καὶ ἀσύστατα καὶ τὸν ἥλιον
ἡμᾶς τὸ λαμπαδίον καὶ ἄλλα πολλὰ ἐδιδάξαμεν ὡς ἀρχὴν
κινήσεως ἔχει ὁ δὲ φωτὶ εἰς ἐρώτησιν καὶ μόνον ἀφεῖ ὡς δύο
κινήματα καὶ ἔχει μία μόνον ἐστὶν ὁ λογισμὸς ὁ δὲ τὸν ἀφέ-
ντων ἔχει λόγον εἰς ἓν ἅμα καὶ τὸν φωτὶ ὀρθὸς ὁ τὸν
δὲ δύο, τὸν δὲ ἕνα καὶ ὀρθὸν ἔχει κινήσεις δύο φωνὰς ὡς ἔχε-
σεῶν. — ἀφόριστος: —

Ἐξαίφνης τὸν εἰκόνα τὰς φαεσφόρους κινήσεις καὶ ποιῶν χρεί-
ας καὶ ἄλλας φαεσφόρας ὑμῖν καὶ ὁ δὲ ἔχει κινήσεις κίνη-
μα καὶ δύο φωνὰς μετὰ σώματος ἔχει ἡ ἤχωσις σώματος: —
ὀρθαδικός: — μετὰ σώματος: — διδάσκαλος: —

Κατὰ δὲ κινήσεις τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ τὸν δὲ ἔχει αὐτὸν τὸν δύο φω-
νὰς καὶ ἀφεῖναι δὲ τὰ σώματα καὶ ἔμεινον τὰ συνθέματα
ὡσαύτως δύο ἀνέμοι νότος καὶ βορέας καὶ σωστὴν ἔχουσι
ἀπήντησις καὶ ὑπὸ τῆς βίας τῶν μεταστάσεως τῶν δύο ἀνέμων
ἐγένετο μία φωνὴ σαλπιστὴς καὶ νῦν δὲ καὶ τὸν λόγον τῶν

ἀκόμα

λέγει, ὅτι τὰ δύο πνεύματα μίαν φωνὴν ἔχουσι, καὶ μὴ δυνάμενα
ἀν, ὅτι ἑνῶνος ὁμοιόσαι τὰ σώματα, καὶ ἐξομοιοῦσι τοῦτο ἀπρω-
τῶς, ὡς ἔλεγεν, ἀλλὰ μετὰ πάσης θεοσοφίας καὶ σοφίας, ὡς καὶ
μόνα δεῖ, καὶ ὅτι ὁδὸς, ὁ ἀγιος, ὡς ἔλεγεν ὁ θεοδόξος, καὶ τοῦτο
κωνσταν ἐξομοιοῦσιν, αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. ——

Περὶ τῶν ἁγιοσῶν φωνῶν, καὶ ἀρχῆς τῶν καθισοῦν. —

Ἡ ἐρμηνεία τῶν καθισοῦν φωνῶν, ὁμοία ἐστὶ τῆς ἁγιοσύνης φωνῆς,
ὅμως μὴ ἀφότερεφεῖ αὐτὴ τὴν ἀρχὴν ἐχέτω, μίαν φωνὴν ἔχων,
τὸ δὲ ἔναφεον, αὐτὴ τὴ πνεύματος, ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦ ἁγίου
πνεύμα ἐστὶν. ὅτι ὑποτάσσει τὸν ἀφότερεφον, ὅτι πόθεν
ἐκπορεύεται αὐτὸ, ὅτι οὐ δύναται ἐστὶν ὁ ἀφότερεφος ἐν
ἑαυτῷ μίαν φωνὴν, τὸ δὲ ἔναφεον τὸν ὄντα δύο, ἢ δύο χα-
ρισμὴ αὐτὴ τῆς ὑπόστασις. καὶ μὴ πνεῦμα εἶναι. οὐκοῦν μὴ ἔχειν
ὁ ποιητὴς ὁμοιοῦσι τὰ σώματα συνεκφωνῆσαι τὰ κτίσματα πνεύ-
μαλα τῶν τοιούτων, ἀνέμου, ὑδάτος, καὶ γῆς. ὅτι πάντα
τὰ χόρτον ἀποέρμον ἀποέρμα ὅ ἐστιν ἐξόντω τῆς γῆς, καὶ πάντα
ξύλον ἔχον ἐν ἑαυτῷ καρπὸν ἀποέρμαν ἀποέρμα, καὶ πάντα
τὰ θηρία τῆς γῆς, ὅ ἔχει ἐν ἑαυτῷ ζωὴν ψυχὴν ἐν κτίσεσιν
τοιούτων ἐκφωνήσουσιν ὁ θεός. καὶ ὄντος ἐν τῷ θεῷ μεγάλου

τὴν ζῶον θρεπτικὸν ὀνομάζεται, πτηνὰ δὲ τὰ καὶ φυόνα δεῖ-
τὰ καὶ ὁμοίωσιν. — Ἐρώτησις : —

Καὶ πῶς ὁ ἀγγελικὸς ἀπτηνὰ καὶ φυόνα δεῖ τὰ καὶ ὁμοίωσιν;
τὰ μὲ ἐστὶν ἀδύνατα, τὰ δὲ λεγόμενα. ὁ δὲ ἄνθρωπος ἐπιθυμητικὸς,
τὰ ἀδυνήσεις; — Ἀπόκρισις : —

Ὅτι ὁ θεολόγος μωϋσῆς ἀνέγραψεν ἡμῖν τὸν τρόπον τῶν ἀγγέ-
λων, τὰ δὲ λεγόμενα τὰ δὲ ἔχει τῶν ἀνθρώπων, ἤγουν καὶ φυόνα δεῖ, ἤγου
γὰρ, ἀλλ' ἐνεργοῦμεν ἄλλως ἔχειν κρίσιν ἐξ ἀρχῆς ἐξοίησεν ὁ θεὸς τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ποιά. — Ἐρώτησις : Καὶ πόθεν ἀνέγραψεν;
Ἀπόκρισις . Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ διὰ τῆς Ἁγιοπνεύματος ἀποκαλύψεως
τὸν θεολόγον ἔχειν, ὡς ἐν ἀγγέλοις διὰ τῆς ἀνθρωπίνης ἀνθρωπίνου
τὸν δρόμον ἐβαστάζεσαν τὴν ἀγγελικὴν ἐπαιδεύσεν. ἐξαιρέτως γὰρ
ἐνιγένοντο ὁ μεγάλος θεολόγος καὶ ἀπόστολος. καὶ ἔχει θεὸς καὶ
ἀνθρώπου ὁ ἀπαρχηγὸς τοῦ πρωτοτόκου. ἐγὼ μὲν δοκεῖ σημαδίνειν
ἑρμηνεύω, ὅμως ἀπὸ πάντα τὰ ἐν τῶν ἀγίων θαυμάτων ἐρῶ.
ὡς ὅδε γίνεται ὁ ποιητὴς τὰ σημάδια τὰ ἐξ ἀνθρώπου καὶ θεοῦ ἀνθρω-
πὸς καὶ θεὸς υἱὸς ἐξ οὐσιῶν τῶν ἀνθρώπων ἐγένετο καὶ ἐξοίη-
σε τὰ θαυμάτα ἀνθρώπεια καὶ θεῖα τὴν ἐξ ἡμῶν ἑρμηνεύοντα ἐξοίη-
σαν καὶ θαυμάτα θεοφόρου γίνεται καὶ τὴν ἡμῶν ὁ θεὸς ἐξ ἡμῶν

ἀντιστοῖχα φωνῶν· ὅλως δὲ φησὶν ἐξ ἀνισοτήτων γραμμῶν καὶ ἀνισοτή-
των φωνῶν, λέγειν τὸν ἕνα μὲν ἔλεγον σημαδίον-
πρεσβύτερον πρὸς τὴν φωνὴν, δεῖς τὸν ἀπόστροφον, καὶ ἐπάνω τὴν
γραμμὴν, ἐξ ἴσου δὲ ἔνος τὸν πρὸς τὴν, ὁμοῖς δὲ δεῖς τὸν ἀπό-
στροφον καὶ ἐπιστρεφὲν ἐναφεὸν, ἐξ ἐπάνω δὲ ἐναφεὸν γραμ-
μὴν, καὶ ἔνα μὲν ἐναφεὸν τὸν δύο, καὶ δύο γραμμῶν τὸν, ὁμοῖς
ἀπόστροφος ὑποτάσσεται ὑπὸ δὲ ἐναφεὸν, καὶ ὑπὸ τὴν γραμμῶν· ὅ-
λως οὖν καὶ τοὺς ἐπὶ πρὸς ἀπόστροφον καὶ ἐπάνω ἐναφεὸν,
ἐξ ἐπάνω δὲ ἐναφεὸν γραμμὴν, ἐξ ὁμοῖς ἐπὶ φωνὰς· ὡσαύτω-
κατηρέωσεν ὁ τεχνίτης τὸν ἐπὶ φωνὰ τὸν ἀνιστάντα καὶ παλιν-
τὸν ὁμοῖς ὅτι ἀναστρυβόσαι τὸν ἄνω ἀνάγκη ἐν τῷ μέλῃ ὡσαυ-
τὸ ἐξ θ' σῶμα αὐτὸ ὅλον πρεπεφαίς· ὁδὸν ἀναβαίνοντα κλίμακα,
καὶ καταβαίνοντα, κυκλοτερὲς τῆνας δίδοντα, ἵνα ἀναστρυβῇ ἀπό-
δὲ κόσμο· καὶ τίς ἐστιν ἡ ἀνάστρωσις τῆς φωνῆς; ἡ ἀρμονία· ὅ-
δοῖς μὲ δὲ ἀναλόγοις ἐπιτέσσαι κινάλων ἀνὰ τὸ ἡμῶν, καὶ ἡ ἀναστροφὴ τι-
κεῖν, ἡ ἁρμόν ἐν τοῖς ἀνιστάσαι φωνάσι, καὶ κατιστάσαις, φω-
νῆς ἁρμονίας, καὶ ἀλλαλὸ κεφάλαιο κεφάλαια, τῶν δύο ἀπο-
στρόφων τὴν διαφορὰ, ἐξ ὁμοιοτάτου πρόσημα, κεφάλαιοι δὲ τῶν
ἀποστρόφων, ἀλλὸ πρὸς πολυβόαν ὁ πρὸς τὴν ἐπάνω τῶν ἀρμο-

βασιλεύς καὶ τὸν αὐναβαίνοντα ὁδήγησον :—

α να βε α βε . . . ς :—

Ἔλαβε δὲ καὶ τὸν δύο ἀδελφοὺς ἕνα μίαν φωνὴν καὶ τὴν ἀρχαίαν ἑνωσιν ὑποστάσεως :— ὁ μεταβολεύς : διηγηματικοῦ ἢ διηγηματικοῦ ; ὁ διηγούμενος . Διηγηματικοῦ μόνον καὶ σοφοῦ . ὁ μεταβολεύς .

Δεῖξον μοι τὸν τῶν ἡμετέρων δύο φύσεων καὶ τῶν δύο φωνῶν καὶ τῶν ἀδελφῶν καὶ οἱ δύο ἀδελφοὶ καὶ μίαν φωνὴν καὶ ὡς ἠνώθησαν καὶ τὸν αὐτὸς καὶ δύο καὶ οἱ δύο ἑνὶ μία ὑπόστασις ἢ καὶ μίαν φωνὴν εἶχον καὶ τὴν ἀρχὴν ἡνωμένην καὶ τὴν ἐνοῦσαν αὐτὴν φωνὴν . Τὸν τὸν δύο φύσεις καὶ δύο φωνὰς καὶ τὴν μίαν φωνὴν εἶχον καὶ τὴν ἀρχὴν ἡνωμένην καὶ τὴν ἐνοῦσαν αὐτὴν τῶν ἡμετέρων φωνῶν μίαν δυνάμει καὶ τὴν πολυπλόκους ἡνῶσθαι καὶ ἐν ἑνὶ καὶ τὸν τρόπον καὶ οἱ δύο ἀδελφοὶ τὴν ἔμαθον αὐτὴν τῆς φωνῆς ἑνώσεως ἀδόκητος :—

Ἐρμηνεύσατε τοῦτο τῶν δύο ἀδελφῶν καὶ ὁμονοήσεν τῆς ἑρμηνείας τῶν δύο τῶν ἡμετέρων καὶ τὴν μίαν φωνὴν εἶχον αὐτοῦ καὶ ὅμοιον εἶχε καὶ ὡς ἐνεφάνησαν τῶν δύο αὐτῶν καὶ τὴν συμπλοκὴν οἱ δύο ἀδελφοὶ καὶ ἑνὶ μία ὑπόστασις καὶ ὡσαύτως οἱ δύο αὐτοὶ δεῦρο εἶχον ἐπιστεύθησαν καὶ ἐβεβαιώθησαν μίαν φωνὴν καὶ τὴν ἀδιάλειπτον ἕνωσιν καὶ οἱ δύο αὐτοὶ δύο φύσεις εἶχον καὶ τὴν μίαν

μίαν

μίαν, ὡς γίνεσθαι ἡ ἑνώσις ἐκ τῶν ἀνωτέρω, καὶ σύμπασαν τὴν ἑνώσι-
ἀμφοτέρων, ὑμνῶ καὶ δοξάζω τὸν Ἰησοῦν θεόν, καὶ τὴν ἀγίαν φύσις-
ἐκ τῶν ἀμφοτέρων, ὅλον δὲ θέλω εἰπεῖν ἀναπαυσάμενος τὸν φύσεω, ἀλλὰ σε-
θέλω καὶ τὴν φύσις ἀμφοτέρων, καὶ ἀνωτέρω, καὶ ἀπόλυτον ἐκ δύο φύσεων.
Τοῦ ἁγίου καὶ ὁμοουσίου ἅμα καὶ ἔχουσι τοῦτον τὸν τρόπον τὴν ὑπόστασιν,
γνωστὸν ὅτι δύο ἀπόστασεις, ἐκ τῶν τὴν θέλεσθαι ἐνεργόλεσις ἢ θέλε-
σις, ἀλλὰ ὅτι δύο ὑποστάσεις ἔχουσιν καὶ εἰς τὴν δύναμιν, καὶ εἰς τὴν φύ-
σιν, καὶ τὴν τὴν ἔχει ἡ ἑνώσις ἐκ δύο ἀποστρόφων ἢ ἡνωμένος.
Τὴν δὲ ἔλαβον ἀπὸ τὴν ἑνωτικὴν ἐνέργειαν ἢ τὴν ἀρχαίαν καὶ τὴν ἐρμη-
τὴν ἀρχαίαν μὴν ὅτι ἐξισωμένη τὴν καὶ ὑποστατικὴ ἡ μία ἑνωτικὴ
μετὰ ἀρχαῖα δύο ἑνωτικὴ, χωρὶς ἀρχαία διηστραμένας μὴν ὅτι,
καὶ τὸ ὅμοιον θέλω: — ἡ α με τα με τα με τα με
μένει γὰρ ἀν θέσις μίαν ἑνωτικὴν εἰς τὰ ἀρχαῖα. Δύναται ἐγὼ θέ-
σιν δύο ἑνωτικὰ διηστραμένα, χωρὶς ἀρχαία, τὴν δὲ ἐρμὴν τὴν
ἔχουσι οἱ ἀποστάσεις τὰ ἐκ τὸ ἄλλο σημαίνον τὴν δὲ ἐκεῖνη ἡ ἐρμὴ
θέλει ὧν σημαίνει ἕνα σον ἐκ τὸ ἀπόλυτα τινά, ἄλλο μὴν ἐκ τὸ ἑνω-
τικὴν, χωρὶς ἀρχαία, οἷον ἡ ὄψις καὶ ἡ ἀκοὴ καὶ ἡ γεύσις καὶ ἡ ἁφὴ καὶ ἡ ἀνάσ-
σημα, ἀλλὰ δὲ εἶχε ἐκ τὸ ἀρχαῖα ἑνωτικὴν, χωρὶς οἷον καὶ ἡ ἀνάσ-
ζημα. ἄλλο δὲ θέλει ἐκ τὸ ἑνωτικὴ ἀρχαῖα, ἡ ἐρμὴ μόνον χωρισμέ-

ον, οἷον βαρβα, βʹ σιάσμα, βʹ ἀνθρωπίνωμα, βʹ κύλισμα, βʹ ξηρόν
πλάσμα, βʹ ψηφιστόν, βʹ λεμπόν, βʹ ἐκφεκτόν, βʹ σωόμμα-
βʹ ἀφόδερμα, καὶ ταῦτα τοῦτοι ἀβωνά ἐστι, καὶ κρεοκομίαν μὴν-
ἔχουσι, πλεῖστοι δὲ καὶ βωμῶν, ἀντικρυῶν καὶ πλαγιῶν, διὸ δὲ δύο-
ἀφόρεσθαι, ἢ καὶ μία ὑπόκρισις ἐξήκοντα, ἀλλὰ ἔχουσι τὴν βωνὴν,
καὶ τὴν ἀρμόνιον καὶ τὴν κρεοκομίαν. — Ἑρμηνεία τῆς δʹ ἀρχῆς.

Αὐτὴ δὲ ἀρχὴ πρῶτον διὰ τὴν ἀρμόνιον ἐφήνεται. πρῶτον δὲ βωνὴν τὴν ἐγ-
δύο μὲν ὀξεῖαν συνηρμένην, ἔβαρυν ἀρμόνιον, καὶ μὲν διὰ τὴν ἀρμόνιον
ἀπαιτοῦσαν τὴν ἡμὶν καὶ τὴν δυνάμιν, καὶ ἐκέρδησαν τὴν ἀρμόνιον,
καὶ ἐξηρμώδησαν τέλα κρούμματα. πρῶτον μὲν ἦσαν δύο σώματα βω-
νήσεται, νῦν δὲ ἓν σῶμα νεκρὸν τέλειν ἄβωνον, ἔχον ὀξυτέλει-
ἓν τῇ βωνῇ καὶ ἓν τῇ κρεοκομίᾳ, νῦν δὲ τελευτάτης. δεύτερον δὲ
ἦχον βωνὰ κεχωρισμένας, νῦν δὲ τὰ μίαν, ὡσαύτως ἀμφὸ ἀνω-
ἐκέρδησαν τὸν κόσμον, ἐξηρμώδησαν δὲ τοῦ ψυχαὶ αὐτῶν, καὶ τὴ-
νος ἦσαν αἱ ψυχαὶ τῶν δύο ὀξέων αἱ βωνὰι ἐκέρδησαν ὅμως μεμε-
κερασμένα ἤγουν τὴν ἀρμόνιον, ἐξηρμώδησαν δὲ τοῦ βωνὰ αὐτῶν:
ὁμοιότης. — Εἰς τὴν διάκρισιν μὲν ἀφάσεως ἄδηλον ἐστι τοῦ.
οἱ μὲν δύο ἀφόρεσθαι, ἢ καὶ ἐκέρδησαν τὴν ἀρμόνιον, ἀλλὰ κρατεῖν ἔχου-
βωνὴν, καὶ τὴν κρεοκομίαν αὐτῶν. τὴν κρεόκλειν, καὶ κρῶς δὲ κατα-

φεσυζηλν ζων δυο ὀξεων, ἡ μονον τῆς θλιψεως, ἵνα μὴ ἐξῃ εκαστον,
ὡσαυτως καὶ οἱ δυο ἀποτεσθεισι ἐν τῇ αὐτῇ εἰς σῶμα ἐγκινονται: —

ὁ διδασκαλος Εἰ καὶ εἰς σῶμα ἐγκινονται οἱ δυο ἀποτεσθεισι, ἀλλ'
ὅμως ἠρξαντο τὸν τόπον αὐτῶν. ἡ μὲν ἦσαν ὑψηλὰ, καὶ παλαιβησαν-
ται, ἀλλὰ κατω ἐκεῖνα εἰς τὴν παλαιβασιν βλεπουσιν καὶ κατε-
σωμαχθῆναι καὶ μετὰ τὸ σωμαχθῆναι, κατω βλεπουσιν τὸν τόπον αὐ-
τῶν. καὶ ὡς εὐχαριστεῖ καὶ τὴν ἐρημιν αὐτῶ, οὐ δὲ δυο ὀξεῖαι, ἀναβαι-
νουσι, ἀλλ' ἐξεπεσον ἀπο τῆς τάξεως καὶ δόξης αὐτῶν. καὶ πινόμενοι-
ἅμα, ὡς δυο οὗτοι ἦσαν ἀνδρεῖοι, ἵνα καταλύσωσιν, σωμαχόμενοι-
ἀλλήλοις καὶ ἀκμὴν ὁ ἔλεος ἠσχυνεῖτο τὸ ἔλεος, ἀλλ' οἱ δυο παλαι-
τὴν δύναμιν ἠδύνατο ἔχειν, καὶ ἀπὸ τῆς βίας τῆς δυνάμεως καὶ ἠσυ-
χίας ἀμαθείας ἐγκινεῖ ἀρχοντι, καὶ μὴ δύναται ὁ ἔλεος νικῆσαι τὸν
ἔλεον. ὅμως σῶ καὶ οὗτοι δυο ὀξεῖαι ἀπὸ τῆς βίας τῆς κακῆς ἀμ-
θείας ἐγκινεῖ ἀρχοντα καὶ σωκρατῆ, βλέπειν ἀλλωνον, ἀρχοντα ἄλ-
λον ἀναβαλλόμενον. ὡσαυτως ἡ τῆς κακοηθείας καὶ ἀλαζονείας τὴν κακοηθειαν αὐ-
τῶ καὶ ἡ ἡγεμονία ἀρχ. Ἀναγνωρίσεις τῆς ἀλαζονείας. ἡ δὲ ἐνδοξό-
τατοι ἀπὸ κοσμικῶν ἡδεσιῶν τὴν ὑπόδεσιν, κατω ἔχουσιν οἱ δυο ἀπότε-
σθεισι τὴν εκαστη ἀπὸ τῆς ἡμῶν καὶ ἀνυποστα-
τικῶς: — ἑρμηνεία: Πεσόντες μὲν ἀπὸ τῆς δυο ἀποτεσθεισης
μονον: .

μίαν ὑπόστασιν ἔχον καὶ κεφὸ ἀπόστολοῦ διαύλιν δύναμιν, ὡς γὰρ
φησὶ ὁ βασιλεὺς τῶν σημαδίων, ἤγουν τὸ ἦχον, ἀφωνῶ τοῦ δύο τὴ
τὴν πλάγιαν πολέ, ὅτι ἡ ὀξεῖα ἀφωνῶ τὸν ἀπόστολον, ἀλλ' ὁ
ἀπόστολος ἀφωνῶ τὴν ὀξεῖαν καὶ τὴν πελαδήν. — ἐκφώνησις

ἡ φωνοπῶδ ἢ λεγετοπῶς ὁ ἀπόστολος.

Κ οὐ φωνοπῶδ τὴ λεγετοπῶδ, φωνοπῶδ μὲν ὥστε δύο τοιχῶν τὸ-
ὑδάβδ τὴ τὸ πρεῖδ. τὴ τὸ ὕδωρ καλεῖται ἔχουσε τὸ πρῶ, λεγετοπῶδ-
δλὰ τὴν χαρεγομένων. ὅτι χρεῖζομεν τὴς πελαδῆς τὴ τὴς ὀξεῖαλέ-
τῶν καλίστοτε φωνῶν, ὅτι τὴ κρόπτοτε ὁ θεὸς τὰ σημαδία, ἀπῶς-
τὴ ὡς ἤλυχεν, ἀλλὰ σώματα φωνίκλα. ἐν τῶς καθέστως οὐτὶ-
τὴς ὀξεῖαλ, τὴ τὴς πελαδῆς, δλὰ τὴν χαρεγομένων, ἐμὲ μόνον-
τὸν ἀπόστολον οὐτὶ τὸ ἤλιοα εἶχν, ἔνθα ἔδέλα τὸ ἤλιον, ἔδέλα-
τὴ ὁ ἀπόστολος, ἤγουν ὡς τὴν δλεκτὴν, ὡς τὸ νεύτημα ὡς τὴν βα-
σῶν, τὴ ὡς πάν τα δλὰ τὴς χαρεγομένα φωνίκλα τὴ ἀφωνοτὸ-
μοίως καὶ ὅσα ἔδέλα τὸ ἤλιον, ἐκῶ τὴ ὁ ἀπόστολος. — ὁμαλῶς-

Λ κύρης διδάσκαλε δλὸ καλῶν φωνὴν, ἔχω ὁ ἀπόστολος, τὴ
ἀφωνῶ τὴν ἀνῶν, ἤγουν τὴν ὀξεῖαν τὴ τὴν πελαδήν. ὁδὸ-
τὴ τὸ νεύτημα ἀφωνῶ, τὴ τὸ δύο μόλιον δὲ τὸ ἤλιον. — ὁδοδιάσκαλε

Μ τὴ ἔκρε ὅτι τὸ νεύτημα ἀφωνῶ πνεῦμα ἐστι, πῶς ἀφωνῶ τὸ ἤλιον-

ἐστί τῆς ὀξείας ἄφωνον. τὸ δὲ αὐτὸ σημεῖον ὑποτάσσεται δύο-
σι παρυφαῖς τῇ φωνῇ· τῆς μὲν παρυφῆς ἡ ὅλον τὸ δέλτα ἢ ὑπο-
κάτω τῆς ὀξείας, ἢ ἐπιπροσθεν, ὅλε τὸ δέλτα ἐπάνω τῆς ὀξείας,
τῆς δὲ ὑποτάσσεται, ἤγουν ἡ παρυφῆς, ἀλλὰ ἀφανίζεται ἡ φωνὴ τῆς
ὀξείας. ὁ δὲ μὲν τὰ δύο αὐτὰ σημεῖα τὸ δέλτα ὑπὸ κάτω τῆς ὀξείας ἢ
ἐπιπροσθεν, ἀλλὰ δὲ ὑποτάσσεται αὐτῷ, ὅλον μίαν φωνὴν ἔχει-
σαν. τὸ μὲν αὐτὸ σημεῖον δύο φωνὰς ἔχει· τῆς ὑποκάτω τῆς ἐπιπροσθεν-
τικὴν μόνον. ὁ δὲ ἀπόστροφος μίαν φωνὴν ἔχει, τῆς τιθέμενος ὑποκάτω
τῆς ὀξείας καὶ τῆς βαρείας καὶ ἀφωνεῖ τοὺς δύο, ἔχει δὲ καὶ τὸ δεξιὸν
ἀφωνεῖ τὴν ὀξεῖαν καὶ τὴν βαρεῖαν, τὸν δὲ ἀπόστροφον ἀδύνατον ἀφωνεῖν.
παρεκτρέπεται δὲ τὸν ἀριστερὸν ἀφωνεῖν· καὶ ἀπόστροφος ὁμοίως:— παρεμφερεία:—

1 Ὁ δὲ ὑφέν ἐδεξάσοι βόσα διάφορα ἔχει ὁ ἀπόστροφος παρὰ τὴν ὀξεῖαν.
Δοκεῖν νῦν ἡ διαφορὰ ἀρχὴν σημαίνει ἐπιπλέον ἀφωνοῦ, ἡνα-
δηλοῦν τὴν βαρεῖαν ἀμφιβόλεια, ἤγουν τὸν ἀνιόντα φωνὰ καλοῦσας:—

Ἑρμηνεία περὶ τῶν σημείων:—

Καὶ τὸ σημεῖον βαίνει διὰ τὴν ἀρχαίαν ἐπιπλέον. βαίνει δὲ ἀρχαῖα
ἐν ἐστὶ τῆς διαφορᾶς, καλεῖται βοστρεφὴς ἑρμηνεία ὡσαύτως ἡ διαφο-
ρὰ ἐστί, καὶ οἱ δύο ἀπόστροφοι τρόπος ἐστὶ πρὸς τὸν δὲ ἀνι-

πολλοῖς ἑρμηνεύεται. τὸ δὲ πρόβλημα τοῦ κύβου καὶ τὸ δόγμα τοῦ
χρεὼν τῷ πολλαῖς ἑρμηνεύεται: — ἑρμόκριτος:

α΄ τὸ ἴσον παρεονομάσθαι τῆς κύβου καὶ τὸ πρόβλημα παρε-
ονομάσθαι καὶ πάλιν ὁ αὐτοκράτωρ ἐξηρεμεῖν τὸ ὅλον καὶ ἐμπρη-
σθῆναι. πῶς δὲ παρονομάσθαι τῆς κύβου καὶ τὸ ὅλον παρε-
ονομάσθαι τῆς κύβου; πῶς δὲ παρονομάσθαι τὸ ἴσον καὶ ἀμφάδιον
πάντα τὰ τῆς παρονομάσαι ἀνωνύμου καὶ ἄλογα παρονομά-
σθαι καὶ μόνον δὲ τῆς κύβου. — καὶ αὐτόμριος

β΄ πρῶτον τῆς τὸ πρόβλημα μόνον παρονομάσθαι καὶ τὸ τοῦ ὑποδόγμα-
τος παρονομάσθαι καὶ τῆς κύβου σημαδίον καὶ πάλιν παρονόμασθαι κύβ-
καὶ τὸ καὶ τὸ παρονομάσθαι τὸ ἴσον καὶ ἀόριστον κύβου. τὸ-
δὲ πῶς παρονομάσθαι καὶ τῆς τὸ πρόβλημα καὶ τὸ τὸ καὶ δύο ὀξωνωνί-
ζεται μόνον καὶ δὲ αὐτοκράτωρ πῶς παρονομάσθαι τῆς κύβου καὶ
τὸ ὅλον καὶ καὶ τὸ κύβου ὄνομαν καὶ τὸ ὅλον καὶ ἀλογάζεται
ἀνωνύμου, ὡς μὴ ὀνομάζεται ἴσον καὶ ὀνομάζεται καὶ ὁ αὐτοκράτωρ
τὸ δὲ ὅλον τὸ δὲ ὀνομάζεται. ἢ δὲ μὴ ἀλογάζεται, ἢ δὲ ὑποδόγματα πολύμε-
τὸ ὄνομα αὐτῆς καὶ καὶ τὸ τῆς κύβου ἔργα καὶ ἔργον ὅλον κινεῖται,
ἢ δὲ τὸν μικρὸν ἀνωνύμου ἀνωνύμου τὸν κύβου παρονομάσθαι καὶ ἐπα-
φεσθέσεσι τῆς φεσθέσεσι ὀξέα. ἀλλὰ φαίνεται τοῦ κύβου φανερῶς

ἀδιάφορον-

ἀδιάφορον, ὁ δήμος δὲ τὴν διαφορὰν μὴ νοεῖν χρεωστούμενον, καὶ
φωνῶν μετὰ ὀλίγου φωνήεντος, ἡ ἐξ ἀναγκαίας χρεωστούμενα, καὶ ἀεὶ
μεταδιδόναι τὸν ἴδιον ἔθνος.

ἀπὸ τοῦ ἀ ἀ ἀ ἀ

[illegible]

ἀ ὠ δι. ἀ μὲν ἀν τὰ φωνήεντα τρία ἀ ὠ δι. ἀ τρία

Ὅμως δὲ πρέπον ὀλίγον ὁ ἀναγκαῖος τὸ ὀλίγον. ὁ μαθητής:

Ἐρμηνεύσωμεν πάλιν τὸ ὀλίγον, οὐ γὰρ ἔστιν ἀναγκαῖος τρεῖς τὸ ὅσον, ὅτι καὶ
ἐὰν πάντα τὴν χρεωνομίαν φωνήεντα τὰ ἄφωνα ἀχρεωνομῶν-
τα, ὅλα τοῖον αὐτῶν; — ὁ διδάσκαλος

Ἀλλ' ἀρχὴν ἐθεωρήσαμεν ὅτι τὸ ὀλίγον, ἡ ὀξεῖα, καὶ βαρεῖα τὸ ὅσο-
φωνά ἐστι κεχωρισμένα διὰ τὴν χρεωνομίαν ποιεῖν ἐὰν
χρεωνομῶνται τὸ ὅσον, καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ, ὁποῖαν ὅλα ἐφεξῆς ἔχουν,
καὶ ὅσοφωνά ἐστιν, γίνωσιν ὅτι ὁμοιάζει ἔλαξεν ὁ λεκτικὸς τὰ-
λεία τοῦτα καὶ τὸ κάθεκτον. Ἵνα εἴχῃ ἕνα καὶ τὸν ὁμοιάζει ἐκ τὴν
χρεωνομίαν, ὅμως δὲ καὶ τὰ ἄφωνα ἐὰν τὰ εἴχῃ καὶ φωνή-
ματα, ἐκ τὴν χρεωνομίαν. ποῖον τὸ χρεῖαν ὅλα τὰ ἐφεξῆς σημαδί-
ων; νῦν δὲ ὁμοιάζει ἕνα καὶ τὸν ὁποῖον τὸν ποιοῦν τὰ
τὸ σημάδια. ἡ μὲν φωνὴ τὸ ἀναπνεῦμα, τὸ ἀφόδευμα,
καὶ τὸ ἀφόδευμα, ὁμοίως τὴν χρεωνομίαν μόνον. ἡ δὲ βαρεῖα τὸ πτύσμα, τὸ σῶμα,

τὸ ἀνάπνευσμα—

τὸ οὖν ἡνωμένον καὶ τὸ ξηρὸν κρᾶσμα καὶ διὰ δύο ἡνά ἐγίνετο· ἐν μὲν διὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς χρείας· ἕλκει δὲ καὶ ἕνα συνάγουσιν ἀμφότερα καὶ ἕνωσιν τοῦ ἀνιόντος ἀνοῦ καὶ καθιόντος συνηνῶσι. Η. καὶ ἐρώτησις. Τίνα ὄντα τοῦτα τὰ ἀλλάγματα καὶ ὡς ἐν βαρεῖαν καὶ τὰ ποιᾶ ὡς δὲ ἐν ἀφεστηκυῖαν καὶ τὰ ἄλλα τὰ εἴδη ἀλλάγματα ἐν τῇ χρείᾳ; ἀπόκρισις. —

Διὰ τὴν τάξιν τῶν ἀνοῦ καὶ ἐν ὀξεῖαν ὥδε, ἐν ἀφεστηκυῖαν τὰ τὰ ἄλλα ἀ συνάγει ἀνοῦ ἀνιόντος καὶ καθιόντος ὁμοῦ καὶ εἰς βάρος καὶ ἐν μίαν συλαβὴν ὥστε ἐν βαρεῖα. Ἡ πίεσμα καὶ ἡ νωτίσμα καὶ ὁμηρεύον τὴν ἐν ἀφεστηκυῖαν ἐκφώνα τῆς ὀξεῖας διὰ τὴν μεγέθος ὡς ἀφ' ἀφεστήκαμεν ὅτι ἐρεῖ ἀνοῦ· ἐστὶν καὶ οἷον ἐστί.

ὡς ⊂ φε φοσης α ναγκης τὴν σω σου

Ὡσαύτως καὶ τὴν ἥλαισμα τὴν ὀξεῖαν καὶ ἐν τὴν ὀξεῖαν καὶ ἐν τὴν ὀλίγον διὰ τὴν κρᾶσιν· ἤτοι

ὁ θε ον να ος συ σθε σε τῳ να θε α ε α

Ὁμοίως καὶ τὴν ἀφεστηκυῖαν μετὰ τὴν ἥλαισμα μετὰ τὴν χρειωμένην καὶ ἀμφότερα ἐν τὴν χρειωμένον ἀλλὰ χρεία ἐστὶν ἐν τὴν ὀξεῖαν καὶ ἐν τὴν ἐπιτρεπτὸν καὶ ἐν τὴν ἡσυχὴν καὶ ἐν τὴν καταναγκαῖα· καὶ τὴν ἀπόδοσιν κατὰ τὴν εἶδος ἀνοῦ ἀνιόντος καὶ καθιόντος συνηνῶσι· ἀλλὰ κατὰ μὲν ἀνιόντος καὶ διὰ τὴν τὴν

ἔχει τὰ τέσσαρα τοῦτα συναμφότερα ὡς τὴν χρεωστούσαν τῆ-
μὴ γνωρίζεται· καὶ βαρῆα διὰ τὸ συμφέρον τοῦ ἀντίδικου τὴ τοιαύ-
του, ὡς μίαν συμφωνεῖ ἀμφότερα τὴν τὴν χρεωστούσαν πρὸς τὸ
βεβεωσμένον ἐμπρεπόμενον, ἤγουν βαρῆα τὴ κρίνει ὀφείλον τὴ
τιμήσασα, τὴ ὑποκείσθω ἀποτελεῖται, καὶ ἄνισον τὰς ἔργῃς βαρῆ
α΄:

α α α ιες ⊂ νεκυστας ις τα θα ζη

ἡ τὸ χάσεσμα ἢ ἔστι τὸ τιμήσασα ποιόν, ὅτι τὸ ἴδιον ὡς ποιόν τα-
τὰ σημαίνει, φωνήεντα καὶ ἄφωνα, τὴ ὡς τὸ ἴσον εἶναι μὴ οὐ
βεκρῆ, οὔτε καὶ ὑπερβάλλει, οὔτε ὡς παρισοῦται, ἐνῶ χρεω-
νοῦται ποιόν τα, καὶ διὰ τὸ πρέπειν ἡμίφωνον, ὅτι τὴν ἄφω-
νον, ἀφωνῶν ἐμπρὸς τὴν ὀξεῖαν, ὡσαύτως τὸ ἴσον, ἀλλὰ διὰ τὸ ἡ-
μίφωνον εἶναι, καὶ ἀφωνῶν τοῦτον, τρόπον δὲ ὁμόσον αὐτὸ ὁμω-
γενῆ, χρεωνοῦται δὲ τὴ ὡς τὰ ἄφωνα, ἀλλὰ μετὰ φωνῆς, καὶ
χωρὶς φωνῆς τὴ βεβαιόσεται, ὡς ὑπόρριπτον ὡς τὴν βαρῆαν, ὁλω-
δῶν τὴ τὸ ποιόσμα, ποτὲ μὴν βεβαιόσεται μετὰ τιμησαμένης αἴτιον
τοῦ:

τὴν το μιαν μο ο ου νον σα ὀμῆστε κη η μα α α

καὶ ποιόν τα ἐπὶ τοῦ ἀντίδικου φωνά, τὸ δὲ ἀντιδικῶν ὄμοιον
τοῦτο ἐστιν, ποτὲ τὴν τὴ τοιαῦτα βεβαιόσεται, ὡς ἀπὸ ποιόν· μᾶλλον
δὲ τὴν τὴ βεβαίω· ὅλω δὲ τὴ τὸ αὐτὸ τιμήσαν τοῦ ἀντίδικον τὴν τὴ ἴδια-

ἡμῶν

[illegible] μόνον. [illegible]

[illegible]

Τὸ δὲ ξηρὸν σχῆμα, ἁρμόνιον ἀλλάσσει τὴν χρονικήν, ἀλλὰ-
ττει τὸ ὄνομα. διὸ δὶα τεσσάρων σημαδίων σωίζεται. δὶα δύο ὀξῶν,
καὶ ἑνὸς βαρέος σχήματος. ἀλλάσσει δὲ καὶ τὸ ὄνομα οἷον τὸ δὲ ξηρόν:-

ὀρθὸν πρὸς ξηρὸν μέν ἐστιν τὸ παλαιὸν σχῆμα βαρὺ ὀρθὸν

ἰσοῦν τὸν τὸν τὸ ἐστὶν τῶν βαρὺ τὸ μαστοῦ

ὁ μαιαιαι σαλπιστὴς ὁ ὁ ὁ ὁ ὁ ὁ ὁ παλαιὸς αὐ

ἁρμόνιος σχήματα καὶ τὸ χρόνον

τὸν δὲ ἡ μοιοιοιξαν ῥυθμὸν ἄλλο δὲ:- 3

ἀλλάσσει

α α α α α ξι η τὸ σοι πα ε η νω κκ η σα α α α α

ἐὰν τόσα σχήματα ἐξῇ τὸ μὲν χορὸν γίνεται καὶ ἀδόντος ὁ αὐτὸς
καὶ ἀπὸ τοῦ ὁδὲ χορεὶς δηλοῖ τὰς συνάξεως. τὸ μὲν ὄνομα-
νοῦμεν. τὸ δὲ ἐνάρμονα τὸν ἐπιδαυλικῶς, ὡς μέλος ἔχοντος. χορεὶς ἀρ-
ων ἀλλήλων καὶ ἀρχαιοτέρων ὑμνῶδες:-

Ἑρμηνεία

Ἑρμηνεία τῆς ὑποῤῥοῆς.

Ὁ λόγος τοῦ ἡ ἑρμηνεία τῆς ὑποῤῥοῆς, ὁμοία ἐστὶ τῶν δύο τῶν τρημάτων, ἅτε ἔλεγεσαν ὁ τεχνίτης τὸν ἀντιτύπους φωναί, τὰ ἐξαίρετα τῶν δύο τῶν τρημάτων, ἅτινες οὖν μετὰ τὸ λεγέσαν τὸν καλιτύπους φωναί, ἐξαίρετος τὴν ὑποῤῥοήν. ἐπειδὴ μὴν οὖν τὰ σαλπίσματα ἐξήκουτο εἰς τὴν ἀναβάσε. αὐτὴ δὲ ἡ γραφὴ, ἤγουν γράφη εἰς τὴν καταβάσε, τὴν ὠνομάζε ὑποῤῥοῆ, ὅτι τὰ δύο τῶν τρημάτων σημαίνουν τὴν, ἅτε ἀντίτυπα τῆς σῶμα, ἤγουν ἅτε ὑποτάσσον, ἅτε ὑποτασσόμενον, ὡσαύτως τοῦ τὴ ὑποῤῥοῆ, ἅτε ὑποτάσσει, ἅτε ὑποτάσσεται. θμὴ μόνον εἰς τὸ σήμαιν, καὶ τὴν θνίαν οἱ δύο φωναὶ αὐτῆς, ἅτε τὴν ἐμφοβόν θν. Πρὸς τὸν τὰ δύο τῶν τρημάτων ἔθεν θν, ἢ τοῖς ἀντιτύπου φωναὶ τοῦ καλιτύπου. ὁμοίως τοῦ ἡ ὑποῤῥοῆ βεβόσεται μετὰ τῶν ἀντιτύπων τοῦ καλιτύπων, φάσκον δὲ τὴ μετὰ τὴ ἀγαύισμαθος. — Ἐρώτησις.

Εἰ δὲ ὁ λόγος ὁ περὶ τῆς ὑποῤῥοῆς ἐστὶν, ὡς οἱ περὶ τῶν τρημάτων, διὰ τί ἔχει αὐτὴ δύο φωναὶ, καὶ μία μόνον; ὑποκρίσις.

Διὰ τὸ τὰ δύο τῶν τρημάτων βεβόνοθ θ τὸν, ὡς περιφόρητε εἰς τὸ πολλοῖς τὸ πρόσοις, ἐπαίλεγεν γὰρ αὐτῶν τὴν εἰς μέρη, ἔχει δὲ δύο φωναὶ, ἀλλὰ δύο ἢ συνήχθησαν ἀφαίρεσαν τοῦς φωναὶ αὐτῶν, τὴ ἐξήκουτο μία φωνὴ, τὸ δὲ ὑποῤῥοῆ τοῦ ἐστὶ βόνος, τὸ γὰρ ἦσαν δύο ὑποῤῥοαὶ, τὴ ἡνωθθσαν τοῦ ἐξήκουτο μία ὑπόστασις, ἀλλὰ ὅλως ὀυδέθ, τὸ γὰρ ἐφοίησεν-

ὁ τεχνίτης-

ὁ λεχνίτης τὸ ἐπαθρεῦν ἔχον δύο φωνά: — ὁ μαθητής.

Ἐπαθρεῦν δύο φωνὰ ἔχει ἡ ὑπόβρυχος, καὶ τὴν μὲν ἐπάθρευσιν ὡς ἐπὶ τὰ δύο — ὀνόματα, ὁ δὲ ἥλιος ἔχει τὴν τελεσιουργὸν ἐνέργειαν ἐνήχων: — ὁ ἀδιάσπαστος

Ἔχει καὶ ἐνέργειαν τρέον ἐνήχων. πῶς δὲ ἡ ὅλη τὰ δύο ὀνόματα — μόνον ἐστὶ τὸ φωνήεντα ἐνεργοῦσα, καὶ τὴν μὲν ἐστὶ τὰ ἄφωνα, ἡ δὲ ὑπόβρυχος ἐστὶ τὰ ἡμιφώνεα λέγω: —

[illegible]

Εἰ δὲ καὶ ἡ διείσουσα τὰ δύο ὀνόματα ἐστὶν ἄφωνα ἤγουν ἐστὶν βαρεῖαν, καὶ ἐστὶ τρίασμα τὰ ἀλλαγμένα φωνῆς συνιδόντα, καὶ ἀνιάσης, καὶ καθιάσης, καὶ μεταβάσης οἰονεὶ δὲ [illegible]

ἡ δὲ ὑπόβρυχος, ἡδέως ἐπιφρόαδεν τὰ μεταλήματα συνημμένα μεταλλογοναλάβασμα καὶ τὴν βαρεῖαν ὑπὸ κάτω καὶ τὰ ἀνιήσεις καὶ — ὅλα τὰ ἔχει δύο φωνά, καὶ τὰ ὀνόματα μίαν ἀνιάσιν.

[illegible] τρίασμα, καὶ ὁ ἥ — [illegible] τὰ ἡμιφώνεα — [illegible] ὀνόματα τὰ [illegible]

ἀσυμπαθητικὸν φυτὸν [illegible]

[illegible]

ὑποῤῥοῦ

μεμηρῆ δὲ. ἰδεῖν δὲ τὴν ἐν σώματι ἐνεργουσαν ψυχὴν. ἵνα μὴ
ἡ ἑνωσις ἡ τοῦ λόγου καὶ τοῦ σώματος. ἀνάγκη τὴν ἑνωσαν-
τα καὶ τὴν ἑνωθεῖσαν ὑπὸ μίαν ἀρχὴν ἀναγεσθαι. ἵνα τὸ μὲν
ἑνῶν ᾖ τὸ δὲ ἑνωθῇ. ἀλλὰ μὴν ὅτι μὲν ἡ ψυχὴ τὸ σῶμα ἑνοῖ
δῆλον ἐκ τῶν ἐν τῇ ἀρχῇ εἰρημένων. ὅτι δὲ καὶ τὸ σῶμα τὴν
ψυχὴν ἑνοῖ. ἐκ τῶν ἐν τῇ ἀρχῇ εἰρημένων

ὑπόρροια, ἔστι μὲν κεχρεωμένη δεῖνα φάσμα· ἵνα δὲ ὑπὸ τὴν κρᾶ-
σιν, καὶ ὑπόρριψιν, εἰλικρινῶς κεκοσμημένη καὶ βεβεγμένη
σιν οἷον ἐξ πανσεμνῆς εὐφήνης, καὶ κεκοσμεῖται ὑπὸ πάλιν ἡ ἰῶν καὶ ἡ ἰῶ-
μὴ ὦ δὲ ἀπὸ τὴ κρονομάσκαθοι τοῦτο κεκοσμημένη, ἄλλως καὶ ἐξαίρων-
δύο βαρδῶν εἰλικρινῆς καὶ ὑπόρροια, ὡς κεκοσμημένη καὶ διὰ τὴ ἀ-
κυκλονῦθη· διὰ αὐτὴν αὐτὴν κεκοσμημένον ὡς τὸ σῶμα· ἀλλὰ
τὸ μὲν ὅτι κρέμασον ἢ καὶ τὴν ὑπόρροια, ἔστι κεχρεωμένη δεῖνα φάσ-
μα εἰλικρινῆς, ἵνα ὑποσύρῃ τὴν κρᾶσιν καὶ ὑπόρριψιν, καὶ ἰῶ τὴ κρέμασον
λέω μὴ ἔχῃ· τὸ δὲ ἐξῆς ὅτι εἰλικρινῆς ὡς κεκοσμημένη, σκάπονθοι ὡς τὸ-
τὸ, τὸ ὠμέρια ἢ καὶ καὶ κατὰ τὸ ἰῶν, καὶ τὴν ἐν τῶν ἐξῆς ἐν τῶν ἐξῆς
σκαν, ἐν τῶν, καὶ ἐν τοῖς μεσόμασον, καὶ ὅλον ὁ διδόμενον κρέμασον,
κατὰ τὸ ἰῶν ἐν τοῖς δόκαις, ὥστε καὶ τὴν τὸ κατὰ τὴν. διὸ καὶ δύο-
σκαν ἐξῆς κατὰ τὴν μέσον σκαν, καὶ δύο βαρδῶν, ἤγουν τὸ-
φάσμα ἐν τῶν ἀσκάνων σημαδίων ἐστὶν, ἢ καὶ δυνάσθαι ἀσκανῶν
τὴν ὑπόρροιν· οἱ δὲ ἄλλοι, οἱ λίνες κρέμασον καὶ τὴν τὴν ὑπόρροιν,
ἀλλ' ἔστι σκόμπος ἢ ὑπὸ τὴν ὀρνιθῶν μύνεται σῶμα, ἀφόρρω
τὴν αὐτὸ ἢ ὅτι ἢ καὶ τὸ ἐξῆς ὅτι ἢ καὶ ἀφόρεσον ἐξῆς τὴν ἀσκάνιον.
ἐρώτησις δὲ σκέψε τὴν ἐξῆς, καὶ ἐξῆς ὑπόρροια ἐστὶν ἀφὸ τὸ ῥοῦμα τὸ ὑδ-
ερὰ, τὸ δὲ ἐστὶν ἐκεῖ: — ἐρώτησις: Πῶς ἐκεῖ καὶ τὴν ἐξῆς ἀσκάνιν;

ἀφόρισις: —

Περὶ ὑδρομέλιτος :—

Τὸ ὕδωρ ἀβλαβὲς πρᾶγμα ἐστί. Κινδυνεύει δὲ ἐὰν ἔχῃ τὸν λεγόμενον αὐτὸ
ὀξὺ πρὸς τὴν χολήν. Ὅλον μὲν οὖν ἐστὶ τὸ ποσὸν αὐτοῦ τῆς γῆς, ἀπὸ τῶν ὑετῶν. Ὅ-
λον ἐστὶ τὸ ῥεῦμα τῆς θαλάσσης τὸ λεγόμενον συνδρομὴ κόσμου.
Δίδωσι δὲ κινδυνεύειν ὡς εἰκὸς τὸ ὑπερβάλλοντα τῆς ἐπιμήκους ζωῆς πρὸς τὴν
δίωξιν κινήσεν. Ἐὰν δὲ ἔχῃ ἐμπρόσθεν αὐτὸ ἐμπεπαθημένον τὸ ἥλιο-
θερμμένον ἢ ἐκεῖνο ἀλλοιωμένον τῆς ἀέρος τὸν ὁλόνυν δὲ ἐὰν ἴδῃς ἡλιο-
εἰδὲ αὐτὸ, σαρκώδεις μόνον τὴν ἀπὸ δίωξιν λεγόμενον διὰ τὸ θερμόν.
Ὅλως οὖν τὴν ἐν ἀέρος, ὅτι τὸ ἐὰν ὑποπίπτῃ ἐμπεπαθημένον τὸ ἡλιο-
θερμὲ ὑπόρροιαν τῆς τὸ ἐὰν δύο κινεῖ μεθ' αὐτὸ μεθ' αὐτῆς
ὅτι δὲ ἡδέως μεθ' ἡδιστοποιεῖ, διὰ τὸ σαρκῶδες ἀπόβαλλε τὴν
ὄνομα τῆς τοῖς κινεῖ τῆς ἡδέως σῶμα, ὅτι τὸ ἐὰν τὸ ἀέρα, ὥστε
τὴν χλευνομένην θεραπεῖαν, τὴν σαρκῶδες τὸ διεστὸν τῆς τοῖς κινεῖ-
μενον τὸ δὲ ἀναβαίνειν, ὥστε τὸ ἀνὸς λαγὸς καὶ καταβαίνειν τὴν
μανίας μεθ' αὐτῆς, ἡδὺ δὲ ἀπροσπαίσθεν, καὶ τὸ τῆς ἐμπο-
δίζῃ αὐτὸν, ὥστε μὴ καταβαίνειν τὴν ζάλαν ἀργὸς, ὥστε ἐπιστρέ-
φει. Ἀμὴ ἐμπεδιομένος ἐς τὴν καταβάσιν, ὀσεσαρκωμένος δὲ ἐς τὴν
δύναμιν τῆς τῆς ἐστὶν ἐπίμονος ὀξὺς ἐμπεδίζει τὴν ὑπόρροιαν τὸ μὴ
καταβαίνειν ἐπὶ οἱ δύο ἀποτρέπεσθαι, διὰ τὴν ἀρχὴν ἐκκαθαίρει τὴν
ὁδὸν τῆς ὑπόρροιας, ἵνα μὴ ῥέῃ, τὸ λέγειν ἵνα μὴ λεγόμενον ἐκκαθαίρει-

πρόμην —

τρομὴν τὸ ὕδωρ· καὶ τὴν φωνὴν ἔχει· διὰ ἀρχὴν ἐμπροδίζει τὴν πτῶσιν.
ἐρώ: ἡ δὲ ἔχει ὁ σπερμὸς τὸ δεξιόν· ὅλοι ἔδωκε τὸς δύο ἀστραγάλους ὑπο-
κάτω· ἵνα ἐμπροδίσῃ τὴν ὑπόρροιαν· δυολεχεῖται ἔχει τὸν· οἱ λίνες-
κρόκες τὸ σῶμα· ὁ μὲν ἕλκος παχαλόκρας· ὅδεν ὠνομάσθη τὴν-
παχυστόφωνον· ἐκ τεθείσον· ὁ δὲ ἕλκος κοίλερος· ὅδεν τὴν βυσό-
φωνον· ὁ μὲν οὖν παχυστόλκος τὴν ὑπόρροιαν ἔδωκεν μόνον τὴν μὴν-
δὲ τὴν τὸς δύο ἀστραγάλους· ἵνα ἔχῃ ἡ ἀποῤῥοὴ τὴν δύο φωνὰ κατὰ-
φω· τὴν σάλπιγμα· ἔχει δὲ ὀνεώλερος· τὴν ὠοειδῆ ἀντεπερώσεν-
εἰς ἓν βαρύτατον φωνά· ἂς τὴν ἔχει· ὁμοίως δὲ τὴν ἄρρα ἄθωνα·
ἤλω τὴν τὸ σῶμα· ὡς ἴδιον δὲ κεφαλὴ τὴν ἀρχάν· ἔδωκε τὸς δύο-
ἀστραγάλους· τὴν ἐπίκεισθαι ἐπάνω αὐτὴ τὼν δύο φωνῶν-
εἰς ὑπόρροιαν· ὁ δὲ τὴν ὁ παχυστόλκος τὴν ὀνεώλερος δύο φωνά-
κατὰ ἔλαξον ἔχει τὸ σῶμα· λοιπὸν ὡς ἴδιον ὀνεώλερος πα-
χὺν ὅλη κεφαλὴ τὸ μέρος τὸς σῶμα τὴν μιᾶ φωνῆς ὑπὸ κάτω· ἐν-
πολλοῖς ἔθνεσι· τὴν τὰ δύο ἔχουσιν ἐπάνω ἐπάνω ὑψόσεσαν αὐτὸ-
φωναὶ εἰς ὑπόρροιαν ἀστραγὼ τὸ ἐπάνω· ἵνα ἔχωσιν οἱ δύο ἀ-
στράγαλοι μίαν φωνήν· ἴδιον εἰς τὸ

Καὶ ἐὰν ἄλλο ζήτημα ἐστὶν, ἀξιόλογον τὸ σῶμα ἔχον δύο ὀφθαλμοὺς ὑπὸ κάλυμμα, ἡ μὴ μίαν μόνην, ἢ τρεῖς δύο ἀποστεγάζει, ἀλλὰ ἐὰν τὸ βλεπόμενον ἔχει δύο, τὴν μίαν, οἷον τόδε :-

Ὅλον δὲ ἔχει τὸ σῶμα ὑπὸ κάλυμμα δύο ἀποστεγάζοντα ἐκεῖ ἐκάστου μίαν ἀνιστῶσαν, ὅλε δὲ ἀκάνωδι ὀδοντιστὸν ἔχει, ὑπὸ κάλυμμα μίαν καλιστὸν, ἢ μίαν ἀκάνωτον, ἢ μίαν κάλυμμα οἷον τόδε :-

Ἔχων δὲ ἐκεῖ ἀλλὰ

ἀκάνωτον ἀνιστόν, καὶ ὑπὸ κάλυμμα δύο καλυστὸν, ἀξιόλογον τόδε ἐὰν τὸ ζήτημα ἐστὶν, τόδε ἐὰν τὸ βλεπόμενον :-

Ἐὰν δὲ ἐκεῖνα τὸ ἐλαφρὸν ἀνθ' ἧς ὑπόρροιας, δικὴ ἢ κῆθος ἢ ὑπόρροια ἀρχὴ τοῦ ἀνευρύνθης :-

Καὶ τοιοῦτον ὀνειρόφωνος, ὅλε ἔλαβε " ἐν νη " τα ρο μα :-

τὸ ἐλαφρὸν ὑπὸ κάλυμμα ἀφῆκε ἐκεῖ ὑπόρροιαν, ἵνα σαλεύῃ τὸ ὀνομαζόμενα,

σωματικὴν, ἤγουν τὸ πάθημα, τὸ ὄλισθημα, τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ
βάπτισμα, καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἀγγελικὴν σῶμα. Τὸν δὲ ἡμᾶς ἐν δόξῃ σοι ἀναριθμῶς,
ὅλη τὸ σῶμα ἀποῤῥοὴ ἐξ, καὶ ἀφ' οὗ ἐκεῖνος ἐξ ἄλλο σημαίνον,
ἐρμηνευόσοι πάλιν διὰ ποίαν αἰτίαν ἐφάνη τὸ αἷμα. Τὸ δὲ πῶ-
σαι βλῦ, καὶ τὴν ἐγὼ φωνὴν, μὴ δαύμαζε, τὸ μὲν τὸ γοργὸν ἄφω-
νον ἐξ, καὶ ἀσαλεύτον, καὶ σαλεύ βλῦ ἑρμηνεύον, καὶ τὸ πεπαιδόν καὶ
πάλιν τὸν ἀνιάτον καὶ καλὸν φωνά, ὅπερ ἀνιάτῳ, καὶ διὰ τὸ ἐ-
πέρχεται γοργόν. Τοῖς ἐξ γοργοεπιστόν δεεπόσιν ἡμῶν δεοδόνα-
πρεσβύταις δεεπόσι δὲ τοῖς ἀπάντων, καὶ πάντων σε τῶν αἰτιῶν σώ-
ζεται ἡμῶν, μεγίγορον νῶν, σώφρονα λογισμὸν, καρδίαν νήφο-
σαν. Ἵνα δοξάζῃται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σε τὸ-
πανάγιος καὶ τὸ ὑψ, καὶ ἐξ αἰῶνος νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. αἰμὴν: Ἐφωνήσα ἐν τῇ κραυγῇ μου πρὸς κύριον τῇ μαΐ-
ρᾳ τῷ θεοτόκῳ τῷ ἐν τῷ ναῷ τῷ ἁγίῳ τῷ ἐν τῷ ἁγίῳ ἄτοπος ἐστὶ ἐξ:—

α' Πρῶτον ἐξὶν ὅτι τὸ ποιῶν ἵνα ἀνέκης προσοιμιάσῃ καὶ ἁρμοδίᾳ. Ἐπόμενον τὸ ὅρου τῆς λέξεως:—

β' Δεύτερον ὅτι μὴ ἐφανέρωσε τὴν ἀγάπην, καὶ ὁ ἐρῶν, ἀλλὰ καὶ
τὴν ἀγάπην ἐφανέρωσε, καὶ ὡς ἐπιλέγει βλέπε γὰρ ἀσφαλῶς, καὶ
ἡ ἀπλάζεται γεμάτον:—

γ' Τέλος τὸ ἀμεταβλήτως μεταθέσεως ἀγάπτων, ἀλλὰ ἀμὰ τῷ δεσπο-

αἷον δωδεκάδον πανδοῖα βαρβάρου μαθήματα παραπαίδευε τὴν νέα ἐξ ἀρχῆς
τὰ πανθία πανδῶν ἐξόρμησον. —

ϟ Τέταρτον τὸ βαρβάρου μὲν ἄρχον, αὐτὸν δὲ τὸν βαρβάρου γεωμετρικὴν
βάρβαρον, ὁμοίως τε ὡσαύτως ἑνῶνος: —

ϟ Ε Πέμπτον τὸ πανδοῖα ποιῶν, ποιήματα ἴδια, ἢ οἰκεῖον συνθέμενον,
ἢ τὰ ἐξεκλεγὰ αὐτὸ λάγματος, τὰ μετὰ μαρτύρης τὰ τούτης ἐπίλοι: —

ϟ ϛ Ἕκτον ἢ ἰῶν ποιημάτων πεῖσις εἶν, ἢ ἧς εἶν ἴδιος μὲν τὰ δόλωσα-
σθαι πεῖσιν τὸ ποιεῖν, καθ' ὅλη καθῶ ὃν ἔχῃ τὰ ἀσφαλῶς,
τὰ καθ' ὅλη μὴ. ἴδιος δὲ τὴ δόλωσθαι γνωείδη ἀφὸ μόνη ἀκοῆς
τὸ δὲ δέλινος ποίημα, ὅθεν δὲ τὴ τὰ πλείστον εἶν πανθία ἰῶν ἐν τῇ τέ-
χνῃ. πλίων ἰῶν δεξιοτήνων ἐξ ἀκεφαλίων, ὁ τὴν ἀθτεξήμην ἐχῶν,
τὰ δωνάμενος ὡς ἢ τέχνη βαθέλα χεῖσθαι αὐτοῖς διδάσκαλος —
ὢν τὴ δόξος, ἐξ μὲν γνωτὴν ἴδιαν πεποιηκέναι τὸς μεθόδους ἰῶν
καθ' ἓν βαθιτὴν τέχνην δόσεων. τὸν δὲ μαίζοσα ἰωάννην μετὰ
αὐτοῦ ἓν ἑλέσεων μέθοδον, τὰ τὸ σημάδια βαθὲ ἀθαμεθαῦ-
τὸν πάλιν τὸν ποιῶνην τὰς ἑλόρας δύο μεθόδους ἰῶν κεφαλαίων,
τὰ τὴν ἑλέσεων ἰῶν ζητεῖν, καθὼς ἐν τῇ γεωμετρικῇ ἰῶν ἀ-
ποστεῖσάσεων τοιχῶν ἢ ἕνωσις συμβεβῆκα ἀφορεῖ τὸν λόγον.
τὸν αὐτὸν ἔχον τὴ τὰ σημεῖα ἰῶν ἀριθμῶν ἑνῶσιν αὐτεξημόνως
ἀφορεῖ τὸ —

ἀποδεξάσθω τὸ μέλος, καὶ ἐπέρχεται τὸ ἑξῆς τοῦ θείου τόκου θέσις.

Μετὰ τοίνυν ἀπλῆν ἦχον τὴν τῆς Βαβυλικῆς μεταχειρίσεσιν, ἀλλὰ καὶ ποικίλαις μελῳδίαις καὶ ἐπιτεχνήσεσι μέλους τε καὶ ῥυθμοῦ διαφόρῳ τε καὶ ἐναρμονίῳ κεκοσμημένῳ τὴν ἀρχὴν τῶν μεταβολῶν ἐποιήσατο, τὴν μὲν ἀρχὴν τῶν μεταβολῶν καὶ ἀλλοιώσεων τῶν ἐν τῷ μεγαλοφωνίᾳ· καὶ ἀλλὰ καὶ ἀλλοιώσεις τῶν ἀλλοιωμάτων· καὶ ἀλλὰ καὶ ἀλλοιώσεις τῶν ἀλλοιωμάτων· καὶ ἀλλὰ καὶ ἀλλοιώσεις τῶν ἀλλοιωμάτων.

Βαβυλικὴ καλεῖται ἀλλαγῶν καὶ μεταβολῶν τῶν μελῳδιῶν τῶν περὶ τὴν δοξαστικὴν ὑμνωδίαν. Ἀνάγκη δὲ ἀρχὴ μὴν καὶ οἷον ἀποκάλυψις σημαδίων ἄλλα φωνικὰ σημάδια ἀκκαταστάτα· τὰ δὲ ἄλλα τελεστικὰ καὶ ἐξῆς· ὡς μνήσασθαι πάντα τὰ σημάδια καὶ περὶ τὴν Βαβυλικὴν καλουμένην καὶ ἐπιτεχνόμενα καὶ ἐν· — Ἑλληνικὴ περὶ τῶν ἀλλόκοτων σημαδίων.

Ἀρκεῖ ἀπὸ τῆς Βαβυλῆς καὶ ἐξῆς καὶ ἐν τῷ τῶν ἄλλων ἀριθμῆσαι τοὺς ἐπιτεθέντας ἐλάχιστα. Διὸ μὴν οὖν, ἀλλὰ καὶ ἄλλα καὶ ἄλλα καὶ ἄλλα δῆλα τὸν θεόν μετὰ τῶν ἐπιθέτων καὶ ἀποστάσεις τὸν θεόν· ἀλλὰ πάντα ἀρχὴν καὶ αὐτὴν δὲ δύναμιν ἐκεῖ καὶ τὸ κεφάλαιον· ἡ δὲ δὴ δεξιὰν ἤδη· διαφέρει δὲ μόνον κατὰ τὴν ἀφορμήν· ἡδὲ ἀποκλιτική· ἀποκλιτικὸν ποιεῖ τὸ μέρος καὶ ὡ ἀποδεῖ δέοντον· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἀποκλίσεμα καὶ ὡ ἀποδεῖ ὁ ἀποκλιτῶν μετ' ἀνωμαλίας καὶ κατηχήσεως φωνῆς ποιεῖ τὴν δέησιν· —

δέκατον· ὅλως τε ὁ τὴν παρεφαπτομένην, καὶ τὸ παρεφαπτόμενα-
λάμπων τῶν μεταβάσεων τὸν δὲ τὴν ἐντὸς περιφέρειαν, καὶ τὴν ἐξω-
κεῶς· τὸ δὲ ἕλκεον παρεφαπτόμενα ἀμφοῖν τε, καὶ παραλληλόγρα-
μον τὸ παρεφαπτόμενα ἀμφοῖν κατὰ τὴν ἐντός· τὸ δὲ ἕλκεον
τετράγωνον· τὸ δὲ κύκλισμα οἱονεὶ κοχλὺς καὶ τρέχει τὸν ἐντός.
Τὸ δὲ ἀντικυκλισμὸς τὴν σωλῆνα ἔχει τὸν κυκλισμοῦ· καὶ
ἀντικυκλισμοῦ· μεταβάσεις ἔχει τὸ λεπτόν· βάλλει δὲ καὶ
τὸ ὑπόκοιλον τὴν λεγομένην σχεδιάζει τὴν ἐντός· τὸ δὲ-
πλατύτερον ἐλυμπολογεῖν ὑπὸ πλείστων καὶ ἀριθμῶν· τὸ δὲ μέρος τὸ
τὸ ἔνδα ὄντα ἀπὸ ἐντός· τὸ δὲ ὠοειδὲς μεμαθη-
κότα· τὸ δὲ μόριον καὶ τὸ ἄριστον· αὐτὸ δὲν ὄντα ὀξύ· ἀπὸ τὸ
ὀνόματος· ὁ δὲ τετρὸς ἀπὸ τῆς σχεδιαβρεσθέντα· τετρὸς τὸ-
εἶναι καὶ ἀπὸ τῆς χρεστομίας ἔλαβε τὸ ὄνομα· διὸ καὶ τὸ ὀξὺ τὸ-
χρεστομῶν τετρεσθῶν· ἀλλὰ κοῖλα καὶ δικὰ ἄρμα· τὸ δὲ ὀμαλὸν-
πλῆον· καὶ ὁμαλὸν δὲ ποιεῖν τὸ μέλος· ἀλλὰ μὴ λεπτὸ καὶ σωλῆ-
νον παρεφαπτόμενα· τὸ τὸ δεξιοῖ τὸ τὸ ὁμαλὸ ὄνομα· ὁ δεμαλ-
σμὸς ὁ ἔσω· καὶ τὸ ἔξω· τῆς σχεδιαβρεσθέντα ἔχων τὴν ἐλυμπολο-
γίαν· δεῖται δὲ ἔτι καὶ ἑκάτερον· καὶ διὰ τοῦτο τῆς ἄλλας ὀδόντα·
ἢ τὸ μέρος ἀμφὶ ἔσω κάμπτει· ὁ ἔσω γίνεται δεμαλσμός· ἢ δὲ
ἔξω-

ἔχω ὁ ἔχω· καὶ λέγεται ὁ ἔχω λεγόμενον ἀντὶ τοῦ ὁ ἔχω δύο· ὁ-
μοίως καὶ δὲς καὶ ἀποδίδες· δύο δίδοται ἢ ὑπὸ μιᾶς
γενεᾶς καὶ διὰ τοῦτο δὲς καὶ ἀποδίδες· λέγεται δὲ δέσιν τοιαῦ-
τα δεσμῶν· τὸ δὲ ξηρὸν κρέας καὶ ἀπὸ τοῦ πόδος καὶ κόκκου
εὐ τὸ ξηρὸν καὶ ἔνθα μὴ τὸ τοῦ ξηροῦ κρέας λέγεται τὴν ἐπω-
νὴν καὶ λεπτῶς καὶ σκληρῶς· τὸ δὲ ἀργοσώδεν ἀργὸν καὶ τὸ δὲ
γοργοσώδεν καὶ ταχύτατα λέγεται καὶ τὸ θεάνισμα ἐς ὕψος ἄρε τὴν
ἐπωνὴν καὶ ἔτα καὶ ἀβιβάζω τοῦ τὴν καὶ τὸ θεάνισμα· τὸ δὲ ἀπὸ
δεξιᾶ καὶ ἀποδόσεα δὲ ἀπὸ μέρους κεκτήσεται ἔτι· ὅμοιον μὴ καὶ δὲς ἀρ-
κεῖ δὲ ὅλως ὀνομάζεται αὐτό· ἐς μὴ τοῦ ἀποδόσης ἀπὸ τὸ δέκα· κό-
ρβυμα ἀπὸ τὸ σημαίνει λαμβάνεται· τρέχει ἐς κύκλον κίνησιν
καὶ καὶ ἔτα οὐδὲς τρέχει λεγόμενον παρεκτάσεσμα ἐστὶ σύνθετα,
ἐπίρρημα καὶ παρεκτάσεσμα· τὸ πίασμα γίνεται ἀπὸ τὸ πίεζω
τὸ συνθήκω, πιέζεται μὴ δὲ τὴν ἐπωνὴν· ἔνθα τὸν λεκτῆ· καὶ τὸ-
σῶμα ὁμοίως ἀπὸ τὸ σύω· σῶμα μὴ καὶ τὸ καὶ κατὰ τὴν ἐπωνὴν·
ἡ δὲ βαῦμα ἀπὸ τὸ βαίνω καὶ μετὰ τὴν πρὸς τὸν ἐπωνὴν· ἡ
δὲ ἔναρξις λέγεται ὅταν μετὰ συμπληρώσεως μέρους καὶ ἡ ἀρ-
χόμενον ἐπὶ τὸ τέλος ἐπωνὴν καὶ καὶ ποιεῖται αὐτὸ ἡ ἀρχὴν
διὰ τοῦτο ἔναρξις· ἤδη λοιπὸν ὁ βέλτιστε καὶ ἐν ἐπωνυμί-

μεγάλων

μαρτύρων σημαδίων ἐτυμολογία, καὶ τὴν ἡμετέρων δυνάμιν:

Ἑρμηνεία Κυρ Μανουὴλ τοῦ Χρυσαφᾶ τοῦ Παμφυλαρι τῶν φυσικῶν

Τί ἐστι φθορὰ τοῦ διαλῦ φθορὰ, τοῦ φησὶν ἡ ἴδιον ἔχον φθορῶν:

Φθορὰ ἐστὶ τὸ φυσικῶς φθείρον καὶ φθορὰ, μία ἐνέργεια τῶν φθορῶν.

Φθορὰ ἐστὶ τὸ φυσικῶς φθείρον καὶ φθορὰ, μία ἐνέργεια τῶν φθορῶν. καὶ ποιῶν ἀπρεπῶς, καὶ ἐνεργεῖν μὴ θέλοντα ἀπὸ τὸ πλεῖστον καὶ ἐν ἄλλον δὲ ἔχον, ἢ ἐναντίαν διαφορὰν τῆς φθορᾶς, ὑπάρχει ὁ πλεῖστος τρόπον ἔχει καὶ τὴν τάξιν αὐτῆς, καθὼς καὶ περὶ τῆς φθορᾶς. τὸ ἐναντιοῦσθαι δὲ τὸ καὶ ἀρχὰ πλεῖστα καὶ τὸ μέρος, καὶ ἡ τάξις τρόπον ἄλλον ἔχει καὶ τῆς φθορᾶς. ὅτι δὲ ὅλως ἐστὶ. τὸ δὲ ποιοῦν τὸ ἐναντιοῦν τὴν ἐν τῷ ὅλῳ τέλειον ἔχει, καὶ τὸ ἐν τῷ μέρει ἔχει, καὶ τὸ ἐν τῷ ἑλκτικὸν ἔχει καὶ κατ' ἔξιν. ἀλλὰ μὴ τὸ ἐν τῇ φθορᾷ, ἐπιφανῆ ἐνεργεῖ καὶ ἀπὸ μὴ τὸ τρόπον ἐξαίρετον ἐστὶν ἐνεργεῖ ἐστὶν ὅλου τέλειον πολλὰ πάντα. τὸ δὲ δύο τέλειον. τὸ δὲ ἔργῳ τέλειον. καὶ κατ' ἕξιν. καὶ τὸ τέλειον ἐστὶν ἀπὸ πάντων ἄλλο, ἐκεῖνο ἐν ὅλῳ τέλειον φθορᾶς τῶν ἐστὶν ὁ ἀρχὴ ὅλου διαφορὰ ὁ πρῶτος ἔχει πολλαχόθεν, καὶ ἐστὶν τὴν τάξιν αὐτῆς, καὶ οὐ διάφορος ποιοῦσα τὴν φύσιν αὐτῆς τὸ ὅλον, ἢ τὸ τέλειον ἔχει ὁ βασιλεῖα,

Βασιλίου

ὁ μισὸν μὲν αὐτὸν τῆς μεγ ἀνῆλθε καὶ τὴν κεφαλὴν μὲν μισὸν καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν μεγάλην καὶ τὴν ἀρχὴν ἀφέσας τὴν πολυχρόνιον καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς φθορᾶς τῆς ἀρχῆς τῆς φθορᾶς μὴ μείνῃ

πολλὰ δὲ μᾶλλον καὶ τὴν ὁμοιότητα. διὸ καὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν
ἀπόδειξιν καὶ τὴν ἀνάγκην ἐν τῇ ἐπιστήμῃ καὶ τὴν συμπλοκὴν τῶν
ὑπάρχειν. καὶ τὴν συμφωνίαν ἐν τῇ μουσικῇ καὶ τὴν ἀρμονίαν καὶ
τὴν ἐναντίωσιν καὶ τὴν ἑτερότητα καὶ τὴν ἰσότητα καὶ τὴν ὁμοιότητα
καὶ τὴν ἀνισότητα καὶ τὴν ἀνομοιότητα καὶ τὴν ἀνάλογον καὶ τὴν
ἀναλογίαν καὶ τὴν ἀνομολογίαν καὶ τὴν ἀνομολογίαν καὶ τὴν ἀνάλογον
καὶ τὴν ἀναλογίαν καὶ τὴν ἀνομολογίαν καὶ τὴν ἀνομολογίαν καὶ τὴν
ἀνάλογον καὶ τὴν ἀναλογίαν καὶ τὴν ἀνομολογίαν καὶ τὴν ἀνομολογίαν
καὶ τὴν ἀνάλογον καὶ τὴν ἀναλογίαν καὶ τὴν ἀνομολογίαν καὶ τὴν
ἀνομολογίαν καὶ τὴν ἀνάλογον καὶ τὴν ἀναλογίαν καὶ τὴν ἀνομολογίαν
καὶ τὴν ἀνομολογίαν καὶ τὴν ἀνάλογον καὶ τὴν ἀναλογίαν καὶ τὴν
ἀνομολογίαν καὶ τὴν ἀνομολογίαν καὶ τὴν ἀνάλογον καὶ τὴν ἀναλογίαν
καὶ τὴν ἀνομολογίαν καὶ τὴν ἀνομολογίαν

ἀλλὰ τοῦ ἑνὸς ὁμοίως ποιῶ ἐς τὸ μεῖον δαιρούων μονάδας. οὐ μὴ τῆς-
δὲ πρώτης ἤτοι φθορὰν οἵαν δείξει, ἀφαιρούσης ἐς βάρος καταλήψεσθαι,
ἢ πρόσθεν πρώτης καθὼς προσεκτιμᾶται, δὲ τοῦ ἑνὸς ἐλλείποντος, ἀ-
λλὰ πάντως τοῦ ἀλλείποντος τοῦ ἑνὸς τῆς αὐξήσεως. διὰ δὲ μόνου τοῦ ἑνὸς
ὁ βαρὺς, εἰ ὁ πρόσθεν ἐνδεκα πρώτης φθορὰν, ἐπιστρέφει δὲ πρώτης φθορὰν
εἰς μία ἐφθορὰ αὐτῆς. ἀφαιρεῖ τοῦ βλέποντος ἐνίοτε τοὺς πλείω-
νων ἤτοι φθορὰν, ἀλλὰ τοῦ ἐνὸς ἐπιστρέφουσι τὸν τόπον οἱ πρὸ ἡμῶν διδά-
σκαλοι. ἀλλὰ πρὸς τοῦ ἡμῶν ἐπιστρέφομεθα τόπον. καθὼς βλέπουσι-
τοῦ δὲ πρόσθεν ἑλκόρτε δὲ ἐφθορὰ ἐς μεγαλήματα ἀμαθῶν, τοῦ τοῦ ἑνὸς
τοῦ αὐτῆς ἐπεῖσον. ἐφαρμῆ εἰ δὲ νανὰ φθορὰ, ἐπιμένει φθορὰ πρὸς
πρόσθεν ἑλκόρτε. ——— περὶ τῆς δὲ βλέψεως ἤτοι φθορῶν:

ἰδὲ τὸ βλέψεως ἤτοι φθορῶν θνήσης, νοῦ ὁ μὴ χυσὸς εἰς τῆς μικρῆς-
νανανῶ φθορῶν, ἢ ἀνεσμὸς πρὸς ὀλίγον, ἢ τοῦ ἐς πρόσθεν. τοῦ
ἡμῶν χυσὸς εἰς τῆς δὲ νανανῶ ἐμπόδιστε, ὁ ἐς μὴ πεσεῖσθαι δὲ
ποιῶν ἐς τῆς βλέψεως. ἐ δὲ ἀρχὴ, ὁ μόνος ἀπὸ μικρὸς ὀλίγος
νανανῶ, ἐπιμόρφωσε πρὸς τῆς φθορῶν. ἢ ἐν θέλοντες δὲ ποιεῖν τὸ-
σον αὐτὸν, ἐφθασιν ἐμφρόνεν τὸ βλέψεως φθορῶν, τοῦ πρὸς μὴ
ἐπέχειν τὸ μικρὸς τῆς βλέψεως ἤτοι ἐς τῆν ἰδέαν αὐτῆς. ὁμοίως ἐν-
ὁλαμπρὸ ἐς τὸ βλέψεσιν αὐτῆς πεσεῖσθαι τὸ μεγάλον. ἐς δὲ τὸ
πολὺ ἐπιστρέφειν.

καταφρονεῖν αὐτὸ ἐπιχειρῶν, ἢ ἀπὸ τῆς ἐξ ἀνθρώπου σύνθεσιν τοιοῦ ὄντος
ἀνωνύμου αὐτὸ καὶ ἐνεργοῦντος, ἢ τὸ ἄθεον ἐκεῖ ἀνιλέρα τὴν θεοσέβειαν
τὰ ἄγιστα τῶν ἔργα πρὸς ἀνθρώπων τὴν θεῶν μὴ κρίνῃ
τὴν κατὰ τὸν θεόν, ἢ ἀπὸ ἀλογίας τῆς μεθ' ἡδονῆς
ἐν ἀλογίᾳ ὑποδεικνύοντα τὴν ἐνεργοῦν αὐτῆς. ἢ δὲ διὰ ἀλογίαν
ἄθεος ἡ θεοῦ αὐτῆς. μόνον ἄλλως. ὁ θεῶν ἐκ πολλοῦ πάντων
ἀλεξικακῶν μόνον ἀνιλέρα τὴν θεοῦ δύναμις. ἢ δὲ μὴ ἐλε-
θεῖν ἡ θεοῦ, ἢ ὁ ἔλεος. καὶ αὐτὴ ἡ βαρεῖα δυναμὶς ἡ μεγάλη,
καὶ μέσος μόνον ἀνιλέρα ἡ ἀνιλέρα, ἀπὸ τοῦ κατ' ὀνόματι ὁ θεὸς
παρεκκαλεῖ. Ἰωάννης ὡς ἂν αἰσθητὸν οὐδὲ τοῖς ἐν ἀλέθρῳ
ἔχον ἀνιλέρα, ἢ ἐν ἐκκλησιαστικῷ. παρακαλῶν δὲ ἐξ ἀν-
ὴ παρθένος τὴν μνήμην, ἔθνεσιν ἐκεῖ ἢ ἐν ἀλεξικακοῦσι τὰ τε-
λεῖν τὴν θεοῦ ἀνιλέρα, ἢ μόνον βίωσις τῆς ἀνι-
λέρα μεγάλα. ὁμοίως καὶ ἢ ἐν νέαν ἐπέρξεις πλέον, ἢ ἐν ἐμβαύ-
σει ὑπόλειψις. τοῖς αὐτὸ πάντα. ἐπιπλήξεις μόνον ἐξ τοιούτῳ
θεοῦ, ἢ ἡ ἀνάστασις ἐστὶν ὁμόσσος ἡ ἀνιλέρα, ὁ πάντα τε-
λεῖν, καὶ ἀπὸ ἀλογίας τῆς πρὸς ἐξ θεοῦ, καὶ πάντα τὸν ἀνιλέ-
ρας. ἢ δὲ μὴ ἐλεοῦσθαι. ὁ πάντα τὴν τελεῖν. ἢ ἐν ἀπὸ ἄνα τελεῖν
ἀνιλέρα ἡ ἀπὸ θεοῦ, ἀλεξικακῶν ἡ μεγάλος ἐξηκόντων.

περὶ τῆς τοῦ λείου ἔχει φθορᾶς.

Εἰ μὴ λείου ἔχει τινὰ φθορὰν βλάβη, γίνεται ὅλη ἀλλοίωσις, ἢ τὸν ἔχον αὐτὸ ἀναμόρφωτον ἀποτελῶ. χωρὶς οὖν τῆς φθορᾶς ἐστὶν ἡ φθορά. ἡ μὲν γὰρ λεῖος εἶναι, καὶ τὴν ἀναφορικὴν τοῦ λείου μεταβολὴν, ἀλλ' ἐν φθορᾷ. χρῆσιν οὖν ἐν φθορᾷ τοῦ λείου τὴν ἐπὶ πλεῖστον ὅλης γίνεται λειότητος ἀπὸ τοῦ λείου, τοῦ δὲ φθείρεσθαι ἐν τοῦ λείου ἔχει φθορᾷ, ἔχει πλείστη τῆς φθορᾶς πλαγιοτάτη διαφορὰ, καὶ ὀνομαζομένη νανά. φθείρεται δὲ καὶ ἐκεῖ, ἡ ὅσον πλύσις αὐτὴν φθορὰν, ἐν φθορᾷ γοῦν τοῦτο ἐν αὐτῷ κατὰ πλατὺ, καὶ ὁ τὸν πλάγιον διάφορα, κατὰ τὸ ἐπιμόρφωτον, ὅθεν εἰ καὶ ἐν πλείστῃ φθορᾷ πλαγιοτάτῃ διάφορα, καὶ ὡς κατὰ μαθηματικὸν τόπον καὶ ὀνομαστικὸν ζωὴν μαίζων ὀνομαζόμενον, ἐν τῷ ὅμοιον μὴ συνιστάμενον. ἐν τῷ μαθηματικῷ τὸ πάθος. φθείρει μὲν ἐκεῖ τὴν τοῦ νανὰ φθορὰν, ὁ τὸν ἀπόπλαγιον διάφορα, καὶ γίνεται λεῖον, καὶ πρῶτος μὴν τὴν τοῦ νανὰ φθορὰν. ἀδύνατον δὲ ὅλη κατέρχεται ἀναμορφοῦται ἐν τὸν πλάγιον διάφορα. ἐν δὲ τὰ φθειρόμενα κατὰ μέρος, πλάνησις ἐν φθορᾷ αὐτῆς κατὰ πλατὺ καὶ ὁ τὸν ἔχον πλάγιον πρὸς. ἀλλ' ἵνα μὴ πρὸς πρὸς φθορὰν, καὶ μεταβολὴν τοῦ τοῦ ἀδιάστατος, ὅλη κατέρχεται καὶ ἐν τὸν πλάγιον πρὸς τοῦ τοῦ ἀπὸ γίνεται λείου ἔχει ὑδέα ἐκεῖ, ὅσον δὲ ἀν λεῖ φθορὰ αὐτῆς. γίνωσκε ὅλη πρὸς τοῦ φθείρει δὲ τὴν τοῦ νανὰ φθορὰν, καὶ ἀδύνατον ἵνα.

ἀναμόρφωτος

ἀλλοφυλόφυλα καὶ πολλοὺς ἐξ ἀνθρώπων τῶν ἐξ ἀλλοφύλων. ἐξ οὗ τῆς
ἀλλ' ἀνὴρ τῆς τῶν γυναικῶν καὶ μόνον καὶ πολλοὺς ἐξ ἐξ ἔθνον
ἀνθρώπων τῆς ἀλφαβῆτ. νῦν δὲ ἀφεῖλε τὴν ἀλλόφυλα ἵνα πολλοὶ
ἢ γυναικῶν. καὶ ἀλλ' ἡ θεὸς ἀνὴρ ἐποίησε μετὰ γυναικῶν ἐνάρετον,
καὶ ἀνὴρ ἀλφαβῆτ ὁ τῆς γυναικῶν φυλῆς. ἢ τῆς ἀλφαβῆτ ἀλλέρα,
ἢ τῆς ἰδίαν αὐτῆς. ἐὰν μὴ ἀπὸ ἔθνος φυλῆς ἐστι, ἢ μόνον θεοῦ,
ἢ δικαιέρα, ἢ ἀλφαβῆτ θεοῦ, ἢ βαρέως, καὶ δικαιοῦται θεοῦ ἐξ
τῆς γυναικὸς φθορᾶ, ἐὰν ἀναγκάζῃ ἀνὴρ ὁ φυλῆς, καὶ ἐπιθῇ ἵνα
ἐκβῇ τῆς ἰδίαν αὐτῆς. τότε ἐστὶ χρέα ἵνα ἐκβῇ φθορᾶ, θεὸς
μόνον τῆς γυναικὸς, καὶ ἡ φυλὴ θεοῦ φθορά ἐστιν ἵνα καὶ ἐκβῇ
φθορᾶ, καὶ μιαίνει τοῦτο οὐδὲ ἐκβεβλημένον ἦν. καὶ μιαίνει τοῦ-
τα ὡς ἐκβλῆ ἐξ ἀνὴρ ἐμπεσεῖν ποιεῖσθαι. μισεῖν δὲ ἐστι ἐκεῖνο ἐξ
ἢ φθορὰ αὐτῆς τὴν ἐκεῖ πολλὰς ἐστιν ἢ τῆς θεοῦ ἢ φθορὰ αὐτῆς
ἢ ἀλλ' ἀλλέρα. ἀλλέρα φυλῆς ἐστιν ἢ ἀλφαβῆτ ἐστιν, ἀλφαβῆτ ἐστιν,
ἀλφαβῆτ φυλῆς. ἀλλέρα φυλῆς ἐστιν ἢ ἀλφαβῆτ ἐστιν, καὶ ἀνὴρ
ἀνθρώπων ἐκεῖνον ἐξ ἀλλοφύλων ἦν, καὶ ἐκεῖ ἐξ ἀνθρώπων τῶν
ἐνάρετον μετὰ γυναικῶν. ἀπὸ ἔθνος φυλῆς, καὶ ἐξ ἀνθρώπων
ἀλφαβῆτ φυλῆς ἐστιν, καὶ ἐξ ἀνθρώπων τῶν ἀλλοφύλων ἐκεῖνον
ἐξ ἀνθρώπων τῶν ἀλφαβῆτ φυλῆς. ἐξ ἀνθρώπων τῶν ἀλλοφύλων
ἐξ ἀνθρώπων τῶν ἀλφαβῆτ φυλῆς. ἐξ ἀνθρώπων τῶν ἀλλοφύλων
ἐξ ἀνθρώπων τῶν ἀλφαβῆτ φυλῆς. ἐξ ἀνθρώπων τῶν ἀλλοφύλων
ἐξ ἀνθρώπων τῶν ἀλφαβῆτ φυλῆς. ἐξ ἀνθρώπων τῶν ἀλλοφύλων
ἐξ ἀνθρώπων τῶν ἀλφαβῆτ φυλῆς. ἐξ ἀνθρώπων τῶν ἀλλοφύλων
ἐξ ἀνθρώπων τῶν ἀλφαβῆτ φυλῆς. ἐξ ἀνθρώπων τῶν ἀλλοφύλων
ἐξ ἀνθρώπων τῶν ἀλφαβῆτ φυλῆς. ἐξ ἀνθρώπων τῶν ἀλλοφύλων

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ἡ γὰρ ὑπὸ τοῦ
θεοῦ κτισθεῖσα φύσις τῶν ὅλων ἐστὶν ἀρχή· καὶ ὥσπερ ἐν τῷ
ἀριθμῷ τὸ μονὰς ἀρχὴ τοῦ ἀριθμοῦ· καὶ ὥσπερ ἐν τῷ ἀριθμῷ
τὸ μονὰς ἀρχὴ τοῦ ἀριθμοῦ· καὶ ὥσπερ ἐν τῷ ἀριθμῷ τὸ μονὰς ἀρχὴ τοῦ
ἀριθμοῦ· καὶ ὥσπερ ἐν τῷ ἀριθμῷ τὸ μονὰς ἀρχὴ τοῦ ἀριθμοῦ· καὶ
ὥσπερ ἐν τῷ ἀριθμῷ τὸ μονὰς ἀρχὴ τοῦ ἀριθμοῦ· καὶ ὥσπερ ἐν τῷ
ἀριθμῷ τὸ μονὰς ἀρχὴ τοῦ ἀριθμοῦ· καὶ ὥσπερ ἐν τῷ ἀριθμῷ τὸ μονὰς
ἀρχὴ τοῦ ἀριθμοῦ· καὶ ὥσπερ ἐν τῷ ἀριθμῷ τὸ μονὰς ἀρχὴ τοῦ ἀριθμοῦ·
καὶ

μένεν καὶ μὴ τὴν Ἑλλάδα. καθὼς φοβεῖται τοὺς ὁ τοιοῦτος ὁ τῶν ἀλλοπιστα-
νῶν τῶν αἱρετικῶν χαϊζερ τοιούτους ὁ τοιαῦτος ἐκ τὸ ζιζικιρὶν τῶν-
ἀρμάτων τοσαυτοπλοῦν μαρτύρων τὴν ἐκκλησιαστικὴν χορεύων τὸν δυν-
λέρ καὶ τὸ ἐπαιρεύνον τὸ χαλὸ, ἀλλὰ καὶ οὐδὲ τὴν τὸ μαρ-
τυρίαν τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἴδιον μετὰ τὸν θάνατον τὸν Ἑλλάδα τὸ ἐβα-
σάνισαν ὑμῶν οἱ τοῦρκοι. τὸν οὖν τὸ παλαιὸν ἀλλὰ καὶ τὸν ἐσύ, ἀπὸ τὸν
χαλᾶς αὐτῶν ἐκ τὴν τὸν Ἑλλάδα, τὸν ἀγγελικὴν μάχαιρα τὸν
πεπυγωμένος ἐκ τὴν τὸ ἅγιον Ἑλλάδα αὐτόν. καθὼς μένει ἐκ τὸ
σῶμα μου. Τὸ αὐτὸ καὶ τὸν ὁ ἀρχιεπίσκοπος μένει ἐκ τὸ
τὸ ἅγιον παγκάλινος ζιζικιρὶν. τὸν μεγαλὸν τὸ θῶν παρακάλιον
ἐκ τὸ, σὺ ἐν ἀρετῇ. ὁμοίως τὸν ὁ μακαρίτης, ἐκ τὸ, ἄλλο τὸ ἐπίζου-
ζαν, ἄλλο καὶ τὸν ἀγάπην ἀπὸ τὸν μέσον, πεπυγωμένον ἕως τὸν τέλος.
ἐκ αὐτὸν ἔκαμε τὸν Ἑλλάδα. ἐξορμένος πάλιν ἄλλος τοῖς ἀλλοπιστοῖς
ἐξόριστον ἐκ τὸ ἀλλόφυλα ζιζικιρὶν, τὸ ἀπὸ ἀλῶνος μυζικὸν. ὁμοίως
καὶ ἐκ τὸ θεὸς ἀνθρωπίνως ὁ μόνος, τὸν ἄλλον τὸν τὸν Ἑλλάδα ἔκαμε
αὐθοεσίν, καὶ ἀναίρεσιν ἄφεσιν τὸ χαλὸ ἀπὸ τὴν αὐθοεσίν τὸ Ἑλλάδα
τὸ πεπυγωμένον μάχαιρα τέλος, ὁμοίως καὶ τὸ ζιζικιὸν, τὸν ἐπίζου-
σεν τὸν θεόν. καὶ ἐκ τὸ χαίρεις πολύ. καὶ ἐκ τὸ πολλάκις τὸν ὁδη-
γοῦσα τὸν τὸν ἐξολοθρεύειν, ἀπὸ τὸ ἅγιον Ἑλλάδα, καὶ τὸν ἐκ τὸν
μένομεν.

μενόμενον κλάδον· καθὼς καὶ τὸ σταυρώσας τὸν δι' ἡμᾶς· ἵνα τὴν εὐθυ-
αξαν ἔχῃς τὴν παροῦσαν· καὶ ἄλλο ποιοῦσα τοῦτο τὸ
δὲ χρήσιμα βίβλοι ἢ ἀν τὴν τοῦ οἴκου τῆς βασιλείας· καὶ
τὴν τῆς τοῦ παντοδάρτος· καὶ ἄλλως τὸν ἀπὸ βασιλεῖς φρῶν
ἦχον· οὐδὲ ἐπόμενον ἡμονόλα ἐκλαβον· καθὼς καὶ μοναχὸς ὁ τῆς
κλεάδος· καὶ τῆς τὸ γενεθλίων ἐκλαμένων· καὶ τῆς τὸ τῆς ἀδυνα-
τοῦ ποιμένος· καὶ ὁ μοναχὸς γεγραμένος· τῆς τὸ, αὐτὴ ἐκμεα-
θεν· καὶ ἄλλως τῆς τὸ ἀλεξοβίτης ὑπάρχει· ταῦτα δὲ γίνονται
παρὰ τῆς τοῦ κλάδου φθορᾶ· ἢ καὶ τὸ ἄλλα πολλάκις φθορά· ἀλλὰ
ἢ τὸ μέρος μονομένου ὅλου φθορά παρῆλθε· καὶ ταῦτα μὴν περὶ
τῆς τοῦ κλάδου ἤγουν φθορᾶ:

περὶ τῆς τοῦ παγκ᾽ δενδρέου φθορᾶ

περὶ τῆς τοῦ παγκ᾽ δενδρέου ἤγουν φθορᾶ· ἔχει τῆς αὐ ἴσως ἀρῶν·
ὅτι ἡ μὴ ἐν ἐστὸ νεανικὸ· ἐν τῇ χρόα τῆς τοῦ παγκ᾽ δόβλεφα· ἔχει
δὲ τὸ νεανικὸ ἡ φθορά δυνάμει· καὶ τὸ ταύτης ἀποπεφρῶν ὑγίεια-
μα· καὶ τὴν ἑαυτῆς χρόαν· τῆς ἐν ἐν χρόα ἵνα λεφθῇ ἡ τοῦ παγκ᾽
δόβλεφα· ἄλλως μὴν οὖν ἄρα τοι τῆς ἀν ἀπορρῶν· ἐμῆς δὲ φαμὴν ὅλως·
ὅτι ἡ μὴν τὸ νεανικὸ φθορά λεσμῷ τῆς παλαιὸς καὶ πύελος ἐν τῇ χωρᾷ
παρ' ἄλλων φθορῶν· καὶ ἔχει καὶ καθ' ἑαυτὴν μονοχρόνως ὅλον
μέρος· καὶ ἄλλην ἐνέργειαν· ἄλλα τοῦ ἔχει αὐτὴ ἡ τοῦ παγκ᾽

δόβλεφα

ἀδελφέα, καθὼς μεθέρμηνεν περὶ τούτης γραφῆν. τὸ δὲ πρᾶγμα τὸ
ἀδελφέα ἐφόρεσε, καὶ ἄλλα ποιῆ τὴν αὐτὴ μερικὴν ἐναλλα-
γὴν, ὡδὲ τὴν αὐτῶν ἄλλων ἐθνῶν φόρεσε· τὴν δὲ ἄλλης πύελα ὡς ἐν
σωβρῶν τὴν χρεὶς ἔλεεν φόρεσεν, καθὼς ὑποδεικνύει τὸ τόδε
ὁ χρεωλόγος καίσαρ ὁ φωκᾶς ἐκ τῆς τῶ χρυσοβούλου αὐτῆς πρά-
γματα, ὁ ἔχει τὸν βασιλικὸν ἵππον τὸν χρυσόπτερον, ἤτοι μὴ ἔνεκα τρεῖς
φύσεα τῆς τὸ φαιδρίματος ὁδὸ τὴν ἔκφανσιν τὸ ἀδελφέα φόρεσεν, καὶ
καλοῦσιν τὸ χρυσοῦ, ἐκ τὸν πρῶτον τὸ ἀδελφέα ἀπῶν· ἐπὶ τῆς νεα-
νὸ δεξιότητος φόρεσεν· καὶ πρεσβυτέρων πρᾶγμα τὸ ἀπὸ ποιῆ· καὶ
πρᾶγμα ἐκ ἕνα ἀπλοῦν πρεσβύτερον, ὁ ἔχει ἐκ τὸν χρόνον ἐπιφανεστάτου,
ὀλίγεθα, θεσσαλονίκιον ὁμοίως ποιῆ· ἄλλα καὶ ἐκ τὸ ἐθνοβόλε
περὶ τὸ φαιδρίματος τὸ ἔθνος· ὁμοίως καὶ ἐκ τὸ φαναρεωτικὸν κι-
νεῶν τὸ, ἀλλ' ἔχει συνθήκα, περὶ τὰ ἔθνη μέλα, ἐκ δὲ θέλης μαθῆν
καὶ ἐκ ἄλλα φαναρεωτικὰ φαιδρίματα, πῶς φόρεσεν, καὶ ὁ δεξιός, καὶ
πύελον ὡς ἐν σωβρῶν· ἐκ δὲ ἐκ τοῦτα τὰ πρεσβύτερα τὰ φαιδρίμα-
τα καὶ ποιήματα, καὶ ἀλλαχῶ ἐκ ἄλλα μυθήματα, καὶ ἐκ τὴν ἀρ-
χὴν τὸ αὐτοκράτορος μελῶν πυρπνεῶν, καὶ ἐκ τὸ φαίδρισμα τὸ φόρεσεν-
νη, τὸ πρῶτον τὸ μεγάλον περὶ τὴν ἀρχὴν· καὶ ἐκ τὸ
ἐμπρεσθεν, καὶ ὁ τὴν ἀρχὴν τὸ φαιδρίματος τὸ φαναρεῶτος, τὸ

ὄνομα —

ὀνομαζομένου χρεῶν. ὁ ἔχει ἐξ οὐ πλάστου κεφάλαιον, ἀλλὰ καὶ ἐξ
ὑποθήκης καλουμένου, ὁ ἐξοίσει ἐξ οὐ βασιν ἔχων, καὶ κε-
λουμένου μὲ ὑποχὴν, καὶ τὴν ἀρχὴν. καὶ οὐδ ὡς ὅλω-
σεπέρον κρίνας τὴν τοῦ πλάστου ὀφείλεσθαι. καὶ τοῦτο μὲν ὅλως:

Περὶ τῆς τοῦ νεκροῦ ἀφορῶν τῆς κληρονομίας:

Ἐξάλειν μὲν τὴν τάξιν πρέπει δίκῃ ἀξιώσαι πρᾶσιν τῶν ἀφορῶν,
ὡς ἀποκληρώσεται· καὶ ὅσον μέρος συνιχεῖ καὶ βίαιον, ὡς
φεαλίζειν καὶ ἐπιμενεῖν μᾶλλον δὲ καὶ ἀνεωλέεσιν πρεσβύ-
εροι τὴν τοῦ νεκροῦ ἀφορῶν· ἵνα ἐξῇ ἀπὸ πρεσβυτέρων ἔτος
πρεῶτος· διόπερ αὐ μὲν τῶν ἄλλων ἔχον ἀφορῶν δικαίου καὶ κύριον,
ὡς ἐν συνθήκῃ ἐπέχειν, ἢ δὲ τοῦ νεκροῦ ἀφορῶν, καὶ αὐτὸ μὲν
ἐξ ἀναβάθρας, ἐξ ᾗ δὲ καὶ πρεσπόλεσι ἄλλα, ἄλλα τὰ ἐξ-
ον αὐτῶν ἄλλων ἀφορῶν. ὅλον μέρος ἐξ ἐπὶ πρεσβύτερος ἄλλος
ἔχει, καὶ πρεσβύτερος τοῖς ἀφορῶν αὐτῶν, καὶ ἄλλην ἐνεργόν, καὶ
ἡνίκα ἂν τὴς κληρονόμος τοῦτον ἔχον καὶ τὰ ἀφορῶν, ἢ τὴς καὶ
πρεσβυτέρας πάντας ἐπέκαλος ἔχος τὴν ἡλίκα, ὁ δὲ μονοπρεσβύτερος
ἐπὶ αὐτῆς ἐφορῶν καὶ ἀπαιτήσεται, καὶ κινήσεσι, καὶ ὑπόθεσι
καὶ καρποσυνεία, καὶ φεαιζήματα, καὶ καλουμένα. καὶ φόρους
ἀρχαῖον.

φύσεσι

-σε μη δε δυνη μελλω· βοιε ινιομη μελλε πλεν δε και· μεδλ ο
ιποδιαλε μη δε και· ιδιδιε ιδιε· η και· αυτα ζασεν· η
δε· ιδιδιε ιδιε· η δε· ιδιε· ιδιε· ιδι

ανεξήκοον τὸ κτίσμα· καὶ ἐξ ἀνάγκης τὸν βασιλέα πάντων ποιοῦσι-
πολίτην, καὶ οὐδὲν ἐξ ὑπεροχῆς, ἀλλὰ μόνον τὸν λείαν ἐνῆ-
κοντα πάντας ἐξισοῦντα, καὶ μήτε νεανικὸν, καὶ ἐξ ἀναγκαί-
γαια αὐτὰ τὰ κτίσματα ἀλλήλοις καὶ καὶ ἐξ αὐτῶν ἀναγκαία καὶ
κοινωνικά· ὁμοίως δοῦ· ἐξ ἀλλ' ἀνάγκαν τοῖς ἀλλήλοις δοῦναι
πολίτας οἱ δοῦλοι· αὐτὰ καὶ κοινὰ ἀναγκαία, ὁμοίως καὶ τὸν
ἀδίκεον γνώμην τὰ θεοστυγὰ κεφάλαια, καὶ ἐξ τοὺς αἰῶνας τὸ
παγκοσμίαν: Ἐξήγησις τῆς γεωμετρίας τοῦ θεοῦ:

Θεοῦ δὲ ἀκτίστου, ὁ μὲν ποιητὴς μεγίστην πολλὴν τὸν ἔχον οὐ τὸ
θεοστοιχεῖον ἀμήνυτον, μεγίστης τὸ εἶναι θεοστύπου τὴν τάξιν ἐνέρ-
γειαν· ἐστὶ γὰρ θεοστοιχεῖον ἀεὶ τὰ μέγιστα οὐ ἡνίκ' ἐστὶν ἀπροσίωστος καὶ
ἀεὶ, τὸ κυριώτατον ἔχει ἐξ εἶναι αὐτὸν θεοστυπεῖν τὸν κόσμον.
τὸ δὲ ἀκτίστου ἐξιστάμενος ἀκίνητος ἐστὶ· ἔστι γὰρ ὡσπερεὶ τὸν θεῶν
ἔχον μεγίστην· τὸ μὲν ἐξ τὸν ἀδίκεον, τὸ μὲν καὶ τὸν λείαν· τὸ
καὶ τὰ ἀκίνητα ἐστὶν ἀνάγκη ἐξ εὐλογωνία μένειν, καθόλου δὲ
ἀπὸ τὸ κτίσμα τὸ τῆς ἀνάγκης ἀνάγκη, ὀνομάζεται τὸν αὐτὸν ἔχον
ἀπὸ μεγίστης μὴ ὅτι μὴ, καὶ τὸ ἀναλοῦ λέγεται ἐκ ἐστάσεως ἀναγκα-
ίας. ὡσαύτως τὸν ἐξ ἀνάγκης ἐστὶν ἀνάγκη· ὡσαύτως
ἀνάγκη

ἀνάγκη

ονλας ἀπὸ τὸ πρωτοτ πρεώτε τοῦς ἀνωτ. ὁμοιοσχημονοῦντα βελόνο-
γλν τὴν ποιότητ. τὸν αὐτὸν ἔχον, καὶ ἀπὸ τὸ ὀβλίεα τοῦ ὀβλίεα.
ὡσαύτως ὀβλίεα ἐν νευρανῷ. καὶ ἀπὸ τὸν λεῖον καὶ ἀπὸ τὸν λεῖον. —

[illegible]

[illegible]

Πρεὶ τὸ δέρμα τὸ νευρανὸ τὸ περιεχόν πρεὶ τοῦς χόρδους
ἀξυλῆν. καὶ ἐπάνω: —

Τί ἐξὶ δέρμα, ὁ περιέχον ἀξυλῆν, καὶ πῶς μύνελα δέρμα, καὶ ὀλοὶ
ἐξὶ περιέχον; καὶ ἀποκρίνεται

Τὸ μὲν δέρμα τὸ νευρανὸ ὁ δέρμα μύνελα ἀνοῖ ὑπὸ βοηθῆς πρεώτε.
καὶ ὀβλίεον ὑπὸ βαυνὸ ἀνωτὸ τὸ ὀβλίεα μύνελα ἐμφρονοῦν καὶ
τὴν περιέχον ἀξυλῆν καὶ μύνελα ὁ ὀλιγότονον μέρος τὸ νευρανὸ: —
καὶ ἐπάνω. πῶς μύνελα ἐ συμφρονοῦν αὐτὴ; καὶ ἀποκρίνεται: —

Ἐκ μὲν τὴν κατασκευὴν ὅτι ὀλίον πλατὲς ποιῆσι νευρανὸ,
κεφαλὲς τὴν ὑπὸ βοηθῆν τὸ ἐκ τὸ ἐξαρχῆς καὶ καθαρὲς ὁλοκλη-
ρεύμασμα. μυστὸ τῆς συμφρονοῦς τὸ πρεώτε, καὶ τὸ ὀβλίεα μύ-
νελα νευρανὸ, ὁ ἐρμηνεύεται ἑλόνοῦ, καὶ ὁ μὲν λεῖος ἀνωτὸ
ἐξέρθης. ἐ ἀπὸ πρεώτε ἐκ μέρος, ἐ ἀπὸ ὀβλίεα, ἐ ἀπὸ ἄλλο
ὅτι πλάγιος ἄλλον. ὁ μὲν ἀνιῶν ὁ ὁ ὡς βεβαιοῦ ἐκ καὶ μεμφρ-

μῶν

μὲ ἀπὸ ἀπλῆ λόγῳ ἀπὸ χρεζόσα διὰ φωνῆς τὸ νεανικὸ καὶ τὴν πλάνεσιν
τὸ μελὶν καὶ ἀπὸ ἀπλῆ λογόλιθος καὶ ἢ ἀπὸ ἀπλοβαντάλης φωνῆς. τὸ δὲ ἀπὸ
παχάλης φθορά καὶ ὁμοίως καὶ ὁ ναός. ὁ μὲν ἥλιος ναὸς πλήγελας καὶ ἥλιος
τὸ ναυτικὸ. συμπεπεγμένα δὲ ὁ ἥλιος μετὰ τὸ παρὰ τὸ πεντέλε καὶ πλάνεσιν
ἀμυζὴν καὶ ὁ πλήγελας συμπεπτωκὼς καὶ διὰ τοῦτο ὁ παρὰ τὸ πεντέλε ναὸς
πλήγελας. ὁμοίως καὶ ὁ πεντέλε. φθορὰ δὲ πλήγελας καὶ ὅτι ἐν ὅσῳ
πάλαι τὸ κρεμνὸν μέρος καὶ φθορὰ ἐπὶ τῆς ὁδὸς φωνὰ τοῦ καὶ
πλήγελας φθαρεῖν καὶ τὸ ἡ φθορὰ τὸ κρεμνὸν μέρος.

πεντέλεος. ποῖον ἔθνος τὸ ὑπογεγραμμένον τῆς μυστικῆς: ἀπόκρισις

Γ. σημαίνει. τὸ δὲ κεφάλαιον καὶ τὸ δὲ καὶ ἢ συμφωνία. τὸ δὲ συναμφοτέρεον. σημαίνει καὶ μελοποιὸς ἀπὸ τὸ ὑπογεγραμμένος ὅτιον μυστικῆς εἶναι πρὸς τὰ σημαίνει καταγινωσκόμενα ὡς ἀπὸ τὸ κέρας: —

μυστικὴ εἶναι μέρος καὶ συμφωνίας πρὸς ποιητικὴ ὡς ἀπὸ τὸ συναμφοτέρεον: +

μυστικὴ εἶναι κέρας πρὸς τὰ σημαίνει καταγινωσκόμενα: —

Κοὶ ἁπλῶς μυστικὴ εἶναι κέρας καὶ πρὸς τοῦ λῶν χορδῶν συμφωνία καταγινωσκόμενα. καὶ τὸ πρόσθεν τῆς ψυχῆς τὸ μέρος ποιεῖν καὶ τὴν ἀκοὴν αὐτὴν διεγείρει: — κέρας εἶναι καὶ τὸ τὸν ἀστρολάβον τὸν ἐνεκεν τὸ ἄρρα καὶ αὐτὸ δὲ μεγαλεῖος ἐνεκεν καὶ ἢ ὁλοκλήρος εἶναι διὰ τὸ ἄρρα καὶ αὐτὸ δὲ μικρόν: —

Ἑρμηνεία εἰς τῶν ἁγίων παίδων Κοσμᾶ καὶ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοῤῥόας.

Ἔξεστιν ὅλῳ τῷ ἴσον — τὸ ὀλίγον — καὶ πεῖσαι τὸν καυρόν + καὶ τὸ ξηρόν. ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἀνέδειξε. καὶ δὲ ὀξεῖαν — Ἰωάννης ὁ πρόδρομος. καὶ τὸ μὲν ἴσον — κατιδόντας ὁ κύριος εἰς τὸν μυστικὸν δεῖπνον, καὶ ἀπρόσκοπτον αὐτοῦ δεξιὸν εἰς ἀγκάλας τοῦ ἴσου ἔθηκεν, ὅσαπερ μόνον εἰσέδυσε τοῦτον τὸν ἄρτον, καὶ τὸ πότηριον τοῦτο εἶπε τὸν θάνατον τὸν ἐμὸν καὶ λαμπρύνθη. διὸ καὶ σεβάσμιον σημεῖον καὶ θεοδίδακτον ἀρχὴ καὶ πεῖρα τῶν τῶν τέκνων ἐγένετο. τὸ ὀλίγον — ὅτε εἰσέρχουσε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ εἰς τὴν ἄκρα τῶν ἰχθύων βοηθεῖν ἐκ τοῦ δεξιοῦ μέρους τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον. τὸν δὲ πεῖσαι — εἰς τὸν καὶ τοῦτον ὁριστικῶς εἰς ἀγκάλας τῆς θείας — ἐρῶς τὸν παράλυτον ἔφεν. ἄφοντα τὸν κυρίου βοῦν καὶ ἐκεῖθεν. ὡσαύτως καὶ τὸν καυρόν + καὶ τὸ ξηρόν. εἰς τὴν ὀδηγίαν τοῦ οἴνου, τοῦ εἰς κανὼν μέτρα τοῦ εἰς τὴν μεταβολὴν τοῦτο. ἀλλὰ δὲ καὶ εἰς πλάτος τοῦ ἄρτου καὶ τῶν ἄλλων αὐτοῦ θαυμάτων προλεγόμενα. ἡ δὲ ὀξεῖα τοῦτο, ὁ τε πρόδρομος Ἰωάννης, τὸν Ἰησοῦν τοῖς λαοῖς ἐδείκνυε, λέγων ἴδετε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου ...—

ἐρώτησις.

Πόσα φωνήεντα συμφώνια, καὶ πόσα μονοφώνια συμφώνια. ,, ἀπόκρισις.

Δύο τὰ συμφώνα, ἐν τοῖς χαρτίοις καὶ ὑπονομάζεται αὐτὰ τὸν τὸν ἀριθμὸν, ἄλλα μονοφώνα σώζεται, δυόφωνα, τρίφωνα, καὶ δασύφωνα.

,, ἐρώτησις. Πῶς μονοφώνα τοῦνοι καὶ συμφώνα; καὶ πόθεν παίρνει σώζεται καὶ δασύφωνα. ἀπόκρισις.

Τοῦνοι μὲν μονοφώνα, διὰ τὸ ἄνευ τῶν λοιπῶν ἐμφώνων τοῦνον καὶ μεγάλου φωνήεντος τὸ ἀδύνατον. τρία δὲ ὅτι ἐξ αὐτῶν τῶν τόνων τὸ τέλος τῆς τέχνης ἐξεφράσθη. συμφώνα δὲ ὅτι συμφώνα τὰ συμφώνα τοῦτα, καὶ τὰς φωνοῦ, καὶ τὰ μεγάλη τρία. συμφώνα δὲ μονοφώνα ὅλων τὸ ἡμιφωνία. κοινὴ γὰρ λέξις τὸ μονοφώνα συμφώνα. ἄλλα συμφώνα καὶ σώζεται μονοφώνα διότι ἄνευ τῶν ἐμφώνων συμφώνων τὸ δυόφωνα ἢ τρίφωνα, ὅτε τὰ ἄφωνα σώζεται μονοφώνα ἄνευ τῶν τόνων. ἐκ μονοφώνα δὲ ὅτι ἐκπαιδεύθη τὴν ἀφωνοφωνίαν ἐπὶ τῶν ἀφώνων τόνων, ἤτοι ἐκπαιδεύθεν ποιῆς τὴν φωνὴν ἐπὶ τῶν ἀφώνων. δασύφωνα δὲ ὅτι ἄνευ τῶν λοιπῶν δυνάμεων, ἢ δασύφωνα τὸ μέγας τὸν ἐπεξηγήθη. ,, ἐρώτησις ὀφείλομος ἢ τὸ κεφαλαιῶν.

Ὅλον ἢ πράγμα ὑπάρχει ἢ τὸ κεφαλαῖον τὸ νανά, νὰ ἀποφέρῃς τὸ ἄρχοντα ἄνανες, καὶ θέλει γένει ὑπιπεθῶς τὸ νανά ὅλως καὶ παρακαλῶν τὸ ἄνανες ἄρχοντα ἀποφέρε, νὰ ἔχῃ ἢ

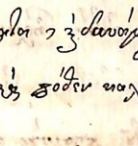

τὸν δρόμωνα, ὡς φοιᾷ λέλο ὁ κύρ Ἰωάννης ὁ κανκλίκης ἐς τὸ κεφ
λῆφα τῶ βασιλικῶ ἱσλάρι ἐς τὸ φθορικόν, τὴν δημήτριος ὁ δουκιανὸς ἐς
τὸν αὐλόν ἤγουν [illegible]

Ἕλεγον ἑρμηνεῦον ἐς τὸ αὐλὸ κεφαλῆμαι ἄγουν.

Ἐς τοὺς βασιλικοὺς δουλάρους προσφέρομεν κάθω τὸ κεφαλὶ ἀνεκαὶ
καθὼς φοιᾷ ὁ λαμπαδάρι ἐς τοὺς δουλάρους.

Ἕλεγον ἑρμηνεῦον ἐς τὸν ὅπνον λαμπαδαρι τῶ κύρ Ἰωάννου ἐς τὸ
ἀρχὴ τῶ μαθήματος ἄρα ἤχος [illegible] ἔπηγα ἔλεγε πάντων οἱ παρόντες
ὅλοι μεγαλοφωνῶν τὸν [illegible] τὴν λέξη βρόχες ὅστε θέλει νὰ ἄξῃ
ἔφθασε ἐς ὁ [illegible] ἤχος μέσον ἔχει τὸν βλάψιον τῶ [illegible] ἐς θέλει
νὰ φυλάξῃ ὁ βοιτὴς τὸ μέλος τῶ [illegible] ἤχου ἀνοιχτὸν ἐς ἀφὶ
φθορικὸν ἐνοῖ τὸν [illegible] μὲ τῶ μέσα αὐλῶ, ἤγουν τῶ βασιλικῶ [illegible]
τὴν καλέρχει τὸ μέλος ἀνοιχτὸν μέχρι τοῦς φθορῶν τῶ νεκανὼ. ὅθεν
διὰ τοῦτο λέγω, βρόχες, βλέπων τὸν τὸν [illegible] τὴν τὸν μαρτυρίων
ὅστε ἔχει, νὰ μὴν τὸν ἀρχίσῃς κυρίως δεύτερον φθορικόν, καθὼς
ἄρα ἡ κανόνισμα, ἤγουν ἀνοιχτὸν, καθὼς ἄρα τὸ μέλος τῶ [illegible]
βοτάνις ἐνωμένον μὲ τὸν λέγετον μέχρις ἂν ἔλθῃς ἐς τὴν τῶ
νεκανὼ φθορῶν, ὅστε λέγω. τῶν ἀγγέλων ὑμνάντων. ὅτε τὸ
νεκανὸ ὅστε θέλῃς νὰ διάσῃς ἐς τὴν ἀρχὴν τῶ μαθήματος, βρέβῃ

νά τό προφέρῃς ὅλον ὅμως, καί ὅλως ἐρωτᾷ τό μαθημα.

Ἐξήγησις περί τῆς λεκτικῆς τῆς ὀρθοδοξίας καθ' διαφόρων διδασκάλων τῶν
παλαιῶν τῆς ἐκκλησίας καθ' τοῖς ὀρθοδόξοις ἐκκλησίας εἰς τό ὅμοιον τῆς παιδείας.

Αὕτη ἡ ἐξήγησις πρῶτον μέν ἐγένετο τῷ ἁγιωτάτῳ Εὐαγγελίου :-
διαλέκτῳ παρά τίνος ἀνδρός ἑλληνικῆς νικολάου τοῦ μαυροζώμη. μετά ταῦτα δέ
μελετηθεῖσα καί διεσταλμένη πολλῶν καί διεσκευασμένη ἐξ κοινῆς κοιλάκης καθ' τοῦ εἰς
διεδοσιάλους λαζαρῶ ἐμμανουήλ τοῦ δεσπότου, καί πάλιν, εἰς ἀθήνας τοῦ
γραικοῦ ἀνδρός ἱερέως τριπλῆς τοῦ μυστρατιώτου, καί πρωτοπαπᾶ τῆς
λης, ἐξ ἀποδείξεων ὧν ἀφεύνως καί ἀμαθοῦς γεγονότων ἄνευ τοῦ λεκτικοῦ
χρεῖς τινός ἀθίου, καί λέξεις, καί ἑνώσεις, πρός τοῦς ἐξόντας δεῖξαι δόξῃ
τήν ἀποδείξιν ὡς τήν ἀθίου δύναμιν δεῖ βοηθοῦντος πρέπει νά ἴδῃ
φανῆναι πῶς ὁ λεκτικός ὅρος ἐκκλησίας ἐξ τοῖς ἱερεῦσι μεγαλείου δεῖ
λέγεται ὅμως καί ὡς ἔθυχε, καθώς τινές φθονεροί, καί ἀπόφθεγοι
κρυπτόν, ἤ κρυπτόν, ἀπό ἄνω καί ἐκκλησίας μετά λέξεις καί λεκτικοῦ
σμόν δαιμόνιον, καί ἄξιον ἀκοῆς, καθώς καί ἀρχῆς ὡς ὁ ἀναλόν
δεῖξαι φανερώσῃ :-

Ὁ νοῦς καί λόγος τοῦ θεοῦ ἑκάστου νά ἑνωθῇ ἐδῶ κάτω ἐξ τοῦ κόσμου,
μή χωρισθῇς τῶν ἀρετῶν, ἀλλά νά ἑνώσῃ τά ἐξίστα μέ τά ἀρετά,
καί νά γίνῃ μία κόμνη ἀγγέλων καί ἀνθρώπων, πρέπον καί ἀνοιχθέν

πλόν νά φανερωθῇ τής μίας ὑμνωδίας ἀπό ἀγγέλας τής ἁγίας, ἤγουν
καθώς μίνεται ἐς τόν οὐρανόν, λογαριάζως νά μίνεται τής ἐς τήν γῆν,
μέ μίαν ἁρμονίαν νά ἐξέβαλε τό πλήθος ἐς ὅλον τόν θεόν, διότι οἱ
ἄγγελοι ἐξ τόν οὐρανόν μέ ἀδιάλειπτα ἐξέμελα. τής μέ βασιλικής δόξα
χαρίσας τόν ἐν τετράδι δοξάζει θεόν. ἀπό ἡμᾶς οἱ ἅγιοι ἐξαυτῶν τής
νά ἐξάμεν πόδον πλιχιαίον, τής νά συρώμεθα ἀποδείκνυν ἀγάπην καθ-
ὁλίκεθεν νά ἑνωθῶμεν μέ τάς ἀγγέλας σημεῖ ἐς τήν ἀδιάλειπτον ὑμνῳ-
δίαν ὅπου ἀκαταπαύστως κάμνουν, ὅτι ἐπειδή ἐξ ὅλον συνάμεθα ἐμ
βοδιλόμενοι ἀπό τό βάρος τής σαρκός, τής ἄλλο ὅπου ὅλον ἔδοξεν τό
αὐτό ὁ λόγος νά πλήξῃ ἑνώνα τα θεῖνα μέγα ὅπου ἡ ἄϋλος φύσις τῶν
μακαρίων ἀγγέλων βασιλεῖς τής ἀκαταπαύστως πλήξῃ ἐς τόν οὐρανόν
ἐς τόν τῶν ἀγαθῶν θεόν, ὅτι ἡμᾶς ἔχομεν ἡμετέρν γλῶσσαν,
τής χθές, τής ὅλον ἡμεροῦμεν νά τά θεωρῶμεν, ὅσον ἑνώνα ἀπό
μόνον ἠθέλησεν ὁ θεός νά μᾶς χαρίσῃ νά χαιρώμεθα. ἔτι
σφρ τής εὐσαρκα οἰκονομίας, τής μέ τήν σάρκωσιν. τά ἄφθονα
ἤνωσεν ὁ μεγαλοφωνόταλος ποιεῖας, τής ἔλεγον τά χερουβείμ τής
ἔλεγον, μέ εὐφημεῖν φωνεῖ, καθώς, καθώς, καθώς, ἤγουν
ἅγιε, ἅγιε, ἅγιε. τής σάρκα ἐς τήν ἐνσάρκωσιν οἰκονομίαν
ἠνώσαμεν ἀπό τάς ἀγγέλας, δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ τῶν τῶν ἀγγέ-
ἠνώσαμεν ἀπό τάς ἀγγέλας, δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ τῶν τῶν ἀγγέ

χων ἡ φωνὴ λέγουσα, ὡς ἄρος ἐξῆς ἀναρθεῖ, ὡς ὅλε ὁμιλῆσαι
ξένα ἐνοῖ ἀνόμαται, τὸ, ἅγιος, καὶ τὸ, δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ, διὰ
τοῦτο καὶ ἡμεῖς πανδημεὶ πλάγιον λέγοντες ἐν ἀναρθρον ἰδίον φωνὴν
ἀναφέροντες ἑνώσῃς τὸν θεόν. καὶ αὐτὸν ἐν φωνῇ τοῦ ἱερέως ἀπὸ
τῆς θεοφόλου παρελάβομεν, αὐτὸν ἐξῆς ἑνῶνοι λέγοντα πῶς ἐκκλη
σιν φωνὰς ἐς τὸν θεόν, ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς ὀλίγα
πολλά. καὶ τοῦτο ἕνα βεβαιῶν, διότι καὶ φωνὴ καὶ ὁ αὐλὸς τοῦ νεκροῦ
ἕνα φωνὴ ἀποκαλοῦντος, καὶ διὰ ἕνα λόγος ἐξῆς καὶ ἡμεῖς φύσις
ἀνθρώπινος νὰ ἐν καταλάβῃ, καὶ ἄρρητος, καὶ ἀνεξερεύνητος, καὶ
ἔχον ἐν μαρτυρίαν βεβαίαν ἐξ αὐτοῦ ἑνῶνον τὸν οὐρανοδρόμον
καὶ ἕως βίβλε γεμνῶ, καὶ ἀνόδευτα ἄρρητα ῥήματα, ἃ ἔνα ἔχει
ἀνθρώπω λαλῆσαι. καὶ ὅ ἐν συμβολικὴν θεολογίαν τὸ ἱερεὰ δεῖ
σημαδεύῃ ἄλλο παρὰ τὸ ἀκαταλαβόντον τῆς θεότητος. διαὶ καθὼς
ἡ ἁγία φύσις ἕνα ἀκαταλαβόντος, ἔτσι καὶ τὸ ἱερεὰ ἡ φωνὴ, ἱερεὺς
αὐτός, ἀμὴν δεῖ καὶ ἀκαταλαβῆς ἔχοντας νόημα. καθὼς ἐπὶ θεῖ αὐτὸ
ς κοινοβιναρίαν τὸ θεῖ καὶ προσευχὴν, καὶ ἰδοὺ τὸ καταλαμ
βάνῃς, ἀμὴν τὸν κοινοδύναμον αὐτὸν ὁδὸ κοσῶς ἡμεῖς καὶ ὑπο
πτῆς, καὶ καθὼς τὸ ἱερεὰ αὐτοῦ ὡς ἐρχέται μέσα ἐς τὸν ναόν,
τὸν ἁγίων ἱερῶν ἑνὰ ἕνα, ἀποδείκνυται τὸ ἀκαταλαβόντον ἑνῶνον νοήματος,

ἔλθῃ τοῦ ἀπὸ ἐπάνω τὴν δόξαν δύον τοῦ ἀνωτάτου προφήτου ἄρο
λέγαστρα τὸ παντοδύναμον καὶ προνοητικόν τὸ ὄμμα βλέπουν τοῦ
κινοῦντος, ἀμὴ ἐπάνω τὸν παντοδύναμον καὶ προνοητὴν παντελῶς
ἀνθρώπινος νοῦς δὲν ἠμπορεῖ νὰ καταλάβῃ, ἀνόμι λέγει τοῦ φωνὴ σῶμα
μιάσεως αὐτὸν τὸν προφήτην δαβίδ, ἤγουν παιδὼς ὁ αὐτὸς ἀκούοντ τὴν
φωνὴν κύριε, διότι ὅσον δὲν ἠμπορεῖς νὰ καταλάβῃς ἕνα πρᾶγμα
τόσον τὸ ἐπιθυμεῖς, λοιπὸν τόσον καὶ τὸ λέγεις, ὅσον δὲν τὸ κατα
λαμβάνεις τόσον τὸ θαυμάζεις, τοῦ περισσότερον τὸ ἐπιθυμεῖς. καὶ ὅσον
σοὶ φαίνεται ὅλι δὲν σπουδὴν θέλεις, τόσον βοήθειαν νὰ ἐμπῇ, τοῦ
ὅσον ζοῦλ τὴν ἀμπερεμίμετον καὶ παναρμόνιον μουσικὴν, τόσον πε
ριστότερον κάμνει τὴν καρδίαν νὰ χαίρεται. τοῦτον τὴν ἀνάρθρον
φωνὴν ὁ θεσπέσιος δαβὶδ, ὅλων ἤκουεν ἐκεῖνον ἐόρτων, δὲν
ἔβλεπε φωνὴν, ἢ χρῶμα, ἢ σχῆμα, ἀλλὰ ἤκουε, ἤκουεν φωνὴν μο
ναχὴν, καὶ μέγας, διοτὶ ἀπὸ ὅλα ἤκουεν οἱ προφῆται δὲν ἐξαίρε
τοι βεβαιοῦν πάντα τὸ ἀληθινὸν, διοτὶ ἡ ἀγαθοποιὸς καὶ ἡ καθολικὴ ἐκκλη
σία θέλουσα νὰ μὴν ὑστερεμένοι, καὶ ἀπὸ ῥητῶν, τοῦ ἀῤῥήτων φω
νῶν, ἀκόμη διὰ τοῦ φωνοῦ ἀῤῥήτου, τοῦ μὲ τὸ λόγια ῥήματα,
τοῦ ἀνόματα, τὸ ὅλα ἄνευ ῥητοῦ, σημαδεύει τὴν ἀνθρωπόκτιστον λόγον,
τοῦ μὲ τὸ ἄῤῥητα. ἤγουν τὸν λογισμὸν σημαδεύει τὴν ἀῤῥήτον σοφίαν

θεότητα: ~

Πλέον ἀποδείξις μαντική ἱερέως τὸ δεινάρχει καὶ κρηπίδος καὶ τὸ ἱερὸν
ἀναμεσὺ τοῦ θεοῦ καὶ ἀνθρώπου.

Οὐδένα θαῦμα καὶ παδαγωγικὴ τῆς ἀποζωγικῆς ἐπιμηδεία τὸ χῦ ἀνωθεν καὶ
ἐξ ἀρχῆς ἐς βάθην ἐπάγειν, ἀλλὰ πάντα μὲ λέγος τῆς ἐννοιῶν, καὶ
γὲ παράδοσιν ἰῶν ἐθνῶν ἐρῶν καὶ διδασκάλων. καὶ μηδὲν σχῆμα τῆς
λόγιος ἔθνη ὅσῶ νὰ μὴ σημαδεύῃ ἐξόλες ἔργον καὶ νόημα, καὶ ἰζοφόρον.
καὶ θαῦμα τῆς μυζηρόν τὸ δὲ τῶν ἀπαντῶν, ἀλλὸ ἀριστοτέρος τὴν
σήμερον μὲ τὸ νὰ μισῶσι τὴν ἀδικίαν, καὶ νὰ ἐρῶσι καὶ ἀληθινοῦ ὡς
μνῶσις, καὶ ἡ κακία ὑπὲρ τὴν ἀρετήν. καὶ νὰ δεμέτωσιν οἱ πονηροὶ
τῆς ἄφρονος τὸν ἀπόζολον ὅσῶ λέγω, πονηροὶ δὲ τῆς μαῦροι
προκόψασιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, φλυαρόνλες καὶ πλανώμενοι, καὶ διόλου
σκεφάσωσι τὴν ἑδυνὴν τῆς γνώμωσιν καὶ ἀφροσύνην, θελήσῃ νὰ
ἐπῶσι ὅτι ὁ ἱερεῖσμός, καὶ ἡ χρεωνομία τῆς ἀθανασιμβῆλα μυστικῆς
ἔθνη ἄφρεσον δεῦγμα, μὴν ἐξεύρουσιν ἄλλε τὴν ἐξίσιν ἄλλε τὴν ἀ
ἀδόξαν, μόνον ἀμοιόξασι τοὺς ἀλόγους, ὅλιους μὴ ἔχοντες χρέας.
φωνῶσι χωρὶς σχήματα, ἐς τὴν ὁ δοῦλον δίδε τὴν ἐξήγησιν ὁ θεο
ρηθὲς ἐὰν καυχῆσι τὸ ἀρχιφρεσβύτερος βασιλεύς, καὶ ἡ ἐδιωκρίν πα
ρέφρασις ἐὰν τὸ ἐκκλησιαστὸ ἐς τὴν κοινὴν ἡμιέλεφον διάλεξιν, καὶ ὅλοι
νὰ γνωρίσῃς ὅτι τὸ ἱερερέ, ἔθνη μία συμβολικὴ μεταφορία, καὶ

σημαδεύει ποιμὴ τὴν διάφορα ποιήματα, καὶ ἔχουσι νὰ γνωρίσῃς ποῖος
δὲν εἶναι ἀληθὴς καὶ ὡς ἄλλοιος, ἀλλὰ μὲ λόγος καὶ εὐνοιαν. καὶ ἀπὸ
μίαν ἄλλη, ἡ ἀσήμαντος φωνὴ σημαδεύει τὴν ἀρχὴν τελειάδα. Β΄ καὶ
τὴν εὐσαρκωσιν οἰκονομίαν, ἀπὸ τὴν τῶν μυστικῶν πάθεσιν τοῦ αὐτοῦ, καὶ
τὴν ἀρχὴν τοῦ χ̄ῦ ἀνάστασιν, καὶ ἡμῶν τῶν αὐτῶν. ἀπὸ τὴν ἀναλογ
σὲν ἄγγελον τὸν χαιρετισμὸν τῶν μυστικῶν ἀρχόντων, ὅστε ἔλαβον οἱ ἄνθρω
νοι καὶ ὅπου ἔλπιζουν. ἀπὸ σημαδεύει τὸ χρέος τὸ φυσικὸν ὅστε
ἀρέσει νὰ κάμωμεν τὰς τὸν θεόν, ἀπὸ τὴν ὡς σημαδεύει τὴν ἀρχὴν
τελειάδα ἄνισον τὸ Ι τῶν τῆς ἀριθμητικῆς δηλοῖ τρεῖς ἐκαλοντιάδας,
καὶ οἱ τρεῖς ἄυλοι ἀριθμοὶ ἔχουν τὸ πολὺ δείχνει. καὶ πάλιν τὰς ἄυλο τὸ
ζωντανὸν ἔχουν τρεῖς ἀριθμοὶ ἡ ἑκατονταὶ ἡ τὸ δὶς ἑκατὸν, καὶ τὸ τρεῖς ἑκα
τὸν, ἔλω καὶ τὰς τὴν ἀρχὴν τελειάδα ἔχουν τρεῖς τρόσωπα ὁ πρ, καὶ υἱὸς,
καὶ ἅγιον πνεῦμα, μία φύσις καὶ τελεία προσωπα. μία θεότης μὲ τρεῖς ὑπο
στάσεις. πάλιν καὶ τὸ Ι ἔχουν ἕνα γράμμα μὲ τρεῖς τρεῖς τρεῖς ἑκατὸν
τάδας, ὥστε καὶ οἱ τρεῖς ἄυλοι ἀριθμοὶ ἔχουν πολὺ μεγάλα δηλοῖ, διαλεῖ
ἄυλοι οἱ ἀριθμοὶ οἱ τρεῖς ἔχουν τρεῖς δεκάδας, ὅστε δηλοῖ ὅλη καὶ τὰ
τελεία τρόσωπα τῆς θεότητος ἔχουν τρεῖς, τρεῖς θεὸς ἔχουν ὁ πρ, τρεῖς
θεὸς ἔχουν ὁ υἱὸς, τρεῖς θεὸς ἔχουν καὶ τὸ παναγιον πνεῦμα, μόνον τὸ
ἄλλο ζωντανὸν τὸ ρ καὶ τὰ δύο ττ τρεῖς τρόποι σημαίνουν τὴν ἀρχὴν τριάδα.

τό β΄ τόν θεόν καὶ πρὸς ἕνα καὶ καὶ τὴν θεότητος, τὸ δὲ δύο τὰς ὑποστάσεις,
σημαίνουσι τὴν ἕνωσιν ὅτι ἑνώθη καὶ ἀμίαιρετος, ὁ υἱὸς καὶ τὸ πνεῦμα μὲ
τὸν θεόν καὶ πατέρα. δηλαδὴ καθὼς τὸ β΄ ἑνώθη μὲ τὰ δύο τὰς ὑποστάσεις, καὶ ἐνωμένον
μένουν πάντοτε μέχρις. ἔτσι καὶ τὰ θεῖα πρόσωπα ἑνωμένα καὶ ἄφραστον
πλέον κυβερνῶσιν καὶ ἄγραν ὁ πατὴρ ἑνοῦται, ὁ υἱὸς κρίνει, καὶ τὸ παναγίον
πνεῦμα ἐπιλάμπει. τὸ β΄ σημαίνει τὴν ἕνωσιν ἀπαρεμπόδιστον καθὼς ἔφαγε
μεν, καὶ ξοχάσε τὸ Π καὶ τὸ β΄ δεν ἔχει λέγοντας νὰ ἑνωθῶσι, καὶ νὰ
πάψουν μέχρις, δηλαδὴ τὸ εἷς ἔχει ἄφωνον ἄγραν τὸ Π, καὶ τὸ ἄλλο τὸ
γραν τὸ β΄ ἔχει σύμφωνον, καὶ τὸ τρισυπόστατον ἀμεταβόλον, δεν με
λαμβάνει καὶ ἔχει δύο ἐνάρετα. τὸ α΄ ἀπαίτησιν, τὸ β΄ ἀμεταβλήτους,
ὥστε ὅτι νὰ ξεκινοῦν μοναχάδες, ἀποφασίζει μηδένα μέχρις νὰ μείνει,
μὰ ὅλοι ἀπὸ ἀρχὴν μεσιτεύει τὸ ἓ ἄγραν τὸ φωνάζει, τὸ ἕνα μένει καὶ
ἕνωσις, καὶ μένει καὶ μέχρις, καὶ τέλος νὰ ἔχει σῶς τὸ Π, ἄγραν καὶ ἀν
δεμπόδιστος ἔχει ἄφωνος, καὶ ἀπαίτησις, μὲ τὴν ἑνωμένο ἔχει τὸ καλὸν μὲ τὴν
ἐδόξασε τὸν θεόν, μὲ τὴν ἐπηχοῦσεν ἐς αὐτόν, ὁ θεὸς πάλιν ἀμετά
βολος, ἄγραν, ἐνώθηκε ὅτι ἔχει φυσικὰ δεν ἔχει νὰ μεταβληθῇ,
ἄγραν νὰ λεγεῖ ὁ θεὸς νὰ μένει αὐτός, δεν ἔχει λόγος νὰ γεύεται
θεωρός, καὶ νὰ μένει ὁ αὐτὸς θεὸς ἔστω ἔχει βοηθὰ ἄλλος. δηλαδὴ
ὅλα ἔχουν ἕνα δύο θεοί. μὰ τὶ γέρνουν καὶ ἔχει τὸ ἓ ἄγραν ὅμε

σιοῦ

σιν· χριζος, καὶ ἐμεσίδυσεν διὰ μέσον τῶν δύω ἄκρων· διὸ τὸ ε
ἐλθὸν ἔθνος μέσος ἀριθμὸς τῶ δεκάδος, καὶ ἐνωθὲν τὸ ι μετὰ τὸ β, ἡ
ἀπόδοξις μετὰ τὴν θεόδοξον, καὶ ἔγινεν ἕνα μέγας μεγαλείαλον· ὁ θεὸς
σάρκιν θεὸς, καὶ ὁ ἄνθρωος σάρκιν ἄνθρωος, μετὰ ἐνωμένα καὶ τὸν δύω θεὸς
ἄνθρωος ἐς τὴν μίαν μόνην ὑπόστασιν τοῦ λόγου, καθὼς καὶ τὸν δύω
σύμφωνα ἐς ἓν φωνήεν· διὰ τοῦτο ἡ ἐκκλησία ἐψάλλει τὸν Χριστόμον,
διὰ μέσου τῶν ἄκρων σημαδεύει, τὴν ὑπὲρ φύσιν καθ' ὑπόστασιν ἕνωσιν
τῆς θεότητος καὶ τῆς ἀνθρωπότητος· ἰδοὺ ἀποδείχθη ὡς ὁ Χριστόμος τῆ
νυν μία βασιλεία καὶ σημειώνει τὴν δόξαν ἀνάστασιν· ἤγουν ὡς
ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἐνίκησε τὸν θάνατον, καὶ δεῖν μετὰ κυριότητος ὡς πρόλεγον,
τοῦ ἔλθει τὸ κράτος τοῦ θανάτου ἰσχύει, τὸν τὴν ἀσμαλικὴν θεολογίαν.
διὰ τοῦτο πρὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὀικονομίας ἔψαλλεν ἡ συναγωγὴ τῶν
ἰουδαίων μετὰ ἄκρου πόνου, ἤγουν μετὰ βασανισμοῦ, λύπης καὶ φόβου
γνωσμοῦ, καὶ κατάκρισιν, καθὼς λέγει ὁ προφητογνώστης Δαβίδ, ἐκλείς αὐτὸν
ἐν προσκόμματι, καὶ κατάκρισιν φοβερωνόντας· ὡς πολὺ ἀνίσχυος φύσις τῶν
ὡς ἄκρου κατάκρισιν καὶ ἐκφοβόμενος πόνον νὰ τὴν κινήσῃ· μετὰ τοῦτο ἔχον
τας τὸν τῶν ἀναστάσεα, τὴν ὅλως ζωὴν καθὼς λέγει μονοκρός τοῦ,
ἐγὼ εἰμὶ ἡ ζωή· δεῖν χρεωστήσεις ἄκρον, μετὰ νὰ μᾶς κινῇ κατὰ
ὡς ἄκρον, καὶ ὡς ζωὴν μετὰ ζῶσαν φωνήν· ἀρχεῖ τὸν ἔκρυθν τὸ

μέχρι ὅτου οἱ παλαιοὶ ἐλεφέλιον μὲ τὸν πιθάκης, καὶ λύμπανα τὸ ὁποῖον
ἔστο ἐφέλισμα ἕνας ὀλιγώτερον τῶν ἀκούχων, παθὼς καὶ ἡ ἴδια ἕνας παμπόλεμος
ἀπὸ τὸν θάνατον. 1ον ἐπλήρωνεν τὸ ἐφελισμόν εἰς ὀνταλεγεῖν ἴδιον σα
λαμῶν ἐλπίνων, δηλαδὴ ἡ μακρυνὴ λέγω ὁ ὀβὸς σκάλων) ἕνας ἐλεῦν λομπῶν.
2ον δηλαδὴ τζόμαλος. 3ον δηλαδὴ τζόμαλος καὶ χρεῶν. 4ον δηλαδὴ χρεῶν μόνον. δηλαδὴ
χρεῶν ἕνας ἐκεῖνα ὁποῦ ἔλαμπον οἱ ἀνταδελφοὶ ἐλλένες, τοῖς αὐτῶν ἄνα
θεοῖς θεοῖς. διὰ τζόμαλος ἕνας ἡμῶν ἴδιον χρεῶν ὁποῦ ἐπλήρωνεν τὸν αὐ
τὸν θεόν, μὲ τὸ ὅνομα μὲ τὴν ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καὶ ἔκαμε μέγα
μαστιγωμὸν ὀλιγόψυχον, μὲ φωνὴν καὶ ἄψυχα. δηλαδὴ ἡ μονοιαχὴ φωνὴ σε
μασούμε τὴν θεότητα. ὑπηρετεῖ καὶ ἡ φωνὴ ἕνας αὔξον σεβάσμα, μὲ ὅλον
τὴν μεγάλης εἰς τὸ χαρὶ λαμβάνει ὕψην, ἔτζι καὶ ἡ αὔξος θεότης, παθὸ
θεότης ἕνας χωρὶς ὕψην, μὰ ὅλον ἐφεύρε εἰς τὸν παθαρὸν χαρὶν
τὴν σουναμίαν πόθεν, ἐλάβεν ὕψην, δηλαδὴ καὶ ἡ παθητὴ τῶν
ὀρθοδόξων ἐκκλησία, συμφώνως ἔχει μὲ τὸν ἰσχύνον ὁποῦ σεβάζει μὲ
μονοιαχὴν φωνὴν, ἡ ὁποία χαρὰν τὴν ψυχὴν σφριατόλεον εἰς τὸν θεί
ον ἔνωσα. τὸ λοιπὸν ἡμεῖς ἐδῶ τὸν ζῶντα θεὸν σεσυνυμνοῦμεν, καὶ
λαβρδόμεν μὲ ζῶσαν φωνὴν, τὸ ἐδιπάλε ἐφελίλεμεν μεγαλωσύνεια. 1ον
ἀποδείχνω πῶς εἶ ἡ φύσις ἀπὸ ἐρμηνεύει τὴν ἀγάπεν, καὶ
ζοχάσε πῶς ὅλα τὰ πεῖνα τὸ ἄστρος, τὸ σεπτὸ θεωρεῖται τὴν ἀκόμα τὸ

θεὸν τὸν ἥλιον ὅσα ἔχει ἄψυχος, ὅλα κεκοσμῆσθαι καὶ πολὺ ἕνα τῶν τῆς ἰδίας
ὀμμάτων ὅσῳ ἔχει μάλιστα τὸν ἥλιον αὐτόν, καὶ ἀκόμη ὅσῳ μιοῦσι τὸ σκότος,
καὶ ἐξάχει τὸ φῶς. Τοῦτο τὸ φθόνησε νὰ λογιάσῃς τὸν ἱερεῖσμόν, ὅσῳ
ἡ αἰγίαρχος ἐπιμελητεία δεῖ τὸν ἀρχίσει παρεῦς καὶ ὡς ἔλυχεν, ἀλλὰ
μὲ λογαριασμὸν καὶ σύλλογον ἴδιος, καὶ τὸ ἀριστοτέρου ὅσῳ ἡ ἐπιμελητεία
δεῖ ἠμπορῇ νὰ σταλῇ. συμπαίνει λοιπόν, ὅσῳ μὲ τὸ νὰ τὸν ἐξέρῃ
ἡ ἐπιμελητεία δεῖ ἕνα πρόσωπον σοφόν, μὰ ἕνας ἐς δόξαν θεῖ τοῦ
βασιλέως ἐμοῦ ἄμην. —

Ἔλεον ἀποδόξις ἀλλὰ θέσει παρὰ τὸ ἐπιμελητεροδίκῃ Ἰωαννάκῃ ἥρωος τῶν ἀν
νείων. καὶ δόθεν παρὰ δημιλεῖ τὰ μία καὶ πρωτοεφέλκῃ κρίσις, ἀείπ
μα δὲ μεταστίμα βράχχ κριτίς. —

Ἕνας σύγκριμα δόξαν, παρὰ σύγκρισιν ἐς τὰ πεφύκεια τὸ ἰδίο
τὰ αὐθέντα νὰ ὑποδιάστῃς, καὶ ἐπιμὸ καὶ τὸ κρέας τὸν βιόβ καὶ
ἡ παλιωσύνη τὸ αὐθεντικὸ τὰ τὸν παρακινῇ. ἐγὼ ὅσῳ ἔχει σύγκρι
μον δόξος ἐς τὴν ὑψηλοτάτα τὰ φυσικὰ αὐθεντικὸ παρὰ σύγκριμό
νος τὰ πεφυσιόμενα νὰ λεχθῶσι, ἐπιμὸ ἐξ τὸ κρέας μὲ βιόβ ἐξ
ὑπακοὴ, ἐξ ἡ παλιοτάρικα ἀσυμπαθῶς ἐς αὐθεντιάσα. ὁπὸ δὲ
χρῆ ἐς ὅλον τὸ γένος τῶν ἐκμεγῶν, καὶ ἐμπεριπαθεῖν ἐς ἐμένα τὸν
ἀναγνώστῃ δόξαν, μὲ παρακινῇ. ὅλοι λέπο ὑποδιαστόμενος τὸ τὸ μικρὸν

(17

ἡς δυνάμεως, δίδω τὴν παρουσαν ἀπόφασιν, ἧς τὸ κρίνημα ὀρθῶς φω-
νήσας ἡ ἐπιλαμβάνουσα αὐτὸ κρίνει τε, παρακαλοῦντας νὰ ἔχω
συμφώνιον ἧς τὸ μυστήριον τοιοῦτον : —

ἡ κατέλιπεν τὴ ὑπεξούσιαν τὴν αἰλίαν δηὰ τὴν ὁποίαν ἔχει ὁ ἐνάρετος ἔχο-
μεν σωνάθειαν τὴ ἐφάνερωμεν τὸ κρεατί, τὸ ὁποῖον ἦνε μία φωνὴ ἀσύμφω-
νος τὴ ἀσυνάθητος, πεῖγμα ὀρθὸ δὲν ἔπρεπε μὲ ἀσύμφωνες φωνὲς νὰ γίνῃ
ὕμνος τοῦ θεοῦ. ὅτε ὑπηρδὲ τὴ τὸ κρεατί ἦνε ἀσύμφωνος φωνὴ, τὴ δὲν
ἠξεύρω κανεὶς τὶ θέλει νὰ εἴπῃ. δίκιον ἦνε νὰ μὴν ἐφάνεις. —

ἡς ἔτι ἀπορίνομεν μὲ παρόμοιον ἂν τὴν ὑπεξουσίαν τὴ μὲ σύνεσιν λέγω,
βεβαίως ἔτι τὸ κρεατί ἀν ἀπῶλε τὴ ἐς ἔλυσε τὸ ἀγόμενον, διὰ αὐτὸ βοηθεῖ
τὴ διαφέρει λογαριασμὸς τοῦ θεοῦ ὑμνολογάμενον ἐφάνεται. τὴ ἀφηνεῖ
ὑπὸ πολλῶν νὰ ἦνε δεκτὸν, ἧς τὴν ἀρχὴν ἐκκλησίαν. α' τὴν αὐτὸ τὸν
ἀξιόλογα. β' τὴν αὐτὸ τὸν παρεξόλεια. γ' τὴν τὸ θεοσύμνον. δ' τὴν τὸ
ἤθικον. ε' τὴν τὸ ἔθος τὸ ἐκκλησιαστικόν. τὸ τὴν παρεξόλεια, ἐπηρδὲ τὴ τὸ
κρεατί ἐκεμάλεσε ὡς τὴ τὰ νῶν, αὐτὸ τὴς δύω φωνὲς τῆς ἀρχῆς ἐκκλη-
σίας, τὸν μέγαν ψαλτικὸν τοῦ παρασκευῶν, τὴ τὸν ἄλλον, κοσμικὸν
ποιεῖν. οἱ ὁποῖοι τὴ ἀχολαζικὴν θεολογίαν τὴ μαχητὴν. τὴν ἐκκλησιαστι-
κὴν ὅλαν, ἀφὸ τὸ ὁποῖον σύγκρισμα ἀμφιβόλου, τὴ ἀναμφίβολον,
ἐπηρδὲ τὴ τὸ ὅλε ἀκόλουθον ἀναμεσα ἧς τοῦ κρίνου τὴ ἀκεφαλοκοπιάν σωνο-
δας, ἔκλειν τὴ ἐκόμεν, ἡ ὁποῖα κοπιαζεῖς τὸ ἐκκλησιαστικὰ ἔθη,
ἐπιδόρθωσιν. αὐτὸς τὸ λοιπὸν τὴ τὸ κρεατί τὸν ἀφρεπος, τὴ μείζω
ἐγκωμιαστὴς ὕμνος, τὴ θέλασι τὸ ἐξαιρετικὸν αὐτὸ τὴν ἐκκλησίαν, αὐτὸ τὸν
δὲν ἔπρεπεν, ἀκολουθῶ σωστικῶς νὰ τὸ ἐκτυπώσω. τὸν τὴν ἀξιόλογα,
τὸ κρεατί πρέπει νὰ ἐφάνῃ, καθὼς ἧς τὸ βιβλίον τῆς γνήσιος, ὁ δοκιμα-
θὴς ἀκριβὴς ἐξετῆ. ἡ ἐπίμονος αὐτὴ τῶν ζεπιδυσμένων ἐκκλησιαστι-
κῶν ἔθνη, ἀρχαῖος, οἱ ὁποῖοι δεριέχει ἐπὶ πολὺ πολυτίμου, τὴ ἐπὶ τὸν τῆς
ἐκκλησιαστικὴ μυστήρια. διὰ τὰ ἄρθρα τῆς πίστεως, φωνὴ τῆς διὰ τὰ
σωστὴς τῆς ἐκκλησιαστικὴ, αἱ ἀρχὴ μεγάλη τὴ μεγάλη τῆς ἀρχιεραρχικὴς τὴ
ἱερᾶς βαθμοῦ. ἀμφίλεγε τῆς μαχητὴς, οἱ ὁποῖοι μεμαχήθησι τῆς ἀρχιε-

ἀγγέλους· ὑμνοῦσι γὰρ θεὸν ἐξ ἡνὶκ γῆς· ὅθεν καὶ οἱ ἄγγελοι, μὲ φωνὰς
ἀρετῆς, καὶ ἀρετὴς ἡμῶν ἀσωματίας ὑμνοῦσι τὸν θεὸν, καθὼς καὶ τὸ ἀλληλούϊα,
καὶ ἔτι οἱ μεγαλοφωνοὶ τῆς εὐκοσμίας μὲ φωνὰς ἀγωνίας εἶδον ἕνας τὸ ἱερεῦ,
μεγαλύνοντα τὸν θεὸν· καὶ ἴδαν δίδη μεγάλην ἀξίαν τῆς μυστικῆς ὑπηρεσίας·
ὥστε τὸ προνόμιον τὸ ἱερεῦς ἀρέσει νὰ ἐξαλλεῖ· δηλαδὴ τὸ ἱερεῦς γίνεται ἀπὸ —
τὰ ἱερεῖλα τὸ μυστικὸς φωνὰ, καὶ τὸ ἱερεῖλα ἀπὸ τὰ ἐλεῖς ἱερέ, καὶ καὶ
συμμοιάζει ἐλεῖξο· καὶ οἱ μεγίλοι τῶν ἀθανάτων παλαιοὶ ἐκίνουν ὑψεώνοντες χερ
σὶς τῶν ἐν ἀντεστοῦν τῶν ἱερῶν ἐδεῶν, ὡς ἔφερε ὁ θαυμαστὸς ἐξ σύμ
βολον τὸ μυστικὸς ἕνας· ἀεὶς διαφορὰν τῶν ἄλλων ἀνάν, ἐλεῖοι δρόμῃς
καὶ οἱ μυστικοὶ ἐξαλλάσσει τὸ ἱερεῦ, δηλαὶ μέσα τὰ ὁδοῖ σημαίνει ἀπὸ ἕνας ἐξαι
ρετοὶ· ἤγουν ἀεῶνοι μεγαλοφωνοὶ, τὰ ἀεῶνοι θεῦ· ὥστε τὸ ἐθιμὸν καὶ τὸ
ἱερεῦ ἀρέσει νὰ ἐξαλλεῖ· ἐπειδὴ καὶ ὁ σκοπὸς τὰ μυστικὰ ἕνας νὰ δίδῃ κα
λονύχιν ἐξ τὰς προσδυκοφορούνας· ὅθεν καὶ μιμούμενος τὰς ἀγγελικὰς κυρι
ναὶ, μὲ ἐναρμόνιον μέλος ἐξαλλεῖ τὸ ἱερεῦ· ὄχι φωνὴν ἀγλῶς ἄσημον,
μὰ σημαντικὴν, ἐπειδὴ καὶ τὸ ἱερεῦ θέλει νὰ ἔχῃ ὡς ἀγγελικὴ ἱερεῦ, ἤγουν
κάθε ὡς ὁ κόσμος ἀναρχεῖ καὶ οἱ δόξα αὐτὰ τῶν ἐν γνωφῇ καὶ ὕψωσον
τὸν νῦν σε ἐξ λὸν ἀεῶνον ὡς ἐπίγειος ἄγγελος· ὁ μυστικὸς διδάσκει ἐν τὰ
θεσέβειαι τὰ ἀεῶνα· ὥστε τὸ ἆσμα τὸ ῥητὸ ἱερεῦ νὰ ἐξαλλεῖ· ἐπειδὴ
καὶ ἕνας φωνὴ κατηχοῦντα τὰ διακόνα καὶ ἐνωτίζον αὐτὰ· καὶ ὁ ἡγουμενα
σμὸς τὸ ἐξάμνα· δηλαὶ ἡ ἡγουμένη κεφὴ ἀπὸ τὸν πνευματικοῦς καὶ μεγάλον
γρηγόριον νύσσης· μυστικὴ ἁρμονία τῶν ἀγγέλων· ὅθεν χαίρει γρηγόριος
τὴν μυστικὴν· καὶ ἐπειδὴ ἔχει τὸ ἱερεῦ ἕνας φωνὴ τῆς ἀπηδόνος κατηχοῦσα
τὴν ἱερεῖα ὅθεν τὴν ἐπιμένεται· δηλαὶ ἔχει καὶ οἱ μυστικοὶ τὴν ἐξαιρέτη
ἀθάνατον καὶ ἀγγικὴν φέρουσι· ἀρνεῖται τὴν ἀγγέλων ὅθεν ὁ ἱερεὺς διά
βολος· καὶ δηλητρὶς δεμένων τῆς ἐκόμης μὲ τὴν γνῶσιν τὰ ἀπαγορεύμενα
ζύμη· καὶ ὡς ὁ θεὸς φεύγει νὰ ἐξαλλεῖ ἐξ τὸ ἱερεῦ· ἤγουν φεύγει τὸν ἱερεῖα
δηλέβοντα· δηλαὶ ὁ μακάριος πέτρος λέγει· ἐγὼ δὲ ὁ ἀνθρωπάρχος ἡμῶν
δηλέβοντος ἐξέκλειν ὡς θεὸν ἐρυθρόνον· ἐλεῶν ἤνα καὶ ἀγάπη· —
διὰ τοῦτον τὴν ἀφορμὴν ὑπηρέτοῦσε αὐθέντα τὸ ἱερεῦ· ἐξ ἐν ἀρνίον εἰ

ωμοτάτων εξαλλαγήν, ὅσον ἐγὼ δυνήσομαι νὰ φέρω χρωματισμόν εἰς τὴν
ἀδάνατον τῆς ἐλληνικοῦ γένους, καὶ τῆς πατρίδος, ἀφίνοντας ἄλλας φιλόν τῆς
ὀδόντας νὰ ἀφήσουν περὶ τούτου :

Ἐπειδὴ μέθοδος τῶν μανικῶν τῶν χρυσαφῶν καὶ λαμπροτάτων χρόνους φεύγων
ἐνδεικνυμένων τῶν ἐλληνικῶν ἰσχύος, καὶ ὧν φεύγω πάντως φεύγει αὐτῶν.

Προοίμιον :

Ἐμοὶ μὲν πολλάκις εἰς νοῦν ἐπῆλθε, περὶ τῶν τῆς ἐλληνικῆς θέσεως καὶ
φθορᾶς ἰσχύος, καὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης, καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐνδεικνυμένων αὐ
τῇ συμφορῶν ἴνα οἷόν τε ὑπόμνησιν, καὶ ἀφορμὴν ὑφέλησιν πολλῶν. ὅθε
ὠφελήσαν μὲν τοῖς τοιούτοις λόγοις μεμιγμένοις προσέχον, ἀπολογητὴν
δὲ τῶν ἄλλων ὡς φεύγοντων φεύγει αὐτῆς, οἱ φιλοτιμούμενοι τοῦ τῶν ἐλλήνων
γένους, καὶ ἐπιζήμιον ἴνα τῆς ἐλληνικῆς, ἢ ἄλλ αὐτοὶ ἴσασιν ἐφ' οἷς φιλο
νεικοῦντες, καὶ φεύγοντιν ἄλλοις ἐθέλω εἰς ἀνοῖξαι πρόσεχον. διὸ
τὸ μὴ μετὰ ἐπιζήμιας ἀκριβῶς καὶ ἀφλαστα τὴν τοιαύτην μετέρχεσθαι λέξιν,
ἀλλ' εἰδώς τὴν εἰ τοῦ νῦν ἐξοβόλοιν, τοσουτόπαις ἐξεκρεμάσθην τὸ ὑπόμνημα
λαβὼν ἀλλ' ἐπ' ἀλλῳ φεύγει εἰσόλοιτο ἀνθέμιον, καὶ πολλῶν περιπνιγόντων
φεύγιδίων, εἰς πιαῦλα εἰσφοῦν ἐπιβρέσιν ἀδαμῶς. ἐπεὶ δὲ νοῦν ὁ ἐν
ἱερομονάχοις ἱερώτατος λῶν ἡμετέρων μαθητῶν ἰσχύοντων, καὶ φιλόσοφος τὸ ἐξ
καὶ ἀστρονόμος, καὶ τῶν πολλῶν ἀδελφῶν χαρακτῆρα βάλῃ, πολὺ δὲ τὸ
ἐπιμελῶν ὅσον ἀλίγιστον ἐξ αὐτοῦ, καὶ τὴν ἑνίων ἀμάθειαν πανταχοῦ τῶν
τῆς ἄλλων ἐπιζήμιας δόξῃ, καὶ μολεῖν. σφοδρῶς ἐξυμνῆσα ἡμῶν πανόνων
ἀφαιρῶν ἴνα αὐτὰ ἡμῶν, εἰς ὑπόμνημα αὐτοῦ τὸ ἐν ἐχοῖτο τὸ ἀφλαστα, καὶ
τοῖς ἄλλοις, ἀφ' ἑκάστου, ὑφηγητὴς τὸ ὀρθῶς γνῶναι τὸ λόγῳ, καὶ τὸ φανὸν
ἀνήσαν. ἡμῶν ἕως ἂν αὐτοῦ τὴν ἄλλοιν ἐκζητεῖσαι, ἐν αὐτῷ τὸ
δέκατον, ἕλλιν καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῆς αὐτῆς αὐτῷ φεφαρτέσεως ὄντες, καὶ τὸν
αὐτὸν αὐτῷ ἐφαστάλαιον τῶν τῆς ἴσης ὑπομονῆς τὸ καὶ φεφαστέλεια, καὶ
ἴσης ἀξιώσεως ἔχοντα. δή, ὁ πολὺ ἔδοξεν ἴνα, μὴ σιωπῶν, μὴ δὲ τὴν
ἄλλοιν ἀρχὴν καταλιπῶν, μὴ δὲ τὴν ἀνυόσιον, ἀλλὰ πάντα ἀφλῶς ὑπερ
δόντα τὸν ἄλλον, ἔθλῃ τὸ ἔργον ἔχεσθαι ὅλον, καὶ τὸν ὀρθὸν τῆς ὑπεζήμης ὑφ

δόξαν

ὑγόσθαι

γνῶσιν λόγον αὐτοῖς, ἅπερ μὴ ἂν εἶχε οὐ συμφέρουσα ὑπάρχειν, καὶ τὸ τῆς
ὑπεροχίας τοῦ ἔχειν ἕως ἐγκλήρου διαφυγεῖν, τοσούτων ὄντων καὶ ἐπιγινομένων
τῶν ἐρεθιζόντων ἀεὶ τὴν ἐπιθυμίαν. ἃ μὲν οὖν ἔστι μοι τὸν παρόντα ἀναγκάσας λόγον
ἰαυτὰ ἐστιν. ἔργα δὲ ἤδη ἐγγράφωνται περὶ αὐτῶν ἀρξάμενοι ἐπεξιέναι. ἀλλ'
οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀνεπιστήμονες ποιοῦσι ποιήματα καὶ πολὺν ἐξηρτυκότες ἀεὶ
λόγον, οἷον τὰς τοιούτας ἐξάγουσι ἡμῶν καὶ διαδιδόασιν εἰς ἀγάπας. μὴ γὰρ
τὰς ὁ λόγος ποιήσαι, ἀναιρῶν μὲν ἅπερ καὶ θάλπουσι. ἐπὶ ὀλίγα μὲν ἀδόκητα ἐμπίπτει,
ἀλλὰ τὴν ἑαυτοῦ. ἡμεῖς δὲ φέρε εἰς ἀληθῆ ἐκ τῆς φιλοσοφίας λέγωμεν εἶναι ὑπὸ
σιδήρου μὲν ἐνεργοῦς, καὶ ὅσον οἷόν τε διὰ βραχέων. ἀεὶ τὰ ἔργα ἀναπλήρωμα,
μαρτυρία, τὰ μὲν ἐν τῇ τοῦ πόλεμοῦ φάσει λαμπρά, αὐτὴν δὲ τὴν ἀληθῆ, εἰς ἃ
σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ σὺ τὰ ἀπόρρητα ἐμπιστεύσας ἐλέγομεν ὅσα δὴ ἐν ἀφανεῖ:

ἡ λόγου ἀφελεῖν ἐπιζήμιον ἢ σωιζῶν μόνον ἀφὸ ἀναπλαγῶν, ὡς ἐν τοῦ νοῦ
τινες οἴονται, ἀλλὰ καὶ διὰ ἄλλων ἀπόρρητα λόγων, τὴν αὐτοῦ λέξιν δόξαι
βραχέων. τὸ μὲν τῆς ἀναπλαγῆς σχῆμα τῶν τὴν ἀναλυτικὴν τὸ αὐτοκρατοῦντα
τῶν εἰς αὐτὴν πολλῶν καὶ ἀνωμαλίαν, πολὺ ἄξιον τῆς ὡς μέγιστον ὑπάρχοντα. ἐν
τῷ τοῦ φωνοῦ ἐστὶν ἀκριβείας, ἀεὶ μιᾶς ἀφάσεως, ἀνάγκη ἔσται ἀναρθρος.
καὶ τὸ ὀρθὸν ἄνω ἐν ὑμνεῖ, ἀπὸ ἀναπλαγῶν ἐλθεῖν, ὥστε μὴ ἀρχὴν —
ἄνω μὴ δεῖσθαι ἄλλην εἰς αὐτὸν ἐπιβεβλῆσθαι, πολλῶν φεύγειν τὸ τῆς
γνῶσιν ὑμνεῖν τὸν λόγον, καὶ ἔξω τὰ τῆς ἐπιστήμης ὀρθὰ λόγου. διαλείσει
μὴ φανῶμεν ἀεὶ αὐτὴν, καὶ ἅπερ ἀεὶ ἐστὶ ἰαυτὰ λαμβάνει ὑπὸ ἀμαθεῖς,
ἐν τῷ μὴ ἔδοξον δοκεῖν καταμαθεῖν τὴν ἀληθῆ, δεῖ ἀκάστου ἴσως,
καὶ τὸ ὑπερήφανος ἄνω, καὶ τὴν τῶν πολλῶν. ἐπὶ μὲν ἀνεπιστήμονας
εἰς ἄλλας ἄξιον καὶ ἀνεπιστήμονας, τὸ τῶν τοιούτων εὐφρόνων, ἐν λόγῳ
ἀκοῦσαι ἑαυτὸς μεγαλαυχῶν, ὡς ἐν τοιούτοις τὴν ἐπιστήμων, ἐν τῷ μέλλοντι ἀπὸ
μνῆμα ἔχει. ἐπὶ δ' ὅσον οἱοιοῦν ὑπὸ ἀμαθεῖς ἴσως ἐρῶ, τὸ ὀρθὸν ἔχει
μεθ' ἑαυτῆς, ἀεὶ μία ἀν ἀρθῶ, ἀεὶ ἀναγκαίας, τὰ δὲ μὴν μόνον
ἰωάννου ἀεὶ ἀναγκαίας τῶν μεθόδου τῶν τὴν ἀναλυτικὴν θέσιν. τὸ δὲ
μαίζορα ἰωάννου μεθ' αὐτὸν, τὴν ἕλεγχον μέθοδον, τὴν δὲ σχεδιάζειν —
θηλῶ. ἔλα μεθ' αὐτὸν ἀπὸ τὸν πορώνων τὸν ἕλεγχος μεθόδου τῶν πολλῶν

ων, καὶ τὴν ἐλέησιν ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις, τὴν δὲ τῆς ἀνθρωπίνης
φύσεως ἀρετῶδες τῆς καθαρωτάτης μονάς, καὶ μηδενὶ ἀναμίκτου ἀγαθοῦ
κεκοινωνηκυῖαν, μὴ δὲ κτισεργαλείαις, μήτε κτισὶ θέσεσιν, μήτε ὅλῃ, μήτε
ἄλλῃς τῆς ὑποστάσεως μεθόδῳ κεχρημένης. γίνωσκε δὲ ὅτι τὰς κεκρατημένας
ἐπὶ τῶν θέσεων μεθόδους, καὶ ἐπαίτιον ὁ λοιπὸς ὅλος ὁ ἀλλήλου τοῦτον ὡς
μαθήματα. ἀλλ' ὥσπερ ἄρον τινὰ συνιδόντες καὶ νομοθετοῦντες ἐκείνοις, ὅτι
λοιπὸν μὴ ἀρετῶμεν τὴν ἐπαίνου μόνας τῆς ἀγαθοῦ καὶ καθαρᾶς καὶ
μὴ δὲ τὰς ὑστέρας ἐκείνας ἀρετῶδες βεβρεμένας, τὰς ὅλῳ τῷ κόσμῳ κοινοῦντες ἄστε φθά-
νοντες ἀναπαύειν, ἵνα πρὸς αὐτὰ βλέποντες οἱ μὲν αὐτῶν ὡς θεοὶ καὶ
εἰδώλοις καὶ αὐτοῖς καὶ ἔχοιεν ὑπερβάντες τὰς λοιπὰς ὅρας τε καὶ κοινωνοῦντες καὶ
τοῖς χοικοῖς ἄφασιν. ὅσοι δὲ καὶ ἀναγκαῖοι τὸ ἐπαίνου ἐνεργεῖν. ἐπὶ τοῖς
ὑφεστῶσι γίνοιντο. θέσις δὲ λέγεται ἡ ἐπὶ σημείων ἕνωσις τῶν ἀφορισθέν-
τῶν μέλος. καθὼς δὲ ἐν τῇ γεωμετρίᾳ, τῶν ἀποστεγάστων ἐπιπέδων καὶ ἑνώ-
σεις συμβαίνουσα, ἀφορίζει τὸν λόγον, τὸν αὐτὸν τόπον τὰ σημεῖα τῶν
φωνῶν ἐκείνας ἐπιζευγνύουσα, τὰς ἀφορίζουσα τὸ μέλος, τὰ λεγόμενα τὸ λοιπὸν
τόδε θέσις. ἀλλὰ μὴ σὲ τὸν σεβάσμιον (ὦ θεῖε) τῆς μυστικῆς ἡσυχίας, καὶ
τὴν μεταχόρεσιν ἀφεῖναι τινὰ νομίσῃς, τὰ μονοειδῆ ἔθνη, ὥστε τὸν ποιεῖσθαι
ἐπὶ τὴν θεοφωνικὴν θέσεων ἀφορμήν, μὴ μόνον καὶ ὅλον ἐπὶ
ταῦτα ἐπιστρεφόμενον, καθὼς ἐξῆσθε λόγον ἐποιεῖτο, καὶ τὸ ἐπιθέν ὑπὸ αὐτῶ
καὶ ἀφεῖναι ἔθνη τὰ μωμεκτικὰ αὐτοπίστευτον. ἔτι δὲ τὰ μεταχόρεσιν
καὶ ἀφεῖναι ἔθνη τὰ μωμεκτικὰ αὐτοπίστευτον. ἔτι δὲ τὰ μεταχόρεσιν
ἐπὶ τὸ ὑπὸ αὐτῷ γινόμενον τὸ ἐκεῖ λεγόμενον τὸ ἐξῆν ἀνεκλάλητον. μὴ
λοιπὸν νομίζῃς ἀφεῖναι ἔθνη τὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς μεταχόρεσιν. ἀλλὰ ποιεῖσθαι τὰ
ἀναγκαῖα τὰ τῆς τῶν θεῶν διαφόρου ἀφεῖναι γινώσκε τὰ ἐπὶ θέσεων καὶ τὰ τῶν θεῶν
ἀναγκαῖα, καὶ τὰ τῶν καταλυτικὰ, καὶ τὰ μεγαλωστικὰ, τὰ οἱ ἀνοικοῦντες τὰς
ἐκκλησίας, τὰ τῶν μεταχόρεσιν αὐτῶν, καὶ τὰ μεγαλωστικὰ τὰ τῶν
μεταχόρεσιν αὐτῶν, καὶ τὰ ἀναγκαῖα τὰ τῶν ἐκεῖ ἀναγκαῖα τὰ τῶν
τὰ μεταχόρεσιν ἐπὶ τὰ, καὶ τὰ ἀναγκαῖα τὰ τῶν ἐκεῖ ἀναγκαῖα τὰ τῶν
τὰ μεταχόρεσιν καὶ τὰ ἀναγκαῖα τὰ τῶν ἐκεῖ ἀναγκαῖα τὰ τῶν
τὰ μεταχόρεσιν καὶ τὰ ἀναγκαῖα τὰ τῶν ἐκεῖ ἀναγκαῖα τὰ τῶν
τὰ μεταχόρεσιν καὶ τὰ ἀναγκαῖα τὰ τῶν ἐκεῖ ἀναγκαῖα τὰ τῶν
τὰ μεταχόρεσιν καὶ τὰ ἀναγκαῖα τὰ τῶν ἐκεῖ ἀναγκαῖα τὰ τῶν

ἀποχρῶσιν αὐλοῖς τῶν αὐλῶν μέρεσιν, ὡς μὲν ἐν μέλεσι δι' μαρτυρεῖσθαι,
τῶν ἢν ἔνιοι μεγῶν ἐμφανῶν ἔνια παρεμβαίνουσιν ἀπαρεμφάτως, τὸ
δ' ἄρρ δὲ καὶ ἐν ἢν διχοφωνεῖν ἔνιοι, καὶ τὸν ἔνιοι δρόμον ἔστιν παρ'
ὅλον τὸ ποίημα βραχύνουσι ἀμελεστέρως, τῶν ἢν φωνῶν ἢ ἢν ποιῶν ἀφ'
δεύτερος ἔπεσι, καὶ ἥδιον ὁ μὴ αὐλὸν, τῶν ἔστιν ἄρχειν ἔχουσι τῆς λέξεως
ὅλῃ, ὅτι δὲ ἔστιν: ἥδιος ἔχει, τοιάδε ἔφη φησί, νῦν δὲ ἥδιον ἐνδοῦσθαι.
δὴ χαιρωνύμου μαίωμ. ὁ πανεῖδης ἐν ἢν ἐν ἀναγκαιοτάτοις αὐλῶν ἢν
καταλῶν τῶν ἐξίσαλος διχόρων, ἀλλὰ καὶ ἤχνος ἥδιος αὐτοῖς δεῦρο δυνάμε
νος ἀν ἔστιν, καὶ αὐλὸς ὡς οἱ ναῦ, τῶν ἔστιν ἀλλὰ ἄλλον, ὥσπερ ἄλλος, μεῖζον μὲ
τα ποιῶν ἴδιοι μεσόλεπτοι πανταχοῦ τοῖς ἀναλυθεῖσι ἢ ἢν διχόροις, ἀλλὰ
καὶ ἄλλος ἔστιν ἄλλοι, ἄλλ' πολλῶν ἀν ἔστιν, ἄλλ' ἢ ἐπιζήμης ἀφοσιωνῶν ἔστιν ἐδοκίμων
ἔνδοξα. ἀλλ' τῶν ἢν ἀριθμῶν ἢ ἢν πολλῶν διχόρων ἔχει δρόμον καὶ
αὐλῶν ὁ ἔστιν ἢ ἔχοιτο, τοῖς ἢ ἐπιζήμης νόμοις ἀνθόρθωνος, τῶν τοῖς
πολυκυκλίοις δὲ τὸν ἀπὸ αὐλὸ καὶ ἢ λέξεις ἐνδυσιμπλέκεσθαι μεγάλας ὁ
μὲν αὐλὸν, τῶν ἐν τοῖς πρωτέρμοσι, καὶ τοῖς μεγαλοκυναρίοις ὁμοίως, ἀλλὰ καὶ
ἐν τοῖς χρυσοῦνοις ὕμνοις κιμαλίοις ἢν ἐν αὐλοῖς μεγῶν ὄλλων, ὅθεν ἢ
ἀν ἢ ἀοιδοῦ ἔστιν ἔστιν ἀναφέρεσθαι ἀπριβῶς, ἐπίσης δὲ χρώμενος αὐλοῖς
τῶν συμφωνεῖν ἀλλήλοις, ἄμεινον δὲ ἀλλὰ τῶν ἐν ἢν μεγάλῳ ἐπιδεικνῦ
ἢν αὐλῶν χρῶν ἔχει πολύν, τῶν ἢ αὐλῶ σωτῆρα, τῶν ἢν ἀρμονίᾳ δὲ
τοῖς ἀνθρώνοις ἡγεμονίοις καὶ τοῖς ἄνοις ὁμοίως, ἢν ἄνων δὲ μὲν ἐστὶ
λος ἀοιδὸς ὁ ἀνεώλης ὑπῆρξε, τῶν δεύτερος ὁ μηνυνὺς τὸν ἀνεώλη μεμ
μένος ἐπῆλθ ἔστιν ὁ ἤδιστος ὀνομαζόμενος ὡς διδασκαλος, διδασκα
λοις ἐπόρθνος ἢν προφέρεσθαι δυσί· τῶν μὲν πάντων αὐλῶν ὁ χαρίλ
νυμος πουκιλίας, ὃς ἢ τῶν μεγάλων διδασκαλος ἢ ἀνῆ ἢν, καὶ ἀδελφῶν
θεῷ αὐλῶν παρεγκωμῶν ἢ ἔχε ἢν ἐπιζήμης, ἤθελε δὲ ἢν καὶ ἤχνος αὐλοῖς,
τῶν ἀδελφῶν ἢν ἐνόμων δεδόκλων καὶ δεκιμασθέντων, καμὼς δὲν ἢ ἔστο

πρακτικὰ μιμεῖσθαι τῶν τὸ δικαιοτάτον καὶ ἄριστον · καὶ τοῦ τῆς ἀρετῆς
καὶ μεγίστων ἔλπιδας · ἐφ' ἃς μὴ μάλιστα τῆς ἐπιστημονικῆς
φοιτᾶν · καὶ τοῖς λοιποῖς ὡσαύτως ἔχειν
φοιτᾶν · ἀλλὰ τοῦ καὶ αὐτὸν ὑποδιδόμενος · τὰ ὧν παραμυθίαν ἐλπίζομεν
ἐλπίζεσθαι · μᾶλλον τοιούτοις ἀναγκαῖον ἐλπίζομεν ἐλπίζεσθαι
αὐτοῖς · καὶ πάντως γε ποιῶν · ἐπιδοὺς τε τῶν ἔθνους ἐφεύρεσιν · καὶ φρονεῖν ἐλπίζω
καὶ ἡγεῖσθαι τοῦ ἐξιδιάζειν · ἀλλὰ τῆς φαλαγγὸς ἐμπιμπλῶν ποιοῦντῶν · τῆς τῶν
ὑπὲρ ἐπιστήμης διαφέρειν · καὶ πρῶτον μὲν μὴ μεταφορὰν · τῆς ἀληθείας καὶ αὐτὸν
ἐπιστήμην ἀπεστέρησθαι διαμαρτάνοντα · ποιῶν τῶν φεροστῶν · καὶ ποιεῖν
μεμαθηκὼς ἀν ὀρθῶς τῶν τῆς · ἐμὲ μὴ ἀγνοῶν καὶ ὑπαινεσόσιν · ἢ τὸ πάντα
λαῶν ἀποιῶ · καὶ τῆς ὧν φαλαγῶν μιμήσεως τῶν τὸ δικαιοτάτον καὶ ἀφίζεσθαι
τὸ τὸ ἐπιστήσεται εἶναι ἀν πτερὶ ὧν λοιπῶν ὑπιαμονὴ πολιτείαν δικαιοτάτης
χρεῖαν · ἐμὲ μὲν καὶ ἀν ἐμοιμι καὶ ἀμφοτέρων · καὶ τὸν λόγον ὑποδεῖν
δόμενος · ἀπὸ δὲ ὧν ἄλλων τε ἐμέλησε · καὶ ἢ ἀληθῆ πάντα πεφίλη
κα · πολιτεύσαι καὶ ἐρῶσιν · ἐφ' ὃς πρὸ ἡμῶν διδάσκαλοι φάσκε
συμφωνοῦσιν ἄλλοις · καὶ ἐνοῦσιν · καὶ ὅλοις ἐν ὅλοις διεφέρουσι
τῷ φιλοδόξῳ τῆς ἐπιστήμης κανόνι · ὑπόμνησιν · ἀλλ' ἐπὶ τοῦτο ἡμῖν
μανεῖν ἔχειν · καὶ περὶ τῶν τῆς ἐμπειρικῆς λογῶν πεφυκόσιν διαπλέκε
θα · τοῦτο δὲ τὸν ἀριθμὸν ἐστὶν ἓξ · ἢ φαεῖν πάσι μὲν γινωσκόμενα
φάσι δὲ ὀρθόμενα γινωσκόμενα τοῖς μὲν τῆς ἐπιστήμης τοῦτο ἀνίσχοι
μόνοις : —

Διήγησις ἐκ τοῦ βίου τοῦ μεγάλου μαρτύρου τῆς μνήμης
τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ πατριάρχου : —

ὅτε φάσκει οἱ μετὰ τῶν ἱερέων · καὶ ἀρχόντων ἀνέκαθε · πλοῦτε καὶ δια
γνῶσμα ἡμῶν τὸν περὶ Ἰωάννου τὸν ἐπισκοπήσαντος πατριάρχου τὴν φύσι
ἐκεῖνον καὶ τὸν βίον αὐτοῦ · ὃν ἤνεγκε μὲν ἡ μεγαλόφωνος σκυρρακὶ τῆς
ἀτῆς ἰστιανιανῆς · ἣν δὲ ἐν φαλεῖς ὀρθρινός · μόνον μετὰ ἐκεῖνον ἐκεῖ
νῆς πλείστων αὐτὸν τὸν ἱερὸν ἐπιφανεστάτου γεφυρμαῖα · ἣν δὲ καὶ πα
θανος · καὶ ἐπιφάνειαν αὐτὸν ἔστιν τῶν πατρόνων καὶ ἀμφοτέρων · καὶ
ὡς ἔθος ἦν τοῖς βασιλεῦσιν ἐπιφανέστατα φαίνεσθαι · καὶ αὐφυῆς
καὶ πολυφώνους · ἔλαβον καὶ τῶν · καὶ πολιτείαν τῆς ἀρχῆς βασιλικῶν

μανθάνειν τῆς ἐπιβαλλούσης ὡς παρόφωνα τὴν μουσικὴν τέχνην. ἀλλὰ
μὴν γὰρ ἥς φιλοσοφίαν, ἥλικας δὲ παιγνιοφίλους, ἥλος λυγὼν ἐπιφύσεως
ὀξύνας, τῆς εὐφυοῦς ἰσχύος προέσθαι τὴν ἐμπεσοῦσαν, οὐχὶ καὶ τοῦ
θαυμαζόντων τὴν ἀρχαιότητα αὐτῶν. οἱ δὲ παῖδες ὡς εἶδος ἐξαίσιοι λοιπὸν
ἐρυθριῶντες ἔτερον αὐτῷ, ἐρωτάνει τὴν ἔφαμεν σήμερον, ὁ δὲ ἀφωρισμένος
νος ἔτερον, κατὰ τὴν βέλτιστα, ἀκμὴν τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν τοῦ ἐπι
γράμματος. ὅθεν τῆς οἱ παῖδες κατεπλάγησαν αὐτὸν ὑπωνομάζον. ἀλλ' ὡς
εὐφυὴς συνλόμενος τῆς τὴν γλῶσσαν τῆ τὴν μουσικὴν μεμαθηκὼς ἐκεῖ πάν
των ἐθαυμάζετο. εἰ μὴ ὀλίγῳ ὕστερον πάντων ὑφερβαίς ὑπερεβάλετο τῶν
μουσικῶν. λιὸ τῆ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ δοῦλ ἔπαν ἐπιτάξα, τῆς ἔτερος, τῆς
γυναικὶ ἔπαν συβοῦσα ἐνάγκασεν, ὁ δὲ ἔφη θεὸς τὸν βασιλέα. ἀν
ἠθελῶ τῆς δέσποιν τῆς βασιλίσσα, ὅπως μοι δώσῃς θέλημα ἀφεληθῶ,
τῆς θεάσασθαι τὴν μητέρα μου. ὑπῆλθε δὲ τὸ τῆ θεῆ θέλημα τῆ τῆ βασιλί
ως γενόμενον. οὕτως ἦν ὁ βασιλεὺς ἐξαπέστειλεν αὐτὸν ἐν τῷ πλοῖῳ, τῆς
ὡς ἐμός, ἀφεληθέντος ἦν εὐθὺς, τῆ ἐμοὶ τῆ οἴκα γενόμενος ἀπὸ τῆ ὄχλου
γμοῦ, τῆς ὀλυμπιοῦ τῆς μητρὸς αὐτῆ μυεσηγόρου, τῆς ἀγωνίσης. μόνος δὲ
μόνο ἰωάννη μόνεμπσεν. ὁ δὲ ἀφεληθὲν εὐθεῶς ἐκεῖ τὴ μητρὶ αὐτῆ, ὅλε
μόνῃ. ἡ δὲ θαυμάσασα ἔφη· πῶ ἐμὲ ἔκεινον, τῆ ἐνανταγωνιστοῦντος, τῆς
περιβοήτοις ἀλλήλοις μόνις κατέπαυσε τὸν ὁ θυρμὸν πολὺς τῆς τὸν
θρῆνον, τῆς ἐμέλετο χαρμοσύνη ἐπὶ πολύ, τῆς συνεγαμμένοι ἐπὶ
ἡμέρας ἰωάνν, ἐποίησε τῆς μητρὶ ἀνάγουσιν, ὡς αὐτὴ ἐπόθαλο. ἐ
νθρεανθέντες ὡς θέμις, ὅπ' ἀλλήλων ἐχωρέσθησαν. ἡ μὲν μήτηρ εἰς τὸ
οἶκω κατεφθάσα, ὁ δὲ κατεπλάγης ὑποστρέψας θεὸς τὸν βασιλέα, ἐς τὴν
βασιλεύουσαν τῶν πόλεων. οὐ ἴδων ὁ βασιλεὺς μεγάλως ἐχάρη, τῆς
ποιῆσας φανεροῦσιν λαμπρὰ ὑπὲρ τῆς ἐπανόδου αὐτῆ εὐλόγως ἐπλεῖ
σθο. μετὰ ἰδοῦσα ὁ κατεπλάγης ἐν ἡσύχῳ τόπῳ καθίσας, τῆς ἀκέραι τῆς
μητρὸς αὐτῆ τὸ μυεσηγόρου, ὅλι μόνος δὲ ἐκεῖ μόνο ἰωάννης μόνεμπσεν, οἴκω,
οἴκω. λήμον ἡ ἐρημηγόα, τὸ βασιλίκα μυνυόλα ἰωάννη σᾶ ἐ, τῆς τὴν
φωνὴν αὐτῆς σωμαρεύσις, τὸν βασιλέαν εὐλέχινος ἐποίησε, τῆς ἐπανό

μασιν αὐλὸν τῆς βεβηλώσεως, ὃς ἦν ἐπίμηκες πᾶσι. διὸ ἀπὸ τῆς δεξιᾶς
τῆς ἀγάπης τὴν λιμὴν μὴ δυνάμενος ἡσυχάσαι, ἐβεβήλει ἀναχωρήσας,
καὶ ἀφανὴς γενέσθαι, ὅπερ καὶ γέγονε τῆς λεπτῆς οἰκονομίας, ὡς ἔπε-
θυμεῖ καὶ πύκελο πεποίηκεν. ἀφεληθόντες δὲ καὶ ἡμεῖς τὸν βασιλέα χρὴ σω-
κοῦς καὶ ἀγγάσας τὸ ἀγαθὸν τῆς χάριτος τοῦ ἁγίου ὄρους, καὶ κοινῆς διορθωσά-
μενος καὶ τὰ ὑπεστρεψεν ὀπίσω καὶ ἦλθε τῆς ὁδοῦ, ὁδὸς κανελέης λέγε-
μαθὼν πῦρον ὡς ἤθελεν, καὶ οὐδένος γνῶναι ἐμάλιστα οἰκεῖα καὶ σοβαρὰ
τὸ θεόσωστον αὐτὸ δὲ μὴ γνωσθῆναι, καὶ ἐπίβολον. ἐρωτήσαν ἐπὶ κεφαλὴν
γνῶναι πυροῦ κάθισθαν μανεῦθαν τὸν πυρὸν κάθεων, ἕως οὗ ἐξ
τὸ αἴτιον ὅτι παρεμένοντο, καὶ ἐξ τὴν γνῶσιν ἀπήθωσιν. καὶ ὁ μὲν
πυρὸς ἐκεῖ ἀπήθαν, ὁ δὲ Ἰωάννης ὁ κανελέης, ἔξω τῆς πόρτας
ὡς Ἰουλιάνης ἐκαθέζετο, καὶ ἐκεῖ τὸν θυρωρὸν ἠρωτᾶτο, τὸ τί ἐν θέλει ἐξέ-
χθαν, καὶ τίνα ἐπιζήμιον ἐξαιρεῖται, ὁ δὲ ἀποκρίνεται νέμον ἀμφὶ ἐπί-
ζαμμι, καὶ μοναχὸς γενέσθαι ἐπιζοῦν. τοῦτο ἀκούσας ὁ θυρωρὸς τὸν πυρὸν
ἀνέμνησθεν. ὁ δὲ λίαν ἐχάρη καθὼς ὅτι ἐστὶν ἐν τῇ μονῇ
παρεμένεν. ἐπειδὴ δὲ εἰς μεγάλη ὑστέρησε λοιπὸν ἀνοδεύς τοῦ
νον, πεζεύσαν οὐδὲ ἐπαχθῆναι τὸν κανελέην εἰδὸν τῆς μονῆς, καὶ δὲ ἔλυσε
γεῦσε κατηχήσας αὐτὸν, καὶ κατεύθυν, νέμον τῆς λεμῆς ἀπέρχεται. ὁ δὲ
μὲν χαρὰν ἀφεθὲν καὶ τῆς λεμῆνος καὶ ἐπιμελῶς ἐκεῖθεν ἐν τῷ ὄρει.
ὁ δὲ βασιλεὺς ἐν τῷ βασιλεύσας πολὺ ἐν μεγάλῃ ἀδιαφορίᾳ πεσὼν τὸν
διαλυσάμενος ἐλύμχανεν, τὸ τί ἄρα ἐβλέπεν. καὶ θαυμάζων καὶ λαμπρὸν
δύσιν καὶ ἀναλογίαν, ἐὰν ἐπεθύμει κανελέην διονοήσαν, καὶ ἀδιαμόθεν
εὐεύσεκεν. ἐν μιᾷ τῶν τῶν ἡμερῶν ἐκεῖνοι ἀπεθήκεν νέμονι τῆς λεμῆνος
ἐκεῖθεν κατηγῶν ἰδὼν, καὶ μεθεῖνα αὐτὸν θεαλάρδνος, ἐπιθυμεῖα ἔσχεν
αὐτὸν ἔνα ἰδεῖν ἄλλο τῷ πῶς ἐν τῶν ἐκεῖ ἐκεῖ ἐκεῖ. διὸ καὶ ἔρχεται ἐκεῖ.
ἀσκεῖ δὲ τις ἐκεῖνοι ἐπιμελῶς ὀλίγον καὶ τὸν ὑμνωδίαν ἀπα-
κούς ἐκλόκιμ ἐπιμελῶς ὑμνωδίαν ἀκεῖν, καὶ καὶ αὐτὸ. ἐξεληθὼν δὲ τοῦ
ἐπιμελῶς, ὁρᾷ τὸν βοσκὸν ἐν τῷ ἀκριβεῖ ἐκεῖ ἐκεῖ, καὶ τῆς λεμῆνος νεμο-
μένας μὲν ἀδιαμῶς, τὸ μέγας δὲ ἀπεραμένας, καὶ ἐς αὐλὸν αὐλεύοντος.

ὑπὲρ ἐκβεβηκότας, καὶ κεκρυμμένον. Παῦλος ὁ ἀπόστολος θεασάμενος, καὶ
ἐννοήσας ὅτι οὐδὲν ἐστὶν ὁ κοσμικὸς ὁ διὰ τῆς βασιλείας φανταζόμε-
νος, καὶ ὑπὸ θεοῦ φανερούμενος, ἀπεφήνατο ἐν τῷ ἐρεῖν· καὶ τῷ ὑπερ-
μένῳ πάθει αὐτοῦ ἐδόξασε αὐτὸν ἀναμφιβόλως· ὁ δὲ παρόνθεος τὸν βασιλικὸν ἐκόμπα-
σεν· καὶ φεῦ αὐτὸν ἐκπολεμήσας ἔφασκεν, ἐμοὶ ὁ θεὸς ἀπεκάλυψεν· ὅτι
σὺ εἶ ἰησοῦς ὁ κοσμικὸς, καὶ διὰ τοῦτο ποιεῖν τὰ τῶν σὲ ἀπεφηνάμεθα.
διὸ εἰς θεὸν σὲ ἀνεκαλεσάμεν. ἵνα μοι εἴπῃς τὴν ἀληθείαν, καὶ ὡμολόγησε καὶ
εἶπεν ὅτι ἐγώ εἰμι. ἀλλ' ἐκεῖνον τὸν πόσμον εἰς μηδὲν, καὶ εἰς
ἄδην ἀφανισμένος ἀνεκαλέσατο. διὸ ἀπιθανῶν καὶ ἀπόρησε, τίνος με ἕνεκα
εἰς ὄρκον. ὁ δὲ ἐγγράμενος οὐδεὶς θεὸς οὐδὲν ἔφασκεν, ἐμοὶ μόνον ἀπε-
κάλυψεν, πλὴν σὲ ποιήσω ἐκ φανέων ἐξουδένεσθαι, ὅσον εἰς μόνον εἰς τὸ μοναχὸ
ἐλεον ἀπόλωλεν οὐδὲν κερδὸν κτηθεῖσθαι, ἕως ἂν τὰ θεῖα οὐδὲ ἐκχυνεῖν
ὀνομασθῶσιν, ὃ καὶ πεποίηκεν. ἀφεῖδεν γὰρ ὃς κατεκαλέσαμεν τὸν
βασιλεῖ διαφέρειν, καὶ φησὶ διόρισόν βασιλεῦ, χάριν μοι εἶναι αὐτὸν τὸν
χῆς σὺς σωτῆρας ἕνεκα, καὶ μὴ ἐξόρισον τὸν σὸν βασιλεῖον συμβάθη
σαν. ὁ δὲ βασιλεὺς δεμνεῖθεῖς ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἐπιωθόνκερ. καὶ ὁ ἐγγράμενος
θεὸς οὐδὲν, καὶ μὴ ἀλλὰ μοι ἐρεῖς ὅ συμβαθεὶς ἀπέλεσσοι. ὅλε ὁ βασι-
λεὺς μεθεμμα αὐτῷ ἀπεδίωκε, τὸν κοσμικὸν ἐφανερωσε. καὶ ἀπεκρίθη
μένος θεῖον τὰ περὶ αὐτὸν μνήμενα. καὶ θαυμάσας ὁ βασιλεὺς μεγα-
λως ἐλάσε, καὶ τὸν θεὸν ἐδόξασε τὸν νῦν ἐρεφόμενος. τὸ δὲ αὖ ἐποιήσεν,
ἐνθυμεμένος, ὅτι θεὸν ἴσῃ ἡμεμένῃ μεθεμμα τὸν ἀπόκοσμικὸν. οὐδὲν ἀπε-
λεῖπεν ἐφαρμαλώσας ἅμα καὶ ἡμεμένῳ καὶ λαοῦσι ἐπιφοίτα, καὶ τὸν κοσμικὸν
χεν ἀπεκαλέσε, ἐνθα καὶ ὀλωχθέντες ἀναλίσκω, καὶ ἀφανισθέντες καὶ
ἀπόλεσθαι καὶ ἀπὸ ἀλλήλων διεχωρεσθῆναι, ὁ μὲν βασιλεὺς ἐξ
κοσμικὸν ἀπεκαλέσεν, ὁ δὲ κοσμικὸς εἰς καὶ λαοῦσι κολαζόμενος ἀπε-
νόχλησε εἰς πόνων καὶ ἀνεπαρέσας, ἀκαλαβούσας εἰς καὶ ἐπιγνοῖα ὑ
μνῶν καὶ δοξολογῶν τὸν θεόν. μὲ τὰ ἰαῦλα δὲ καὶ φησίσιν τῆς λαοῦς ὡ
κοδόμησε κεφάλαιον. καὶ ἐπιγνοῖσιν ἰῶν ἀρχαιοτέρων. καὶ ἔχθρα ἐξ ἀπο
χίαν καὶ κακεμιδύσιν μνεσεῖν. ἀλλ' ἔδει εἰς τὴν μοναχεῖαν διέλθε.

νυκτὸς τὴν ἡμέραν ἀξύλλογον καὶ φεσβυχάμενος. Ἐν μιᾷ τῶν τῆς μεγάλης Τεσσα-
ρακοστῆς τῷ τὸ ἀναθέτε ἀρτίως σαββάτῳ, ὡς ἔθος αὐτῷ τὸ τῆς θεοτόκου ἐμφανῶς
λαλεῖν ἐπιμελῶς. μετὰ δὲ τὴν τῆς ἀπολυτίου συμπλήρωσιν ἀποκυεῖται ὅ πα-
θος, ἐβόησεν αὐτῷ ἡ θεοτόκος ἐπιστῶν χαίρεις, ἀποτεταμένα αὐτοῖς χεῖρας αὐτῷ
χρυσοῦν νόμισμα, τὴν ὀπτασίαν ἐπαλλέμενος, καὶ τὸ μὲν σε εὐπαλαιῶν. ὁ ἔξυπνος
δὲ μονάζων εὗρεν τὸ χρυσοῦν νόμισμα ἐν τῇ δεξιᾷ παλάμῃ τῆς χει-
ρὸς αὐτοῦ. ἐκίνει μετὰ χαρᾶς ἀφεῖλε, καὶ ἀναμνῶν ἀσμένων ἠυχαριστεῖ τὴν
ἐπιφάνειαν τῆς θεομήτορος. τὸ δὲ χρυσοῦν νόμισμα ἐκεῖνο ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀφέθη
ὅπου σπεῦσα καὶ ὀλίγα ἐπόνει, καὶ θαύματα. ἐκίνει τὸ διεπρέπεν τὸ χρυσὸν τῆς
δεξιᾶς χάσεως τῆς ἐκκλησίας. διὸ καὶ ὁ ἐξ πᾶς αὐτὸ σέσωκε, καὶ ἡ χώρα ἐ-
ρρύθη, ἕως τοῦ καὶ τὸ μάρμαρον ἐπάβοντο ἐξ ὧν ὁ ἀρχὴ ἔχαν, ἐξιόν τὸ ἔγκυον
αὐτὸ ἐκεῖ χαρᾶς, ἀπῆλθε θεοτόκος αὐτὸν ἰάσαν ἀπῆλθεν αὐτῷ, ἐπὶ ἀπὸ τοῦ
ναοῦ ὑψηλῆς. ὅθεν καὶ διαφάνεια ἐκεῖς λέγας αὐτὸ ὑψηλὴς ἐκκλεκτῶν τῆς θεομή-
τορος ἐν ὕμνοις καὶ δοξολογίαις ἐξ ὄρους τῆς ἰωνῆς αὐτὸ. φεύγοντες καὶ τὸν ἐπο-
τὸ θάνατον ὁ ἀνὴρ ἔλος τὸ θεῖ, καὶ σωλάβαν τὸ περὶ αὐτὸ πανῶς καὶ θεαρέ-
γεως. καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τὸ ἀρχαγγέλου, ἡν αὐτὸς ἀνοικοδόμησε φαιδρῶ-
γον θάλαμον αὐτόν, μετέξει φεῦ τῶν ἀγωνίας μονῶν σὺν πᾶσι τοῖς θεοφό-
τοις φαλεῖσιν. ἄλλος ὁ βίος καὶ ἡ πολιτεία τὸ μεγάλου μαϊζόρος καὶ μεγαρχοῦ-
ωάννου τὸ κυνηγέτου τὸ ἀνδρὸς ωάννου τὸ ἀναμασκηνοῦ. οὗ ἡ θεοτόκος
ἐν τῷ τόπῳ ἰάσατο, καὶ τὸ νόμισμα αὐτῷ ἐχαρίσατο. ὅλη πᾶς ὕμνος
καὶ δοξολογία τῇ θεῷ μονόμενος σὺν θεοφόρεντος αὐτῷ, καὶ ὕμνοι ἐκ ψυ-
χῆς καὶ σωματος τοῖς ἀγαθοῖς αὐτῷ ὑμνολογοῦσι καὶ δοξολογοῦσι, καὶ τὸ μόνον
διὰ χαρᾶς ἀπῆλθε καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ ἀσμένων, καὶ πανηγύρεις ἐπίσκοις ἀπέλα-
μπε, καὶ ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνοις ἐν τῷ ἁγίῳ δαυίδ, καὶ τὸ μέλον ἐνέφε-
σεν καὶ ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνοις ἐν τῷ ἁγίῳ δαυίδ, καὶ τὸ μέλον ἐνέφε-
σεν καὶ τὸ θεῷ καὶ χαρᾶς καὶ ἀπολλίσσον ὅλη πολλῶν, τὸ δὲ θαυμαστῶς, καὶ
ὁ σωτῆς μονάζων βοεῖ μυαῖ ὅτι τῷ θεῷ καὶ ἀφεόσεκεν, ὅλη ἐν μεγάλῃ
καὶ ἐν ἀκαθαρσίᾳ γίνονται, ἄφεις ὁ διάβολος ἀπὸ ἐκεῖ τῆς φῦ, καὶ οἱ ἅγιοι σὺν
τοῖς ἀγγέλοις ἐφαίνοντο, μυσάπτοντο καὶ ἀποφεύγοντο. ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ὀρθόδοξοι,
χνοὶ ὡς παρεγένεσθε πάσι τῶν ἁγίων θεῶν ἡμῶν, τῷ τῷ καθιστόμενοι

τῆς ποιήσωμεν, ἵνα αὐτῶν σύμφωνοι λειτουργοῦμεν τὴν κλῆσιν τῶν
ὑπερμεγεθῶν ἀγαθῶν εἰς χῶν ἐποιήσατο τῷ πάντων ἡμῶν. Ὃ ἐπόθει καὶ ὁ πανε-
λεος καὶ ἀεὶ καὶ ἐξ ἐξ τῶν αἰώνων τῶν
αἰώνων ἀμήν: ~

Θεώρημα τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας: —

Εἰν τοῖς μέρεσι τοῖς ἀνατολικοῖς μοναχῶν ὑπῆρχεν ὑπονομευόμενον
ἐξ μερικῆς ἀνθρώπου. Εἰν τῷ τῶν ναῶν εἰκονίζεται θεώρημα παρεδόθεν. Εἰν
αὐτῷ μὲ τῆς παραδόσεως ἐορτῆς ὑπερφέρει ἡ ἀγία θεοτόκος βαστάζει
τὸν υἱόν ἡμῶν Ἰησοῦν Χν. Εἰν τῇ ἀγίᾳ αὐτῇ τῆς μοναχικῆς βίος ἐ-
γεύθησε, ἐξ πολλοῖς μὲν ἐφέρετο εἰς τὴν ἀρχὴν ὀρθῆ, ἀλλὰ δὲ εἰν
τῇ ἀρχῇ τῶν μονῶν, ἐξ δὲ ὅλε μᾶλλον εἰν τῇ τῶν μονῶν ὡδε.
ἐδὲ παρατίθεται αὐτῇ ὑπῆρχεν μὲ πλῆθος ἀγίων ἀναχωρούντων κάτω
αὐτῇ μὲ πολλὴ φόβῳ, ἐξ ἔφεμα ὑπιδεικνύναν, ἐξ θεῖον δόξης ἐξαφε-
βόντα ὑπὲρ τὸν ἥλιον. Ἐφάνετο δὲ ὡς ἀπὸ τὴν ἀγίαν θυσιαστήριον ἐξέρ-
χομένη, ἐξ τὸν θεῖον ἐνώπιον τὸν ὑψηλὸν ἐμπεσόντες τὸ θυσιαστήριον πα-
ρεκινεῖτο μένη, εἰν ᾧ θρόνῳ, ἐξ παρεκαθέζομένη ἅμα τῷ ἁγίῳ βρέφει ἐ-
φάνετο συμβαίνοντα ἐφ' ἑκάστῳ τῶν χορῶν πρέπει πῶς τὴν παναγίαν αὐ-
τῆς φωνὴ, ἐξ θεῖαι μεγαλεία μὲ βάσει τῆς σιλεντίου, τῆς κοιλανύξεως.
Τὸ δὲ παράδοξον βρέφος εἶν ὡς ἐπαναπαυόμενον, τῆς τοῖς λυσὶ χορεῖς
τῶν μοναχῶν συχνοτέρως εὐαίσθησιν, ὅλε τὴν ἐλαμπρὸν, τῆς εἰν ἰδίᾳ φαει-
νόζον ἢ ἐξ πολλὴν μέρμον εὐφραίνεσθε, ὅλε μὲν ἡδέμα τῆς φεγγὰ τῆς φωνῆς,
τῆς ἀβιάστως ἐλαμπρὸν οἱ μοναχοί, ὥστε εἰσέλθον ὁμοῦ δυνάμεως σωστέλαμπε
ἐξ αὐτῇ ἡ ὑπεραγιωσύνη, ἐξ εἶν φαεινόνεται ἄχρι τὰ τέλεας τῆς ἀγιοχαδίου,
τῆς αὐτῆς τῆς δόξης, τῆς ἐφάνετο εἰν τῷ χωρεῖν τὰ δυμιάματα τῆς ἐκκλησίας
ἡδίστης φρέον ἀναπαυόμενα, τῆς τοῖς ἁγίοις ἀγγέλοις ὡς ἀποστέσμας σιλέν-
σι πλῆθεν νομισμάτων, οἱ τῆς τοῖς μοναχοῖς βοῦλα πιεύσμον, τῆς ἐκκλησιά

ἦν μὲν ἦλθον τὰς ὁδοὺς, ἦν δὲ ἀχὶ, καὶ ἡ ἡσυχία μὲν παρεῖχον αὐτοῖς ὅλε
πεφίφ καὶ φωνὴ ὡς ἦσαν καὶ ἀμελεωτέρω μὲν κοινωνύσεως ἔκαμνον οἱ χοροὶ,
οἷς καὶ συμβάλλεται ὑπῆρχεν ἡ φωναγωγὸς. ὅλε δὲ ὑψηλὰ ἐπεκρέμαν τοῖς
φωναῖς, καὶ τὰς μὲν ἀνήλλε, τὰς δὲ σιγῶν, ὡς μὴ σωματικὰς φθόνου θεῖς
περιγραφὰς ἢν ἕλεμεν ἐποιοῦντο, παιδεύεις τὸ ἀκρόαμα τέμα, ὡς δεῖδεν μὴ
φθάνεται. ἀφεστρέφετο δὲ αὐτὰς συμπνέλαβε ὥσπερ ἀρμόζεται. ἐφεστάλε.
τοίνυν τὸν ἱερὸν τοῖς φαρεσῶσιν ἁγίοις ἀγγέλοις ὅρος τὸν θεῖον, καὶ ὑποκω
μῶν καὶ ἀφεῖθε. ἕλλιν ὅλω μυριάδων. τὸν τῆς ἐκῆ μέγα μέρον διοεμ
λιοῦ, καὶ τὸ παρεσίλοξον ἱερὸν θῦμα βλέπων, διαμένοιτο τοῖς ἀοίλεφοῖς.
ἀνεκλεκὴς ἀναπαιδάζεν, ἐφεύς δὲ ἐπεκρεφόεται καὶ βεβαίωσιν ἐμέλλον, τοῖς
θεοῖς θεὸν αὐτῶν ἱκετεύσεις καὶ συχνὰς εὐχὰς ἐπὶ τῶν αὐμαθῶν ἀοίλεφῶν.
διπόνοιζεν ὁ θεὸς, τὰς νοερὰς αὐτῶν ἀφθαρμάς καὶ ἀμυχὰς, καὶ ἄλλον αὐτοῖ
τὸ παρεσίλοξον, καὶ ἀξίως ἐπεκρεφόεταδέν μὲν φόβε, καὶ λεμμε, καὶ φάσις
κοινωνύσεως, καὶ ἀποκλεῖσμον ὑπεκλέκτε. εἴλοδε δὲ ἦχον αὐτῶν τὸν θεολό-
γον συχνάλεβεν, καὶ φωναρμένεν τοῖς ἁγίοις, καὶ ὡς τὸ διπυκνὶ λεμόμενα C
φωμὶ C καὶ παρεσιωνῶν, καὶ καὶ ἅγιοι κυεοκῶν. ἐδιόλως καὶ ἐν τοῖς δε
σεβαθνοῖς ἑορτῆς, καὶ ἐν τοῖς τῶν μεγάλων ἁγίων μνήμης. ἐς κοιλεῖωθῆ
μὲν καὶ ἡμῶς οἱ ἀμαρτωλοί, καὶ ἁγίων αὐτῆς ἐμμύλιος, καὶ σωῖζε καὶ βοηθεῖ
αὐτῆς διαφυλαττόμενοι, ἐν ἁγίων κυβεσίων τὸ αὐτιαμένε. ὅλι οἱ μεν
μόνοντες ἑαυτὰς ἀπὸ τῆς ἁγίων αὐτῆς χάεῖος, ἀφεῖλεν χωεὶς φωνῆς ἀν
λιχνίου. φεσεῖοι τὸ ἀνῶθεν καὶ λοιπὸν ἑαυτοῖς οἱ ἀλάκλως εἰμόνοντες,
μεῖαλλον δὲ καὶ ἡμεῖς ἀφωνεῖς, οἱ ἐν τῷ θεῷ ἕλλι χορεῦ ἐγείρμενοι ἀφεσεύν
λω, καὶ λογιστώμεθα, ὅλι τὰ ὅς μεῦ, ἀπὸ ἐν ἀφωνοῦς μεῖ ἀγγέλων ἐγείρεσθε: —

ἡ κανόνα τῶν σωτῆρον ἀφεῖ εἰμόνων. ὁ ἐξ τῆς τῆς ἐν ἰρμῶν.

οἱ εἰμόνοντες, μὲν φωνῆς ἀφωνοῦς καὶ κοινωνύσεως εἰμόνεῖνται, βοᾶς ἀλάκλοις
μὲν χρώμενοι, καὶ ἀναρμόστοις. ἤγον, οἱ εἰμόνοι νὰ εἰμόνεσιν σύλαυα καὶ
σύμβολικὰ νὰ μὴν φωνάσουν: — ὁ ἐξ τῆς τῆς ἐν ἰρμοῦ ἀδῆ: —

καὶ ὅτι σὺ τῶν κανονικῶν εἰμόνῶν, καὶ ἀπὸ διάθεσιν ἐπὶ ἀρίθμου εἰμόνῶν,
μικρὸς ἐν ἐκκλησίαι εἰμόνῶν, ὅχι μόνον οἱ ἀκόλουθοι νὰ μὴν ἀνομολογοῦσιν,

ἀλλὰ καὶ οἱ ἀκουσίως ἁμαρτάνοντες, ἀλλὰ καὶ οἱ διορθούμενοι καὶ κατορθούμενοι ὅσῳ μᾶλλον ἁμαρτάνουσι μᾶλλον τοῦ ἁμαρτανόντος. —

κανὼν $\frac{\sigma\varepsilon}{\iota\varepsilon}$. περὶ τῶν ἐν πρεσβείᾳ.

Ἐπὶ τοῖς ὑπὸ τὸ ἁμάρτημα τῶν τῆς εὐκληρίας καταφρονούντας. βαρύνεσθαι μόλις δυνάμεθα ἀδάκρυτοι καταφρονεῖσθαι, καὶ τὴν φύσιν πρὸς κατοικτῶν τῶν βιάζεσθαι. μᾶλλον ἐπιτρέψον, τῶν μὴ τῆς εὐκληρίας ἀξιουμένων καὶ ὀλιγωρεῖν, τῆς τῆς κολαστικῆς πρεσβείας καὶ τῆς καταινύξεως, τῆς ἁμαρτωλίας πρεσβεύειν τῶν τῶν κρυπτῶν ἔφορον θεῶν. εὐλαβεῖς γὰρ ἔστε τῆς τῶν τῆς ἱστορίας τὸ ἔλεον ἐδιδάξαν λόγιον. —

βαρβαρικὸν.

Ἐπὶ τῷ θεῷ εὐκληρίας, οἵοις πρεσβευτῶν χέρονται. ὅθεν καὶ οἱ πρεσβευόμενοι πάσῃ καρδίᾳ τὸν θεὸν ἀξιοῦσι μὴ σκαιρῶν τῆς λυτρώσεως, ἀμὴν μὴ ἀλόκλητα τῆς ἀναστάσεως σχήματος. διαπέλουσι δὲ οἱ πρεσβεῖς, μὴ γίνεσθαι τὸν ἴσον ἀξιωμάτων μόλις μὴ βοῶν ἀλόκλητον. καὶ ὑπιλεγομένων, τῆς τῶν φύσιν πρεσβευόμενον. μὴ τὰ διαλίνων καταφωνεῖν ἀνοιγόντων. τῷ εὐκληρίας ἐκείνας τελεσάσας καὶ ἀποχαίτα. ἵνα δὲ τὸ θυμῆρες μέγα, καὶ ἐπιστρεπτὸν ἀκουσθῆς τῶν φωνῶν, ἀλλὰ μὴ πολλοὶ καταινύξεως τῆς θεαρέστου ἐστῶν. πρεσβεύειν τῷ θεῷ τῆς σύχνον, τῷ ἀλλὰ τὸν πρὸ πολὺ τῶν κυρίων ἡμῶν. τοῦτο δὲ παρεκελεύοντο ἀκοῆς τῶν ἀσκεμμένων ῥητῶν, τῷ διορθούμενοι μὴ μὴ ἐξίστασθαι ἡμᾶς μὴ βαλόμενοι καὶ κεφαλῆς, ὡς διορθούμενοι ἀσκεῖσθαι διὰ τὴν πολυλογίαν ἡμῶν, ἀλλὰ ἐν τῷ κρυπτῷ πρεσβεύειν τὸν ὕμνον τῷ θεῷ, ποιεῖν δὲ τῆς τῶν αἰτήσεις ὁμοίως, ἵνα καὶ ὁ ἐφορῶν ἡμῶν ὁ θεόνυκτος βλέψῃ. ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει ἡμῖν ἐν τῷ φανερῷ. ἐπὶ δὲ φασὶ τῆς ὁ μωσαϊκὸς νόμος, ἔθεν ἐν τῷ ποιήσει, εὐλαβεῖς ποιεῖτε τῆς ἡμῖν ἱστορίᾳ. μᾶλλον ἡμεῖς οἱ τὸν νόμον τοῦτο δεξάμενοι τὸ πρόσκαιρα ὁρᾶσθαι εὐλαβεῖς ἔθνος, τῆς τῶν τὸν νενομισμένον ποιεῖσθαι, ἐπὶ δὲ πα εἰ διαφέρεις ὑπωλείας καταλαρόχας, ἐπαλήθη μὴ μόνον ἐν τῷ ὁρθῆς, γίνεσθαι τοιαῦτα παρὰ τῶν ἁμαρτῶν, ἀλλὰ τῆς ἐν ποιεῖν τῷ μνήμου νοις ἡδονεῖαν, μεγόνασι διάφορα σημαίνοντα σωματικά, ἀφορεσμῶν παθυποβάλλοντα τῆς τῶν τοιαῦτα ποιεῖν, τῆς μὴ διὰ ἁμαρτοσημείων, τῆς ἀπεκτεινάσαν ἡμῶν, τῆς ἁμαρτόντων τῶν τὸ θεμέλιον τῆς εὐκληρίας εὐλαβεῖ

γείνται, καὶ πανύχιον μεγαλείαν. ἀναγνωσθῆ καὶ καθαρευόντου νόστε πανόνα ρζ, καὶ τὰ ἐν τῷ αὐλῷ γεγραμμένα ὡς αὐλός. ἀναγνωσθῆ καὶ τὰ τῶν ᾀσμάτων στιχηρά, καὶ ᾄσμα τὸν κύριον κεκραγάριον ἀπὸ θείου ὑψίστου καὶ ἐπιφανέντα, χρόνον δὲ ἐν ἀγίοις σεσῳσμένων ἡμῶν ἡμάντα τὸ χρυσοχόμα. κανὼν μὲ τὰς δυναμικὰς μεγαλείας, καὶ ἀρχόσοφος ἐν ἀγγέλοις καὶ ἐκλελαμπρυνσμένας φωνὰς καὶ κυνόσοφος :—

ἡ ᾠδὴ τὸ χρυσοχόμα σοφὲ φωνῆς καὶ ὀργάνων :—

ὡς χαρὰ ὁ σλαβὶ ἐθαυμαζώθη ἡ γνῶσις σου ἐξ ἐμοῦ. ἐμαυτὸν ἄγιον καὶ τὴν τέχνην ἐπαίνεσι, ἐμιμησάμην τὸν ἐμαυτὸν σεσεσόθην. καὶ τέχνη τὴν φύσιν παρέστησα. ἀστὲ μὲ φαῦλον τὸ ὄργανον, ἀλλὰ ἐπιδεῖν ἀοχεῦν ἀσμάτων μέλος ὄργανον :— κὰς ἀναγνωσθῆν :—

διὰ τοῦτο ὁ μανάριος σλαβὶ ἐπιδεῖν κιθάρων ἐπίζαρ, διὰ σὲ καὶ καὶ θάρων τὰ ἀόκρας ὕμνας ἔστιν, ἀλλὰ ἱερὰς ἐπέμεμψε λόγας ἐγένετο καὶ κιθάρα καὶ θεῷ κεκοσμημένη καὶ σαλμῳδῶν φυγοσλαβιτέρον, ὅλα μὲ σωτὴ τὸν βασιλέα σλάμων κελεύστας, καὶ ἐφόβισε καὶ καθεστώνυν, ἐνίκα φησὶν ὁ μανάριος σλαβὶ ἐνέστωσε τὴν κιθάρων κατὰ ἐμίνεν λῷ σωτὴ καὶ ἐκφέρεν. ὁρᾶν ὅλη βασα τέχνη, ἡ σοῦ ἀρέσωσαν πρόσοψα θεοῦ, ἀστὲν αὐ τὴν φαῦλον, ἀλλὰ πόθει τὸ γνῶμεν αὐ ἡμῶν ἀφανίζοσιν τὸ αὐλὸ ἐν ἄλλοις :—

καὶ ἡ γνωσίας ἐβάλλων ἀναπαυόμενος καὶ ἐψυχὴν, ἀφολεγέλας νοὸς τὸ ἀρτὸ συνόμαλος. μὴ μὲ μικρὸν νομίσης τὴν ἐλαμπρότιον ἔνα. δοῦ μὲν μὲν καὶ τὴν ἄκοιν θέλῃν. καὶ δὲ ἀπηθῶ τὴν ἐψυχὴν ἐλέγεν. ἔλω καὶ ὁ μανάριος ἐγίνατος ὁ προφήτης παρακαλέμενος παρέλθειν βασιλέων σεσφαλοῦσα τὰ μεγάλονα λέγω. δόλεροι ἄνδρες ἐδόλα ἐβάλλον. ἔλθεν ὁ τοῦ μυστικὸς ἐμπορος, καὶ ἐν τῷ ἐβάλλον φησὶν ἐκάνον. ἔλθε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπὶ ἐμὲ ἀνῶον. τί ἐν ; ἄφεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον φωνὰς λέγω. καὶ ἐπιδεῖν καὶ θέλῃν. καὶ τὴν ἐψυχὴν ἐπαναπαύστο τὴν σεσφαλιστὴν ἡ πρὶν ἡ καθαρεῖς τὸ σεσφάλτε. σεσωσμένασθαι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. διατί ἐν λέγω δόλεροι ἄνδρες ἐδόλα ἐβάλλον ; ἀχ ἵνα τὸ πνεῦμα ἐκρεμᾶν τὴν ἐμπορίαν, ἀλλὰ ἵνα

ὑπάνω εἰσήγαγον ὅντας τὸ παλαιὸν ἀνακαινισθῆς αὐξῆσαι μόνος τῆς τοῦ ἀρτοῦ
χρείας ὑπηρεσίας. διὰ τοῦτο τὸ σῶμα πάλιν, ἵνα δόξῃ ὅλη ἡ τῆς εἰκονομαχίας
ἐξέλθῃ, ἀλλὰ τῆς εἰκόνος τῆς ὑπὸ τῆς εἰκονομαχίας διαφερθείσης. καὶ πλέον
ἐπὶ τὸν εἰκόνα ἀλλ' ἐπὶ τὸν ἀνακαινίσαντα δι' ἡμᾶς τὸν τρόπον τὸν διακαμόντος
ἡμῶν εἰκόνων ἔρευνᾶν, ἐξαιρέτως δὲ τὸ σπέρμα τοῦ ῥηθέντος ἀρτοῦ εἰκόνα, ὁ
κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαπᾶσθαι ἡμᾶς, σύμφωνα τοῦ πόσοι τρόποι, τὸ
ὁ κύριος ἐβασίλευσεν, πῶς ὑποκαμβάνουσι; ἆρα ὡς τρόπον καθόλου,
τὸ τῆς βασιλείας αὐξήσας: —

τέλος ἔβαλλον οἱ παλαιοὶ ἐν τῷ ἐκκλησίᾳ τὸ ἐκκλησιάζειν:

ὁ δεσπότης ἡμῶν ἐν βασιλεύει ὡ δεσπόζει ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις καὶ χαρίσι:

ὅμοιον

Κοῦν βίον ἡμῖν, τῆς πολλῆς εὐπηφείας, πάντα διεῤῥῆξε, καὶ διεκόθη λόγος: —
θεαρχικὴ μυστικὴ καὶ ἱεραποστολικὴ, ἐξ ἐμφάσεως καὶ πολυμηχάνου τῶν ῥαθθῆ
ὑμνῶν, ἧς ὁ λόγος περὶ τῶν ἀνιστῶν, καὶ καθιστῶν φωνῶν σωματικῶν τε
καὶ ἀνυδρικῶν. ἡ καθ' ἑαυτὸ, καὶ ἡ πρὸς ἄλληλα, ἑνῶν τε συνάγει καὶ
συνθέσει, καὶ περὶ τῶν κοινῶς λεγομένων σημασιῶν καθ' ὑπομονὴν.
ἤχων τε καὶ θεμάτων, καὶ τινῶν ἄλλων παρεφθαρμένων ἀνοίας, συνέπεσε πρὸς
τὸ κύρ κυρίου ἀρχιερέως τίνα τὸ μαρμαρωτά:

ἐρώτησις. ,, ἀρχὴ μέσα καὶ σύζημα πάντων τῶν σημασιῶν τῆς μυστικῆς τέχνης ποῖον
ἐστί;

ἀπόκρισις. ,, τὸ ἴσον.

ἐρώ ,, καὶ χωρὶς τίνα τινὶ ὀρθῶς φωνεῖ;

ἀπό ,, ἄμεσον.

ἐρώ ,, πλέον δὲ ἄφωνον;

ἀπό ,, πάνυ μὲν.

ἐρώ ,, ὑπὲρ δὲ ἐστὶν ἄφωνον, πῶς ἔχει τὸ σύζημα ἡ καθόλου μυστικὴ πρὸς αὐτό;

ἀπό ,, οὐχ ὅλη φωνεῖς ἀμοιρεῖ, φωνεῖ τοιγαρῶν, ἀλλὰ τὸ μεταξῦ.

ἐρω ·· διὰ ποσης ἐκ ἰσότητος, ὁποῖον εἶναι ;
αὐτο ·· τὸ ἴσον .
ἐρω ·· διὰ ποσης ἐκ ἀνωμαλότητος, ὁποῖον εἶναι ;
αὐτο ·· τὸ ὀλίγον ..
ἐρω ·· τὴν διὰ ποσης ἐκ καταβάσεως ὁποῖον εἶναι ;
αὐτο ·· ὁ ἀπότομος .
ἐρω ·· εἰς ποσὰς φωνὰς συνίσταται ἡ μουσική ;
αὐτο ·· εἰς πέντε τὰς λεγομένας .
ἐρω ·· εἰπὲ ἡμῖν τὰς πέντε αὐτὰς ὀνομαστί .
αὐτο ·· ἴσον · ὀλίγον · ὀξὺ · παλαιὸν · ἁρμόσθαι · λύω τὴν ἁρμονίαν · κατάλημμα · ὑπάτη · ἀπότομος · λύω ἀπότομον · ἀπορροή · μεσαιμοῦσα · βροντὴ · ἡσυχία · τὴν ἡ χαμηλή .
ἐρω ·· αὗται αἱ φωναὶ εἰς ποῖα διαιροῦνται ;
αὐτο ·· εἰς λύω .
ἐρω ·· εἰς ποῖα ;
αὐτο ·· εἰς ἀντίθεσιν καὶ κοινότητα .
ἐρω ·· ποσαὶ αἱ ἀντίθεσιν ;
αὐτο ·· χωρὶς δὲ ἴσον (ὅπερ ἐστὶ μεσότης , ἑπτὰ εἰσί .
ἐρω ·· εἰπὲ ἡμῖν ὁποῖαι εἰσὶν αἱ ἀντίθεσιν ;
αὐτο ·· τὸ ὀλίγον · ἡ ὀξεία · ἡ παλαιὰ · τὸ κάθισμα · τὸ πεκλασθὲν · τὸν λύω τὴν ἁρμονίαν · τὸ κατάλημμα · τὴν ἡ ὑπάτη .
ἐρω ·· εἰς ποῖα διαιροῦνται αἱ ἑπτὰ ἀντίθεσιν φωναί ;
αὐτο ·· εἰς λύω ἐκεῖνον τὴν ἁρμονίαν .
ἐρω ·· εἰς τί ;
αὐτο ·· εἰς σώματα καὶ εἰς συνάφειαν .
ἐρω ·· ποῖαι κοινότητες ;
αὐτο ·· εἷς .
ἐρω ·· αὐταὶ εἰς ποῖα διαιροῦνται ;
αὐτο ·· εἰς λύω .

ἑρω ·· διὰ τί ;

αἰσ ·· οὕνου τῆς ἀναρρόσης · διὰ σώματα καὶ διὰ συνδύματα .

ἑρω ·· ἐπὶ ποῖων ἀνιτσῶν φωνῶν ποῖα τοῖα τὰ σώματα · τῆς ποῖα τὰ συνδύματα ;

αἰσ ·· ἀνιόντα σώματα μὲν · τὸ ὀλίγον · ἡ ὀξεῖα · ἡ ἀφέλεια · τὸ κυβίσμα · τὸ σε χαστόν · ·· συνδύματα δὲ · τὸ πλήθισμα · καὶ ἡ ὑψηλή .

ἑρω ·· ἐπὶ ποῖων καθιτσῶν ὁποῖα ;

αἰσ ·· ἐπὶ ποῖων καθιτσῶν μὲν σώματα · ὁ αὐτόστερφος · οἱ δύο ἀδέλφοι · οἱ καὶ σκόλιστμα · τὸ κεφαλιμοῦβορρόον · συνδύματα δὲ τὸ ἡμιφρέν · καὶ ἡ χαμηλή .

ἑρω ·· τὰ ἀνιόντα σημαδόφωνα τοῦ τέτρθνα ποῖας φωνὰς ἀφοίεγγοῦσιν ;

αἰσ ·· δύο καὶ δέκα .

ἑρω ·· καὶ τὰς ὅλας ὅλας ἀφοίεγγοῦσι φωνὰς δύο καὶ δέκα ;

αὐτο ·· τὰ μὲν σώματα ἔχει ἀνὰ μίαν φωνὴν · τὰ δὲ συνδύματα ἀνὰ δύο .

ἑρω ·· τὰ καθιόντα σημαδόφωνα πόσας φωνὰς ἀφοίεγγοῦσιν ;

αὐτο ·· δύο καὶ δέκα .

ἑρω ·· πῶς λέγεις ;

αὐτο ·· ὥσπερ καὶ τὰ ἀνιόντα .

ἑρω ·· τί διαφέρουσι τῶν σωμάτων τὰ ἀνιόντα συνδύματα ;

αἰσ ·· ὅτι τὰ μὲν συνδύματα ὑποτάττουσι · τὰ δὲ σώματα ὑποτασσόμενα · ὑπὸ τῆς ἴσης καὶ ὑπὸ τῶν ἀνιόντων συνδυμάτων καὶ ἐπὶ τῶν καθιόντων σωμάτων · καὶ συνδύματα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πάρεστι . ἐξεῖα ἴσα . ἐξεῖα ὑψηλὴς , ἐξεῖα πλήθισμα . ὑπὸ καθιτσῶν .

ἑρω ·· διὰ τί δρῶν μὲν σώματα ὕστερον δὲ συνδύματα ;

αἰσ ·· ὅτι μὲν τὴν καθισταμένην τῆς σωματικῆς σκευῆς καὶ ἡ ὑψηλή · χάριν παρασκευῆς σωματικὸς · καθάπερ ἡ ψυχή , ἔχει δὲ ἀδιαιρέτως σώματος δίχα ἐνεργοῦσα , ἄλλο καὶ τὴν ἐν τῷ μέσῳ τὰ συνδύματα ἄνου σωμάτων , ἢ δύνασθαι ἐκλέγεσθαι τὸ μέσος . ἡ ὑψηλὴ αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν μόνη οὐκ ἔχει δοῦναι , ἢ ἐν συνθέσει μὲν τὸ ὀλίγον . τὴν πλάσιν , τὴν ὀξεῖαν · τὸ σεμνόστον . ἢ ἐν συνθέσει μὲν τῷ ὀλίγῳ τῆς ὀξέως , τῆς ἀφελείας · καὶ τῷ πεφυκέναι . ὁμοίως καὶ τὸ πλήθισμα . ὅμως τὸ πλήθισμα διαφέρει τῆς ὑψηλῆς ἡ ὑψηλὴ λέγεται ἔμφασιν ὅτι τὰ ἄνω τῆς μακρόσης

φωνῆς · ἡ μέσον αὐλῆς εἴνωθεν · τὸ δὲ πλίνθιον ἐμφερεσθεν · μέσον · ὀξισθεν · κοίλωθεν · καὶ μάλιστα σιωπάσαι καὶ διὰ τῆς βοράλ καθὼς ἐν τὸ

ἐρω ·· πῶς δὲ συνεφιδμενοις τὸ λύω πλινθίμαλα · μεθὲ τοῖς : : : ἤκαφεν · σώμασι μεθὲ τοῖς συνόμασιν ;

αὐτο ·· ὅλι ἐν ἔσαεν τοῖς ἀκφοῖς · ἤκαχον τὸ δὲ σώμαλος ὄνομα κοβάλινα ἀναμεμιγμενὰ εστι. ὕνοιον · ἀλλ' ἐμοίμς ἔχ ἄλω · ὅλι τὸ ἀντίον σώμαλα ὑποδιάστολης μὲν ὑπὸ δὲ ἴσα · καὶ ὑπὸ τῶν ἀντίον συνομάλων · ὁμοίως ἐν ἐν τῶν κοβίνων σωμάλων · καὶ συνομάλων · ἐν συμφωνὶν ἔχεσιν ἐν τῇ σαυθέσι ὅρα ἀν τε θῶσιν · ἀυτὰ δὲ τὰ λέγω συνόμαλα ὅλι κὴ ὑποδιάστασιν · ἀλλ' ἄλε σώμαλα · ὑπὴ κὴ ὑποδιάστολης · ἄλε καὶ ἰδίαν συμφωνὶν λέχοντες · διὰ τὴν μόνον λέγοντες · ὅλι ὅσι τῶν μεταμεγεθέρων · κοθὰς φασί · καὶ μὴ τῶν τῶν ἄμφοδίων βασιλέα φθογγεῶν τὸν μεσαῖον · προσθῆκας αὐτῶν τὸ πλινθίμαλος ὀξῶν · καὶ πάλιν τὸ ὀλίγον · ὀνομάζοντα ὑπηλὴν ἔχεσιν φωνὰς ἴσσα εστ. διὰ τὴν δὲ ὅλι κοῦλε θῶσι ἐν τῶν λοῦλα · ὡς σύμφωνα λέγεται ἐν ὑπερμόνον τῆς ὀξῶν. ἐν τὴν μόνον διαφέρει τῶν συνομάλων · ὡς ἔχοντα μίαν φωνὴν · διὸ ἐν μᾶλλον θῶσι συνόμαλα · ἢ σώμαλα · καθ' ὅλι κὴ μόνα κὴ ἔχει τὴν σολέ.

ἐρω ·· ἐκεῖ πρῶτ ἐν ἀφεῖ τῶν κοβίνων φωνῶν · καὶ ἀφεῖ τῶν ὑπλῶν συνομάλων · ἀφ' ὧν μὲν σώμαλα · πόσα δὲ συνόμαλα ;

αὐτο ·· σώμαλα μὲν τὸ ἀπόστροφος οἱ λύω ἀφόστροφοι, οἱ καὶ σύνθεσμοι συνόμαλα δὲ λύω τὸ ἤκαφεν. καὶ ἡ χαμηλὴ.

ἐρω ·· πῶς διαφέρει τὰ σώμαλα τῶν συνομάλων ;

αὐτο ·· ὅλι τὰ σώματα ὑποδιάστολης ὑφὸ τῶν συνομάλων · καὶ μέσον ἄφωνα · τὰ δὲ συνόμαλα ἀκὴ ὑποδιάστολης · ἀλλὴ ἔχει τὰς φωνὰς αὐτῶν, ἄλλως.

ἐρω ·· ἡ ἀφόρροι ἐφοῖ τὸ ἄλλος ἐστίν ;

αὐτο ·· ἄλε ἐν τῶν σωμάλων ἄλε ἐν τῶν συνομάλων · ἀλλὰ τὸ βαρύγλωσσος σύλλομος κίνησις · αὐτόχως καὶ ἐμμελῶς τὴν φωνὴν ἀφεθίνα διὸ ἐν μέγος κοῦλλα.

ἐρω ·· ἐστὶν ἄλλος τῶν ἡ λοῦλης χρῆσις ;

αὐτο ·· πολλὸς μὲ ἀφεθιδρόν αὐλῆς τὸ πιάσμαλος · γίνεται σπεράδιον καχέμενον –

σῶμα ἀφοληγῶν εἶδεν ἔχον φθορικόν, καὶ διαφορὰν τὸ πᾶν ὡ ἴδιον.

ἐρω. Τὸ πρεσβυτέρον τί ἐστὶν;

απο. Σαυθέρον εὐπρεπεστάτος, καὶ ἀφορόεις.

ἐρω. Ὑπολευκότερον; ἢ ἔχει;

απο. Ὑφολευκότερον μὲν ὑπὸ τὸ ἁμαυρὸ σημαίνει, εἰ δὲ τὴν σαυθέσι μόνα οὐ εἰσπορεύονται τὴν χρῶσιν τὸ ἀστεῖον, ἀλλὰ καὶ εὐτέρμονον αὐτὸ ἀφ' διὰ τὸ εἶδος. ἐστὶ τὸ ἐφέστηκεν τὸ ἁμαρὸ γίνεται σημάνειν παρέρχεται ἀρμοσθέν.

ἐρω. Ὡς διὰ τοῦτο τὴς σαυθέσεως ἐστὶν ἡ μεσιτὴ ἔχει;

αφο. Ἀρέσκει ἀλλὰ μὴν τῶν σημασιῶν.

ἐρω. Ἀπὸ ἡμῶν τόδε ἐστὶ τὸν ἀναστρόφον, ἢ τῶν αὐτῶν ἀνοχήσεσι;

αφο. Παρὰ μὲν τοῖς πολλοῖς πολὺ τῶν ἐναντιούνται, τὰ δὲ καὶ καὶ ἡμῖν μόνον ἐναντιούνται.

ἐρω. Σημείωσιν μόνον παρέχει ἢ τὴν ὄψιν καὶ;

απο. Τὴν μεγάλην ὑποχύσεις, καὶ σχήματα διαφορά.

ἐρω. Ἔχει τὴν φωνάν;

απο. Ἀλλ' σχῆμα μόνον.

ἐρω. Καὶ τοῖς πολλοῖς τίς ἦν ἡ ἴδιαν χρῆσις;

απο. Ὅσον ἢ καὶ ἡμῖν, πλὴν τῆς κλεονομίας ἣν εἴχαμεν ἡμᾶς.

ἐρω. Τὴν καὶ δυνάμεθα ἐφάψαι ἄνευ τῆς κλεονομίας;

απο. Εὐάγνοι ἦσαν τοῦτο περιτιμῶν τὴν θεωρητικὸν, καὶ τῆς αὐτῆς κλεονομίας. ἡμεῖς δὲ ἀνεῦ τὴν θεωρητικὴν μόνην κεκόμεθα καὶ ἐπιδυνατὴ ἐς τὸ δὲ τὸ κρέας διὰ τῶν διόδων σωμάτων τῆς μεσιτῆς.

ἐρω. Ἢ δυνατὸν ἐστὶ τὴν τῶν μέσης τῶν εὐτρεπῶν τῶν σημασιῶν;

απο. Καὶ ἡμεῖς γνωνὸς διὰ χρόνου ἐστὶν ἢ ἀεὶ αὐτῶν. ὅταν γὰρ ἦν δυνατὸν, ὅταν αὐ ἡμεῖς γνωνὸς διὰ χρόνου. ἡμεῖς δὲ μόνον διὰ ἐπιφορᾶς. εἰ δὲ καὶ οἱ ἀρχαῖοι τῶν εὐτρεπῶν αὐτῶν διὰ χρόνου. ὅταν δὲ ὑμῖν ὑπομνήσεις τινὰ, ἀφῶν τῶν ἀφορμῶν παρὰ πυρὶ γνωστὴ χρόνῳ, ἢν τινὸ τὴν ὡς εἰν μέρει ἐπιστήμης θέσεως, καὶ διὰ παραδιγμάτων ὅσα μοι δυνάμεις δηλῶσω.

Τὸ ἴσον μήτε αὐξάνεσιν ἔχει μήτε ἐλαττώσεσιν, ἀλλὰ φυλάττει ἰσότητα, εἰς ἣν

σχηματίζεται ὁ ἦχος διὰ τόνου, τὸ δὲ ἢ ἀναβαίνει διὰ ἀνιάσεως, ἢ κοίλα βαίνει διὰ κοιλίσεως, καὶ τὸ τε· μὴν διέχει διαλείψιν εἰς τὴν ἀναβάσει, ἢ κεκλίκημα εἰς τὴν καταβάσει.

ἡ διαλείψις ἄμμον εἰς τρόπον τοῦ ἔχει, ἵνα μὴ ἡ μία ἀμμῶν μείζης, ἢ καὶ ὅλον εἶναι ἀνίσου. ὁμοίως καὶ τὸ κεκλίκημα εἰς τὴν κοιλίσεις.

ἡ δὲ παρακλητική, παρακλητικὸν τοῖς τὸ μέλος· καὶ ὥσπερ διεστῶτον.

τὸ δὲ παρακαλέσμα ὥσπερ ὁ παρακαλῶν τοῦ κεκασμένης φωνῆς, τοῦδε τὴν διεστῶτην ὑμνωδίαν, ὅς δὴ αὐτὴν ἄμμῳ ἐφάλλει, ὀφείλει ἀμμῳ θλεῖν τὴν φωνήν, καὶ τὸ μέλος τοῦ ἰδιαρὲ λέγε.

τὸ ἔλεγον εἰσίδε αὐτὴ παρακαλέσμαν λίθε, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ βλῆξον εἰς τὴν κεκλίκημασι, εἰκεῖν θαυχύλιος· ὅλων δὲ λεθῆ ἀλλαχοῦ τοῦτο ἀνάμοιον ἐστιν.

τὸ δὲ αὐλικεκωκύλισμα σάνδεγμα ἐστὶν εἰδὲ κυλίσματος, καὶ αὐλικεκύμαγος.

τὸ δὲ λεγκιὼν καὶ τρεφλῶν τὸν αὐλὸν λέγον χρῆσιν σχηματίζων τὴν φωνὴν ὑπόκρικον καὶ ἐνέγκρον· ὅλων δὲ δύω γραμμὰ συμπέσωσιν· εἰς τὴν τρόπῃ λίθε τὸ λεγκιόν, εἰς δὲ τὴν βῶν τὸ εἰσρεφλόν.

ἠχητικὸν ἀπὸ τὰ ἠχεῖδε καὶ ἀριθμῶν, λιθέμενον ἐνθα ἐφάλλονται αἱ φωναὶ κεχωρισμένα, καὶ ἀλλ' ὁμοῦ συμφερόμενα.

τὸ δὲ γοργὸν καὶ ἀργὸν, δίκλα φωνὴν εἰς τὴν ὀνομασίαν.

ὁ δὲ ζαυρὸς ζαυροδόλως σχηματίζει τὴν φωνὴν εἰς τὴν θέσι· καὶ δὴ ὀνομαζόμενοι ἰκανῶν ὄντων, λίθε ἀνὰ μία ἑξῆς, καὶ ἀπόκρεμμα, ἢ αὐλὶ δίων λίθον ἴσα δύω ζαυροί, καὶ ἐγκράτεια ἡ θέσις, καὶ ἀφ' εἰς τὴν ἀναβάσεσι λίθε.

τὸ δὲ ὁ μαγὸν, ὅτι διαύλῳ ἔλθον καὶ ὁμαλὸν μένει τὸ μέλος.

ὁ δὲ θεραπισμὸς ὁ ἔσω διὰ τὰ θέλει ἐοικὼς χαρακτηρίζει, ἔχων τὸ μὲ σου γραμμὴν, ἥτις ἄρθρον κινεῖ μένει ὁ ἔσω θεραπισμός. ἔστι δὲ ἀνωμένει ὁ ἔξω θεραπισμός, ὅς ἐστὶ ἀφ' εἰς τὴν ὁ τὴν τὴν πλαγίῳ αὐλὸν λίθε.

τὸ δὲ ἡ ἀπόθεσις δύω θέλει ὑπὸ μίαν· καὶ παρακλητικὴ συνεχόμενα, καὶ θέσιν ἀπολεγόμενα, διὸ καὶ δὲ ἡ ἀφόδος κεκλεμένα.

τὸ δὲ ζηρὸν κλάσμα διὰ τὸ κλᾶσθαι τὴν φωνὴν διὰ αὐλοῦ, συμβαῖνε τὴν

εκχέας προφέρεσθαι τὴν ὑμνῳδίαν ἅπαν παράλογος.

,, Ὀ ὀργυοπύθεκτον μέλος βραχύβιον ὀξύφωνον.

,, Ὀ γοργοπύθεκτον βραχύβιον.

,, Ὀ ἀεσήνισμα ὑπὸ τὴν φωνὴν ἀεσήνιζον ἅμα τραλαβιβάλλω.

,, Ὀ ἀποδόλεγμα ἢ μέλος ἐπὶ τῇ ἀποδόσει, ὅ ἐν ταῖς ἀποδόσεσι τῶν θεσείων λίθεται.

,, Ὀ χόρευμα ἐκ τοῦ ὀνόματος παρὰ τὸ τοῖς δὲ ἐκπεπαιδευμένοις μέλος ἄλλοθι, πυρρίχιος δὲ ἐρρέθη ὥσπερ ὁ χορεύς.

,, Ὀ δὲ σύναγμα καταβάλλον συνάγω εἰς ἑνὶ τὸ τέλος φωνάς, ἐξ οὗ ὅλε ἐκ τοῦ.

,, Ὀ ἀμφιτροφεκπαίδευμα, ἐν ἀμφιτρὸ ἐκ φεκπαιδεύματος σύγκειται.

,, Ὀ τεθρίκιον παρεκπαίδευμα, ἐν θρόνιτρὸ ἐκ φεκπαιδεύματος.

,, Ὀ τεθρίκιον σύναγμα, ἐν τεθρίκιτρὸ ἐκ συνάγματος.

,, Ὀ ἀμφιτροσύναγμα, ἐν ἀμφιτρὸ ἐκ συνάγματος.

,, Ὀ δίασμα ἐν δύο βαρδῶν, παρὰ τὸ διεῖλον τὴν θλίβον τὴν φωνήν.

,, Ὀ βαρδὰ παρὰ τὸ βαρύς, τὴν μὲν τοῦ τὸ φεσφέρεσθαι, ἐκτὸς φωνὴν μεταβαλόντων μὴν ὁ μεταβαλόντων δὲ.

,, Ἐναρξις δὲ παρὰ τὸ ἕτερα ἀρχὴν γίνεσθαι, ἄρχειν ἐν μυστικοῖς ἐναρχῶν.

,, Ὀ ἡμίφωνον ἐκ τοῦ αὐτὸ τὸ ὀνόματος λεγόμενον ἐξίν, ὅτι ἡμίσεσιν ἐμφωνεῖ φωνὴν, τὴν ἢ τελεῖν.

,, Ὀ δὲ ἡμιφθόεον παρὰ τὸ ἡμίσεσιν φθόεγκτον ὑποδηλοῦν

,, τοῦτο δὲ σὺν ἄλλοις ἐναγεῖς ἐκ σαφῶς τοῖς μαθηθεισομένοις ἐστὶ, ἡμὶ διὰ χέρα νομίσω, ἢ φεφοεῖν, ἐκ τοῦ τὴν ἐκτάσει πολὺ τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν ὀρθῶν, ὅλων τῶν σύμφωνα τοῖς γραμμαῖς. Ἐπεὶ γὰρ πολλάκις ἐξίν ἐκεῖνα ἐλέσεων γεγραμμένων τὴν ἔλεσιν σημαίνει, ἢ τῶν παρεγγεγραμμένων, ἢ ἐκ τρόπος μάλιστα μόνον τῆς γεγραμμένης. διὸ ἐκ ἄνου αὐτῶν διανοεῖσθαι ἐπάλλον, ὅλων τῶν γεγραμμένων τῶν σωθέντων ὡς ὀρθῶν, τοῦτο ἐν τῷ παλαιῷ ἐφαρμόσῃ, ἐν ᾧ ἐκ ἄνου τῶν σημειωθέντων ἐπιλελήθασιν, ἢ ἐκ δυσκερεστάτων τὴν γεγραμμένην ἐξεστορεῖν.

αὐτοῦ ἐξ γραμμῆς ἐξήλθεν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ.

τὴ παρασκευὴν πάλιν τῆς τοῦ μέγα τὸν τοῦ πάνου. ἰδ ἀ ἀρχὴ

[illegible]

τὴ ἀλλαχῆ - ἡ μεσ' αὐτὸν ξένος ὁ κορώνης, τῆς τοῦ ἰδ ἔνα τὶ ἐφεύρεσαν ἔθνη,
κεφάλαια, ἐδ ἡ ἀρχὴ: -

[illegible]

ὅτι τῆς ἐν κεφάλαια τοῦ κορώνη τῆς τῶν πολιτέρας - ἐδ ἡ ἀρχὴ,

[illegible]

ὁ μάτιος τῆ ὁ χαμεζαπάλος ἰωάννης τῆς τοῦ β'ου
κεφάλαια τοῦ κωνσταντῖν κεφάλαια τοῦ μέγα - ἐδ ἡ ἀρχὴ:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

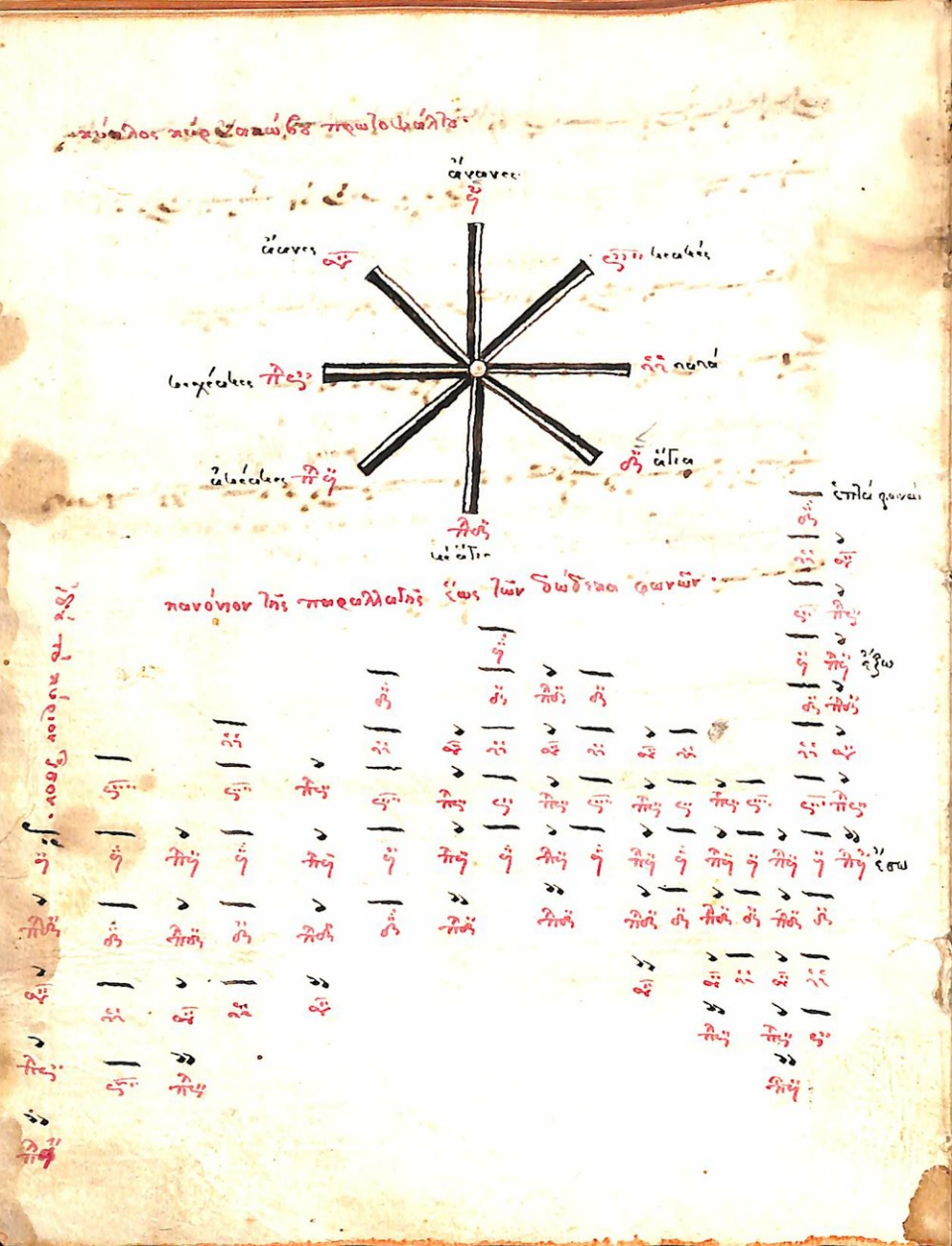

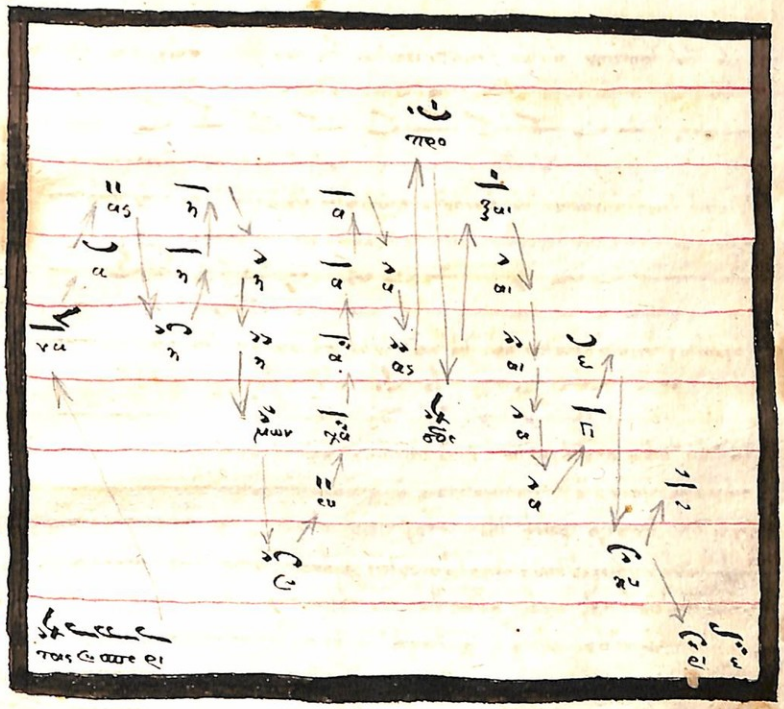

παρόνιον τῆς μελοφωνίας μὲ ὅλω μέλεα, μὲ λεῖς χορδὲς ἀνιόντας, καὶ πέντε παρακαλεῖ καὶ ἰσόντας, καὶ μίαν τὸ πύρειον ἴσον.

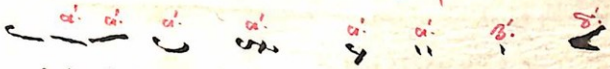

πέντε λοιπὸν ὑπόθεσιν

ἴσον ὀλίγον ὀξύτατον πεντὰς ἀσάφισμα πεντάχορδον δύο κατὰ: πέντημα ἡ ὑπάτη.

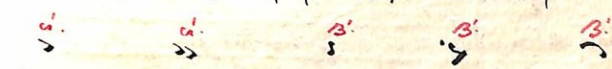

πέντε καλεῖ

ὑπόδρομοι δύο ὑπό: σύνδεσμοι ὑποδέξεις παλιμοῦ πόδεσον ἔμβολον χαμηλό

μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν ὑποτάσσονται τὰ ἀνιόντα σώματα εἰς τὰ
ἑαυτῶν πνεύματα, ὅταν παρῶσιν ὅλως.

β΄ β΄ γ΄ γ΄ δ΄ δ΄ ε΄ ε΄ ϛ΄ ϛ΄ ζ΄ ζ΄

ἔτι δὲ ὑποτάσσονται τὰ ἀνιόντα σώματα ὑπὸ τὴν ὕλην, καὶ ὑπὸ πα-
σῶν τῶν καλουσῶν φωνῶν, ἐκείνας τοῦ καθημαυτοῦ ἐρρόν.
ὅλως.

ω φω ω ω ναα α΄ α΄ α΄ α΄ β΄ γ΄ δ΄ δ΄

ὁμοίως ὑποτάσσονται καὶ τὰ καλιόντα σώματα εἰς τὰ ἑαυτῶν πνεύματα.
ὅλως.

β΄ β΄ γ΄ γ΄ δ΄ δ΄ ε΄ ε΄

τὰ δὲ δύω πνεύματα ἡ ἀποῤῥοὴ καὶ τὸ καθημαυτοῦ ἐρρόν, εἶτε
σώματα εἰσίν, εἶτε πνεύματα, οὐχὶ αὐτεξούσια.
ἔχει δὲ ἑκάστη φωνὴ τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς, καὶ ὅλων ὑποτάσσονται
ὑπὸ τῶν πνευμάτων, ὑποτάσσονται μόνον αἱ φωναί, οὐχὶ καὶ αἱ ὑπέρ-
γραι αὐτῶν. καὶ πρὸς μὴν ἴδας ἀνιούσας τὸ ὀλίγον ἔχει τὸ μέτρος.
ἡ ὀξεῖα τὴν δύναμιν. ἡ βαρεῖα τὸ ξηροδίαγραμμα. τὸ κόφισμα τὸν
μαγνισμόν. τὸ πλατὺ τὴν γλυκυτήτα καὶ ὀργανισμόν. τὰ δύω
πνεύματα τὴν ἰσχύτητα. τὸ πνεύμα τὸν διασμόν. καὶ ἡ ὑψηλὴ τὸ
ὕψος. ὁμοίως καὶ αἱ καλιόσαι. ὁ ἀποῤῥοὴ τὸ μέτρον ὕστερον
τὸ ὀλίγον. οἱ σύνδεσμοι τὴν δύναμιν ὕστερον τὴν ὀξεῖαν. ἡ ἀποῤῥοὴ
τὴν ἰσχύτητα, ὕστερον τὰ δύω πνεύματα. τὸ καθημαυτοῦ ἐρρόν τὸν
ὀργανισμόν, ὕστερον τὸ βαρὺ. τὸ ἐλαφρὸν δὲ μὴν ἐκεῖ μόνον, ἔχει
τὸν διασμόν καὶ τὸ κόφισμον, ὕστερον τὸ πνεῦμα. δὲ δὲ καὶ ἄναρμε
ἀποῤῥοὴ τὸ δὲ ἔχει τὴν ἀποῤῥοίαν, ὕστερον τὴν βαρεῖαν. ἡ δὲ ἀκα-
μπὴ τὸ βαρύμον, ὕστερον ἡ ὑψηλή: –